

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΠΔ' - ΤΕΥΧΟΣ 9 - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2007
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ίω. Γενναδίου 14 – 115 21 Ἀθήνα
Τηλ.: 210-72.72.253. Fax 210-72.72.251
<http://www.ecclesia.gr>
e-mail:periodika@ecclesia.gr

Ἐκδίδεται

Προνοία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν
καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Ἰδιοκτησία τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων
τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς
Υπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἐκδότης:

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων
Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης,
Ίω. Γενναδίου 14
115 21 Ἀθήνα

Ἀρχισυντάκτης
Κωνσταντῖνος Χολέβας

Τμῆμα Συντάξεως
Ἐπιμέλεια ὕλης, διόρθωσης δοκιμίων
Βασίλειος Δ. Τζέρπος, Δρ. Θ.

Φωτογραφίες
Χρήστος Μπόνης

Στοιχειοθεσία - Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἰασίου 1 – 115 21 Ἀθήνα
Τηλ.: 210-7272.356 – Fax 210-7272.380
<http://www.apostoliki-diakonia.gr>

Ἐπεύθυνος Τυπογραφείου:
Νικόλαος Κάλτζιας
Πρωτομαγιάς 3, Κρουσινέρι Ἀττικῆς

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝΤΑ	667
ΜΗΝΥΜΑΤΑ	
Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, Πρὸς τὸ Ἰ΄ Διαχριστιανικὸ Συμπόσιο «Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, Γέφυρα Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως»	668
Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, Πρὸς τὸ διεξαγόμενον στὴν Κόρινθο Διεθνὲς Συνέδριο γιὰ τὸν Ἀπόστολο τῶν Ἑθνῶν Παῦλο.....	670
ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ	
«Παιδιά μου ἔχει ὁ Θεός».....	673
ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ	
Ἡ τακτικὴ σύγκλησις τῆς Ἱ.Σ.Ι.	675
Ἐπιστολὴ τῆς Ἱ.Σ.Ι. πρὸς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου	678
Εὐχαριστήριος ἐπιστολὴ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου πρὸς τὴν Ἱ.Σ.Ι.	680
Προσφώνησις τοῦ Προεδρεύοντος τῆς Ἱ.Σ.Ι. Σεβ. Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ κ. Σπυρίδωνος.....	681
Ἀντιφώνησις τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καρυστίας κ. Σεραφεῖμ	683
Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὴν Εἰσήγησιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἡλείας κ. Γερμανοῦ, μὲ θέμα «Ἡ Οἰκογένεια. Θεσμὸς ὑπὸ κρίσιν;»	684
Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὴν Εἰσήγησιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ζακύνθου κ. Χρυσόστομου, μὲ θέμα «Ἐκκλησία καὶ Περιβάλλον. Συμβολὴ τοῦ Θεολογικοῦ λόγου στὴ δημιουργία οἰκολογικῆς συνειδήσεως»	686
Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὴν Εἰσήγησιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ. Βαρνάβα, μὲ θέμα «Ἡ παρουσία τοῦ ἱεροῦ κλήρου ἐν τῷ συγχρόνῳ κοινωνικῷ γί- γνεσθαι»	688
ΜΕΛΕΤΑΙ	
Βασιλείου Στυλ. Καραγιώργου, Κριτικὴ Ἀνάλυσις τοῦ Βιβλίου τῆς Ἱστορίας τῆς Στ΄ Δημοτικῆς (Μέρος Β΄)	690
Στέφανου Χρ. Κουμαρόπουλου, Ἡ ἀξιοποίηση στὴ διαποιόμανση ἀποτελεσμάτων τῶν ἐμπειρικῶν ἐρευνῶν.....	700
ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ	711
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ	713
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ	717
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ	756

**ΠΕΡΙ ΤΗΣ
ΥΓΕΙΑΣ ΤΟΥ
ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ**

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Ἀθήνα 8 Ὀκτωβρίου 2007

Τὴν 7η Ὀκτωβρίου 2007 καὶ περὶ τοπικὴ ὥρα Ἀμερικῆς 18:00, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος εἰσήχθη στὸ Νοσοκομεῖο Jackson Memorial Hospital τοῦ Μαϊάμι, κατόπιν σχετικῆς εἰδοποιήσεως τοῦ διακεκριμένου ἱατροῦ κ. Ἀνδρέα Τζάκη, ὅτι εὐρέθῃ συμβατὸ γιὰ τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο μόνοςχευμα ἥπατος.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως ὁ κ. Τζάκης ἐδήλωσε περὶ τοῦ ἀποτελέσματος αὐτῆς τὰ κάτωθι: «*Ἡ ἥπατικὴ μεταμόσχευση στὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο δὲν κατέστη δυνατὴ, διότι διαπιστώθηκαν μεταστάσεις στὴν περιτοναϊκὴ κοιλότητα. Μετὰ τὴν ἐξέλιξη αὐτῆ ὁ Μακαριώτατος θὰ ἀκολουθήσει τὴν ἐνδεικνυόμενη γιὰ τὴν περίπτωσι αὐτῆ θεραπευτικὴ ἀγωγή.*»

Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

**«ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ.
ΓΕΦΥΡΑ ΑΝΑΤΟΛΗΣ
ΚΑΙ ΔΥΣΕΩΣ»***

(Πρὸς τὸ Ι΄ Διαχριστιανικὸ
Συμπόσιο, Τήνος, 17.9.2007)

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Μετὰ πολλῆς χαρᾶς ἀπευθύνομαι ἀπὸ τὴν μακρινὴ πόλιν τοῦ Μαϊάμι στὸ Ι΄ Διαχριστιανικὸ Συμπόσιο τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης καὶ τοῦ Ποντιφικοῦ Ἰνστιτούτου «Ateneum Antonianum», ὡς ἐπίσης καὶ στοὺς ἐκλεκτοὺς συνέδρους τῆς παρούσης Θεολογικῆς συναντήσεως με θέμα: «Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, γέφυρα Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως», χαιρετίζοντας τὴν συνάθροισή σας αὐτὴ ἐν πνεύματι ἀγάπης καὶ ἀδελφοσύνης.

Ζῶντας σὲ μία ἐποχὴ ἀναζητήσεως ζωντανοῦ λόγου καὶ νέων ἰδεῶν γιὰ τὴν συνοχὴ τῶν κοινωνιῶν καὶ τὴν πλήρη ἐνσωμάτωση τῶν πολιτῶν μέσα σὲ αὐτές, οἱ Χριστιανικὲς Ἐκκλησίαι προκαλοῦνται νὰ μαρτυρήσουν ἔντονα τὴν πνευματικὴ παράδοση πὺν τις διακρίνει καὶ τὴν σωτηριολογικὴ διάσταση τοῦ μηνύματος τοῦ Χριστοῦ μέσα στὴν οἰκουμένη. Ὁ σημερινὸς ἄνθρωπος αἰσθάνεται χορτασμένος ἀπὸ τὴν ἀσταμάτητη χρῆση κάθε ὑλικοῦ ἀγαθοῦ, ἐνῶ ταυτόχρονα ἀνακαλύπτει τὸν σταθερὸ πλοῦτο τοῦ χριστιανισμοῦ ἐκφράζοντας τὴν ἐπιθυμία γιὰ γνώση, γιὰ βίωμα, γιὰ ἀλήθεια. Ἡ πνευματικὴ πλευρὰ τῆς Ὁρθοδοξίας εἶναι μία ἀπὸ τὶς σημαντικότερες πηγὲς ἔμπνευσης γιὰ τὴν καλλιέργεια ὀλοκληρωμένων ἀνθρώπων καὶ γιὰ τὴν ἀνανέωση τοῦ δυναμικοῦ θεολογικοῦ λόγου τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ κοινὴ χριστιανικὴ παράδοση τῶν χιλίων πρώτων ἐτῶν ἔχει ἀναδείξει πρότυπα-φορεῖς τῆς πνευματικῆς ζωῆς, μὲ κυρίαρχο ἐκφραστὴ τὴν διαχρονικὴ προσωπικότητα τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου, ἐνὸς Ἁγίου πὺν ἀποτελεῖ τὴν πνευματικὴ γέφυρα Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως. Κάθε ἔργο, λόγος, κείμενο ἢ ὁμιλία τοῦ Ἁγίου Πατρὸς ἐμφορεῖται ἀπὸ τὴν μονὴ καὶ ἀληθινὴ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπο καὶ τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν συνάνθρωπο, διότι, ἂν δὲν εἶναι αὐτὴ ἡ πνευματικὴ καλλιέργεια ὄλων ἡμῶν, τότε ἡ χριστιανικὴ μας ταυτότητα στερεῖται οὐσιαστικῆς πρακτικῆς ἐφαρμογῆς στὴν συμβίωση μας μὲ τοὺς ἄλλους καὶ ὁ ὀρισμὸς τῆς πνευματικῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὴν οὐσία τῆς

* Τὸ Τμῆμα Θεολογίας τοῦ Ἀριστοτελείου Παν/μίου Θεσσαλονίκης διοργανώνει ἀπὸ τὸ 1992 σὲ συνεργασία μὲ τὸ Φραγκισκανικὸ Ἰνστιτούτο Πνευματικότητας τοῦ Ποντιφικοῦ Πανεπιστημίου Antonianum τῆς Ρώμης σειρά συμποσίων πὺν πραγματοποιοῦνται ἐναλλάξ σὲ διάφορες πόλεις τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ἑλλάδας μὲ γενικὸ θέμα τὴν πνευματικότητα στὴν παράδοση τῆς ἀνατολικῆς καὶ τῆς δυτικῆς ἐκκλησίας.

Ἦδη ἔχουν διοργανωθεῖ 9 συμπόσια σὶς πόλεις: Χανιά (1992) μὲ θέμα «Προσευχή», Θεσσαλονίκη (1993) μὲ θέμα «Μοναχισμὸς», Βενετία (1994) μὲ θέμα «Πνευματικότητα καὶ Ἐκκλησιαστικὴ Ζωή», Ἀλεξανδρούπολη (1995) μὲ θέμα «Χριστιανισμὸς καὶ Εὐρώπη», Ἀσίζη (1997) μὲ θέμα «Ἀγιότητα καὶ ζωὴ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι», Βέροια (1999) μὲ θέμα «Θεσμὸς καὶ Χάρισμα», Ρήγιο (2001) μὲ θέμα «Σωτηριολογία», Ἰωάννινα (2003) μὲ θέμα «Πνευματικὴ καὶ Χριστιανικὴ Διδασκαλία», Ἀσίζη (2005) μὲ θέμα «Θεῖα Εὐχαριστία».

Τὸ δέκατο συμπόσιο πραγματοποιεῖται φέτος, 16-19 Σεπτεμβρίου, στὴν ἱερὰ νῆσο τῆς Τήνου μὲ τὴ συμμετοχὴ 30 περίπου ἐλλήνων πανεπιστημιακῶν καθηγητῶν καὶ ἰσάριθμων Ρωμαιοκαθολικῶν ἀκαδημαϊκῶν δασκάλων, μὲ τίτλο «Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. Γέφυρα Ἀνατολῆς καὶ Δύσης». Τελεῖ ὑπὸ τὴ χορηγία τοῦ Πανελληνίου Ἱεροῦ Ἰδρύματος Εὐαγγελιστρίας τῆς Τήνου καὶ οἱ ἐργασίες του λαμβάνουν χώρα στὸ Ἰδρυμα Τηνιακοῦ Πολιτισμοῦ. Ἡ ἐπίσημη ἔναρξη τῶν ἐργασιῶν ἔγινε σὶς 11:00 π.μ., τὴ Δευτέρα, 17 Σεπτεμβρίου.

θυσίας καὶ τῆς ἀγάπης. Ἐμεῖς, ὡς Ἐκκλησίες ἔχουμε χρέος νὰ μαρτυροῦμε κοινὰ τὴν πεμπουσία τοῦ Χριστιανισμοῦ, πὺν εἶναι ἡ ἀνιδιοτελής αὐτὴ ἀγάπη καὶ τότε μόνον ἡ γέφυρα Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως θὰ καταφέρει νὰ ἀποκτήσει πολλοὺς διερχομένους, ἀνθρώπους διψασμένους γιὰ τὴν πνευματικὴ παρουσία τῆς Ἐκκλησίας. Ἄλλωστε τόσο κατὰ τὴν Θ' Γενικὴ Συνέλευση τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν στὸ Πόρτο-Ἀλέγκρε ὅσο καὶ κατὰ τὴν Γ' Εὐρωπαϊκὴ Οἰκουμενικὴ Συνέλευση στὸ Σιμπίου ὑπογραμμίστηκε ἀπὸ ὅλους τοὺς Χριστιανούς ἡ ἀνάγκη ἀναζητήσεως τῆς πνευματικότητος μέσα στὴν Ἐκκλησία, ἀνάγκη πὺν ἐκφράζεται καὶ σὲ παγκόσμιο καὶ σὲ τοπικὸ ἐπίπεδο καὶ ἔμεῖς ἔχουμε χρέος νὰ μαρτυροῦμε τὸν πλοῦτο αὐτὸ πρὸς πᾶσα κατεύθυνση.

Περαίνοντας, εὐχομαι ὀλόψυχα ἐπιτυχία στὶς ἐργα-

σίες τοῦ Συνεδρίου καὶ θὰ ἤθελα νὰ ἐκφράσω τὶς εὐχαριστίες μου τόσο πρὸς τὸν φιλοξενούντα Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σύρου κ. Δωρόθεο, ὅσο καὶ πρὸς τὸν Ἐλλογιμώτατο Καθηγητὴ κ. Πέτρο Βασιλειάδη γιὰ τὴν ἐμπνευσμένη αὐτὴ πρωτοβουλία νὰ διοργανώσουν τὸ πνευματικὸ αὐτὸ συμπόσιο. Ἡ φιλοξενούσα αὐτὴ ἐκκλησιαστικὴ ἐπαρχία ἀδελφοί μου, ἀποτελεῖ ζωντανὸ παράδειγμα γιὰ τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀρμονικῶν σχέσεων καὶ πραγματικῆς συμβιώσεως Ὀρθοδόξων καὶ Καθολικῶν, ἐνῶ παράλληλα προβάλλει ὡς ἡ καλύτερη γέφυρα ἀνάμεσα στὶς δύο μεγάλες χριστιανικὲς παραδόσεις.

Καλὴ ἐπιτυχία σὲ ὅλους!

Μὲ πατρικὲς εὐχὲς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

**ΠΡΟΣ ΤΟ
ΔΙΕΞΑΓΟΜΕΝΟ
ΣΤΗΝ ΚΟΡΙΝΘΟ
ΔΙΕΘΝΕΣ
ΣΥΝΕΔΡΙΟ
ΓΙΑ ΤΟΝ
ΑΠΟΣΤΟΛΟ
ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ
ΠΑΥΛΟ***
(24.09.2007)

Σεβασμιώτατοι,
Ἐξοχώτατε κ. Ὑπουργέ, ἐκπρόσωπε τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως,
Ἐντιμώτατοι ἐκπρόσωποι τῶν Πολιτικῶν, Δικαστικῶν, Στρατιωτικῶν
Ἀρχῶν καὶ τῶν Σωματίων Ἀσφαλείας,
Κύριε Νομάρχα,
Κύριε Δήμαρχε,
Ἐλλογιμώτατε κύριε Πρόεδρε τῆς Ὄργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς,
Ἐλλογιμώτατοι κ. κ. Εἰσηγητὲς καὶ λοιποὶ Σύεδροι,

Ἡ δοκιμασία τῆς ἀσθενείας μου, τὴν ὁποία ἐπέτρεψε ὁ ἐνεργῶν διὰ τὴν Σωτηρίαν ὄλων μας Κύριος, καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς ἀνάγκη νὰ εὐρίσκομαι μακριὰ σας, μοῦ ἐπιβάλλει νὰ ἀπευθυνθῶ διὰ τοῦ παρόντος Μηνύματος στὴν ἀγάπη σας, μὲ τὴν εὐκαιρία τοῦ παρόντος Συνεδρίου. Δὲν σᾶς ἀποκρύπτω ὅτι ἀποτελοῦσε διακαῆ πόθο μου ἡ πραγματοποίησις εἰς τὴν Κόρινθο ἐνὸς οἰκουμενικῆς ἐμβέλειας ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου διὰ τὸν Ἀπόστολο Παῦλο, τὸν Ἀπόστολο τῆς ἀγάπης, τὸν Ἀπόστολο τῶν Ἐθνῶν, τὸν ἰδρυτὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κορίνθου, ὅπως ἐπίσης καὶ τὸν ἰδρυτὴ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἀθηνῶν καί, γενικότερα, τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Εἰς κάθε εὐκαιρία τόνιζα ὅτι λόγῳ τῶν δύο περιφημῶν πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολῶν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ἡ πόλις αὐτὴ εἶναι γνωστὴ εἰς ὅλους τοὺς Χριστιανούς τοῦ πλανήτη μας. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἀποτελεῖ μεγάλη πνευματικὴ εὐθύνη γιὰ τοὺς Κορινθίους καὶ γενικότερα γιὰ ὅλους τοὺς Ἕλληνας. Τὸν θησαυρὸ πού μᾶς ἔδωσε πρὸς διαχείρισιν ὁ Κύριος καὶ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, δὲν μᾶς ἐπιτρέπεται νὰ τὸν θάψουμε στὴ λήθη καὶ στὴν ἐγκατάλειψιν, ἀλλὰ ὀφείλομε νὰ τὸν διαχειριστοῦμε καὶ νὰ τὸν ἀξιοποιήσουμε μὲ τρόπο ἀντάξιον τῆς παραδόσεώς μας. Γι' αὐτὸ καὶ ὅταν ὁ κ. Στ. Παπαδόπουλος, ὁ διακεκριμένος καθηγητὴς καὶ γόνος τῆς ἀγιοτόκου αὐτῆς περιοχῆς, πού εἶναι ἡ ψυχὴ τοῦ παρόντος Συνεδρίου, περιέγραψε στὴν ταπεινότητά μου τὰ τοῦ Συνεδρίου, γέμισα ἀπὸ ἀνεκλάλητη πνευματικὴ χαρά.

Διὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ Συνεδρίου συγχαίρω ἐκ μέσης καρδίας τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Κορίνθου καὶ λίαν προσφιλῆ ἐν Χριστῷ ἀδελφὸ κ. Διονύσιον. Χωρὶς τὴν ἀκλόνητην πίστην του, τὸν ἔνθεον ζῆλον του, τὴν ἔμπνευσιν, καὶ τὴν ἀποτελεσματικότητά του, δὲν θὰ ἦταν δυνατὸ νὰ διεξαχθεῖ τὸ Συνέδριον. Συγχαίρω ἐπίσης τὸν κ. Νομάρχη καὶ ὅλους τοὺς συντελεστὰς τῆς πραγματοποιήσεώς του καὶ τῆς δι' αὐτοῦ διεθνοῦς προβολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Πόλε-

Μὲ τὴ συγκυρία τῆς συμπληρώσεως 1500 χρόνων ἀπὸ τὴ συγγραφὴ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ ἀποστόλου Παύλου πρὸς Κορινθίους διοργανώθηκε στὴν πόλιν τῆς Κορίνθου, ἀπὸ τὴς 23 ἕως καὶ 25 Σεπτεμβρίου 2007, διεθνὲς ἐπιστημονικὸ συνέδριον μὲ θέμα «Παῦλος καὶ Κόρινθος». Πρόκειται γιὰ τὸ μεγαλύτερον διεθνῶς συνέδριον μὲ τὸ ὡς ἄνω θέμα, σὸ ὁποῖο συμμετεῖχαν μὲ πρωτότυπες εἰσηγήσεις 100 καὶ πλέον ἐπιστήμονες ἀπὸ ὄλον τὸν πλανήτη, οἱ ὁποῖοι εἰδικεύονται στὸ ἔργον τοῦ Ἀπ. Παύλου. Τὴν ὀργάνωσιν καὶ χρηματοδότησιν τοῦ κορυφαίου αὐτοῦ πνευματικοῦ γεγονότος ἀνέλαβε πρόθυμα ὁ Δήμος Κορινθίων καὶ ἡ Νομαρχία Κορινθίας, ἐνῶ ἡ ἐπιστημονικὴ διοργάνωσιν ἀνατέθηκε σὲ Καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Ὁμότιμον Καθηγητὴ κ. Στυλιανὸ Παπαδόπουλον.

Τοῦ
Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

ως τῆς Κορίνθου. Διὰ μίαν ἀκόμη φορά συγχαίρω τὸν καθηγητὴ κ. Στ. Παπαδόπουλο, ὁ ὁποῖος γνωρίζει νὰ προσφέρει τὰ πάντα ἀνιδιοτελῶς στὴν Ἐκκλησία, χωρὶς νὰ ζητεῖ τίποτε ἀπὸ αὐτήν. Συγχαίρω ἀκόμη τοὺς εἰσηγητὲς καὶ ὄλους ἐσᾶς, οἱ ὁποῖοι συμμετέχετε στὸ σημαντικό αὐτὸ γεγονός γιὰ τὴν Κόρινθο καὶ γιὰ ὅλη τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος.

Ἀγαπητοί μου,

Ὁ ὕμνος τῆς ἀγάπης τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ὅπως διατυπώνεται στὸ ιγ' κεφάλαιο τῆς Α' πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολῆς, ἔχει δικαίως χαρακτηριστεῖ ἀπὸ τοὺς ἐκπροσώπους τῆς θύραθεν σοφίας ὡς ἓνα τῶν συγκλονιστικότερων, λυρικοτέρων καὶ ποιητικότερων κειμένων τῆς παγκόσμιας γραμματείας. Γιὰ ἐμᾶς τοὺς Χριστιανούς εἶναι βεβαίως κάτι πολὺ παραπάνω, εἶναι κάτι πολὺ περισσότερο. Εἶναι ὁ καθρέπτης μας, εἶναι τὸ χωνευτήρι, στὸ ὁποῖο πρέπει ἐκουσίως νὰ εἰσαγάγουμε τὴ συνείδηση μας, γιὰ νὰ διαπιστώσουμε πόσο ἀνταποκρινόμαστε στὸν σκοπὸ τῆς ζωῆς μας, πὺ εἶναι ἡ σωτηρία μας, διὰ τῆς ἐμπράκτου ἀγάπης μας πρὸς τὸν Θεὸ καὶ τὸν πλησίον.

Ὅπως οἱ Χριστιανοὶ τῆς κάθε ἐποχῆς, ἔτσι καὶ ἐμεῖς ἀδελφοί μου ἔχομε εὐθύνη γιὰ τὴν κατάσταση τοῦ κόσμου στὸν ὁποῖο μᾶς ἔταξε ὁ Κύριος νὰ ζήσουμε. Καὶ στὶς ἡμέρες μας πλεονάζει ἡ ἁμαρτία, ὅμως ὁ Κύριος μᾶς ἐπισημαίνει ὅτι ταυτόχρονα ὑπερπερισεύει ἡ Χάρις, ὅταν βιώνουμε τὸν Θεὸ καὶ τὸν Λόγο Του, ὅταν ἐκζητοῦμε μὲ θέρη τὴν βοήθεια καὶ τὴν ἐνίσχυσή Του, ὅταν ἡ ἀγάπη μας «οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς», ἀλλὰ «πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει». Τότε, ὅπως μᾶς διαβεβαιώνει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, «ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει».

Τὸ χαρακτηριστικὸ τῆς ἐποχῆς μας, σὲ σχέση μὲ τοὺς προηγούμενους αἰῶνες, εἶναι τὸ ὅτι ἐντείνεται ἡ τάση τῆς αὐτονόμησης τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν Θεό. Στὴν ἐποχὴ μας κυριαρχεῖ ἀκόμη, γιὰ πρώτη φορά σὲ τόση ἔνταση, ἡ λογικὴ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, ὅπως τὰ ἐννοοῦν οἱ ἰσχυροὶ τοῦ κόσμου τούτου. Καὶ τὰ ἐννοοῦν συνήθως σὲ σύμπλευση μὲ τὰ συμφέροντά τους. Γιὰ τὸν Χριστιανὸ ἡ ἀγάπη, ὅπως τὴν δίδαξε ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ τὴν ὕμνησε ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, εἶναι ἀνωτέρα τῆς κατ' ἀνθρώπον δι-

καισύνης, ἡ ὁποία πάντως δὲν μπορεῖ νὰ νοηθεῖ χωρὶς τὴν ἀγάπη. Κατὰ τὸν ἀείμνηστο καθηγητὴ Παν. Μπρατσιώτη «ἡ ἀγάπη εὐρύνει ὄχι μόνον τὴν καρδίαν, ἀλλὰ καὶ τὸν νοῦν καὶ τὸν πνευματικὸ ὀρίζοντα τοῦ ἀνθρώπου, προφυλάσσει τὴν δικαιοσύνην ἀπὸ τοῦ νὰ καταντήση *summum jus* καὶ *summa iniuria* καὶ ἀνυψώνει τὸ ἐνδιαφέρον ἡμῶν ἀπὸ τοῦ ἀτόμου πρὸς τὸ σύνολον, συνδυάζουσα οὕτω ἄριστα κοινωνισμόν καὶ ἀτομισμόν. Ὅθεν εὐστοχώτατα εἶχε παρατηρήσει ὁ συγγραφεὺς τῆς Σοφίας Σολομώντος (ιβ' 19) “δεῖ τὸν δίκαιον φιλάνθρωπον εἶναι”. Ὡς δὲ παρετήρησεν βραδύτερον ὁ Αὐγουστίνος, ὄχι μόνον ἡ δικαιοσύνη, ἀλλ' οὐδὲ ἡ ἐλευθερία δύναται νὰ ὑπάρξει ἄνευ ἀγάπης (Ἐπιστ. 167). Πράγματι, λοιπόν, μόνον ἡ χριστιανικὴ ἀγάπη δικαιούται νὰ ἴσεται ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἀνθρωπίνων ἠθικῶν ἀξιῶν, ἅτε ἐφαπτομένη ἐκείνου, ὁ ὁποῖος εἶναι αὐτὴ ἡ ἀγάπη, δηλαδὴ τοῦ Θεοῦ» (Παν. Μπρατσιώτου «Τὸ νόημα τῆς Χριστιανικῆς Ἀγάπης», λόγος Πρυτανικός, Ἐκδ. Παν/μίου Ἀθηνῶν, Ἀθήναι, 1956, σελ. 21).

Γιὰ τὸ ὅτι τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα ρυθμίζονται ἀπὸ τοὺς ἰσχυροὺς τῆς Γῆς χωρὶς ἀγάπη πρὸς τοὺς «ἐλαχίστους ἀδελφούς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ» καὶ χωρὶς νὰ λαμβάνονται ὑπόψη τὰ δικαιώματα τῶν ἀδυνάτων, ὑπάρχουν πολλὰ παραδείγματα, εἴτε σὲ ἀτομικὸ, εἴτε σὲ κρατικὸ καὶ ὑπερκρατικὸ ἐπίπεδο. Στὰ θέματα Βιοηθικῆς λ.χ. ἡ ζωὴ ἢ ὁ θάνατος τοῦ ἐμβρύου ρυθμίζεται ἐρήμην του καὶ σύμφωνα μὲ τὶς ἀπαιτήσεις καὶ τὴν ἐγωιστικὴ λογικὴ τῶν κοσμικῶν ἀνθρώπων, στοὺς ὁποίους ἡ θυσιαστικὴ ἀγάπη εἶναι κάτι τὸ ἄγνωστο. Τὸ μόνον πὺ γνωρίζουν εἶναι ὁ ὠφελιμισμὸς καὶ ὁ εὐδαιμονισμὸς, ἔνστικτα πὺ ὅταν κυριαρχοῦν στὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου τὸν ὀδηγοῦν στὴν παραβίαση τῆς φυσικῆς του κατάστασης καὶ στὴν ὕβρη ἔναντι τοῦ Δημιουργοῦ Θεοῦ. Καὶ οἱ κυριαρχούμενοι ἀπὸ τὰ πάθη τοὺς συνάνθρωποί μας δὲν ἀρκοῦνται στὴ διάπραξη σοβαρῶν ἁμαρτημάτων κατὰ τῆς φυσικῆς καταστάσεως τῶν πραγμάτων, ὅπως τὴν καθόρισε ὁ Θεός, ἀλλὰ ἐπιχειροῦν μὲ φανατισμὸ καὶ σχεδὸν ἀπελπισμένα νὰ τὰ νομιμοποιήσουν καὶ νὰ τὰ ἐπιβάλουν, χρησιμοποιοῦντας τὴν κοσμικὴ τους ἰσχὺ. Ἀλλὰ ἡ φυσικὴ τάξη καὶ οἱ φυσικοὶ νόμοι ἰσχύουν καὶ θὰ ἰσχύουν ὅσο θὰ ὑπάρχει ἡ Δημιουργία καὶ μόνον σὲ ἐμπαθῆ στρουθοκαμηλισμὸ μπορεῖ νὰ ἀπο-

δοθεί ή επιδίωξη ανατροπής τους. Σκληρή συμπεριφορά επιφυλάσσεται και στους γέροντες και στους βαρέως άσθενείς, εν όνόματι του δικαιώματος του «άξιοπρεπός θανάτου» και της, σε σχήμα όξύμωρο, ονομαζομένης, «εύθανασίας».

Επίσης, σε γενικότερη κλίμακα, ή ζωή των ανθρώπων στην αναπτυσσόμενη ανθρωπότητα έχει πολύ μικρότερη αξία και σημασία, σε σχέση με αυτήν των ανθρώπων των ανεπτυγμένων χωρών. Ακόμη, φαινόμενα όπως το εμπόριο γυναικών ή παιδιών, ή διακίνηση ναρκωτικών και ή παράνομη έμπορία όπλων αποδεικνύουν τις αδυναμίες της ανθρωπότητας στο να επιβάλει την πραγματική εν αγάπη δικαιοσύνη. Τέλος, είναι γνωστό ότι τα δίκαια όλόκληρων λαών υποτάσσονται στα συμφέροντα των ισχυρών, που ενεργοούν με την βεβαιότητα της άτιμωρησίας.

Άγαπητοί μου,

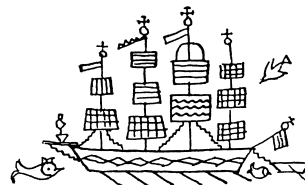
Στην κατάσταση αυτή έμεις, ως Χριστιανοί, όφείλουμε να συνεχίσουμε τον πνευματικό μας αγώνα και να εντείνουμε τις προσευχές μας. Σήμερα έχουμε ένα επί πλέον έφοδιο. Είναι ή έμπειρία των 2.000 έτων την όποία διαθέτουμε. Γνωρίζουμε ότι πάντοτε υπήρχαν και θα έξακολουθήσουν να υπάρχουν Νέρωνες και Διοκλητιανοί, όπως επίσης γνωρίζουμε ότι αυτοί έξέλιπαν και ή Έκκλησία ζεί στον αιώνα. Γνωρίζουμε πολύ καλά τις δοκιμασίες και τα μαρτύρια των Νεομαρτύρων του 20ου αιώνα, που υπέφεραν από όλόκληρωτικά και απάνθρωπα καθεστώα, τα όποια, ενώ έθεωρούντο παντοδύναμα, κατέρρευσαν

ως χάρινοι πύργοι. Και στην αύγή του 21ου αιώνα ό Χριστιανισμός έξακολουθεί να άποτελεί την έλπίδα της ανθρωπότητας και ή κηρυσσόμενη από την Έκκλησία μας αγάπη να είναι το μόνο μέσο για την έμπέδωση της ειρήνης και της ευημερίας στον κόσμο.

Γνωρίζουμε ότι οί διωγμοί των Χριστιανών δεν έχουν εκλείψει. Υπάρχουν κράτη στα όποια οί θρησκευτικές έλευθερίες και τα ανθρώπινα δικαιώματα θρησκευτικών και έθνικών μειονοτήτων καταπατώνται βάνανυσα. Σε όρισμένες χώρες στους Χριστιανούς άπαγορεύεται άκόμη και ή άσκηση των θρησκευτικών τους καθηκόντων. Από την πλευρά μας δεν παύουμε να ζητούμε οί θρησκευτικές έλευθερίες να έχουν γενική και παγκόσμια ισχύ. Δεν παύουμε επίσης να προωθοόμε την ανεκτικότητα μεταξύ των πιστών των διαφόρων θρησκείων και να επιδιώκουμε να συμβάλουμε, στο μέτρο των δυνατοτήτων μας, στη συνεννόηση μεταξύ όλων των Χριστιανών, σε θέματα κοινών Άρχών και Άξιών.

Περαίνων τον λόγο μου συγχαίρω και πάλι τον Σεβασμιώατο και τους συντελεστές του παρόντος Συνεδρίου και εύχομαι σε όλους έσās που συμμετέχετε σ' αυτό να κοσμείστε πάντοτε από την κατά Χριστόν Άγάπη, την όποία δίδαξε και ό Άπόστολος Παύλος. Και σας παρακαλώ να προσεύχεσθε υπέρ της άποκαταστάσεως της τρωθείσης υγείας μου.

Η Χάρις του Κυρίου μας Ίησοφ Χριστοφ και ή Άγάπη του Θεοφ και Πατρός και ή Κοινωνία του Άγίου Πνεύματος να είναι πάντοτε μαζί σας.

«ΠΑΙΔΙΑ ΜΟΥ ΕΧΕΙ Ο ΘΕΟΣ»

Αυτά ήταν τα πρώτα λόγια του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου κ. Χριστοδούλου, μόλις τὸν ἐπισκέφθηκαν τὰ πνευματικά του παιδιά στὸ κρεβάτι τοῦ πόνου, ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀποτυχημένη προσπάθεια μεταμόσχευσης ἥπατος στὸ Μεταμοσχευτικὸ Κέντρο τοῦ Μαϊάμι. Λόγια ποὺ ἀποκαλύπτουν, ἐκ νέου, αὐτὸ πού, γιὰ ὅσους τὸν ζοῦν καὶ τὸν γνωρίζουν ἐκ τοῦ σύνεγγυς, εἶναι γνωστό, ἕναν ἐσωτερικὸ κόσμο πλούσιο σὲ ἀποθέματα πίστεως, ἐλπίδος καὶ αἰσιοδοξίας.

Αὐτὸς ὁ πλοῦτος ἄρχισε νὰ γίνεται εὐρύτερα γνωστὸς ἀπὸ τὴν στιγμή κατὰ τὴν ὁποία ὁ Μακαριώτατος εἰσήχθη στὸ Ἀρεταίειο Νοσοκομεῖο, τὸν περασμένο Ἰούνιο, ξεκινώντας μία σταυρική, στὴν κυριολεξία, πορεία, ἡ ὁποία κορυφώνεται, μὲ δραματικὸ τρόπο, τὶς τελευταῖες ἡμέρες. Ὁ ἴδιος σὲ συνέντευξή του, μετὰ τὴν ἔξοδό του ἀπὸ τὸ Νοσοκομεῖο, εἶχε ἀποκαλύψει σκέψεις καὶ ἐμπειρίες, προερχόμενες ἀπὸ τὶς στιγμὲς τοῦ πόνου καὶ τῆς μοναξιάς, κυρίως κατὰ τὴν νοσηλεία του στὴ Μονάδα Ἐντατικῆς Θεραπείας, ὅταν ἔδινε τὴ μεγάλη μάχη μὲ τὸν καρκίνο, διδάσκοντας ποιμένες καὶ ποιμενόμενους, γιὰ τὸ πῶς πρέπει νὰ στέκεται ὁ συνειδητοποιημένος Χριστιανὸς ἀπέναντι στὴ ζωὴ, στὸν πόνο καὶ στὸν θάνατο. «...Πιστεύω ὅτι ὅταν νιώσει κανεὶς τὸν πόνο καὶ μάλιστα τόσο ἔντονα, μπορεῖ νὰ νιώσει καὶ τὸν πόνο τῶν ἄλλων καλύτερα. Ὅταν βιώσει τὸ ἄλγος τῆς ἀσθενείας μπορεῖ νὰ θαυμάσει καὶ νὰ ὑποκλιθεῖ σὲ ἀνθρώπους, ποὺ τὸ πεπρωμένο τῆς ζωῆς τους ἐπέβαλε νὰ ζοῦν ὑπὸ διαρκεῖς συνθήκες ἀσθενείας καὶ ἀδυναμίας.

Ὅταν μάλιστα, γνωρίζει κάποιος ὅτι ἡ κατάστασή του εἶναι σοβαρὴ καὶ πρέπει νὰ δώσει μάχη γιὰ νὰ βγεῖ νικητῆς, τότε ἀγαπᾷ καὶ ἐκτιμᾷ περισσότερο τὴ ζωὴ, ἀγαπᾷ καὶ ἐκτιμᾷ περισσότερο καὶ τοὺς ἀνθρώπους, κυρίως ἐκείνους μὲ τοὺς ὁποίους ἦρθε σὲ σύγκρουση, στὸ παρελθόν, ἐκείνους μὲ τοὺς ὁποίους πικράθηκε, ἀπὸ τοὺς ὁποίους πόνεσε καὶ ὑπέφερε ἀκόμα. Κάτι τέτοιες στιγμὲς νιώθει ὁ ἄνθρωπος ὅτι ἡ ζωὴ εἶναι πολὺ μικρὴ καί, ταυτόχρονα, πολὺ σπουδαία γιὰ νὰ χαραμίζεται σὲ μικρότητες, γιὰ ν' ἀπασχολεῖται μὲ ἀνούσια πράγματα καὶ ὄχι μὲ ἐκεῖνα ποὺ καταξιώνουν τὸ παρὸν καὶ διασφαλίζουν τὸ αἰώνιο μέλλον της...» (Ἐθνικὸς Κῆρυξ, 31.7.2007)

Γιὰ τὴν Ὁρθόδοξη Θεολογία ὁ πόνος δὲν εἶναι ἐχθρὸς, δὲν εἶναι κατάσταση ἀποξενωμένη ἀπὸ τὴν ἀνθρώπινη πραγματικότητα, ἀπομακρυσμένη ἀπὸ τὴν μοῖρα ποὺ συνοδεύει τὸν ἄνθρωπο στὴν ἐπὶ γῆς πορεία του. Εἶναι ἕνα γεγονός ὑπαρκτό, ἀποδεκτό ὡς ἐπίσκεψη Θεοῦ, ἐνίοτε καὶ ὡς εὐλογία, ὡς αἰτία ἀφύπνισης καὶ ψυχικῆς ἐγρήγορσης, ἐνεργοποίησης τῶν ἐσωτερικῶν αἰσθητηρίων, ὅταν αὐτὰ κινδυνεύουν ἢ καὶ νοσοῦν καὶ ὑπνώττουν, κάτω ἀπὸ τὸ βάρος τῆς ραστώνης καὶ τῆς ἐπιβολῆς τῆς νοοτροπίας ἐκείνης ποὺ δέχεται βάσανα, ὀδύνες, προβλήματα καὶ ἐπαγγέλλεται τὴ ζωὴ τῆς εὐκολίας καὶ τῆς εὐδαιμονίας, ποὺ ἀρνεῖται τὸν πόνο καὶ τὰ αἰτία του, τὰ δέχεται, μὲ ἀδιαφορία γιὰ τοὺς ἄλλους, ὄχι, ὅμως, γιὰ τὸν ἑαυτό της.

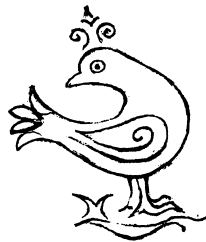
Ὁ πόνος στὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι συνυφασμένος μὲ τὸν πόνο στὴ ζωὴ τοῦ Θεανθρώπου καὶ γιὰ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, πρέπει νὰ ἀντιμετωπίζεται στὴν προοπτικὴ ποὺ δέ στυματᾷ τὸν Γολγοθᾶ, ἀλλὰ σὲ ἐκείνη ποὺ προσδοκᾷ τὴν Ἀνάσταση. Ὁ ἴδιος ὁ Μακαριώτατος, σὲ ἀνύποπτο χρόνο,

είχε ἐπισημάνει αὐτὴ τὴν καθοριστικὴ ἀλήθεια σὲ ὁμιλία του μὲ θέμα «Πόνος καὶ Λύτρωση», πὺ ἐκφώ-
νησε στὸ Ἐπιστημονικὸ Συμπόσιο τοῦ Ἑλληνικοῦ,
Περιφερειακοῦ, Ἀναπτυξιακοῦ Κέντρου (Ἀθήνα,
22.3.2006). «Ἀπάντησις στὸ Γιατί τοῦ πόνου δὲ μπο-
ρεῖ νὰ δοθεῖ χωρὶς τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ. Ὅχι τὸ φῶς
τῆς θρησκείας γενικῶς, ἀλλὰ τὸ φῶς αὐτοῦ τοῦ Θεαν-
δρικοῦ προσώπου τοῦ Χριστοῦ. Καὶ τοῦτο, διότι
Αὐτὸς ἀνέλαβε πάνω Του ὄλο τὸν ἀνθρώπινο πόνου,
διὰ τῆς Ἐνανθρωπήσεως, τοῦ Πάθους, τοῦ Σταυροῦ
καὶ τοῦ Τριημέρου θανάτου Του. Τὸ κλειδί γιὰ τὴν
ἐρμηνεία τοῦ πόνου εἶναι ἡ ἐν Χριστῷ Ἐσταυρωμένη
ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Τὰ μυστήρια του Θεοῦ δὲν ἐξιχνιά-
ζονται, οὔτε μὲ ἐπιστημονικὲς ἔρευνες, οὔτε μὲ φιλο-
σοφικὲς ἀναζητήσεις, οὔτε μὲ μεταφυσικὲς προσεγγί-
σεις. Τὰ μυστήρια του Θεοῦ φανερόνται καὶ ἀπο-
καλύπτονται ἐν χάριτι. Ὁ ἀνθρώπινος πόνος εἶναι
ἓνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα καὶ ἱερότερα μυστήρια καὶ ὁ
Θεὸς τὸ ἀποκαλύπτει καὶ τὸ ἐρμηνεύει ἐν Αὐτῷ τῷ
Υἱῷ Του, διὰ Σταυροῦ, πάνω στὸ Γολγοθᾶ. Καὶ τὴ λύ-
ση καὶ λύτρωση τὴ δίδει ἀπὸ ἓναν παρακείμενο ἄδειο

τάφο. Ὅχι μὲ λόγια, ἀλλὰ μὲ ἓνα γεγονός. Τὴν Ἀνά-
σταση»

Ὁ τρόπος ἀντιμετώπισης τοῦ πόνου ἀπὸ τὸν Προ-
καθήμενο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ταυτίζει, μὲ
ἰδανικὸ τρόπο, στὸ πρόσωπό του, τὴν θεωρία καὶ τὴν
πράξη στὸ ἦθος τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀποκαλύπτει ὅτι
ἐκεῖνος πὺ ζεῖ, διδάσκει, ἐργάζεται, λειτουργεῖ, συ-
ναναστρέφεται μὲ τὸ λαό, ἐν Χριστῷ, βιώνοντας
πρῶτος ὅσα μεταδίδει στοὺς ἄλλους, εἶναι σὲ θέση νὰ
ἀντέξει, νὰ δεῖ τὸ θάνατο κατάματα καὶ νὰ τὸν ἀντι-
μετωπίσει. Μπορεῖ νὰ γίνεῖ ὁδοδείκτης ζωῆς καὶ πο-
ρείας γιὰ ὅλους τοὺς ἄλλους, κυρίως γιὰ ἐκεῖνους πὺ
κλείνουν τὰ μάτια μπροστὰ σὲ πραγματικότητες πὺ
εἶναι πολὺ πιθανό, ἀργὰ ἢ γρήγορα, νὰ τοὺς χτυπή-
σουν τὴν πόρτα.

Ἡ συνείδηση τοῦ πόνου, ὅπως τὴν ἐκφράζει ὁ
Πνευματικὸς μας Πατέρας, χαράζει καὶ τὴν ἐλπίδα
πὺ κρύβουν τὰ λόγια του: «Παιδιά μου ἔχει ὁ Θεός».
Μιὰ μάχη χάθηκε, ὄχι, ὅμως, ὁ πόλεμος. Καὶ σ' αὐτὸ
τὸν πόλεμο ὁ Θεὸς δὲν ἔχει πεῖ ἀκόμα τὴν τελευταία
Του λέξη.

Η ΤΑΚΤΙΚΗ ΣΥΓΚΛΗΣΙΣ ΤΗΣ Ι.Σ.Ι.

(9 και 10 Ὀκτωβρίου 2007)

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Οί εργασίες τῆς 1ης ἡμέρας

Συνήλθε τὴν Τρίτη, 9 Ὀκτωβρίου 2007, σὲ πρώτη τακτικὴ Συνεδρία ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου ἀπουσιάζοντος, προεδρεύοντος δὲ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ κ. Σπυρίδωνος, στὴν Αἴθουσα Συνεδριῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

Πρὸ τῆς Συνεδρίας ἐτελέσθη Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στὸ Καθολικὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πετρακίη, ἱερουργοῦντος τοῦ νεωτέρου τῆ τάξει Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου.

Περὶ τὴν 9η πρωινὴ, στὴ μεγάλη Αἴθουσα τῶν Συνεδριῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐψάλη ἡ Ἀκολουθία γιὰ τὴν ἔναρξη τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ἀναγνωσθέντος τοῦ Καταλόγου τῶν συμμετεχόντων Ἱεραρχῶν, διεπιστώθη ἡ ἀπουσία τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου κ. Ἀποστόλου, Λευκάδος κ. Νικηφόρου, Παροναξίας κ. Ἀμβροσίου, Μυτιλήνης, Ἐρεσσοῦ καὶ Πλωμαρίου κ. Ἰακώβου, Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγου, Γλυφάδας κ. Παύλου καὶ Κορίνθου κ. Διονυσίου, οἱ ὅποιοι ἀπουσίασαν ἠτιολογημένα.

Ἀκολούθως, συνεκροτήθη ἡ Ἐπιτροπὴ Τύπου ἀπὸ τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες Θεσσαλονίκης κ. Ἄνθιμο, Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐστάθιο καὶ Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας καὶ Μήλου κ. Δωρόθεο.

Στὴ συνέχεια ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ κ. Σπυρίδων, ὡς Προεδρεύων τοῦ Σώματος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, προσεφώνησε τὰ Μέλη Αὐτῆς, ἀνεφέρθη στὰ θέματα τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως καὶ εὐχήθηκε εὐδωσὴ στὶς ἐργασίες τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καρυστίας κ. Σεραφεὶμ ἀντεφώνησε ἐκ μέρους τῶν Σεβασμιωτάτων Ἱεραρχῶν καὶ ἐπεσήμανε τὸν σεβασμὸ ὄλων στὸ Συνοδικὸ Θεσμὸ τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀμφότεροι ἀνεφέρθησαν μὲ ἔμφαση στὸ πρόβλημα τῆς υἱείας τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου καὶ διετύπωσαν ἄμεσα τὶς εὐχὲς ὄλων γιὰ τὴν ἀποκατάσταση τῆς υἱείας τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου καὶ τὴν σύντομη ἐπιστροφή του στὴν Ἑλλάδα.

Πρὸ τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, ἀφοῦ ἔλαβε τὸ λόγο, ἀναφέρθηκε στὸ θέμα τῆς ἀσθενείας τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος καὶ πρότεινε ὅπως ἀπευθυνθῆ στὸν Μακαριώτατο Ἐπιστολὴ τῆς Συνεδριαζούσης Ι.Σ.Ι. πρὸς ἔκφραση τῶν αἰσθημάτων συμπαράστασως καὶ συμπαθείας τοῦ Σώματος πρὸς Αὐτόν, καθὼς καὶ τῶν ἐνθέρμων εὐχῶν καὶ προσευχῶν πρὸς τὸν Ἅγιο Θεὸ γιὰ τὴν ἀποκατάσταση τῆς υἱείας Του. Ὡσαύτως ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δράμας κ. Παῦλος πρότεινε τὴν ἀναβολὴ τῶν

Στιγμιότυπο ἀπὸ τὸν Ἅγιασμό γιὰ τὴν ἔναρξη τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

ἐργασιῶν τῆς Ι.Σ.Ι., σὲ ἔνδειξη συμπαράστασως στὸν ἀσθενοῦντα Ἀρχιεπίσκοπο.

Ἀκολούθησε εὐρεία συζήτηση περὶ τοῦ θέματος τῆς ὑγείας τοῦ Μακαριωτάτου, μὲ θερμὲς εὐχὲς γιὰ τὸν ἀσθενοῦντα Ἀρχιεπίσκοπο, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸ ἐνδεχόμενο ἀναβολῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς Ι.Σ.Ι. Ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ ὁμίλησαν οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες: Ζακύνθου κ. Χρυσόστομος, Ἡλείας κ. Γερμανός, Περιστερίου κ. Χρυσόστομος, Ναυπάκτου κ. Ἱερόθεος, Θεσσαλονίκης κ. Ἄνθιμος, Θηβῶν κ. Ἱερόνυμος, Νεαπόλεως κ. Βαρνάβας, Γουμένισσης κ. Δημήτριος, Σταγῶν κ. Σεραφεῖμ, Φιλίππων κ. Προκόπιος, Καλαβρύτων κ. Ἀμβρόσιος, Φθιώτιδος κ. Νικόλαος, Μεσογαίας κ. Νικόλαος, Ξάνθης κ. Παντελεήμων καὶ Νέας Σμύρνης κ. Συμεών.

Μετὰ ἀπὸ τίς γενόμενες συζητήσεις, ἀποφασίσθηκε ὁμόφωνα:

1. Νὰ συνταχθεῖ καὶ νὰ ἀποσταλεῖ ἐπιστολὴ συμπαράστασως καὶ εὐχῶν τῆς Ι.Σ.Ι. πρὸς τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλο.

2. Τὴν ἐπιστολὴ νὰ παραδώσουν στὸν Μακαριώτατο δύο Σεβασμιώτατοι Ἱεράρχαι ἐκ μέρους τῆς Ι.Σ.Ι., μεταβαίνοντες στὸ Μαϊάμι τῶν Η.Π.Α..

3. Νὰ διεξαχθοῦν κανονικῶς οἱ ἐργασίες τῆς Ἱεραρχίας, ἀλλὰ νὰ ἀλλάξει ἡ σειρὰ παρουσιάσεως τῶν Εἰσηγήσεων, μὲ πιθανότητα ὅμως νὰ περιοριστεῖ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν Συνεδριάσεών Της.

Ἐν συνεχείᾳ, ἡ Ι.Σ.Ι. προσήλθε στὸ Συνοδικὸ Παρεκκλήσιο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀσωμάτων Πετράκη, ὅπου ἐτελέσθη Δέηση ὑπὲρ τῆς ὑγείας τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου.

Ἀκολούθως, ἐπαναληφθείσης τῆς Συνεδρίας, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἡλείας κ. Γερμανός παρουσίασε τὴν Εἰσήγησή του μὲ θέμα: «Οἰκογένεια. Θεσμὸς ὑπὸ κρίσιν;». Ἐπηκολούθησε συζήτηση.

Μετὰ ταῦτα, ἐγένετο ἡ ψηφοφορία γιὰ τὴν ἐγγραφὴ τῶν ὑποψηφίων στὸν Κατάλογο «Τῶν πρὸς Ἀρχιερατεῖαν Ἐκλογίμων». Ἀπὸ τὴν καταμέτρηση τῶν ψήφων διαπιστώθηκε ὅτι ἐνεγράφησαν ἅπαντες.

(Ἡ Ἐπιτροπὴ Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας)

Οἱ ἐργασίες τῆς 2ης ἡμέρας

Συνήλθε τὴν Τετάρτη, 10 Ὀκτωβρίου 2007, σὲ δεύτερη τακτικὴ Συνεδρία ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρ-

χίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου ἀπουσιάζοντος, προεδρεύοντος δὲ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ κ. Σπυρίδωνος, στὴν Αἴθουσα Συνεδριῶν τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας. Μετὰ τὴν προσευχή, ἀναγνωσθέντος τοῦ Καταλόγου τῶν συμμετεχόντων Ἱεραρχῶν, διεπιστώθη ἡ ἀπουσία τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου κ. Ἀποστόλου, Λευκάδος κ. Νικηφόρου, Μαρωνείας κ. Δαμασκηνοῦ, Παροναξίας κ. Ἀμβροσίου, Ἰωαννίνων κ. Θεοκλήτου, Ἀργολίδος κ. Ἰακώβου, Μυτιλήνης, Ἐρεσσοῦ καὶ Πλωμαρίου κ. Ἰακώβου, Σερρῶν καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγου, Κερκύρας κ. Νεκταρίου, Γλυφάδας κ. Παύλου, Ἐλευθερουπόλεως κ. Χρυσόστομου, Δράμας κ. Παύλου, Κορίνθου κ. Διονυσίου καὶ Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομου, οἱ ὅποιοι ἀπουσίασαν ἡτιολογημένα.

Μετὰ ταῦτα, ἐπικυρώθηκαν τὰ Πρακτικά τῆς χθεσινῆς Συνεδρίας.

Ἀκολούθως, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Ἄνθιμος ἀνέγνωσε τὸ κείμενο τῆς ἐπιστολῆς συμπαραστάσεως καὶ εὐχῶν τῆς Ι.Σ.Ι. πρὸς τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλο, τὸ ὁποῖο καὶ ὁμοφώνως ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ Ἱεροῦ Σώματος. Τὴν ἐπιστολή θὰ παραδώσουν στὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο, μεταβαίνοντες στὴν Ἀμερική, μετὰ ἀπὸ Ἀπόφαση τῆς Ι.Σ.Ι., οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας κ. Ἀμβρόσιος καὶ Σερβίων καὶ Κοζᾶνης κ. Παῦλος.

Ἐπειτα ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Νικόλαος ἐνημέρωσε τὴν Ι.Σ.Ι. ὅτι μετέβη στὸ Ὠνάσειο, ὅπως εἶχε ἀποφασισθεῖ χθές, ὅπου νοσηλεύεται ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γλυφάδας κ. Παῦλος, πρὸς τὸν ὁποῖο καὶ ἐξέφρασε τὶς εὐχές ὅλων τῶν Μελῶν τῆς Ι.Σ.Ι. γιὰ τὴν ἀποκατάσταση τῆς υγείας του.

Κατόπιν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ζακύνθου κ. Χρυσόστομος παρουσίασε τὴν Εἰσήγησή του με θέμα: «Ἐκκλησία καὶ Περιβάλλον. Συμβολὴ τοῦ θεολογικοῦ λόγου εἰς τὴν δημιουργίαν οἰκολογικῆς συνειδήσεως». Πρὸ τῆς ἀναγνώσεως τῆς Εἰσηγήσεώς του ὁ Σεβασμιώτατος κ. Χρυσόστομος, αὐτοκλήτως

καὶ χωρὶς νὰ προκληθεῖ ἀπὸ κανένα, ἐνημέρωσε τὴν Ι.Σ.Ι., ὅτι ἡ χθεσινὴ δήλωσή του στὰ Μ.Μ.Ε. δὲν ἀπεδόθη ὀλόκληρη ὅπως διευτυπώθη ἀπὸ αὐτὸν καὶ ὅτι σήμερα ἔδωσε ἐπεξηγηματικὲς διευκρινίσεις, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐπανέλαβε ὅτι ὁ σεβασμὸς, ἡ ἀγάπη καὶ ἡ συμπαράστασή του πρὸς τὸν ἀσθενοῦντα Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο, εἶναι ὅπως τὴν ἔχει καταθέσει καὶ στὸν ἴδιο, σταθερὴ καὶ ἀμετάβλητη.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωση τῆς Εἰσηγήσεως ἐπηκολούθησε συζήτηση, στὴν ὁποία ἔλαβαν μέρος οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες: Καισαριανῆς, Νικοπόλεως, Βεροίας, Ναυπάκτου, Δημητριάδος, Θεσσαλονίκης, Χίου, Σιδηροκάστρου, Θεσσαλιώτιδος, Περιστερίου καὶ Καλαβρύτων.

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ. Βαρνάβας ἀνέγνωσε τὴν Εἰσήγησή του με θέμα: «Ἡ παρουσία τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου εἰς τὸ σύγχρονο κοινωνικὸ γίνεσθαι».

Μετὰ τὴν ἀνάγνωση τῆς Εἰσηγήσεως ἐπηκολούθησε συζήτηση, στὴν ὁποία ἔλαβαν μέρος οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες: Ἀλεξανδρουπόλεως, Ζακύνθου, Φιλίππων, Ναυπάκτου, Νικοπόλεως, Καισαριανῆς, Περιστερίου, Θεσσαλονίκης καὶ Φθιώτιδος.

Ἡ Ι.Σ.Ι. ἀπεφάσισε ὅπως τὰ κείμενα καὶ τῶν τριῶν ἀναγνωσθεισῶν Εἰσηγήσεων παραπεμφθοῦν στὶς ἀρμόδιες Συνοδικὲς Ἐπιτροπὲς πρὸς ἐπεξεργασία καὶ ἐξαγωγή συμπερασμάτων, τὰ ὁποῖα καὶ θὰ ὑποβληθοῦν πρὸς τὴν Δ.Ι.Σ. πρὸς ἔγκριση.

Ἀκολούθως ἐνεκρίθη ὁμοφώνως ἡ σύνθεση μιᾶς ἐκάστης τῶν δώδεκα Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν γιὰ τὴν χρονικὴ περίοδο 2007-2011.

Ἡ Ι.Σ.Ι. ἐπεκύρωσε προηγουμένη ἀπόφαση τῆς Δ.Ι.Σ. γιὰ τὴν ἄρση τοῦ Ἐπιτιμίου τῆς ἀκοινωνησίας τοῦ Μακαριστοῦ Μητροπολίτου ἀπὸ Θεσσαλιώτιδος κυροῦ Κωνσταντίνου Σακελαροπούλου.

Τέλος ἡ Ι.Σ.Ι. ἐνέκρινε Κανονισμοὺς Συστάσεως καὶ Λειτουργίας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Μουσείων στὶς Ἱερὲς Μητροπόλεις Σερρῶν καὶ Νιγρίτης καὶ Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως.

(Ἡ Ἐπιτροπὴ Τύπου τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας)

Ἀθήνησι 9ῃ Ὀκτωβρίου 2007

**ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ
Ι.Σ.Ι. ΠΡΟΣ ΤΟΝ
ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΝ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΝ
ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ
ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΝ**

Πρὸς
Τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
Κύριον Κύριον Χριστόδουλον.
Πρόεδρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.
Εἰς Μαϊάμι Η.Π.Α.

Μακαριώτατε Ἅγιε Πρόεδρε,
«Χαίρετε ἐν Κυρίῳ»

Ἄπαντες οἱ Ἱεράρχαι τῆς Ἀγιωτάτης Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, οἱ συγκροτοῦντες τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας Αὐτῆς, συνελθόντες σήμερον, 9ῃ Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ., ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν Συνεδριῶν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Μεγάρου ἐντὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πετράκη τῶν Ἀθηνῶν, ἵνα συμμετάσχωμεν εἰς τὰς συνεδρίας τῆς ἐνιαυσίας Τακτικῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας κατὰ τὸν φθίνοντα τοῦτον Ἐνιαυτόν, ἐκρίναμεν καὶ ἀπεφασίσαμεν ὁμοφρόνως καὶ ὁμοθυμαδόν, ὅπως ἀπευθυνθῶμεν διὰ τοῦ παρόντος Γράμματος πρὸς τὴν Ἑμετέραν γεραρὰν καὶ πολυσέβαστον Μακαριότητα, ἵνα ἐκφράσωμεν τὸν πλοῦτον τῶν συναισθημάτων τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἀγάπης πρὸς Ἑμᾶς καὶ τὸν παραδεδόμενον ὑπὸ τῶν Πατέρων ἡμῶν σεβασμὸν τοῖς ἡγουμένοις ἡμῶν, ἀείποτε μὲν ἐν τοῖς ἐνταῦθα, νῦν δὲ ἐν τῷ καιρῷ τῆς Ἑμετέρας δοκιμασίας, ἀγομένης εἰς χώραν μακρὰν τῆς Πατρίδος ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ φιλόξενον καὶ ὑπὸ πλήθους ὁμογενῶν Ἑλλήνων κατοικουμένην.

Οὕτως ἐν θερμῇ δεήσει ἐν τῷ Συνοδικῷ Παρεκκλησίῳ προσευχηθέντες ὑπὲρ Ἑμῶν καὶ ἐν συνεδρίᾳ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας διατελοῦντες, ἥς ἐπὶ ἐννεατίαν ὄλην ὑπάρχετε πρῶτος, Ἀρχιεπίσκοπος καὶ Πρόεδρος τοῦ ἱεροῦ τούτου Διοικητικοῦ τε καὶ Πνευματικοῦ Σώματος, ἐν μεγίστῃ προσφορᾷ, ἀγαθαῖς προθέσεσι, πνευματικῷ κλέει καὶ ἀγλαοκαρπία οὐ τυχούσῃ, διαβεβαιούμεθα τὴν Ἑμετέραν Μακαριότητα, ὅτι ἐκ σεβασμοῦ πηγαίου καὶ ἐν εὐαγγελικῇ ἀγάπῃ ἀνυποκρίτως, ἀπαύστως «συναγωνιζόμεθα Ἑμῖν ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑπὲρ Ἑμῶν» (Ρωμ. ιε' 30), πρὸς τὸν ἐν Τριάδι Ἅγιον Θεὸν διὰ τὴν ἐπαναπόκτησιν τῆς Ἑμετέρας πολυτίμου ὑγείας, ἣτις ἐσχάτως καὶ ἀνελπίστως ἐπλήγη, ἐπενεχθείσης οὕτω δοκιμασίας, οὐ τυχούσης εἰς Ἑμᾶς.

Ἐπὶ τούτοις, Μακαριώτατε, «εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ πάντοτε περὶ ὑμῶν προσευχόμενοι, ἀκούσαντες τὴν πίστιν ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς ἀγίους» (Κολ. α' 3), ἀλλὰ καὶ τὴν ὑπομονήν, καὶ τὴν καρτερίαν, καὶ τὸ σθένος, ὡς καὶ τὴν ἐλπίδα διὰ τὴν αἰσίαν ἔκβασιν τῆς δοκιμασίας Ἑμῶν.

Διὰ τοῦτο πλείονας προσευχὰς ὑπὲρ Ἑμῶν προσάγομεν τῷ Δομήτορι τῆς Ἐκκλησίας Χριστῷ, «ὅτι ἠλπίκαμεν ἐπὶ Θεῷ ζῶντι, ὅς ἐστι Σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν» (Α' Τιμ. δ' 10). Ἀλλὰ καὶ τῆς Θεομήτορος ὑπε-

ραγίας Θεοτόκου ἐπικαλούμεθα τὰς δεήσεις, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων Λειτουργῶν καὶ τῶν ἁγίων Ἀγγέλων, τῶν Ἀποστόλων, τῶν Πατέρων καὶ τῶν Ὁσίων, ἵνα ἐκδυσωπήσωσι τὸν πανοικτίρμονα Θεὸν εἰς τὸ ρυθῆναι Ὑμᾶς, Μακαριώτατε, καὶ πάντα τοὺς ἐν ἀσθενείαις κληρικούς καὶ λαϊκοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν ἀπὸ τῶν νόσων, ὧν κατέχονται, καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν κινδύνων.

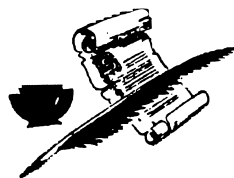
Βεβαιώθητε, Μακαριώτατε, ὅτι πάντες ἡμεῖς οἱ ἐν Χριστῷ Ὑμέτεροι ἀδελφοὶ Ἱεράρχαι, ἅπας ὁ ἱερὸς κλῆρος καὶ ὁ θεοσεβὴς λαὸς τῆς Πατρίδος ἡμῶν, ὑψοῦμεν ἰκέτιδας χεῖρας πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τὴν ἐπαναπόκτησιν τοῦ πολυτίμου ἀγαθοῦ τῆς Ὑμετέρας ὑγι-

είας, διὰ τὴν ταχεῖαν ἐπάνοδον Ὑμῶν εἰς τὴν Πατρίδα ἐν σωματικῇ ρώμῃ καὶ πνευματικαῖς δυνάμεσι, ἵνα ἀσκήσητε τὴν Ὑμετέραν Ἀρχιεπισκοπικὴν διακονίαν, καὶ ἵνα ἐπανίδωμεν Ὑμᾶς ἐν μέσῳ ἡμῶν, ἀσπαζόμενοι τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, χαίροντες δὲ χαρὰν μεγάλην, νὰ δοξάζωμεν τὸν Ἅγιον Θεὸν δι' ὅσα ἀγαθὰ ἐδωρήσατο ἡμῖν.

Χαίρετε καὶ ὑγιαίνετε!

Διὰ τὸ σεπτὸν Σῶμα τῆς Ἱεραρχίας,
ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ ἀδελφός,
† Ὁ Λαγκαδᾶ Σπυρίδων, Προεδρεύων

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης

**ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ
ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ
ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ
ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ Ι.Σ.Ι.**

(Μαϊάμι, 18 Ὀκτωβρίου
2007)

Σεβασμιώτατοι καὶ προσφιλέστατοί μοι
Ἅγιοι Ἀδελφοὶ Συνεπίσκοποι,

Χαίρετε καὶ Ὑμεῖς ἐν Κυρίῳ πάντοτε,

Ἡυφράνθημεν ἐν Κυρίῳ ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς ἀπὸ 9ης μηνὸς Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ. ἐπιστολῆς, ἣντινα ἀπεστείλατε ἡμῖν ὑμεῖς πάντες οἱ Σεβασμιώτατοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, οἱ τῇ Χάριτι τοῦ Παναγίου Πνεύματος συγκροτοῦντες τὴν Σεπτὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἁγιοπάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, οἱ καὶ Συλλειτουργοὶ ἡμῶν, μεθ' ὧν ἐσμὲν συνηρμοσμένοι ὡσπερ χορδαὶ κιθάρα, καὶ ἐνεχείρισαν ἡμῖν οἱ ἐνταῦθα ἀφιχθέντες Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγιαλείας κ. Ἀμβρόσιος καὶ Σερβίων καὶ Κοζάνης κ. Παῦλος.

Ἐν τῇ ἐπιστολῇ αὐτῇ διεκρίναμε τὰ κατακλύζοντα καὶ πληροῦντα τὰς καρδίας ὑμῶν συναισθήματα θεοφιλοῦς ἀγάπης, σεπτῆς τιμῆς καὶ ἐνθέου σεβασμοῦ πρὸς τὸ δοκιμαζόμενον ὑπὸ ἀσθενείας πρόσωπον ἡμῶν, ἐν ταυτῷ δὲ καὶ τὰς παρακλητικὰς καὶ ἐπιστηρικτικὰς εὐχὰς πάντων πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον καὶ Παντοδύναμον Κύριον καὶ Θεὸν ἡμῶν, ἵνα ἐνισχύσῃ ἡμᾶς ἐν τῇ παρουσίᾳ περιστάσει, πρὸς δόξαν τοῦ Ἁγίου Ὄνοματος Αὐτοῦ.

Βεβαιοῦμεν, ὑμᾶς, ὅτι ἔχομεν ἐν τῷ νοῦ ἡμῶν τοὺς λόγους τοῦ οὐρανοβάμονος Ἀποστόλου Παύλου, τοῦ καὶ Ἰδρυτοῦ τῆς Ἁγιοπάτης Ἐκκλησίας ἡμῶν: *«εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχῆσομαι»* (Β' Κορινθίους, ια' 30) καὶ πάλιν *«ὑπὲρ ἐμαντοῦ οὐ καυχῆσομαι εἰμὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου»* (Β' Κορινθίους, ιβ' 5), ἵνα ἐπισκιάσῃ ἡμᾶς ἡ χάρις τοῦ Παναγίου Θεοῦ Πατρὸς καὶ ἐπισκηνώσῃ ἐφ' ἡμᾶς ἡ χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

Εἰ οὕτως ὁ τῶν ἐθνῶν Ἀπόστολος ἐθεώρει καύχημα τὰς ἀσθενείας αὐτοῦ, πόσον μᾶλλον ἡμεῖς τὸ ὀστράκινον σκεῦος. Δι' ὃ δοξάζοντες, πάντων ἔνεκεν, τὸν ἐν Τριάδι Θεόν, Ὃν ἔχομεν καταφυγὴν καὶ ἄγκυραν καὶ εἰς Ὃν ἠλπικαμεν, ἀναφωνοῦμεν μετὰ τοῦ πολυάθλου καὶ δικαίου Ἰώβ *«εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας»* (Ἰώβ α' 21).

Ὅθεν, εὐχαριστοῦμεν ὑμᾶς καὶ αἴθις διὰ τὴν ἀγάπην, τὸν σεβασμόν, τὰς εὐχὰς, τὴν ἐπιστολὴν καὶ τὴν ἐπίσκεψιν τῶν προσφιλεστάτων ἁγίων ἀδελφῶν.

Εὐξασθε ὑπὲρ ἡμῶν ἔτι καὶ ἔτι.

Ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ Ἀδελφὸς
† Ὁ Ἀθηνῶν Χριστόδουλος, Πρόεδρος

**ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ
ΤΟΥ
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΟΣ
ΤΗΣ Ι.Σ.Ι. ΣΕΒ.
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΛΑΓΚΑΔΑ
κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ**

Σεβασμιώτατοι ἅγιοι ἀδελφοί, μέλη τίμια τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

Εὐσεβάστως ἀναφέρομαι πρὸς Ὑμᾶς ἐπ' εὐκαιρία τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς παρούσης Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας. Ὁμολογῶ πὼς αὐτὴν ταύτην τὴν στιγμήν, περικείται ἡμῖν νέφος θλίψεως καὶ ὀδύνης καὶ ὁ λόγος ἢ ἀπουσία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου λόγῳ ὑγείας.

Ὅντως, ὅλοι μας ζοῦμε κατ' αὐτὰς τὴν περιπέτειαν, καθὼς καὶ ὁλόκληρος ὁ ἑλληνικὸς λαὸς καὶ ὁ πανταχοῦ τῆς γῆς Ἀπόδημος Ἑλληνισμὸς, καθὼς προσωπικῶς διεπιστώσαμεν κατὰ τὴν πρόσφατον ἐπίσκεψιν ὁμοῦ μετ' ἀδελφῶν ἀρχιερέων εἰς τὸ Πατριαρχεῖον τῆς Ἀλεξανδρείας, προσκληθέντες ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μακαριωτάτου Πατριάρχου κ. Θεοδώρου τοῦ Β', τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας μὴ δυνηθέντος νὰ προστῆ λόγῳ ἀσθενείας. Ἐκεῖ ἐθαυμάσαμεν τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἀγάπην τῶν ἀποδήμων πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας.

Αἰσθητὸς ὁ ἀπορφανισμὸς, τὸν ζοῦμε καθημερινῶς.

Ὁμολογῶ πὼς προσωπικῶς δὲν αἰσθάνομαι ἀνέτως, διότι αἰσθάνομαι τὸ βάρος τῆς εὐθύνης.

Ὡς πρὸς τὸν ἀπουσιάζοντα Μακαριωτάτον Ἀρχιεπίσκοπον ἠμπορῶ νὰ εἶπω ὅτι ἐπιφοραῖς τῶν ἀλγηδόνων καὶ τῶν πόνων ἐπιδόσει περιστατούμενος σφοδρῶς, οὐκ ἐκάμφθη. Ἐλπίζομεν ὅτι συντόμως θὰ εἶναι καὶ πάλιν μαζί μας, συνεχίζων τὸ περισπούδαστον καὶ μεγάλοπνοον ἔργο του.

Καὶ τώρα σεβαστοὶ κατὰ πάντα ἀδελφοὶ ζητῶ τὴν κατανόησίν Σας καὶ λόγῳ κλίματος, ὥστε αἱ ἐργασίαι τῆς παρούσης Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος νὰ περαιωθοῦν ἄνευ δυσκολιῶν. Ὁ πιστὸς λαὸς μας ἀναμένει ἀπὸ ἡμᾶς νὰ σταθῶμεν εἰς τὸ ὕψος τῶν περιστάσεων, διότι τὰ προβλήματα πολλὰ, αἱ ἀνάγκαι μεγάλαι καὶ φρονῶ πὼς μία κατανόησις ἐκ μέρους ὅλων μας θὰ καταστήσῃ ἀποδοτικὴν τὴν παροῦσαν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας, πρὸς χαρὰν τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος καὶ ἀπρόσκοπτον συνέχισιν τοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἐχων ἐνώπιόν μου τὸ πρόγραμμα τῆς ἡμερησίας διατάξεως, λέγω προκαταβολικῶς ὅτι τὰ θέματα πρὸς συζήτησιν εἶναι κορυφαῖα καὶ οἱ ὁμιληταὶ κατὰ πάντα δόκιμοι.

* * *

Σήμερον προβλέπεται νὰ ὁμιλήσῃ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεσογαίας κ. Νικόλαος, γνωστὸς εἰς ὅλους μας διὰ τὰς ἐπιδόσεις του εἰς τὰ θέματα ὡς τὸ προκείμενον «*Προγενετικὴ καὶ προεμφυτευτικὴ διάγνωσις καὶ διακοπὴ τῆς κνήσεως*». Εἶναι ὄντως λίαν ἐπίκαιρον τὸ θέμα, διότι ὑπάρχει μεγάλη σύγχυσις καὶ τὰ πορίσματα θὰ εἶναι πολὺ ἐνθαρρυντικά, ὥστε νὰ ὑπάρχῃ ὁδοδείκτης καὶ ἡ καθοδήγησις τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ μας νὰ εἶναι πλέον ἢ σωστικὴ.

Αὔριον Τετάρτη ἢ εἰσήγησις τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἡλείας κ. Γερμανοῦ μὲ θέμα «*Οἰκογένεια: θεσμὸς ὑπὸ κρίσιν;*».

Ἡ πολυμερὴς κατάρτισις τοῦ Ἁγίου ἀδελφοῦ προ-
εξοφλεῖ τὴν ἐπιτυχή διαπραγμάτευση τοῦ θέματος
τούτου πού ὅλοι μας τὸ ζοῦμε καθημερινῶς.

Τὴν Πέμπτη ἢ εἰσήγησις τοῦ Σεβασμιωτάτου Μη-
τροπολίτου Ζακύνθου κ. Χρυσοστόμου μὲ θέμα
«*Συμβολὴ τοῦ θεολογικοῦ λόγου εἰς τὴν δημιουργίαν
οἰκολογικῆς συνειδήσεως*». Τὸ πρόβλημα τῆς ἐποχῆς
ποὺ ταλανίζει τὴν χώραν καὶ μάλιστα τὴν περιοχὴν
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μου. Ζοῦμε τὸ ἔγκλημα καὶ
τὴν καταδρομὴν.

Τὴν Πέμπτη ἢ εἰσήγησις τοῦ Σεβασμιωτάτου Μη-
τροπολίτου Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ. Βαρ-
νάβα μὲ θέμα «*Ἡ παρουσία τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου εἰς τὸ*

σύγχρονον κοινωνικὸν γίνεσθαι». Μὲ τὴν εὐκαιρία
θέλω νὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ εἶπω, ὅτι αἰσθάνομαι πε-
ριχαρῆς διότι οἱ νέοι ἀρχιερεῖς μας εἶναι κατὰ πάντα
δόκιμοι γινῶσται τῶν προβλημάτων καὶ εἰς τὰς ἐπαρ-
χίας των συντελεῖται ἔργον περισπούδαστον, καὶ τού-
το διότι ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέρα τῆς ἐγκαταστάσεώς
των ἠγαπήθησαν καὶ ἐκέρδισαν τὴν ἐμπιστοσύνην
τοῦ ποιμνίου των.

Καὶ τὰ νῦν χωρήσωμεν ἀδελφοί.

Καταστρέψωμεν πᾶσαν τῆς δυσσεβείας οἰκοδομήν.

Φυλάξωμεν ἀκλινῆ καὶ ἄτρωτον τὴν πίστιν.

Κηρύξωμεν πᾶσι πιστοῖς ἄψευστη καὶ ὀρθόδοξον
τοῦ Κυρίου διδαχὴν.

**ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΙΣ
ΤΟΥ ΣΕΒ.
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΚΑΡΥΣΤΙΑΣ
κ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ**

Ἡ Σεπτὴ Ἱεραρχία συνέρχεται σήμερα καὶ συνεδριάζει κάτω ἀπὸ τρεῖς πραγματικότητες.

α) Τὴν παρουσία τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

β) Τὴν ἀπουσίαν τοῦ Κανονικοῦ Προέδρου Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου.

γ) Τὴν προσδοκία τοῦ λαοῦ.

Οἱ τρεῖς αὐτὲς πραγματικότητες μᾶς βεβαιώνουν διὰ τὴν ἐπιφοίτησιν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, διὰ τὴν προσευχὴν τοῦ Μακαριωτάτου καὶ διὰ τὴν προσοχὴν τοῦ λαοῦ, καὶ μᾶς ὑποχρεώνουν νὰ προχωρήσουμε στὶς ἐργασίες συμφώνως πρὸς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, τὰ θέματα τῆς ὁποίας ἀπεφάσισε ἡ προλαβοῦσα Δ.Ι.Σ. ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου. Οὕτω ὡς ὀρισμένοι ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ Ποιμένες τῷ Θείῳ Πνεύματι συνδιασκεπτόμενοι καὶ ὑπὸ τὰς εὐχὰς τοῦ ἀπόντος μὲν τῷ σώματι, παρόντος ὁμως τῷ πνεύματι Μακαριωτάτου Προέδρου, μελετήσωμεν τὰ θέματα καὶ ἐκθέσωμεν ὄρον θεοδίδακτον, τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖ καὶ ἀναμένει ὁ πιστὸς λαὸς τοῦ Θεοῦ πάντοτε, ἀλλὰ ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας ὡς ἐνότης, ὁ συμπνευματισμός, ἡ ὁμοφροσύνη, ἡ τάξις καὶ ἡ εὐπρέπεια ἐπιβάλλεται νὰ κυριαρχήσουν διὰ νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι εἴμεθα Σῶμα Ἱερὸν, πνευματοκίνητον, ὄργανα καὶ ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ μὲ καθῆκον καὶ δικαίωμα ἐλευθερίας λόγου καὶ ἐκφράσεως σύμφωνης ἢ ἀντιθέτου γνώμης μὲ πνεῦμα ἀποδοχῆς τῶν ἀποφάσεων τῶν πλειόνων.

Ἄς ἀρχίσωμεν σὺν Θεῷ καὶ ἐν ἁγίῳ Πνεύματι, προσέχοντες κατὰ τὶς ἐργασίες νὰ τηρήσωμε τὴν ἀποστολικὴν ἐντολήν «*προσέχετε ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, ἣν περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος*» (Πράξ. 20,28).

**«Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ.
ΘΕΣΜΟΣ
ΥΠΟ ΚΡΙΣΙΝ;»**

(Απόσπασμα Εισηγήσεως
πρὸς τὴν Ι.Σ.Ι., 9.10.2007)

Σεβασμιώτατε ἅγιε Προεδρεύοντα,
Σεβασμιώτατοι ἅγιοι Σύνοδοι,

Τὸ θέμα πὸν θὰ σᾶς εἰσηγηθῶ, κατ' ἀνάθεσιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς παρελθούσης Συνοδικῆς Περιόδου, εἶναι:

«*Ἡ οἰκογένεια. Θεσμός ὑπὸ κρίσιν;*».

Διὰ τὸ θέμα τοῦτο θέλω νὰ διευκρινήσω·

Πρῶτον, ὅτι τοῦτο ἀναφέρεται εἰς τὴν ἑλληνικὴν οἰκογένειαν καὶ δὴ τὴν
ὀρθόδοξον. Ἔτσι τουλάχιστον τὸ ἐννόησα ἐγὼ καὶ σ' αὐτὴν τὴν οἰκογένεια θὰ
περιορίσω τὴν ἀναφορὰν μου. Ἄλλωστε τοῦτο ἐνδιαφέρει κυρίως τὴν Ἐκκλη-
σίαν τῆς Ἑλλάδος, ἀφοῦ ἡ οἰκογένεια ἀποτελεῖ «τὴν κατ' οἶκον ἐκκλησίαν»¹
αὐτῆς καὶ πρὸς τοῦτο προφανῶς ἐτέθη τὸ θέμα πρὸς συζήτησιν ἐνώπιον τῆς σε-
πτῆς Ἱεραρχίας.

Δεύτερον· Νὰ ξεκαθαρίσω ἐκ τῶν προτέρων, ὅτι εἰς τὸ ἐρώτημα «*Ἡ οἰκογένεια· θεσμός ὑπὸ κρίσιν;*», ἡ ἀπάντησις εἶναι ἀπεριφράστως ΝΑΙ. Ἡ Ἑλληνικὴ
Ὁρθόδοξος οἰκογένεια εὐρίσκεται ὄντως ὑπὸ κρίσιν.

Πρὸς ὑποστήριξιν τῆς θέσεώς μου αὐτῆς, θὰ προβῶ·

1. Σὲ σύντομη ἱστορικὴ ἀναδρομὴ τῆς κρίσεως τῆς οἰκογενείας. Καὶ
2. Θὰ παρουσιάσω τὴν σημερινὴν τῆς κρίσιμη κατάστασι.

Ἐν συνεχείᾳ·

3. Θὰ ἐκθέσω τὰ αἷτια πὸν προκαλοῦν τὴν κρίσιν τῆς οἰκογενείας σήμερα,
καὶ
4. Θὰ προτείνω μέτρα διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς κρίσεώς τῆς.

1. Σύντομη ἱστορικὴ ἀναδρομὴ τῆς οἰκογενειακῆς κρίσεως

Ἡ κρίσις τῆς οἰκογενείας εἶναι δυστυχῶς πολλὴ παλιά. Τόσον, ὅσον εἶναι καὶ
ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων. Ὀφείλεται δὲ εἰς τὴν παράβασιν τῆς ἐντολῆς τοῦ Θεοῦ
ἀπὸ τοὺς Πρωτοπλάστους. Διὰ τοῦτο ἡ κρίσις ὑπῆρξε καὶ εἶναι ἀκόμη δυ-
στηχῶς καθολικὴ.

Εἶναι εἰς ὅλους μας γνωστόν, ὅτι οἱ Πρωτόπλαστοι ζοῦσαν εἰς τὸν Παράδει-
σον ἀρμονικά, χωρὶς καμμίαν ἔλλειψιν. Μετὰ τὴν πτώσιν τους αἰσθάνονται γυ-
μνοὶ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ καὶ νοιώθουν φόβον καὶ τρόμον ἀπὸ τὴν παρουσίαν
Του. Μαζὶ μὲ αὐτὰ, ὡς μεταπτωτικὸ σύνδρομον, ἐμφανίζεται καὶ ἡ πρώτη διά-
στασις μεταξὺ τοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς Εὔας. Δηλαδή ἐνῶ ὁ Ἀδάμ πρὸ τῆς πώσεως,
ὅταν ὁ Θεὸς μετὰ ἀπὸ δικό του αἶτημα τοῦ παρέδωκε τὴν Εὔαν, εἶπεν πρὸς τὸν
Θεὸν Δημιουργόν· «*Τοῦτο νῦν ὅσοῦν ἐκ τῶν ὀστέων μου καὶ σάρξ ἐκ τῆς σαρκός μου*»², μετὰ τὴν πτώσιν λέγει πρὸς Αὐτόν· «*Ἡ γυνή, ἣν δέδωκας μετ' ἐμοῦ, αὕτη μοι ἔδωκεν ἀπὸ τοῦ ξύλου καὶ ἔφαγον*»³. Τοῦτο ὅμως δηλώνει καὶ τὴν
ἐμφάνισιν τῆς πρώτης κρίσεως καὶ διαστάσεως Ἀδάμ καὶ Εὔας.

1. Ρωμαίους ΙΣΤ' 5. Ἴδετε καὶ Ἀρχιμ. Γεωργίου Δημοπούλου, *ΚΑΤ' ΟΙΚΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ - Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ*, Ἐκδόσεις Ο ΣΩΤΗΡ.

2. Γένεσις Β' 23.

3. Γένεσις Γ' 12.

Μιάς κρίσεως, πού δὲν ἔφερε μόνον τὴν διάστασιν τῶν δύο πρώτων συζύγων καὶ τὸν μεταξύ τους κλονισμόν, ἀλλ' ἐπεξετάθη καὶ εἰς τὰ παιδιά, ὥστε πολὺ σύντομα νὰ ἔχουμε τὴν πρώτην ἀδελφοκτονίαν⁴. Συγχρόνως ὁμως διεσάλευσε καὶ ὅλον τὸν ἄνθρωπον –ἐμφάνισις σ' αὐτὸν τοῦ κόπου, τοῦ ἰδρώτος, τοῦ πόνου, τῆς λύπης, τῆς φθορᾶς, τοῦ θανάτου–, ἀλλὰ καὶ ὀλόκληρον τὴν φύσιν –ἐμφανίσθησαν τὰ ἀγκάθια, τὰ τριβόλια, τὸ κρῦο, ἡ ζέστη κ.λπ.⁵–, τὰ ὁποῖα συνεχίζουσι καὶ σήμερον νὰ ἀποτελοῦν αἴτια τῆς κρίσεως τῆς οἰκογενείας.

Ὅμως ἡ ἀποστασία τοῦ Ἀδάμ καὶ τῶν ἀπογόνων του ἀπὸ τὸν Θεόν, ὑπερπερίσσευσεν τὴν ἁμαρτία, ἀπεμάκρυνε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους καί, «διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς σάρκας»⁶, ὠδήγησε τὴν ἀνθρωπότητα εἰς τὴν καταστροφή διὰ τοῦ κατακλισμοῦ. Τότε ὁ Θεὸς κάνει τὴν πρώτην προσπάθειαν ἀναγεννήσεως τῆς κοινωνίας τῶν ἀνθρώπων, διὰ τῆς κατὰ θαυμαστὸν τρόπον σωτηρίας τοῦ Νῶε⁷. Ἄλλ' ὁ Νῶε καὶ τὰ παιδιά του διέσωσαν μὲν τὴν ζωὴν τους διὰ τῆς Κιβωτοῦ, ἀλλὰ δὲν κατέβαλαν χαρακτῆρα καὶ συμπεριφορὰν. Ὅπως μπῆκαν στὴν Κιβωτόν, ἔτσι καὶ βγήκαν· πλήρεις ἀδυναμιῶν καὶ ἑλλειψμάτων, ὥστε ἡ κρίσις τῆς οἰκογενείας νὰ συνεχισθῆ⁸.

Μιὰ δευτέρα προσπάθεια τοῦ Θεοῦ νὰ ἀνακαινίσῃ τὴν οἰκογένειαν καὶ δι' αὐτῆς τὴν κοινωνίαν, μάλιστα μετὰ τὸ γεγονός τοῦ Πύργου τῆς Βαβέλ⁹, εἶναι ἡ ἐκλογὴ τοῦ Ἀβραάμ¹⁰. Ὅμως καὶ πάλιν ἡ οἰκογένεια ὠδηγεῖται εἰς κρίσιν· ἀπ' ἑνὸς μὲν, διότι ἡ Σάρρα εἶναι στῆρα καὶ ὁ Ἀβραάμ γεννᾷ τέκνον ἐκ τῆς παλλακίδος¹¹, ἀπ' ἑτέρου δέ, διότι, οἱ ποιμένες τοῦ Ἀβραάμ καὶ τοῦ Λὼτ ἐφιλονίκησαν μεταξύ τους, καὶ ὁ Ἀβραάμ ἀναγκάζεται νὰ χωρισθῆ τῆς οἰκογενείας τοῦ ἀνεψιοῦ του Λὼτ. Μετὰ ἐμφανίζεται ἡ διαστροφή τῶν Σοδόμων καὶ τῶν Γομόρων¹² κ.λπ., κ.λπ.

Τοιοῦτοτρόπως ἡ κρίσις τῆς οἰκογενείας τῶν ἀνθρώπων συνεχίζεται, παραμένει δὲ μόνον ἡ ὑπόσχεσις τοῦ Θεοῦ περὶ τῆς μελλοντικῆς θεραπείας τῆς, ὅπως ἐπεξηγεῖ καὶ πάλιν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος στὴν συνέχεια¹³. Δηλαδή ἡ θεραπεία τῆς οἰκογενείας θὰ ἐπέλθῃ, ὅταν θεραπευθῆ ἡ αἰτία πού προκάλεσε τὴν ἀσθένειάν τῆς. Ὅταν δηλαδή ἀναγεννηθῆ ὁ ἄνθρωπος καὶ εὑρεθῆ πάλιν κοντὰ στὸν Θεὸν Δημιουργόν του. Τοῦτο ἐπραγματοποιήθη «ὅτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου» καὶ «ἐξάπεστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον»¹⁴ ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου, ἵνα ὡς νέος Ἀδάμ ὁ Θεάνθρωπος δημιουργήσῃ ἐκ τῆς πλευρᾶς Του τὴν «καινὴν κτίσιν»¹⁵ καὶ τὴν νέαν οἰκογένειαν «εἰς Χριστὸν καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν»¹⁶.

Ὅμως καὶ τώρα, μετὰ τὴν ἐν Χριστῷ ἀναγέννησιν, διὰ νὰ διατηρηθῆ ἡ χριστιανικὴ οἰκογένεια «ἀγία καὶ ἁμωμος»¹⁷, χρειάζεται προσπάθεια καὶ ἀγῶνας πνευματικὸς τοῦ ἀνδρὸς γίνου. Διότι εἰς τὸν Ὁρθόδοξον γάμον ἔρχονται μὲν καὶ ἐνώνονται «εἰς σάρκα μίαν»¹⁸ δύο Μέλη τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ διὰ νὰ συνεχίσουν νὰ εὐλογοῦνται καὶ νὰ παίρνουν ἀπὸ τὴν ρίζαν τῆς καλλιελαιῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ χυμούς, ὥστε νὰ στερεῶνται, νὰ αὐξάνονται καὶ νὰ καρποφοροῦν χριστιανικὸς καρπός, πρέπει νὰ παραμένουν μεταξύ τους καὶ μετὰ τοῦ Χριστοῦ ἐνωμένοι σ' ὅλην τὴν ζωὴν¹⁹. Ἄλλως, ὅπως ὁ Ἀδάμ καὶ ἡ Εὐὰ ἦσαν μὲν ἅγιοι καὶ εὐλογημένοι ἀνδρόγυνον, ἀλλ' ἔπεσαν, ἔτσι καὶ τώρα ἡ εὐλογημένη οἰκογένεια μπορεῖ νὰ πέσῃ. Καὶ ὅπως ἕνα ἐμβολιασμένο δένδρον, ἂν ἀφεθῆ ἀκλάδευτον καὶ ἀπεριποίητο, κατακυριεύεται πάλιν ἀπὸ τὸ ἄγριον, ἔτσι καὶ ἡ χριστιανικὴ οἰκογένεια. Τοῦτο δέ, δυστυχῶς, συμβαίνει συχνὰ στίς ἡμέρας μας, ἐξ οὗ καὶ ἡ κρίσις τῆς οἰκογενείας σήμερον.

4. Γένεσις Δ' 8-12.

5. Γένεσις Γ' 14-19.

6. Γένεσις ΣΤ' 3.

7. Γένεσις ΣΤ' 1-22, Θ' 1-17, Ι' 1-5.

8. Γένεσις Θ' 18-27.

9. Γένεσις ΙΑ' 1-9.

10. Γένεσις ΙΒ' 1-7.

11. Λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος· «Ἀβραάμ δύο υἱοὺς ἔσχεν, ἕνα ἐκ τῆς παιδίσκης καὶ ἕνα ἐκ τῆς ἐλευθέρης. Ἄλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης κατὰ σάρκα γεγέννηται, ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρης διὰ τῆς ἐπαγγελίας», Γαλάτας Δ' 22.

12. Γένεσις ΙΓ' 5-13, Γένεσις ΙΗ' 16-22, ΙΘ' 4-29.

13. Γαλάτας Δ' 24-27.

14. Γαλάτας Δ' 4-5.

15. Γαλάτας ΣΤ' 15.

16. Ἐφεσίους Ε' 32. Ἴδετε καὶ ἡμετέραν ἐργασίαν Η ΚΑΙΝΗ ΚΤΙΣΙΣ, Ἀθῆναι 1990, σελ. 9 κ.ἑξ.

17. Ἐφεσίους Ε' 27.

18. Ἐφεσίους Ε' 31.

19. Στυλιανοῦ Παπαδοπούλου, Ὁμοτίμου Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Ο ΓΑΜΟΣ. Μυστήριον ἀγάπης καὶ μυστηρίου «εἰς Χριστόν», ἐν Ὁ Γάμος στὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, Ἐκδοσις Ἱερᾶς Συνόδου, σελ. 239 κ.ἑξ.

**«ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ.
ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΟΥ
ΘΕΟΛΟΓΙΚΟΥ
ΛΟΓΟΥ ΣΤΗ
ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ
ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗΣ
ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΣ»**

(Ἀπόσπασμα Εισηγήσεως
πρὸς τὴν Ι.Σ.Ι., 10.10.2007)

«Ὁρᾶτε καὶ φυλάσσεσθε ἀπὸ πάσης πλεονεξίας»¹

Ὁ παραινετικὸς αὐτὸς λόγος τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Πίστεώς μας, ὄντως ἀψευδῆς καὶ ἀφορῶντας σὲ κάθε πτυχή τῆς ἀνθρώπινης καθημερινότητας καὶ δὴ στὴν κατάσταση τῆς παρακμῆς της, μπορεῖ ἐπιτυχῶς –θεωρῶ– νὰ τεθεῖ ὡς προμετωπίδα τῆς σημερινῆς μου εἰσηγήσεως², ἐνώπιον τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καθὼς διαπραγματεύομαι τὸν καιρὶο προβληματισμὸ περὶ τῆς συμβολῆς τοῦ θεολογικοῦ μας λόγου στὴ δημιουργία οἰκολογικῆς συνειδήσεως στὸ σύγχρονο κόσμο.

Ὡσαύτως, αὐτὸς ὁ λόγος θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἀποτελεῖ προμετωπίδα ὄλων τῶν οἰκολογικῶν καὶ περιβαλλοντικῶν ὀργανώσεων, οἱ ὁποῖες δραστηριοποιοῦνται ἤδη στὸ πλαίσιο τοῦ γενικότερου σκεπτικισμοῦ γιὰ τὴν σωτηρία τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος ἀπὸ βέβαιο ἀφανισμό.

Μέχρι τὴν ἐποχή μας, ἀπὸ πολλὰς πλευρὰς ἀκούγεται ἡ ἄποψη περὶ δυνατότητος αὐτοϊάσεως τῆς τραυματισμένης φύσεως. Καὶ δικαίως. Μέχρι πρότινος κάτι μποροῦσε νὰ κατορθωθεῖ. Ὅμως ἡ ἄποψη αὐτὴ πάμπολλες φορὲς λειτούργησε ὡς ἄλλοθι καὶ ἡ κάθε εἶδους ρύπανση καὶ καταστρεπτικὴ συμπεριφορὰ ἐπὶ τῆς φύσεως συνεχίστηκε ἀνεξέλεγκτα. Ἦδη, κατὰ τὶς ἐπισημάνσεις τῶν εἰδικῶν ἐπιστημόνων, οἱ δυνατότητες διορθώσεως ἐξαντλοῦνται δραματικῶς, μιὰ δυσοίωνα κατάσταση, ἡ ὁποία ἀφορᾷ στοὺς πάντες: Ἀρχόντες καὶ ἀρχομένους, πολιτεία καὶ πολίτες, ἀλλὰ –ἐν προκειμένῳ καὶ ἀπὸ μιὰν ἄλλη ἄποψη– ἅπαντα τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἐὰν ὄντως ἐπιθυμοῦμε ἀξίως νὰ διατηρούμαστε στὸ αὐτὸ Σῶμα, ἐννοῶ τὸ Σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

Κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια τὸ Περιβάλλον προστατεύεται καὶ νομικῶς. Ἡ σχετικὴ νομοθεσία ἔχει ἀναπτυχθεῖ κατὰ πολὺ, τόσο ὥστε νὰ μποροῦμε νὰ μιᾶμε γιὰ «δίκαιο τοῦ περιβάλλοντος», ὡς ἰδιαίτερο κλάδο τοῦ Δικαίου μας³. Ὅμως, ἀρκεῖ κάτι τέτοιο γιὰ τὴν διόρθωση τῶν τόσων ἡμαρτημένων; Μήπως προϋποτίθεται ἡ ἀνάπτυξη συνειδήσεως; Μήπως ἡ μελέτη καὶ ἀντιμετώπιση τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος ὡς καρποῦ καὶ ἀπόρροιας τῆς ἀγαπητικῆς διαθέσεως τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, θὰ ἔθετε τὸ πρόβλημα σὶς σωστὲς του διαστάσεις, ἐπαναθέτοντας ἐντέλει προβληματισμὸ γιὰ τὶς σχέσεις τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸν Πατέρα καὶ Δημιουργό του;

Ἡ θεία Χάρις ἔχει ἐκφρασθεῖ πρὸς τὸ ἀνθρώπινο γένος «πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως»⁴, θαυματουργικῶς καὶ εὐεργετικῶς. Ἄπαντα τὰ δημιουργήματα τοῦ Σύμπαντος, μὲ ἀνώτερο τὸν ἴδιο τὸν Ἄνθρωπο, ἐξῆλθαν «καλὰ λίαν»⁵

1. Λκ. 12,15.

2. Μᾶς εἶχε δοθεῖ παλαιότερα ἡ εὐλογημένη εὐκαιρία νὰ δημοσιοποιήσουμε τὶς ἀπόψεις μας ἐπὶ παρομοίῳ θέματι. Ἐκείνη τὴν Ὀμιλία μας, τῆς 5ης Ἰανουαρίου 1995, ὑπὸ τὸν τίτλο «Τὰ οἰκολογικὰ τῶν Φώτων», βλ. στὸ Πρωτοπρεσβυτέρου Παναγιώτου Καποδίστρια, *Κεφάλαια Θεολογίας τοῦ Περιβάλλοντος*, ἐκδ. Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ζακύνθου, Ζάκυνθος 2006, σ. 137-140.

3. Βλ. Εὐαγγελίας Κουτούπα-Ρεγκάκου, *Δίκαιο τοῦ περιβάλλοντος*, ἐκδ. Σάκκουλα, Ἀθήνα-Θεσσαλονίκη 2005, σ. 6.

4. Ἐβρ. 1,1.

5. Γεν. 1,31.

ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Πλάστη. Ὁ ἄνθρωπος ὁμως εἶναι ἐκεῖνος πὺν εὐθύνεται γιὰ τὴν ἀφύσικη σημερινὴ κατάσταση τῆς φύσεώς μας καὶ ἡ ὁποία ἀνακυκλώνει τὴν παρακὴ τῶν Πρωτοπλάστων. Ὅπως ἐκεῖνοι μέσα στὸν Παράδεισο θέλησαν νὰ ἀνατρέψουν τὴν Τάξη πὺν ἔθεσε ὁ πάνσοφος Δημιουργός, ἔτσι καὶ σήμερα ὅλοι ἐμεῖς, μὲ πρωτοστατοῦντες καὶ πρωτοφταίχτες τοὺς «δοκοῦντας ἄρχειν τῶν ἐθνῶν»⁶ ἐπαναλαμβάνουμε τὴν ἴδια τακτικὴ. Διασαλεύουμε τὴν ἰσορροπία τῆς κτίσεως πιστεύοντας ὅτι ἔτσι ἰδιοποιούμαστε κάτι πὺν δῆθεν μᾶς ἀνήκει, παρ' ὅτι κάτι τέτοιο οὐδόλως συμβαίνει.

Ἐχει κατ' ἐπανάληψιν εἰπωθεῖ καὶ ὑποστηριχθεῖ ἀπὸ πολλοὺς καὶ διαφόρους διανοητές, ὅτι τὸ οἰκολογικὸ εἶναι ἓνα πρόβλημα πολιτικὸ. Ἐπιτρέπατέ μου νὰ προσθέσω, ἐπαναλαμβάνοντας παροιμιώδη λόγο τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Δημητρίου Α', ὅτι εἶναι πρόβλημα κυρίως πνευματικὸ. Ἐκεῖνος ὁ δυναμικὸς ἐν τῇ πρᾶτῃ καὶ ἀπλότῃ του Πρωθιεράρχης τῆς Ὁρθοδοξίας, χαιρετίζοντας τὶς ἐργασίες σχετικοῦ Συνεδρίου στῇ νῆσο Πάτμο, κατὰ τὶς ἀλησμόνητες καὶ ἱστορικῆς σημασίας ἐορτὲς τῆς 900ετηρίδας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Θεολόγου, ὑπογράμμισε:

«(...) τὸ οἰκολογικὸν εἶναι πρωτίστως πνευματικὸν πρόβλημα. Περιορίζων τὰς ὑλικὰς αὐτοῦ ἀνάγκας ὁ ἄνθρωπος, ὅχι μόνον κατακτᾷ τὴν πνευματικὴν τελειότητα καὶ ἐλευθερίαν, ἀλλὰ συγχρόνως διασώζει καὶ τὴν κτίσιν. Καὶ εἰς τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν σκέψιν καὶ εἰς τὸν Χριστιανισμόν ἡ ὀλιγοδεία εἶναι πνευματικὸν κατόρθωμα, ἐνῶ ἡ πολυτέλεια, ἡ σπατάλη καὶ ἡ τρυφή εἶναι δείγματα βαρβαρότητος (...)⁷».

Συγκρούεται, λοιπόν, καὶ πάλιν ὁ ἰδεαλισμὸς μὲ τὸν ὑλισμὸ. Ὁ ἄνθρωπος, ὡς δισύνθετο ὄν πὺν εἶναι, ἀποτελούμενος δηλαδὴ ἀπὸ τὴν ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα, ἀπὸ στοιχεῖα πνευματικὰ δηλαδὴ καὶ ὑλικά, ἀπὸ οὐρανὸ – ἂν θέλετε – καὶ ἀπὸ γῶμα, εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ τηρεῖ μιὰν ἐξισορροπητικὴ ἄρμονία μεταξὺ τῶν δύο. Ἐὰν ἡ εἰδικὴ ἀξία τοῦ ἐνὸς συνθετικοῦ ἀπορροφηθεῖ ἀπὸ τὸ ἄλλο, ἐὰν ἡ ψυχὴ δηλαδὴ ὑπερκεράσει τὸ σῶμα, ἢ, ἐὰν στὸ σῶμα δοθεῖ ἔμφαση με-

γαλύτερη ἐναντι τῆς ψυχῆς, τότε διασαλεύεται ἐπικίνδυνα ἡ ἰσορροπία, τὴν ὁποίαν ὄρισε ὁ Δημιουργός καὶ κατὰ συνέπειαν ἐκπίπτουμε θεολογικῶς, εἴτε στὸ στρατόπεδο τῶν εὐσεβιστῶν, εἴτε στὸ στρατόπεδο τῆς λατρείας τῆς ὕλης, σὲ δύο ἀκραῖες πάντως καταστάσεις, καταδικασμένες οὕτως ἢ ἄλλως στῇ συνείδηση τῆς αὐθεντικῆς Ὁρθοδοξίας, ἡ ὁποία κινεῖται πάντοτε μὲ πνεῦμα μέτρου, διακρίσεως καὶ σοφίας.

Κατ' ἐπέκτασιν τῆς συλλογιστικῆς μας αὐτῆς, μόλις ὁ ἄνθρωπος ἐθεώρησε ὅτι τὸ φυσικὸ περιβάλλον, μὲ τὸ νὰ τὸ ὑποτάξει στὶς ὀρέξεις του, θὰ ἠμποροῦσε νὰ τοῦ παρέχει περισσότερα ἀπὸ ὅσα πρέπει, μόλις λάτρευε τὴν ὕλη, ἄρχισε μεταξὺ τους μιὰ ἰδιάζουσα σχέση, καθ' ὅλα ἀφύσικη: Ὁ ἄνθρωπος διαρκῶς ἔπαιρνε, λήστευε, δυνάστευε τὸ περιβάλλον καὶ ἐκεῖνο, ὡς ἐκ τούτου, ἀμυνόμενο νὰ κρατήσῃ τὴν ἄρμονία πὺν ὁ Πλάστης εἶχε καθορίσει, ἄρχισε νὰ ἀντιδρᾷ ἐκδικούμενο.

6. Μκ. 10,42.

7. Βλ. Ἱ. Μ. Χατζηφώτη, «Χρονικὸ 900ετηρίδος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Θεολόγου Πάτμου», Περιοδικὸ Ἐκκλησία 65 (1988), σ. 603 ἐξ.

**«Η ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ
ΙΕΡΟΥ ΚΛΗΡΟΥ
ΕΝ Τῷ ΣΥΓΧΡΟΝῷ
ΚΟΙΝΩΝΙΚῷ
ΠΙΓΝΕΣΘΑΙ»**

(Ἀπόσπασμα Εἰσηγήσεως
πρὸς τὴν Ι.Σ.Ι., 10.10.2007)

Σεβασμιώτατοι ἅγιοι ἀδελφοί,

Θὰ ἀποφύγω τὸν πειρασμὸ νὰ ἀνατρέξω στὴν ἱστορία καὶ τὴν παράδοση τῆς Ἐκκλησίας μας γιὰ νὰ ὑποστηρίξω τὴν σπουδαιότητα καὶ τὸ μέγεθος τοῦ ἱερατικοῦ ἀξιώματος, καθότι ὅποιος ἐπιθυμεῖ νὰ λάβει γνώση τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς εὐθύνης τῆς ἱερωσύνης ἀρκεῖ νὰ μελετήσῃ καὶ νὰ ἐντυφῆσῃ τοὺς περὶ ἱερωσύνης λόγους τῶν πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἐκεῖνο ποὺ ἐπιίγει εἶναι νὰ ἀπαντήσουμε στὰ προβλήματα ποὺ μᾶς θέτει ἡ σύγχρονη κοινωνία γιὰ τὴν διάδοση τοῦ εὐαγγελικοῦ μηνύματος. Τὸ μέλλον δὲν εἶναι ἀπλῶς κάτι ποὺ ζητοῦμε καὶ περιμένουμε, ἀλλὰ μᾶλλον κάτι ποὺ πρέπει νὰ δημιουργήσουμε.

Ἡ Ἐκκλησία ἀναγνωρίζεται ὡς μιὰ πραγματικότητα ποὺ δὲν μπορούμε νὰ τὴν προσδιορίσουμε, ἀλλὰ τὴν ζοῦμε ὅπως ζοῦμε τὴν ἴδια τὴν πραγματικότητα τῆς ζωῆς. Στὴν ἐρώτηση ποὺ συχνὰ τίθεται γιὰ τὸ τί εἶναι Ἐκκλησία δὲν μπορούμε νὰ δώσουμε ὄρισμὸ παρὰ μόνο νὰ ἀπευθύνουμε τὴν πρόσκληση «Ἐρχου καὶ ἴδε». Ὅμως, γιὰ νὰ εἴμαστε εἰλικρινεῖς, ἐπειδὴ οἱ περισσότεροι ἐξ ἡμῶν νοιώθουμε ἤδη τοὺς κραδασμοὺς ἀπὸ τὴν γενικότερη κρίση, ἡ ὁποία δὲν ἄφησε ἀνεπηρέαστη καὶ τὴν Ἐκκλησία, ἀπευθύνουμε μὲ εὐκολία τὸ «ἔρχου» καὶ εἴμαστε συγκεκριμένοι γιὰ τὸ «ἴδε», διότι γνωρίζουμε πὼς χρειάζεται νὰ διανύσουμε ἀρκετὸ δρόμο καὶ νὰ λάβουμε οὐσιαστικὲς ἀποφάσεις, ἔτσι ὥστε νὰ μπορέσουμε νὰ προσκαλέσουμε καὶ νὰ μῆσσουμε τὸν λαὸ στὴν ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας μας ποὺ δὲν ἀποτελεῖ ὄργανισμὸ, ἀλλὰ Σῶμα Χριστοῦ καὶ χῶρο φανερώσεως τῆς χάριτος.

* * *

Σεβασμιώτατοι ἅγιοι ἀδελφοί, θεωρῶ ὅτι ἔχει γίνει πλέον ἀντιληπτὸ ἀπὸ ὅλους μας ὅτι πρωτοβουλίες γιὰ ἀλλαγὲς καὶ ἀνανέωση στὴν Ἐκκλησία προκαλοῦν συνήθως, ἂν ὄχι πάντα, τὴν ἀντίδραση μεγάλου ἀριθμοῦ πιστῶν, αὐτὸ ὅμως σὲ καμία περίπτωση δὲν δικαιολογεῖ στασιμότητα καὶ ἀπραξία. Ὁ φόβος τῆς βελτίωσης καὶ ἀνανέωσης τοῦ τρόπου ποιμαντικῆς τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ μας, θὰ μπορούσε ἐν μέρει νὰ δικαιολογηθεῖ ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ περισσότεροι καὶ κυρίως οἱ μεγαλύτερης ἡλικίας κληρικοί μας δὲν μποροῦν νὰ παρακολουθήσουν τὴν ταχύτητα τῶν κοινωνικῶν ἐξελίξεων. Γι' αὐτὸ θὰ πρέπει νὰ προχωροῦμε μὲ βήματα προσηκτικά, σταθερὰ καὶ μελετημένα, μὲ ἐνημέρωση καὶ κατήχηση τοῦ λαοῦ.

Κατ' ἀρχὰς θὰ πρέπει νὰ καταστήσουμε σαφὲς πρὸς κάθε κατεύθυνση, ὅτι οἱ προτάσεις γιὰ τὴν ἀναβάθμιση τοῦ κλήρου καὶ ἡ ἀναζήτηση νέων ποιμαντικῶν μεθόδων εἶναι καρπὸς τῆς ἀγωνίας καὶ τῆς φροντίδος τῆς Ἐκκλησίας μας γιὰ τὸν σύγχρονο ἄνθρωπο καὶ δὲν μᾶς τίς ὑποβάλλουν οἱ κοινωνικὲς ἐξελίξεις. Ἐξάλου δὲν ἔλειψαν ποτὲ οἱ φωνὲς χαρισματοῦχων ποιμένων ποὺ τόνιζαν τὴν ἀνάγκη προσαρμογῆς τῆς Ἐκκλησίας στὰ κάθε φορὰ νέα δεδομένα. Ὁ λόγος τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Γέροντος Χαλκηδόνος Μελίτωνος ἀκούγεται ἀκόμη καὶ σήμερα προφητικὸς: «Ἡ Ἐκκλησία ἔχει χρέος νὰ σταθεῖ μὲ θεανδρική κατανόηση, ἐνανθρωπιζόμενη ὅπως ὁ Κύριός της ἐν μέσῳ ἑνὸς νέου κόσμου, ποὺ ἔρχεται μακρόθεν, καὶ νὰ ἀκούσῃ αὐτὴ τὴν

Τοῦ

Σεβ. Μητροπολίτου Νεαπόλεως
καὶ Σταυρουπόλεως κ. **Βασιλάβα**

ἀγωνιώδη κραυγή, πού ἀναπηδᾷ ἀπὸ ὅλα αὐτὰ τὰ θεορούμενα ἀπὸ μᾶς ἔξω ἀπὸ πράγματα»¹.

Ἡ Ἐκκλησία μας ἀξιολογώντας τὴν ἀδιάκοπη ροὴ τῶν πραγμάτων τοῦ κόσμου καὶ παρακολουθώντας τὶς ραγδαῖες ἐξελίξεις στὸ σύγχρονο κοινωνικὸ γίγνεσθαι ἔχει χρέος νὰ μὴν ἐπαναπαύεται καὶ νὰ μὴν περιορίζεται στὴν μηχανικὴ ἐπανάληψη τῶν παραδοσιακῶν καὶ καθιερωμένων μορφῶν διακονίας, ἀλλὰ νὰ ἀναζητεῖ «τί τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ» γιὰ κάθε ἱστορικὴ στιγμή καὶ γιὰ κάθε προβληματιζόμενο μέλος². Ὁ διάλογος τῆς Ἐκκλησίας μὲ τὴν ἐποχὴ τῆς δὲν εἶναι κάτι ἄγνωστο στὴν ἱστορικὴ πορεία τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀντιθέτως μάλιστα ἀποτελεῖ συστατικὸ στοιχεῖο τῆς πατερικῆς παραδόσεώς της, καθότι οἱ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας βρίσκονταν πάντα σὲ διαρκῆ διάλογο μὲ τὴν ἐποχὴ τους. Γνώριζαν πολὺ καλὰ τὰ φιλοσοφικὰ ρεύματα τῶν χρόνων τους καὶ κατόρθωσαν μὲ μία θαυμαστὴ δημιουργικότητα νὰ μεταμορφώσουν ὁλόκληρο τὸν πολιτισμὸ τῆς ἀρχαιότητος³.

Ὅπως ἀκριβῶς τὴν ἐποχὴ ἐκείνη οἱ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἔπρεπε νὰ διαλεχθοῦν καὶ νὰ μεταμορφώσουν τὸν κόσμο τῆς ὑστερης ἑλληνικῆς φιλοσοφίας, ἔτσι ἀντίστοιχα καλούμαστε καὶ ἐμεῖς σήμερα νὰ ἐγκύψουμε μὲ τόλμη καὶ εὐαισθησία στὰ προβλήματα τοῦ σύγχρονου κόσμου καὶ νὰ βοηθήσουμε τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἀπεγκλωβισθοῦν ἀπὸ τὶς σύγχρονες ὑλιστικὲς ἰδεολογίες καὶ τὸν εὐδαιμονισμό. Ἡ Ἐκκλησία μας γνωρίζει πολὺ καλὰ ὅτι αὐτὸ εἶναι ἓνα δύσκολο ἐγχείρημα, πού ἀπαιτεῖ τὴν γνώση καὶ τὴν ἐμπειρία τῆς θεολογίας τῶν πατέρων. Γι' αὐτὸ ἐνίοτε ἀντὶ νὰ ἀσκήσουν ἐποικοδομητικὴ καὶ δημιουργικὴ κριτικὴ ἔναντι τοῦ σύγχρονου πολιτισμοῦ, θὰ καταφύγουν μᾶλλον στὴν μέθοδο τῆς πολεμικῆς καὶ τῆς ἐχθρικῆς στάσης. Ὁ δισταγμὸς ὅμως καὶ ἡ περίσκεψη εἶναι σημεῖο σοφίας καὶ δὲν σχετίζεται μὲ τὴν ἔνοχη σιωπὴ.

Εἶναι πράγματι ἀλήθεια ὅτι στὴν σημερινὴ ἐποχὴ ἔχουν ἀλλάξει πολλὰ πράγματα καὶ στὴ θέση τῶν κα-

τεστημένων τῶν προηγούμενων γενεῶν προβάλλονται νέα πρότυπα. Τὸν σύγχρονο πολιτισμὸ τὸν χαρακτηρίζει: ἡ ἀτομοκρατία, ὁ εὐδαιμονισμὸς καὶ ἡ χρησιμοθηρία, στοιχεῖα τὰ ὁποῖα ἔχουν προκαλέσει σωρεία προβλημάτων ὅπως: τὴν δοκιμασία τῶν διαπροσωπικῶν σχέσεων, τὴν αὐξηση τῆς μοναξιᾶς, τὰ προβλήματα τῆς βιογενετικῆς, τὴν ἔξαρση τῶν ναρκωτικῶν, τὴν παραβίαση καὶ καταπάτηση τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, τὴν ἀνεργία, τὴν βία καὶ τὴν ἐγκληματικότητα καὶ τὸ πιὸ ἀπειλητικὸ ὅλων, τὴν οἰκολογικὴ κρίση. Ἡ πρόοδος τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τεχνολογίας, οἱ κρίσεις θεσμῶν καὶ ἀξιών, δημιουργοῦν πρωτόγνωρα ποιμαντικὰ προβλήματα. Ὁ κληρικὸς καλεῖται νὰ διακονήσῃ ἓναν κόσμον πού δὲν ἔχει καμία σχέση μὲ τὸν κόσμον πού γινώριζε ὡς τώρα καὶ ἔτσι αὐτόματα τίθεται τὸ ἐρώτημα: Μὲ ποιὸν τρόπο πρέπει νὰ ἀντιμετωπίσει σήμερα τὰ ποιμαντικὰ προβλήματα ἡ Ἐκκλησία; Αὐτὰ μποροῦν νὰ ἀντιμετωπίζονται μὲ βάση τὶς ποιμαντικὲς ἀρχὲς τῆς ἀναλογίας, τῆς ἀκρίβειας, τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς ἰδιαιτερότητας τοῦ προσώπου καὶ τῶν κοινωνικῶν συνθηκῶν. Ἡ ἐπίλυση τῶν διαφορῶν ποιμαντικῶν προβλημάτων γίνεται ἐνδεχομένως μὲ διαφορετικὴ μέθοδο, ὅταν ἀλλάζουν οἱ ἐποχὲς καὶ τὰ πρόσωπα. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ καταδεικνύεται ὅτι ἡ παράδοση εἶναι ζωντανὴ καὶ δυναμικὴ. Μπορεῖ νὰ προσλαμβάνει ἀφομοιωτικὰ τὰ στοιχεῖα τῆς κάθε ἐποχῆς καὶ νὰ δημιουργεῖ νέες μορφὲς ποιμαντικῆς. Γιὰ τὸ λόγο αὐτό, ἰδιαίτερα οἱ ποιμένες χρειάζεται νὰ κρατοῦν ζωντανὰ τὸ εὐαγγελικὸ πνεῦμα, τὸν προφητικὸ λόγο καὶ τὴ φλόγα τῆς πίστεως⁴.

1. Μητροπολίτου Γέροντος Χαλκηδόνος Μελίτωνος, *Λόγοι καὶ Ὁμιλία*, Ἅγιον Ὄρος 1991.

2. Ἀνέστη Κεσελόπουλου, *Προτάσεις Ποιμαντικῆς Θεολογίας*, Θεσσαλονίκη 2003, 53.

3. Ἰωάννου Ζηζιούλα, Μητροπολίτου Περγάμου, *Ὁρθοδοξία καὶ σύγχρονος κόσμος*, Λευκωσία 2006, 32.

4. Βασιλείου Καλλιακμάνη, Πρωτοπρεσβυτέρου, *Μεθοδολογικὰ πρότερα τῆς ποιμαντικῆς. Λεντίφ ζωννόμενοι*, Θεσσαλονίκη 2000, 17-18.

**ΚΡΙΤΙΚΗ
ΑΝΑΛΥΣΗ
ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ
ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ
ΤΗΣ ΣΤ΄
ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ***

(ΜΕΡΟΣ Β΄)

Στὴ σ. 36 ἀναγράφονται ἀπίστευτα πράγματα, ποὺ μαρτυροῦν τὴν πλήρη ἀγνοία καὶ ἱστορικὴ ἀνεπάρκεια τῆς κ. Μ. Ρεπούση καὶ τῆς συγγραφικῆς ὁμάδας τοῦ ἐν λόγῳ ἐγχειριδίου. Γράφουν τὰ ἑξῆς ἐκπληκτικά: «Γιὰ ἄλλες βυζαντινὲς περιοχὲς, ὅπως εἶναι ἡ Πελοπόννησος, ἡ ξένη κυριαρχία ξεκινᾷ ἀργότερα ἀπὸ τὸ 1453». Αὐτὰ τὰ ἀπίθανα πράγματα σερβίζουν οἱ νεοφανεῖς φωστῆρες τῆς Ἱστορίας στὰ Ἑλληνόπουλα. Δὲν ἔτυχε, ἄραγε, νὰ ἀκούσουν ἢ νὰ διαβάσουν οἱ ἄνθρωποι στὸ Σχολεῖο (καὶ στὶς τρεῖς βαθμίδες) ἢ σὲ κάποιο βιβλίο Ἱστορίας, ὅτι, μετὰ τὴν ἄλωση τῆς Κωνσταντινούπολης τὸ 1204 ἀπὸ τοὺς Σταυροφόρους, στὴν Πελοπόννησο ἰδρύθηκε τὸ πριγκιπάτο τῆς Ἀχαΐας ἢ τοῦ Μορέως καὶ ἔτσι ἔχουμε τὴ λεγόμενη Φραγκοκρατία;

Στὴ σ. 40 ἐντοπίζονται δύο λάθη:

α) Στὴν εἰκόνα 3.7 δὲν ὑπάρχει ἀκριβὴς παραπομπή. Τὸ βιβλίον Σφραγίδες Ἐλευθερίας κ.λπ. (βλ. τὴ σ. παραπομπῶν), στὸ ὁποῖο οἱ συγγραφεῖς παραπέμπουν, δὲν ἔχει μὲν σελίδες, ἀλλὰ οἱ Σφραγίδες εἶναι ἀριθμημένες, ἡ δὲ παρατιθέμενη Σφραγίδα τῆς Φιλικῆς Ἐταιρείας ἔχει τὸν ἀριθμὸ 1.

β) Στὸ ἐπεξηγηματικὸ κείμενο κάτω ἀπὸ τὴν πιὸ πάνω Σφραγίδα ἡ κ. Μ. Ρεπούση καὶ οἱ συνεργάτες της γράφουν ἀνιστόρητα καὶ ἀπληροφόρητα: «Ἐθνολογικὴ Ἐταιρεία τῆς Ἑλλάδος». Ἐταιρεία μὲ αὐτὴ τὴν ἑλλiptὴ ὀνομασία δὲν ὑφίσταται. Ὑπάρχει μόνον ἡ Ἱστορικὴ καὶ Ἐθνολογικὴ Ἐταιρεία τῆς Ἑλλάδος.

Στὴ σ. 41 ἐπισημαίνονται δύο λάθη:

α) Δὲν ἀναφέρεται ποῦ ἔχει δημοσιευθεῖ ὁ «Κανονισμὸς λειτουργίας τῆς Φιλικῆς Ἐταιρείας» (3.8).

β) Ὡς πρὸς τὴν ἱστορικὴ πηγὴ 3.11 ἰσχύει ὅ,τι ἐλέχθη πιὸ πάνω στὴ σ. 21 γιὰ τὴν πηγὴ 2.14. Δηλ. καὶ στὴν προκειμένη περίπτωση ἡ κ. Μ. Ρεπούση καὶ οἱ συνεργάτες της παραλείπουν αὐθαίρετα καὶ ἀντιεπισημονικὰ τὸ πρωτότυπο κείμενο τῆς πηγῆς καὶ παραθέτουν μόνον ἓνα μεταγλωττισμένο στὴ δημοτικὴ. Τὸ πρωτότυπο κείμενο εἶναι τὸ ἑξῆς:

«Εἰς τὸ ὄνομα τῆς μελλούσης σωτηρίας

Καθιερώνω Ἱερέα Φιλικὸν καὶ ἀφιερώνω εἰς τὴν ἀγάπην τῆς Φιλικῆς Ἐταιρείας... τὸν συμπολίτην κύριον Νικόλαον Δημητρίου Σπετζιώτην,

ἐπαγγέλματος ναυτικὸς τῶν καραβιῶν, χρόνων τριάντα, ὡς θερμὸν ὑπερασπιστὴν τῆς Ἐταιρείας

καὶ τῆς πατρίδος κατηχηθέντα καὶ ὀρκωθέντα παρ' ἐμοῦ Π: Σπέτζης 10 Μαρτίου πέντε τῶν Φιλικῶν».

Αὐτό, λοιπόν, τὸ κείμενο ἔπρεπε νὰ καταγραφεῖ καὶ δίπλα τὸ παρατιθέμενο μεταγλωττισμένο κείμενο. Σημειωτέον, ὅτι οἱ συγγραφεῖς τοῦ σχολικοῦ ἐγχειριδίου ἀγνοοῦν ἢ ἀποφεύγουν νὰ ἀναφέρουν πῶς τὸ πιὸ πάνω πρωτότυπο κείμενο εἶναι δημοσιευμένο στό: Ε.Γ. Πρωτοψάλτης, Ἡ Φιλικὴ Ἐταιρεία. Ἀναμνηστικὸν Τεῦχος ἐπὶ τῇ 150ετηρίδι, Ἀθῆναι, Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, 1964, σ. 254.

Στὴ σ. 44 παρατηρεῖται ὅτι, ἐνῶ στὴν ἀρχὴ τοῦ βιβλίου (στὸν Πίνακα περι-

* Τὸ ἐν λόγῳ σχολικὸ ἐγχειρίδιο ἔχει ἤδη ἀποσυρθεῖ μὲ ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Εὐριπίδη Στυλιανίδη.

χομένων) καὶ στὴ σ. 37, στὴν ἀπαρίθμηση τῶν κεφαλαίων τῆς ἐνότητος, ἀναγράφεται: «Οἱ πολεμικὲς ἐπιχειρήσεις 1821-1824», ἐδῶ ὁ σχετικὸς τίτλος τοῦ κεφαλαίου γράφεται αὐθαίρετα χωρὶς τὸ ἄρθρο!

Στὴ σ. 46, γιὰ τὴν εἰκόνα 3.21 γίνεται παραπομπὴ στὴ σ. 465 τοῦ 3ου τ. τοῦ βιβλίου: Παναγιωτόπουλος Β. (ἐπιμ.), *Ἱστορία τοῦ Νέου Ἑλληνισμοῦ, 1770-2000*, Ἀθήνα, Ἑλληνικὰ Γράμματα, 2003. Ἡ πρὸ πάνω, ὅμως, σελίδα εἶναι ἀνύπαρκτη, διότι ὁ τόμος αὐτὸς σταματᾷ στὴ σ. 400!!!

Στὴ σ. 49 καὶ σὺν χάριτι 3.25 ἡ κ. Μ. Ρεπούση καὶ ἡ συγγραφικὴ ὁμάδα τῆς παραποιοῦν τὰ στοιχεῖα τῆς πηγῆς καὶ γράφουν αὐθαίρετα ὅτι στὴν Α΄ Ἐθνοσυνέλευση ἢ περιοχὴ τῆς Δυτ. Στερεᾶς ἐκπροσωπεῖται μὲ 9 παραστάτες, ἐνῶ ἡ πηγὴ ἀναγράφει σαφέστατα: «Γεωγραφικὰ οἱ πληρεξούσιοι κατανέμονταν ὡς ἐξῆς... 27 ἀπὸ τὴν Ἀνατολικὴ Στερεὰ Ἑλλάδα, 8 ἀπὸ τὴ Δυτικὴ...» (ἢ ὑπογράμμισή δική μου). Δυστυχῶς, πρέπει νὰ ἐπαναληφθεῖ γιὰ μιὰ ἀκόμη φορά, ὅτι οἱ ἐν λόγω συγγραφεῖς γράφουν ἀλλοπρὸςάλλα πράγματα.

Στὴ σ. 50 παρατηροῦνται τέσσερα λάθη:

α) Στὴν εἰκόνα 3.29c ἀναγράφεται ἐσφαλμένα: «πολιορκία τοῦ Ναυπλίου 1821 (γράφει: 1822)». Δηλ. ἡ καθηγήτρια κ. Μ. Ρεπούση καὶ ἡ συγγραφικὴ τῆς ὁμάδα ξέχασαν ὅτι ἕξι μόνον σελίδες προηγουμένως, στὴ σ. 44, εἶχαν σημειώσει στὸν «Χάρτη σημαντικῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων τοῦ Ἀγώνα (1821-1824)»: «Ναύπλιο 1822».

β) Στὴν εἰκόνα 3.29d γράφουν ἀκαταλαβίστικα πράγματα: «Π.Π. Γερμανός, Ἐπίσκοπος Καλαβρύτων»!!! Προφανῶς, δὲν γνωρίζουν ὅτι ὁ Γερμανός ἦταν μητροπολίτης Π(αλαιῶν) Π(ατρῶν) καὶ δὲν χρειαζόταν ἄλλο τίτλο. Ἐπίσκοπος Καλαβρύτων αὐτὴ τὴν ἐποχὴ ἦταν ὁ Προκόπιος Κερνίκης ἢ Κερνίτης (βλ. Χρ. Στασινόπουλος, *Λεξικὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821*, τ. Γ΄, Ἀθήνα, Δεδεμάδη, 1976, σ. 403 κ.έ.).

γ) Στὴν εἰκόνα 3.29e δὲν ὑπάρχει ἀκριβῆς παραπομπὴ στὸν τ. IB΄ τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, Ἐκδοτικὴ Ἀθηνῶν (βλ. στὸ τέλος τοῦ ἐγχειριδίου τῆ σ. παραπομπῶν).

δ) Στὴν εἰκόνα 3.29f, κάτω ἀπὸ τὴ φωτογραφία τῆς Ἀ. Λιδωρίκη, γιὰ τὴν ὁποία δὲν παρέχεται καμιά πληροφορία, ἀναγράφεται ἀπλῶς: «πολιορκία τῆς Ἀκρόπο-

λης 1826». Ἡ Ἀσήμω Λιδωρίκη ἔμεινε στὴν ἱστορία τοῦ 1821 μὲ τὸ ὄνομα *Γκούρα* ὡς γυναίκα τοῦ Γιάννη Γκούρα (βλ. Χρ. Στασινόπουλος, ὅ.π., τ. Α΄, σ. 391 κ.έ.).

Στὴ σ. 51, ὡς πρὸς τὰ βιογραφικὰ τῆς Δόμνας Βισβίξη (3.32), ὁ Χρ. Στασινόπουλος (ὅ.π., τ. Α΄, σ. 258) γράφει, ὅτι ἡ ἡρωίδα τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως γεννήθηκε τὸ 1783 (καὶ ὄχι τὸ 1784) καὶ πέθανε στὴ Σύρα (καὶ ὄχι στὸν Πειραιά).

Στὴ σ. 56 παρατηροῦνται τέσσερα λάθη:

α) Στὸ γλωσσάριο ἀναγράφεται: «Ἱερὰ Συμμαχία: Συμμαχία ποὺ δημιουργεῖται τὸ 1814 μεταξὺ τῆς Αὐστρίας, Ρωσίας, Πρωσίας, Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας...». Σ' αὐτὴ τὴ φρασιολογία ὑπάρχουν δύο χονδροειδῆ λάθη. Πρῶτον, ἡ Ἱερὰ Συμμαχία δὲν δημιουργεῖται τὸ 1814, ἀλλὰ τὸ 1815. Βέβαια, θὰ ἀναλογισθεῖ κάποιος ὅτι γιὰ τὴ χρονολόγηση τοῦ ἴδιου γεγονότος ὑπάρχουν καὶ χειρότερα. Πιὸ συγκεκριμένα, ὁ καθηγητὴς τῆς Ἱστορίας κ. Ἀντ. Λιάκος καὶ ἡ συγγραφικὴ ὁμάδα του στὸ σχολικὸ ἐγχειρίδιο: «Ὁ εὐρωπαϊκὸς πολιτισμὸς καὶ οἱ ρίζες του» ἔχουν γράψει ὅτι ἡ Ἱερὰ Συμμαχία συγκροτήθηκε τὸ 1915 (βλ. Βασ. Στ. Καραγεώργος, Ἡ διδασκαλία τῆς Ἱστορίας στὴν Ἐκπαίδευση, στὸ περ. Παιδαγωγικὸ 47 (2005), σ. 376, καὶ ἀνάτυπο, σ. 4). Ἔτσι, ἡ κ. Μ. Ρεπούση ἔπεσε ἔξω ἕνα χρόνο, ἐνῶ ὁ κ. Ἀντ. Λιάκος ἕναν αἰῶνα!!!

Δεύτερον, τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συμμαχίας ἦταν τρία: ἡ ὀρθόδοξη Ρωσία, ἡ ρωμαιοκαθολικὴ Αὐστρία καὶ ἡ προτεσταντικὴ Πρωσία. Σύντομα θὰ προσχωρήσει καὶ ἡ Ἀγγλία καὶ θὰ δημιουργηθεῖ ἡ Τετραπλῆ Συμμαχία, ποὺ θὰ μετατραπῆ μετὰ ἀπὸ τρία χρόνια στὴν Πενταπλῆ Συμμαχία μὲ τὴ συμμετοχὴ σ' αὐτὴ τῆς Γαλλίας.

β) Ἀναφέρεται ἡ «Υψηλὴ Πύλη» μὲ γαλάζια γράμματα, ποὺ σημαίνει ὅτι ὁ ἐν λόγω ἱστορικὸς ὄρος ἀναφέρεται σὲ προηγούμενη ἐνότητα. Αὐτὸ ὅμως εἶναι μόνο στὴ φαντασία τῶν συγγραφέων. Στὴ σ. 30 ὑπάρχει, ὅπως εἴπαμε, ὁ ἀστοχὸς ὄρος: «ὀθωμανικὴ Πύλη» καὶ ὄχι «Υψηλὴ Πύλη».

γ) Γιὰ τὴν εἰκόνα 3.46 δὲν ὑπάρχει ἀκριβῆς παραπομπὴ στὴν πηγὴ (Κόκκινος Δ. κ.λπ. βλ. σ. παραπομπῶν).

Στὴ σ. 57 ἡ φωτογραφία 3.48, ποὺ δείχνει «τὴν ἡχώ τοῦ Ναυαρίνου», εἶναι στὸν Γ΄ τόμο τοῦ Δ. Φωτιάδη (Ἡ Ἐπαναστάση τοῦ 21 κ.λπ. βλ. σ. παραπομπῶν) καὶ ὄχι στὸν Α΄, ὅπως ἐσφαλμένα σημειώνεται.

Στὴ σ. 58 δὲν ὑπάρχει ἀκριβὴς παραπομπὴ στὴν πηγὴ γιὰ τὴν εἰκόνα 3.49 (βλ. πῶς πάνω τὴν ἴδια περίπτωση μὲ τὴν εἰκόνα 3.46).

Στὴ σ. 59 ὑπάρχουν τέσσερα λάθη:

α) Ἡ πηγὴ γιὰ τὶς εἰκόνες 3.50 καὶ 3.51 εἶναι τὸ βιβλίον: Τραυλὸς κ.λπ., Ἐμπορικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδας (γράφει: Ἑλλάδος), Ἀθήνα 1980 (βλ. σὺν τὸ τέλος τοῦ ἐγχειριδίου τῆ σ. παραπομπῶν). Γιὰ πολλοστὴ φορὰ ἐπαναλαμβάνονται τέτοιου εἴδους λάθη, τὰ ὁποῖα ἐπιστημονικὰ εἶναι ἀνεπίτρεπτα, διότι ἡ καθηγήτρια κ. Μ. Ρεπούση καὶ οἱ συνεργάτες της ἀγνοοῦν ὅτι σὶς παραπομπὲς γράφουμε ὅ,τι βλέπουμε καὶ ὄχι ὅ,τι θέλουμε. Ἐπίσης, οἱ σχετικοὶ πίνακες τῆς πηγῆς πὺ ἀντιστοιχοῦν σὶς πῶ πάνω εἰκόνες τοῦ σχολικοῦ ἐγχειριδίου ἔχουν γραφῆ ἀνάποδα. Δηλ. στὴν εἰκόνα 3.50 ἀντιστοιχεῖ ὁ πίνακας 3β (καὶ ὄχι ὁ 8α) καὶ στὴν εἰκόνα 3.51 ὁ 8α (καὶ ὄχι ὁ 3β).

β) Στὴν πηγὴ 3.52: Καρδάσης Β. κ.λπ. Ἱστορικὰ 191 (2003), σ. 7-8 (γράφει: 8-9).

Στὴ σ. 62 ἐντοπιζοῦνται δύο λάθη:

α) Καὶ πάλι ἀπαντᾷ λάθη σὺν τίτλῳ τῆς πηγῆς (3.57): Καλαφάτη Ε., Τὰ σχολικὰ κίβρια τῆς Πρωτοβάθμιας ἐκπαίδευσης 1821-1829 (γράφει: 1929. Ἀπὸ τὶς προδιαγραφὲς σὺν προγραμματισμῷ, Ἀθήνα, Ἱστορικὸ Ἄρχεῖο Ἑλληνικῆς Νεολαίας), 1988.

β) Στὴ σ. τῶν παραπομπῶν ἀντὶ τοῦ 3.57:81 νὰ γραφῆ τὸ ἀκριβές: 3.57: σχ. 21.

Στὴ σ. 63 παρατηροῦνται τρία λάθη:

α) Ἐδῶ, ὡς πρὸς τὸν τίτλῳ τῆς πηγῆς 3.60 καὶ 3.61, ὀργιάζει καὶ πάλι ἡ ἐπιπολαιότητα καὶ ἡ προχειρότητα τῆς κ. Μ. Ρεπούση καὶ τῆς ὁμάδας τῶν συνεργατῶν της. Γράφουν: «Ζιώγου-Καραστεργίου Σ., Ἡ ἐκπαίδευση τῶν κοριτσιῶν 1830-1893, Ἀθήνα 1986». Παραθέτω τὸν ἀκριβῆ τίτλῳ τῆς πηγῆς γιὰ σύγκριση: Ζιώγου-Καραστεργίου Σ. Ἡ Μέση Ἐκπαίδευση τῶν κοριτσιῶν στὴν Ἑλλάδα κ.λπ. (Οἱ λέξεις «Μέση» καὶ «στὴν Ἑλλάδα» τοῦ τίτλου τοῦ βιβλίου ἔχουν παραλειφθεῖ!!!).

β) Τὸ κείμενο τῆς πηγῆς 3.61 ἀναφέρει: «...ἡ γνωστὴ φιλελληνίδα Σοφία De Marbois» (καὶ ὄχι: «ντὲ Μαρμπούα», ὅπως γράφουν ἀυθαίρετα οἱ συντάκτες τοῦ ἐπίμαχου σχολικοῦ ἐγχειριδίου).

Καὶ στὴ σελίδα 68 παραποιεῖται ὁ τίτλος τῆς πηγῆς 4.2, ὁ ὁποῖος σημειώνεται στὴν τελευταία σελίδα τῶν παραπομπῶν: «Ἐλευθεροτυπία, Τὸ αὐτοδιοίκητο (γράφει: αὐτοκέφαλο) τῆς Ἐκκλησίας κ.λπ.».

Στὴ σ. 71 ὑπάρχουν δύο λάθη:

α) Στὸν χάρτη 4.9 ἀναγράφεται: «Χάρτης ἐπέκτασης τῶν ἑλληνικῶν συνόρων 1832-1947 (γράφει: 1832-1948). Ἐδῶ ἐκπλήσεται κανεὶς ἐκπληξὴ μεγάλη μὲ τὴν ἀβελτηρία τῶν συντακτῶν τοῦ ἐπίμαχου ἐγχειριδίου, διότι ἀκριβῶς δίπλα, σὲ ἀπόσταση ἐλάχιστων ἑκατοστῶν, ἀναγράφεται σὺν χάρτῳ μὲ ἔντονα μαῦρα στοιχεῖα ἡ σωστὴ χρονολογία τῆς ἐνσωμάτωσης τῶν Δωδεκανήσων στὴν Ἑλλάδα: 1948. Ἡ ἴδια χρονολογία ἀναγράφεται μὲ τὸν ἴδιο τρόπο καὶ πῶ κάτω, στὴ σ. 90, σὺν παρατιθέμενο χάρτῳ.

β) Στὸ χρονολόγιο ἀναγράφεται: «1861: ἴδρυση “Φιλολογικοῦ Συλλόγου Κωνσταντινουπόλεως”». Ἡ ἐπωνυμία τοῦ Συλλόγου εἶναι ἀνακριβής. Ὁ ἀκριβὴς τίτλος εἶναι: Ἑλληνικὸς Φιλολογικὸς Σύλλογος Κωνσταντινουπόλεως. Προκαλεῖ ἐκπληξὴ τὸ γεγονός, ὅτι ἡ κ. Μ. Ρεπούση ἀγνοεῖ τὴ συγγραφικὴ παραγωγή τῆς καθηγήτριας κ. Χριστίνας Κουλοῦρη (φαντάζομαι νὰ τὴν γνωρίζει). Ἡ τελευταία, λοιπὸν, ἔγραψε ἄρθρο μὲ τὸν τίτλο: «Σύλλογοι καὶ συλλογικότητες» στὴν ἐφημ. «ΤΟ ΒΗΜΑ» τῆς 25.2.1996, ὅπου γίνεται λόγος γιὰ «τὴν σύστασιν» καὶ τὴν ἀκριβῆ ὀνομασία τοῦ πῶ πάνω Συλλόγου.

Στὴ σ. 72 παρατηροῦνται δέκα (10) λάθη:

α) Στὸ παράθεμα τῆς πηγῆς 4.10 ὑπάρχουν τόσα πολλὰ καὶ χονδροειδῆ λάθη ἀντιγραφῆς, ὥστε ὁ ἀναγνώστης διερωτᾷται ἂν οἱ συντάκτες τοῦ ἐπίμαχου σχολικοῦ ἐγχειριδίου διαθέτουν τουλάχιστον τὸν κοινὸν νοῦ. Θὰ τὸ παραθέσω αὐτούσιο μὲ τὶς ἀντίστοιχες, βέβαια, διορθώσεις καὶ συμπληρώσεις, γιὰ νὰ διαπιστωθεῖ τί διαβάζουν οἱ μαθητές: «Λοιπὸν πολλοὶ λαοὶ βρίσκονται γύρω μας. Καὶ ἐπειδὴ ξέρουν πῶς (sic) ἡ Τουρκία (γράφει: Τουρκιά) γρήγορα θ’ ἀναγκασθεῖ νὰ φύγει (γράφει: γρήγορα θὰ ἀποτραβηχθῆ ἀπὸ τὴν Εὐρώπη), ὅλοι αὐτοὶ οἱ λαοὶ (γράφει: οἱ γειτονικοὶ μας λαοὶ) κτυποῦν ποιὸς νὰ πρωταρπάξει (γράφει: πρωταρπάξει) τοὺς τόπους, πού, φεύγοντας, θ’ ἀφήσουν οἱ Τοῦρκοι. Καὶ οἱ τόποι αὐτοὶ εἶναι (γράφει: εἶνε) ἡ Ἡπειρος (γράφει: Ἡπειρο), ἡ Μακεδονία, ἡ Θράκη, ἡ Ἀλβανία καὶ ἡ παλιά (γράφει: Παλιά) Σερβία. Ἀπὸ τοὺς τόπους αὐτοὺς οἱ τρεῖς πρῶτοι (ἐδῶ νὰ προστεθεῖ: καθὼς τὸ εἶπαμε,) εἶναι (γράφει: εἶνε) ἑλληνικοί...». Κατὰ τὴ γνώμη μου τὸ πῶ πάνω παράθεμα δὲν πρέπει νὰ σταματήσῃ ἐδῶ μὲ τὰ ἀποσιωπητικά, ἀλλὰ νὰ συμπληρωθεῖ καὶ μὲ τὴν ἐπόμενη πρόταση, πού εἶναι οὐσιώδης: «Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς γειτόνους μας

λοιπὸν ἔχουνε βάλει στὸ μάτι κ' ἑλληνικὰ χόματα». Ἡ παραλείψη αὐτῆς τῆς σημαντικῆς πρότασης ἀπὸ τὸ παρατιθέμενο κείμενο τοῦ Ἰωνα Δραγούμη μοῦ δημιουργεῖ διάφορους συνειρμούς, ἀλλ' ἄς μὴ προχωρήσω περισσότερο, διότι φοβοῦμαι ὅτι ἔλλοχεύει ἢ... προκατασκευασμένη λάσπη.

β) Στὸν τίτλο τῆς πηγῆς 4.10: Ἰων Δραγούμη κ.λπ. λείπει ἡ ἀναγραφή τῆς σ. 4.

γ) Ὁ ἰταλικὸς τίτλος τῆς πηγῆς 4.13 εἶναι ἐσφαλμένα γραμμένους: «Istituto Geografico (γράφει: Istituto Geografico) de Agostini».

Στὴ σ. 74 θαυμάζει κανεὶς καὶ τὰ ἄψογα ἑλληνικὰ τῆς καθηγήτριας κ. Μ. Ρεπούση καὶ τῶν συνεργατῶν της, τὰ ὁποῖα διαβάζουν οἱ ἀτυχεῖς μαθητές. Γράφουν: «1853-1856: Κριμαϊκὸς πόλεμος, ὁ πόλεμος μεταξύ Γαλλίας, Ἀγγλίας, Αὐστρίας καὶ Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας ἐναντίον τῆς Ρωσίας».

Στὴ σ. 78 ὁ τίτλος τῆς πηγῆς τοῦ πίνακα 4.27 εἶναι ἑλλιπής. Νὰ γραφεῖ: Νέα Ἐταιρεία τῆς Διώρυγος τῆς Κορίνθου. Κανονισμὸς Ναυσιπλοΐας, Ἐν Ἀθήναις 1920, σ. 3.

Στὴ σ. 79 ἐπισημαίνονται πέντε λάθη:

α) Στὸν πίνακα Ἐξαγωγῶν καὶ Εἰσαγωγῶν προϊόντων (4.30) παρατηροῦνται τὰ ἑξῆς λάθη ἀντιγραφῆς:

Ἐξαγωγές:

κρασί 0,8 (γράφει: 0,83)

μέλι 0,1 (γράφει: 0,11)

δέρματα (νὰ προστεθεῖ: κατεργασμένα)

Εἰσαγωγές:

γαϊάνθρακες 0,1 (γράφει: 0,134)

β) Τὸ φύλλο τῆς «ἐφ. Ἄστυ» (γράφει: Τὸ Ἄστυ), στὸ ὁποῖο δημοσιεύθηκε ἡ ὀλοσέλιδη γελοιογραφία τοῦ Χαριλάου Τρικύπη (4.32), εἶναι τῆς 23.8.1887 καὶ ὄχι τῆς 9.11.1886, ὅπως ἐσφαλμένα καὶ ἐπιπόλαια ἀναγράφεται στὸ ἐπίμαχο βιβλίο.

Στὴ σ. 80 καταγράφονται δύο χονδροειδῆ λάθη:

α) Ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν» δὲν ἐκδίδεται τὸ 1888, ὅπως ἐπιπόλαια ἀναγράφεται, ἀλλὰ τὸ 1871 (μέχρι τὸ 1918).

β) Ὁ πρῶτος ἑορτασμός τῆς Ἐργατικῆς Πρωτομαγιάς δὲν ἔγινε τὸ 1894, ὅπως ἀνιστόρητα ἀναγράφεται, ἀλλὰ 8 χρόνια ἐνωρίτερα, τὸ 1886, στὴν Ἀμερική. Ἐφέτος, τὸ 2007, ἑορτάστηκε ἡ 121η ἐπέτειος τῆς Ἐργατικῆς Πρωτομαγιάς. Ἀπὸ τὸ 1889, μετὰ ἀπὸ ἀπόφαση τοῦ Διεθνoῦς

Ἐργατικοῦ Συνεδρίου τῶν Παρισίων, ὁρίστηκε ἡ 1η Μαΐου καὶ ἡμέρα διεθνoῦς ἐργατικῆς ἑορτῆς σὲ ἀνάμνηση τῆς μεγάλης ἀπεργίας τῶν ἐργατῶν στὶς ΗΠΑ, ἡ ὁποία ἔγινε τὴν 1η Μαΐου 1886 γιὰ τὴ διεκδίκηση τοῦ ὀκταώρου τῆς ἐργασίας.

Στὴ σ. 82 τὸ παράθεμα τοῦ Ἀ. Ραγκαβῆ (4.38) παραβιάζεται ἔστω καὶ κατὰ ἓνα... ἄρθρο. Ὁ συγγραφέας γράφει: «... καὶ εἰς ἀνωτέραν ἐκπαίδευσιν...» καὶ ὄχι «...καὶ εἰς τὴν ἀνωτέραν ἐκπαίδευσιν...».

Στὴ σ. 84 ὑπάρχουν δύο λάθη:

α) Μετὰ τὴ φρασιολογία «...οὔτε πρακτορεῖα ἐφημερίδων» τοῦ παρατιθέμενου κειμένου (4.44) ἀπὸ τὸ βιβλίο τοῦ Γ. Παπακώστα χρειάζονται ἀποσιωπητικά (...), διότι μεσολαβεῖ ἄλλο κείμενο μέχρι τὴν ἐπόμενη πρόταση, στὸ ὁποῖο γίνεται λόγος γιὰ «ξένες ἐφημερίδες... ἢ ἑλληνόφωνες ἐφημερίδες τοῦ ἐξωτερικοῦ...» πού «...μποροῦσε νὰ βρεῖ κανεὶς... στὴν “Ὠραία Ἑλλάδα”...».

β) Ὅλα τὰ στοιχεῖα πού ἀναγράφονται κάτω ἀπὸ τὴν εἰκόνα 4.46 εἶναι ἐσφαλμένα. Ἡ πηγή (Παναγιωτόπουλος Β. κ.λπ., τ. 4ος, σ. 196-197. Βλ. σ. παραπομπῶν), στὴν ὁποία παραπέμπουν οἱ συντάκτες τοῦ ἐπίμαχου ἐγχειριδίου, ἀναφέρει ἄλλα πράγματα! Τὸ «Καφενεῖο στὴν Ἀθήνα», ὅπως γράφει ἡ πηγή, δὲν εἶναι τὸ «Καφενεῖο ἢ “Ὠραία Ἑλλάς”», ἀλλὰ «Ἀθηναϊκὸ Καφενεῖο». Χρονολογεῖται στὸ 1837 καὶ ὄχι στὸ 1835, ὅπως αὐθαίρετα ἀναγράφεται. Εἶναι ὑδατογραφία (ἀκουαρέλα) τοῦ Χάνς Χάνκε ἀπὸ τὸ ἔργο τοῦ Λοῦντβιχ Κέλνμπέργκερ καὶ ὄχι Κελλενμπέργκερ, ὅπως ἐπιπόλαια γράφεται τὸ ὄνομα τοῦ δημιουργοῦ στὸ ἐγχειρίδιο (Βλ. Εἰκόνες ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα 1833-1838. Ὑδατογραφίες τοῦ Hans Hanke ἀπὸ τὸ ἔργο τοῦ Ludwig Köllnberger, Ἀθήνα, Ἱστορικὴ καὶ Ἐθνολογικὴ Ἐταιρεία τῆς Ἑλλάδος, 2000, σσ. 74-75 καὶ 136-137).

Στὴ σ. 85 ἐπισημαίνονται τρία λάθη:

Καὶ ἐδῶ οἱ συντάκτες τοῦ σχολικοῦ ἐγχειριδίου προχειρολογοῦν καὶ γράφουν ὅ,τι θέλουν. Στὴν πηγή 4.48 διαστρέφουν τὸν τίτλο της καὶ ἀκρωτηριάξουν τὸ κείμενο. Γράφουν τὸν τίτλο τοῦ ἄρθρου τῆς ἐφημερίδας: «Οἱ νόμοι μας καὶ τὰ βασιλεία (γράφει: τὸ βασιλεῖον) τῆς γυναικός». Στὸ κείμενο ἀναγράφεται: «...καὶ οὐδεὶς ποτε διενόθη (γράφει: καὶ οὐδεὶς διενόθη ποτε)... Ἄλλ' ὁ οἶκος εἶναι λέξις περιεκτικὴ ἐν ἧ περιλαμβάνονται (γράφει: ἐν ἧ συλλήβδην περιλαμβάνονται) σύζυγοι κ.λπ.».

Στὴ σ. 86 ὑπάρχουν τρία λάθη:

α) Ὁ τίτλος τοῦ κεφαλαίου τῆς ἐνότητας, ὅπως καὶ πῶς πάνω στὴ σ. 67, εἶναι: «Καλλιτεχνικὴ καὶ πνευματικὴ ζωή», ἐνῶ στὸν Πίνακα περιεχομένων τοῦ βιβλίου ἀναγράφεται: «Καλλιτεχνικὴ καὶ πνευματικὴ κίνηση».

β) Τὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν καὶ ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία ἰδρύθηκαν τὸ 1837 καὶ ὄχι τὸ 1836, ὅπως ἐσφαλμένα ἀναγράφεται. (Τὰ δύο τελευταῖα λάθη ἔχουν ἐπισημανθεῖ καὶ ἀπὸ τὴν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν καὶ ἀπὸ ἄλλους).

Στὴ σ. 87 ἡ παραπομπὴ στὶς σελίδες τῆς πηγῆς 4.56 εἶναι ἐσφαλμένη. Τὸ σωστὸ εἶναι: σσ. 87-89 καὶ ὄχι 88-89.

α) Ἡ κ. Μ. Ρεπούση καὶ οἱ συνεργάτες της δὲν συνηθίζουν νὰ ἀναγράφουν τὴν ἴδια πηγὴ καὶ μέσα στὰ κείμενα τοῦ βιβλίου καὶ στὸ τέλος, στὴ σ. παραπομπῶν. Αὐτὸ συμβαίνει στὴν προκειμένη περίπτωση, γιὰ νὰ μᾶς δοθεῖ ἔτσι ἡ εὐκαιρία νὰ καμαρώσουμε γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ τὴ σοβαρὴ προσέγγιση τῶν πηγῶν ποὺ κάνει ἡ κ. καθηγήτρια. Ἀναγράφονται, λοιπόν, ἐδῶ τὰ στοιχεῖα τῆς πηγῆς (4.57): Deschamps G., *Ἡ Ἑλλάδα σήμερα - Ὀδοιπορικὸ 1890*, Ἀθῆνα χ.χ. Καὶ στὴ σ. τῶν παραπομπῶν φιγουράρει πρώτη καὶ καλύτερη ἢ ἴδια πηγὴ μὲ τὰ ἐξῆς στοιχεῖα αὐτὴ τὴ φορὰ: Deschamps G., *Ἡ Ἑλλάδα σήμερα - Ὀδοιπορικὸ 1890*, μτφρ. Ἀ. Δαούτη, Τροχαλία, Ἀθῆνα 1992. Παρατηροῦμε, λοιπόν, ὅτι ἡ πηγὴ στὴ δευτέρῃ περιπτώσῃ ἀπέκτησε καὶ μεταφραστικὴ καὶ ἐκδοτικὸ οἶκο καὶ χρονολογία ἐκδόσεως, στοιχεῖα τὰ ὁποῖα ἀπουσιάζουν ἀπὸ τὴν πρώτην περιπτώσῃ. Ἀλλὰ καὶ πάλι, παρὰ τίς δύο φιλότιμες προσπάθειες τῆς κ. καθηγήτριας, ὁ τίτλος τῆς πηγῆς δὲν εἶναι πλήρης· δὲν ἀναγράφονται δηλ., ὅπως ἀπαιτεῖ ἡ ἐπιστημονικὴ δεοντολογία, μὲ ἀπόλυτη ἀκρίβεια ὅλα τὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα εἶναι γραμμένα στὴ σελίδα τοῦ τίτλου τοῦ βιβλίου καὶ τὰ ὁποῖα εἶναι πολὺ καταποπιστικά γιὰ τὸν ἀναγνώστη. Τὰ πλήρη στοιχεῖα τῆς συγκεκριμένης πηγῆς εἶναι: Deschamps G., *Ἡ Ἑλλάδα σήμερα. Ὀδοιπορικὸ 1890. Ὁ κόσμος τοῦ Χαριλάου Τρικούπη*, μτφρ. Ἀ. Δαούτη, *Πρόλ. - σχόλια: Ἀ. Νικολοπούλου*, Ἀθῆνα, Τροχαλία, 1992. (Οἱ ὑπογραμμίσεις μὲ πλάγια γράμματα εἶναι δικές μου ποὺ δείχνουν τὰ παραλειπόμενα βιβλιογραφικὰ στοιχεῖα).

β) Στὸ παρατιθέμενο κείμενο ἀναγράφεται στὴν τρίτη σειρά: «...εὐνοούμενης (γράφει: εὐνοουμένης) τοῦ Ἀλῆ-Πασᾶ...».

Στὴ σ. 92 δὲν ἀναγράφονται οἱ σχετικὲς σελίδες τῆς

πηγῆς 5.3, στὶς ὁποῖες γίνεται λόγος γιὰ τὰ θέματα, ποὺ ρυθμίζουν οἱ ἀναφερόμενοι ἐργατικὸι νόμοι.

Στὴ σ. 94 παρατηροῦνται δύο σημαντικὰ λάθη:

Οἱ συντάκτες τοῦ ἐγχειριδίου ἀκυρολεκοῦν στὶς ἐπόμενες φράσεις: «Ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς καταλαμβάνει (γράφει: ἀπελευθερώνει) ἐδάφη τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Ἡπείρου... Ὁ ἑλληνικὸς στόλος καταλαμβάνει (γράφει: ἀπελευθερώνει) ἐπίσης πολλὰ νησιά τοῦ ἀνατολικοῦ Αἰγαίου».

Στὴ σ. 96 καταγράφονται ἔξι λάθη:

α) Ἡ κ. Μ. Ρεπούση καὶ οἱ συνεργάτες της παραποιῦν τὰ ὀνόματα καὶ τοὺς ἀριθμοὺς τῆς παρατιθέμενης πηγῆς 5.17, τὴν ὁποῖα ἀναγράφουν ἐλλειπέστατα: Γράφουν ἢ μᾶλλον ἀντιγράφουν:

Ἐβραῖοι (γράφει: Ἰσραηλίται) 61.439.

Μουσουλμάνοι (γράφει: Ὀθωμανοί) 45.889 (γράφει: 45.867)!

Ἄλλοι 10.605 (γράφει: 10.627).

β) Στὰ ἡμιτελῆ στοιχεῖα τῆς πηγῆς πρέπει νὰ προστεθοῦν: (ἐπιμ.) Ἰ. Δημαρᾶ, *Θεσσαλονίκη* 1951, σ. 51.

γ) Γιὰ τὴν εἰκόνα 5.19 γίνεται παραπομπὴ στὴν πηγὴ: Παπαγιαννόπουλος Ἀ., *Ἱστορία τῆς Θεσσαλονίκης κ.λπ.*, σελίδα 439 (βλ. τὴ σ. παραπομπῶν). Ἀλλὰ τέτοια σελίδα δὲν ὑπάρχει στὸ συγκεκριμένο βιβλίο, διότι τοῦτο τελειώνει στὴ σελίδα 390!!! Οὔτε σὲ ἄλλη σελίδα τῆς συγκεκριμένης πηγῆς ὑπάρχει τὸ Μπέη χαμάμ! Φανταστικὰ πράγματα!

Στὴ σ. 97 ὑπάρχουν τρία λάθη:

α) Ἀνιστόρητα καὶ ἀπληροφόρητα εἶναι ὅσα γράφουν ἢ καθηγήτρια κ. Μ. Ρεπούση καὶ οἱ λοιποὶ συντάκτες τοῦ κρινόμενου ἐγχειριδίου σχετικὰ μὲ τὴ στάση τῆς Ἰταλίας κατὰ τὸν Α΄ Παγκόσμιον πόλεμον. Σημειώνουν ὅτι «*Στὶς Κεντρικὲς Δυνάμεις συμμαχοῦν ἡ Γερμανία, ἡ Αὐστρο-ουγγαρία καὶ ἀρχικὰ καὶ ἡ Ἰταλία*». Τοῦτο ἀποτυπώνεται ἐντονότερα στὸν χάρτη (5.20), ὅπου ἡ Ἰταλία χρωματίζεται μὲ τὸ χρῶμα τῶν ἐμπολέμων «Κεντρικῶν Δυνάμεων» καὶ ἔτσι ἐμφανίζεται ὡς ἀνήκουσα στὸ στρατόπεδο τῶν ὡς ἄνω Δυνάμεων κατὰ τὸν Α΄ Παγκόσμιον πόλεμον. Αὐτὸ εἶναι χονδροειδὲς λάθος, ὅπως τὸ χαρακτηρίζει καὶ ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν. Κατὰ τὸν Α΄ Παγκόσμιον πόλεμον ἡ Ἰταλία παρέμεινε στὴν ἀρχὴ οὐδέτερη, ἀργότερα ὁμως συμπαράταχθηκε μὲ τοὺς Συμμάχους (Ἀντάντ).

β) Στὴ φράση: «Στὴν Ἑλλάδα διαμορφώνονται δύο

στάσεις (γράφει: τάσεις)».

γ) Οἱ συντάκτες τοῦ σχολικοῦ ἐγχειριδίου προχειρολογοῦν, γράφοντας ἄλλοπρόσαλλα πράγματα πού καταδεικνύουν ὅτι εἶναι τελείως ἄσχετοι ὄχι μόνο μὲ τὴν ἱστορική ἐπιστήμη, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν κοινὴ λογική. Γράφουν, ὀρθῶς, στὸ χρονολόγιο: «1919: *Συνθήκη τοῦ Νεϊγύ*. 1920: *Συνθήκη τῶν Σεβρών*». Ἄπ' ἐδῶ καὶ πέρα ἀρχίζουν οἱ παραλογισμοὶ καὶ οἱ ἀντιφάσεις, πού προκαλοῦν σύγχυση, τουλάχιστον, στὸν μαθητὴ, ἀλλὰ καὶ στὸν ἀναγνώστη. Ἡ κ. Μ. Ρεπούση καὶ οἱ συνεργάτες της γράφουν ἐσφαλμένα καὶ ἀνιστόρητα στὸ γλωσσάριο τὰ ἑξῆς: «*Συνθήκη Νεϊγύ: μὲ τὴ Συνθήκη αὐτὴ ἡ Βουλγαρία παραχωρεῖ τὴ Δυτικὴ Θράκη στὴν Ἑλλάδα*». Λησιμόνησαν ὅμως –καὶ ἐδῶ εἶναι ὁ παραλογισμὸς καὶ ἡ κραυγαλέα ἀντίφαση– ὅτι προηγουμένως ἔχουν παραθέσει στὸ βιβλίό τους δύο χάρτες: Στὴ σ. 71: «*Χάρτης ἐπέκτασης τῶν ἑλληνικῶν συνόρων 1832-1947 (sic)*», καὶ στὴ σ. 90: «*Χάρτης ἐδαφικῆς ὁλοκλήρωσης τῆς Ἑλλάδας*». Καὶ στοὺς δύο χάρτες ἀναγράφεται μὲ ἔντονα μαῦρα στοιχεῖα ἢ σωστὴ χρονολογία τῆς ἐπικύρωσης τῆς Δυτικῆς Θράκης στὴν Ἑλλάδα: 1920, δηλ. μὲ τὴ Συνθήκη τῶν Σεβρών. Ποιά, λοιπόν, ἀπὸ τὶς δύο ἐκδοχὲς τῶν συντακτῶν τοῦ ἐπίμαχου βιβλίου νὰ πιστέψουν οἱ ταλαιπώροι μαθητές; Αὐτὴ τῆς σ. 97 ἢ αὐτὴ τῶν σσ. 71 καὶ 90;

Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τὶς πιὸ πάνω ἀντιφάσεις ἐδῶ παρατηρεῖται καὶ κραυγαλέα παραχάραξη τῆς Ἱστορίας, ἢ ὅποια, ἂν δὲν ὀφείλεται σὲ ἀγραμματοσύνη καὶ ἀσχετοσύνη τῶν ἐν λόγῳ συγγραφέων μὲ τὴν Ἱστορία, τότε εἶναι σίγουρα ἀπροκάλυπτη ἐκδήλωση ἀντιπατριωτισμοῦ καὶ μισελληνισμοῦ. Δηλ. ἡ κ. Μ. Ρεπούση καὶ οἱ συνεργάτες της ἀγνοοῦν ἢ γνωρίζουν, ἀλλ' ἀποσιωποῦν ὅτι, ἐνάμιση χρόνο πρὶν ἀπὸ τὴ Συνθήκη τοῦ Νεϊγύ, ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς πῆρε μέρος στὶς ἐπιχειρήσεις τῶν συμμάχων στὸ βαλκανικὸ μέτωπο καὶ τὸν Μάιο τοῦ 1918 πραγματοποίησε θριαμβευτικὴ νίκη ἐναντίον τῶν Βουλγάρων στὰ ὑψώματα τοῦ Σκρᾶ. Ἡ γενναιότητα καὶ οἱ ἰκανότητες τῶν Ἑλλήνων στρατιωτῶν προκάλεσαν τὸν θαυμασμὸ καὶ τὰ ἐγκώμια τῶν συμμαχικῶν ἐπιτελείων. Ἡ συντριβὴ τῶν Βουλγάρων στὸ Σκρᾶ ἐπέφερε τὴν πλήρη κατάρρευσίν τους στὸ μακεδονικὸ μέτωπο. Οἱ Ἑλληνικὲς δυνάμεις, συνεπικουρούμενες καὶ ἀπὸ τοὺς συμμάχους, ἐξάρθρωσαν κάθε βουλγαρικὴ ἀντίσταση στὴν εὐρύτερη περιοχὴ τοῦ Ἄξιου. Τελικά, ἡ Βουλγαρία ἀναγκάστηκε

νὰ υπογράψει στὶς 29 Σεπτεμβρίου 1918 τὴν ταπεινωτικὴ ἀνακωχὴ τῆς Θεσσαλονίκης. Ἐνα χρόνο ἀργότερα, στὶς 18 Ὀκτωβρίου 1919, ἡ 9ῃ Ἑλληνικὴ μεραρχία ἀπελευθέρωσε τὴν περιοχὴ τῆς Ξάνθης ἀπὸ τοὺς Βουλγάρους καὶ μετὰ ἀπὸ λίγες ἡμέρες οἱ γαλλικὲς στρατιωτικὲς ἀρχὲς τὴν ὑπόλοιπὴ Δυτικὴ Θράκη. Συνεπῶς, κατὰ τὴν ὑπογραφή τῆς Συνθήκης τοῦ Νεϊγύ (27 Νοεμβρίου 1919) ἡ ἠττημένη Βουλγαρία δὲν εἶχε ὑπὸ τὴν κατοχὴ τῆς ἑλληνικῆς ἔδαφος, γιὰ νὰ τὸ «παραχωρήσει» στὴν Ἑλλάδα. Ἀπλῶς παραιτήθηκε ἀπὸ τὶς ἐπεκτατικὲς βλέψεις τῆς «ἐπὶ τῶν ἐδαφῶν τῆς Θράκης», ὅπως ἀναφέρεται στὸ ἄρθρο 48 τῆς ὡς ἄνω Συνθήκης.

Ἡ χρῆση τοῦ ρήματος «παραχωρῶ» εἶναι παρακινδυνευμένη καὶ μάλιστα στὴν προκειμένη περίπτωσι, στὴν ὁποία δὲν ἀνταποκρίνεται στὴν ἱστορικὴ πραγματικότητα, διότι μπορεῖ νὰ ἐκληφθεῖ καὶ νὰ ἐρμηνευθεῖ ἀπὸ τοὺς Βουλγάρους ὡς ἐκούσια ὑποχώρηση καὶ προσωρινὴ ἀπομάκρυνσίν τους ἀπὸ τὰ ἐδάφη τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης, τὰ ὁποῖα γι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγο εἶναι δυνατὸν νὰ τὰ διεκδικήσουν ἐκ νέου! Εἶναι δηλ. κἀτὶ ἀνάλογο πρὸς τὴ χρῆση τοῦ ρήματος «καταλαμβάνω», ὅπως σημειώθηκε λίγο πιὸ πάνω, στὴ σ. 94 (βλ. σχετικὰ σχόλια στὸ Κ. Γ. Ζουράρις, Βέβηλα κίβδηλα σκύβαλα, ἄλλως ἢ Νατοκεμαλικὴ συμμορία (sic) τῆς «Ἱστορίας» γιὰ τὴν ΣΤ' Δημοτικοῦ, Ἀθήναι, Ἀρμός, 2007, σ. 15 κ.έ.). Γι' αὐτὸ τέτοιου εἴδους ἀκυρολεξίες εἶναι ἀνεπίτρεπτες καὶ μάλιστα σὲ σχολικὰ ἐγχειρίδια Ἱστορίας.

Καὶ γιὰ νὰ μὴν παραμείνει ἀτελής ἡ ἐνότητα αὐτὴ γιὰ τὴ Θράκη, πρέπει νὰ σημειωθεῖ ἐπιπλέον ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς προχώρησε καὶ ἀπελευθέρωσε ἀπὸ τοὺς Τούρκους καὶ τὴν Ἀνατολικὴ Θράκη. Μὲ τὴ Συνθήκη τῶν Σεβρών (10 Αὐγούστου 1920) ἐπικυρώθηκε ἡ κυριαρχία τῆς Ἑλλάδας σὲ ὁλόκληρη σχεδὸν τὴ Θράκη μὲχρι τὴ γραμμὴ τῆς Τσατάλτζας, κοντὰ στὴν Κωνσταντινούπολη. Ἡ πρώτη ἐθνικὴ Κυβέρνησι τῆς Τουρκίας ὑπὸ τὸν Μουσταφᾶ Κεμάλ, τὸν ἐπονομαζόμενον Ἄτατούρκ (=πατέρας τῶν Τούρκων), δὲν ἀναγνώριζε τὴ Συνθήκη τῶν Σεβρών. Μετὰ τὴ Μικρασιατικὴ Καταστροφὴ μὲ τὴ Συνθήκη τῆς Λωζάνης (24 Ἰουλίου 1923) ἡ Ἑλλάδα κράτησε ὀριστικὰ μόνο τὴ Δυτικὴ Θράκη μὲ σύνορο τὸν Ἐβρο.

Τὰ πιὸ πάνω συνοπτικὰ ἀποτελοῦν βασικὲς ἱστορικὲς γνώσεις, πού ἔπρεπε νὰ ἀναφέρονται στὸ ἐπίμαχο σχο-

λικό έγχειριδίο, για να τις γνωρίζουν τα Έλληνόπουλα «ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων», διότι ἀφοροῦν σὲ εὐαίσθητη περιοχὴ τῆς πατρίδας μας.

Στὴ σ. 98 ἐντοπίζονται *πέντε λάθη*:

α) Ἡ κ. Μ. Ρεπούση καὶ οἱ συνεργάτες της παραθέτουν δύο εἰκόνες (5.21 καὶ 5.22) ἀπὸ τὸν Α΄ Παγκόσμιον πόλεμο. Οἱ πῶ πάνω εἰκόνες δὲν ὑπάρχουν στὶς σελίδες 52 καὶ 63 ἀντίστοιχα τῆς Ἱστορίας τῆς Γ΄ Γυμνασίου, ὅπως ἐσφαλμένα ἀναγράφουν οἱ συγγραφεῖς στὴν τελευταία σ. τῶν παραπομπῶν, ἀλλὰ στὸ σχολικὸ ἐγχειρίδιο: Ἱστορία νεότερη καὶ σύγχρονη τῆς Γ΄ Λυκείου, τεύχ. Γ΄ (ἐπίσης στὶς σσ. 52 καὶ 63 ἀντίστοιχα). Ἐδῶ ἔμπλεξαν τὰ σχολικὰ ἐγχειρίδια Ἱστορίας!

β) Στὴν ἴδια σ. 98 παρατίθεται ἀπόσπασμα κειμένου τοῦ Στρ. Μυριβήλη. Ἡ συγγραφικὴ ὁμάδα παραποιεῖ τὸ κείμενο ἢ, γιὰ νὰ τὸ πῶ εὐγενικά, δὲν ἀντιγράφει σωστά, ὡς συνήθως, τὸ κείμενο τοῦ λογοτέχνη. Γράφει: «Οἱ ἄνθρωποι» ἀντί: οἱ ἄνθρώποι... «σὺν ἀστροπελέκια» ἀντί: σὺν ἀπὸ ἀστροπελέκια... «ἐδῶ πέρα» ἀντί: ἐδωπέρα.

Στὴ σ. 100 ἀναφέρεται στὸ γλωσσάριο ὁ Κεμάλ Ἀτατούρκ ὡς «ὁ ἡγέτης τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνα τῶν Τούρκων», ἐνῶ τὸ σωστὸ εἶναι: τοῦ ἐθνικιστικοῦ κινήματος ἢ τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνα τῶν Τούρκων.

Στὴ σ. 101 διαπιστώνονται *τρία λάθη*:

Καὶ ἐδῶ παραποιεῖται γλωσσικὰ τὸ Διάγγελμα τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου πρὸς τὸν λαὸ τῆς Σμύρνης (5.31). «Ἡ Ἑλλάς ἐκλήθη... νὰ καταλάβῃ τὴν Σμύρνην (γράφει: νὰ καταλάβῃ Σμύρνην)... καὶ ἡ ἀπόφασις αὐτὴ (γράφει: αὕτη)...» Μετὰ τὴ λέξι «...τὸ Συνέδριον,...» δὲν ὑπάρχει κόμμα στὴν πηγὴ, ἢ ὅποια σὲ κανένα μέρος τοῦ ἐλεγχόμενου ἐγχειριδίου δὲν ἀναφέρεται καὶ ἡ ὅποια εἶναι: Ἀλλαμανῆ Ε. - Κρίστα Παναγιωτοπούλου, Ἡ Μικρασιατικὴ ἐκστρατεία ἀπὸ τὸ Μάιο τοῦ 1919 ὡς τὸ Νοέμβριον τοῦ 1920: Ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, Ἐκδοτικὴ Ἀθηνῶν, τ. ΙΕ΄ Ἀθῆναι 1978, σ. 117.

Στὴ σ. 102 καὶ οἱ τέσσερις εἰκόνες (5.34, 5.35, 5.36 καὶ 5.38) εἶναι παρμένες ἀπὸ τὴν πηγὴ: Μαΐλλης καὶ ὄχι Μαΐλης (μὲ ἓνα λ), ὅπως ἐσφαλμένα γράφεται στὴ σ. παραπομπῶν.

Στὴ σ. 103 ἀναγράφεται: «Μὲ τὴ Συνθήκῃ τῆς Λωζάνης ἀποφασίζεται ἡ ἀνταλλαγὴ πληθυσμῶν...» Τὸ σωστὸ εἶναι: ἡ ὑποχρεωτικὴ ἀνταλλαγὴ πληθυσμῶν. Ἐν συνεχείᾳ ἀναφέρεται: «Ἐτσι μετακινούνται στὴν Ἑλλάδα περίπου 1.200.000 Ἕλληνες ὀρθόδοξοι ποὺ κατοικοῦν

στὴ Μικρὰ Ἀσία...», χωρὶς νὰ ἀναφέρονται οἱ Ἕλληνες τοῦ Πόντου καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης. Δὲν ἀναφέρεται, ἐξάλλου, ὅτι αὐτὴ « ἡ ἔξοδος τῶν ἑλληνορθόδοξων πληθυσμῶν ἀπὸ τὴ Μικρὰ Ἀσία, τὸν Πόντο καὶ τὴν Ἀνατολικὴ Θράκη... ἀποτελέσασε τὴν τελευταία πράξι τῆς ἱστορικῆς παρουσίας τοῦ ἑλληνισμοῦ στὸ γεωγραφικὸ χωρὸ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, στὸν ὁποῖο ζοῦσε ἐπὶ τρεῖς χιλιετίες» (Ε. Κοντογεώργη, Ἡ ἀποκατάστασις 1922-1930, στό: Β. Παναγιωτόπουλος (ἐπιμ.), Ἱστορία τοῦ Νέου Ἑλληνισμοῦ 1770-2000, τ. 7ος: Ὁ Μεσοπόλεμος, 1922-1940: Ἀπὸ τὴν Ἀβασίλευτη Δημοκρατίᾳ στὴ Δικτατορίᾳ τῆς 4ης Αὐγούστου, Ἀθῆνα, Ἑλληνικὰ Γράμματα, 2003, σ. 101).

Στὴν ἴδια σ. 103 σημειώνεται ἐσφαλμένα ὅτι «ἐξαιροῦνται ἀπὸ τὴν ἀνταλλαγὴ μόνον οἱ χριστιανοὶ ποὺ ζοῦν στὴν Κωνσταντινούπολι κ.λπ.», ἐνῶ τὸ κείμενο τῆς σχετικῆς ἑλληνοτουρκικῆς Συνθήκης ἀναφέρει ὅτι ἐξαιροῦνται οἱ Ἕλληνες ὀρθόδοξοι κάτοικοι τῆς Κωνσταντινούπολης κ.λπ. (βλ. καὶ Ν. Ἀνδριώτης, Οἱ πρόσφυγες. Ἡ ἀφίξις καὶ τὰ πρῶτα μέτρα περιθάλψεως, στό: Β. Παναγιωτόπουλος, ὅ.π., σ. 82).

Στὴ σ. 104 διαπιστώνονται *τρία λάθη*:

Ἀκατανόητα καὶ ἀνεξήγητα εἶναι καὶ ἐδῶ τὰ λάθη ἀντιγραφῆς! Ἡ συγγραφικὴ ὁμάδα ἀλλοιώνει τὶς λέξεις τῆς πηγῆς 5.43. Γράφουν: Πετσάλης Α., Ἡ δημοσιονομικὴ ἀντιμετώπισις τοῦ προσφυγικοῦ προβλήματος (γράφει: ζητήματος), Ἀθῆνα (γράφει: ἐν Ἀθήναις) 1930. Στὸν σχετικὸ πίνακα ἀντιγράφουν «Ρωσία», ἐνῶ ἡ πηγὴ ἀναγράφει: Ρωσσία. (Τὸ ξαναγράφω γιὰ πολλοστὴ φορὰ: Ἀντιγράφουμε ἐπακριβῶς τὰ στοιχεῖα τῆς πηγῆς, ὅπως ἐπιτάσσει ἡ ἐπιστημονικὴ δεοντολογία ἔρευνας καὶ δὲν γράφουμε ὅ,τι μᾶς κατέβει!

Στὴ σ. 105. ἡ παραπομπὴ τῆς εἰκόνας 5.45 στὴ σ. 91 τῆς πηγῆς: Morgenthau H., κ.λπ. (βλ. σ. παραπομπῶν) εἶναι λανθασμένη. Τὸ σωστὸ εἶναι: σ. 90.

Στὴ σ. 107 ἐπισημαίνονται *τρία λάθη*:

Ὅλα τὰ λάθη ὑπάρχουν στὸ παρατιθέμενο ἀπόσπασμα 5.51. α) Παραβλέπω ὀρισμένα λάθη σὲ σημεῖα στίξεως, σημειώνοντας μόνον ὅτι ἐσφαλμένα ἀναγράφεται: «...καὶ πρῶτ' ἀπ' ὅλα (γράφει: καὶ ὅτι πρῶτ' ἀπ' ὅλα)... πρέπει νὰ μᾶς ἀναγνωριστῆ (γράφει: ἀναγνωριστῆ)...»

β) Ἡ παραπομπὴ στὶς σελίδες τῆς πηγῆς εἶναι ἐσφαλμένη. Ἀντὶ τοῦ ἀναγραφόμενου «σ. 1-2» τὸ σωστὸ εἶναι:

σ. 1, διότι τὸ παρατιθέμενο κείμενο ὑπάρχει ὁλόκληρο στὴ σ. 1 καὶ δὲν συνεχίζεται καὶ στὴ σ. 2.

Στὴ σ. 108 ἡ συγγραφικὴ ὁμάδα γράφει αὐθαίρετα καὶ ἀνεξέλεγκτα ὅτι τὸ ἀπόσπασμα 5.57 ὑπάρχει στὸ φύλλο τῆς «ἐφ. Ριζοσπάστης (27-28.3.1927)», ἐνῶ τὸ σωστὸ εἶναι ὅτι τὸ κείμενο αὐτὸ δημοσιεύεται στὸ φύλλο τῆς (Κυριακῆς) 27.3.1927. Τὸ φ. τῆς 28.3.1927 εἶναι τῆς ἐπομενῆς ἡμέρας (Δευτέρας) καὶ δὲν ἔχει καμία σχέση μὲ τὸ παρατιθέμενο κείμενο. Τὰ πιὸ πάνω καταδεικνύουν ὅτι οἱ συγγραφεῖς τοῦ ἐλεγχομένου ἐγχειριδίου δὲν ἔπιασαν στὰ χέρια τους μερικὲς ἀπὸ τὶς πηγές ἢ τουλάχιστον δὲν ἔλεγξαν τὴν ὀρθότητα τῶν στοιχείων καὶ τῶν πληροφοριῶν ποὺ πῆραν, προφανῶς, ἀπὸ ἄλλα βοηθήματα.

Στὴ σ. 109 παρατηροῦνται *δύο λάθη*:

Σ' αὐτὴ τὴ σελίδα, στὴν ὁποία γίνεται λόγος γιὰ τὸν Β' Παγκόσμιον πόλεμο, ἀποτυπώνονται ἐναργέστατα ἢ πλήρης ἀγνοία καὶ ἡ ἱστορικὴ ἀνεπάρκεια τῶν συντακτῶν τοῦ ἐν λόγω ἐγχειριδίου.

α) Ἡ κ. Μ. Ρεπούση καὶ οἱ συνεργάτες της γράφουν ἀνιστόρητα ὅτι «*μὲ τὶς Συμμαχικὲς ἀγγλογαλλικὲς Δυνάμεις συντάσσονται... ἡ Ρωσία καὶ οἱ Η.Π.Α.*». Κατὰ τὸν Β' Παγκόσμιον πόλεμο, ὅμως, δὲν ὑπάρχει Ρωσία, κ. καθηγήτρια, ἀλλὰ Σοβιετικὴ Ἐνωση!!! Καὶ τὸ πιὸ ἐξωφρενικὸ εἶναι, ὅτι στὴ μεθεπόμενη σελίδα (111) οἱ συγγραφεῖς τοῦ βιβλίου παραθέτουν δύο πηγές: τὴν 5.65, στὴν ὁποία μεταξὺ τῶν Συμμάχων φηγουράρει, ὡς πρὸς τὶς ἀνθρώπινες ἀπώλειες, πρώτη ἡ «Σοβιετικὴ Ἐνωση», καὶ τὴν 5.66, ὅπου γίνεται λόγος γιὰ σοβιετικούς (ὄχι ρώσους) στρατιῶτες. Ἄγνοοῦν, λοιπόν, καὶ τὶς ἴδιες τὶς πηγές ποὺ παραθέτουν στὸ πόνημά τους.

β) Στὸν χάρη τῶν ἀντίπαλων στρατοπέδων (5.59) ἀναγράφεται τὸ ἀρκετικὸ λέξο τῆς Σοβιετικῆς Ἐνωσης Ε.Σ.Σ.Δ. χωρὶς καμία ἀπολύτως διευκρίνιση γιὰ τὴ στοιχειώδη ἐνημέρωση τῶν μαθητῶν. Χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τὸ πιὸ πάνω ἀρκετικὸ λέξο σημαίνει: Ἐνωση Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν (δὲν ὑφίσταται πλέον).

Στὴ σ. 110 σημειώνονται *δύο λάθη* ἀντιγραφῆς στὴν πηγὴ 5.61: «*Μὲ κόπο ξεκολλώντας τὸ ποδάρι ἀπὸ τὴ λάσπη, ὅπου, φορές, ἐκατοβούλιαζε* (γράφει: ἐκαταβούλιαζε) *ἴσαμε τὸ γόνατο*». Καὶ ἡ τελευταία λέξις τοῦ σχετικοῦ ἀποσπάσματος ἀντιγράφεται ἐσφαλμένα. Ὁ Ἐλύτης γράφει: «*ἀερόπλانا*» καὶ ὄχι «*ἀεροπλάνα*»!

Στὴ σ. 111 παρατηροῦνται *δέκα τρία (13) λάθη*:

Ἐδῶ πᾶ ἀνατριχιάζει κανεὶς ἀπὸ τὶς συνεχεῖς αὐθαιρεσίες τῆς κ. Μ. Ρεπούση καὶ τῶν συνεργατῶν της. Παραποιοῦν καὶ ἀλλοιώνουν ἀναιτιολόγητα ὀρισμένα στατιστικὰ στοιχεῖα τῆς πηγῆς 5.65, στὴν ὁποία ἀναγράφονται οἱ ἀνθρώπινες ἀπώλειες στρατιωτῶν καὶ ἀμάχων κατὰ τὸν Β' Παγκόσμιον πόλεμο. Πιὸ συγκεκριμένα, παραποιοῦνται τὰ ἐξῆς στοιχεῖα. *Σύμμαχοι*:

Πολωνία: στρατ.: 124.000 (γράφει: 123.178)

ἄμαχοι: 6.000.000 (γράφει: 5.675.000 - 7.000.000)

Γαλλία: στρατ.: 214.000 (γράφει: 213.324)

Ἑλλάδα: στρατ.: 89.000 (γράφει: 88.300)

Ὀλλανδία: (Δὲν ἀναγράφονται οἱ ἀπώλειες στρατιωτῶν ποὺ εἶναι 7.900).

Βρετανία: στρατ.: 265.000 (γράφει: 264.443)

ἄμαχοι: 93.000 (γράφει: 92.673)

Παραλείπονται ἀδικαιολόγητα δύο χῶρες, τὶς ὁποῖες ἀναφέρει ἡ πηγὴ, ἦτοι ἡ Νορβηγία, μὲ 3.000 ἀπώλειες στρατιωτῶν καὶ 7.000 ἀπώλειες ἀμάχων, καὶ ἡ Δανία, μὲ 1.800 ἀπώλειες στρατιωτῶν καὶ 2000 ἀπώλειες ἀμάχων. Ἰάξονας:

Ἰταλία: στρατ.: 243.000 (γράφει: 242.232)

ἄμαχοι: 153.000 (γράφει: 152.941)

Στὴ σ. 112 τὸ κείμενο εἶναι ἀφελές, κυρίως αὐτὸ περὶ τοῦ Ἐμφυλίου πολέμου, καὶ δὲν ἀντέχει σὲ κριτικὴ. Ἀπλῶς νὰ σημειωθεῖ ὅτι ὁ Ἐμφύλιος πόλεμος δὲν εἶχε τόσο χρονικὸ μᾶκρος, ὅσο ἐμφανίζεται στὸ ἐπίμαχο ἐγχειρίδιο (1946-19449 ἀντὶ, φυσικά, 1949). Κανεὶς δὲν εἶδε καὶ δὲν ἔλεγξε τὸ κείμενο πρὶν ἀπὸ τὴν τελικὴ ἐκτύπωση;

Στὴ σ. 113 ὑπάρχουν *δύο λάθη*:

α) Στὸ ἀπόσπασμα 5.71 ὁ ἀστερισκὸς στὴ λέξι «μπλόκο» δὲν ἔχει καμία ἀντίστοιχη ἐπεξήγηση.

β) Γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ πρέπει νὰ λεχθεῖ, ὅτι ἡ καθηγήτρια κ. Μ. Ρεπούση καὶ οἱ συνεργάτες της ἀγνοοῦν πολλές φορές τὸ περιεχόμενον τῶν πηγῶν ποὺ παραθέτουν. Αὐτὸ ἐπαληθεύεται στὴν προκειμένη περίπτωση ἀπὸ τὴ εἰκόνα 5.72, στὴν ὁποία ἡ συγγραφικὴ ὁμάδα τοῦ ἐπίμαχου πονήματος ἀναγράφει, ὅτι ἡ «*ἀνατίναξη τῆς γέφυρας τοῦ Γοργοπόταμου (ἔγινε) μὲ τὴ συμμετοχὴ τῶν ἀντιστασιακῶν ὀργανώσεων Ε.Α.Μ. καὶ Ε.Δ.Ε.Σ.*», ἐνῶ ἡ πηγὴ (Παναγιωτόπουλος Β. (ἐπιμ), *Ἱστορία τοῦ Νέου Ἑλληνισμοῦ κ.λπ.*, βλ. σ. παραπομπῶν) ἀναφέρει, ὅτι ἡ συγκεκριμένη ἀνατίναξη ἔγινε ἀπὸ τὶς δυνάμεις τοῦ

ΕΛΑΣ καὶ τοῦ ΕΔΕΣ. Ἐντύπωση μάλιστα προκαλεῖ τὸ γεγονός, ὅτι οἱ ἐν λόγῳ συγγραφεῖς ἀποφεύγουν νὰ ἀναφέρουν στὸ ἐπίμαχο ἐγχειρίδιό τους τὸν στρατιωτικὸ βραχίονα τοῦ ΕΑΜ, δηλ. τὸν ΕΛΑΣ.

Στὴν σ. 116 ἀλλοιώνεται αὐθαίρετα τὸ ὄνομα τῆς συγγραφέως τοῦ παραθέματος 5.79. Ὁ σωστὸς τύπος εἶναι *Μπρισίμη* καὶ ὄχι *Μπιρσίμη*.

Στὴ σ. 122, κάτω ἀπὸ τὴ φωτογραφία 5.100, ποὺ ἀναφέρεται στὸν Μ. Καραολὴ καὶ τὸν Α. Δημητρίου, ὑπάρχει τὸ σχόλιο ὅτι οἱ Ἀγγλικὲς Ἀρχὲς ἀπλῶς τοὺς ἐπέλεσαν. Ἐδῶ ἡ καθηγήτρια κ. Μ. Ρεπούση καὶ οἱ λοιποὶ συντάκτες τοῦ σχολικοῦ ἐγχειριδίου διαστρεβλώνουν κακόβουλα τὸ κείμενο τῆς πηγῆς, στὴν ὁποία παραπέμπουν, γιὰ νὰ ἀποκρύψουν τὴν ἱστορικὴ ἀλήθεια τοῦ ἀπαγχονισμοῦ τῶν δύο Κυπρίων ἡρώων. Διὰ τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλὲς παρατίθεται τὸ ἀκριβὲς κείμενο τῆς πηγῆς (Ἡ Καθημερινή, Ἡ Ἑλλάδα τὸν 20ὸ αἰῶνα: 1950-1960, Ἑπτὰ Ἡμέρες 28.11.1999, σ. 20. Βλ. σ. παραπομπῶν): «Ὁ Μιχάλης Καραολῆς ὀδηγεῖται στὸ δικαστήριον. Θὰ καταδικαστεῖ σὲ θάνατον καὶ θὰ ἐκτελεστεῖ ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους δι' ἀπαγχονισμοῦ, στίς 10 Μαΐου 1956, μὲ τὸν Ἄνδρᾶ Δημητρίου». (Ἡ ὑπογράμμιση δική μου). Φαίνεται ὅτι ἡ κ. Μ. Ρεπούση εἶναι ὑπὲρ τὸ δέον «προχωρημένη» στὸ θέμα «τῆς νέας τάξεως πραγμάτων». Δὲν κάνει «σκόντο» μόνο στοὺς γείτονές μας Τούρκους, ἀλλὰ καὶ στὰ «φιλαράκια» - ἐταίρους μας στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση, ὅπως τοῦτο καταφαίνεται καὶ σὲ ἄλλο σημεῖο τοῦ σχολικοῦ ἐγχειριδίου τῆς, στὴ σ. 36, γιὰ νὰ μὴν ἐμφανιστοῦν οἱ σημερινοὶ ἀπόγονοι τῶν Φράγκων ὡς κατακτητῆς.

Αὐτὴ, λοιπόν, εἶναι «ἡ ἱστορία τῆς ΣΤ' Δημοτικοῦ (πού) γράφηκε μὲ ἐξαντλητικὴ χρῆση καὶ ἀξιοποίηση τῶν διαθέσιμων πηγῶν» (!!!), ὅπως ὑπογραμίζουν οἱ συγγραφεῖς τοῦ βιβλίου (βλ. Ἔθνος τῆς Κυριακῆς, 10.6.2007, σ. 28), ἢ, ὅπως ἡ ἴδια ἡ κ. καθηγήτρια δηλώνει σὲ συνέντευξή της, αὐτὲς εἶναι οἱ «σύγχρονες προσεγγίσεις γιὰ τὴ διδασκαλία καὶ τὴ μάθηση στὴν ἱστορία», στίς ὁποῖες στηρίζεται τὸ βιβλίο της (Βλ. Κυριακάτικη Ἐλευθεροτυπία, 18.3.2007, σ. 58).

Στὴ σ. 126 ἐντοπίζονται τὰ ἐξῆς ἔξι λάθη:

Στὸ παράθεμα τῶν εἰκόνων 5.112 ἡ κ. Μ. Ρεπούση καὶ οἱ συνεργάτες της ἀλλάζουν κατὰ τὸ δοκοῦν τὶς ἐπίσημες ὀνομασίαις τῶν μονίμων κοινοβουλευτικῶν Ἐπι-

τροπῶν τοῦ Εὐρωκοινοβουλίου καὶ δὲν ἀντιγράφουν ἐπακριβῶς τὶς ὀνομασίαις τῆς πηγῆς (Ἡ Καθημερινή, Ἑλλάδα - Ἐνωμένη Εὐρώπη. Μία σχέση πενήντα χρόνων, Ἑπτὰ Ἡμέρες 10.5.1998, σ. 27. Βλ. σ. παραπομπῶν):

1. Στὴν 5.112α: γεωργίας, κτηνοτροφίας καὶ ἀλιείας (γράφει: Γεωργίας, Ἀλιείας καὶ Ἀγροτικῆς Ἀνάπτυξης).

2. Στὴν 5.112c: κοινωνικῶν ὑποθέσεων καὶ ἀπασχόλησης (γράφει: Κοινωνικῶν Ὑποθέσεων, Ἀπασχόλησης καὶ Χώρου Ἐργασίας)

3. Στὴν 5.112d: νεότητος, πολιτισμοῦ, ἀθλητισμοῦ (γράφει: Νεότητος, Πολιτισμοῦ, Παιδείας, Μέσων Ἐνημέρωσης καὶ Ἀθλητισμοῦ)

4. Στὴν 5.112e: δικαιώματα τῶν γυναικῶν (γράφει: Δικαιώματα τῆς Γυναίκας)

5. Στὴν 5.112f: περιβάλλοντος καὶ δημόσιας ὑγείας (γράφει: Περιβάλλοντος, Δημόσιας Ὑγείας καὶ Προστασίας τῶν Καταναλωτῶν). Ὅλες οἱ πιὸ πάνω ὑπογραμμισμένες μὲ πλάγια γράμματα ὀνομασίαις τῶν κοινοβουλευτικῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ Εὐρωκοινοβουλίου παραλείπονται πλὴν μᾶς ποὺ μεταβάλλεται!

Στὴ σ. 127 καταγράφονται τὰ ἐξῆς ἔξι λάθη:

α) Στὸ γλωσσάριο ἀναγράφεται: «*πενικιλίνη*: ...ἐφευρίσκειται ἀπὸ τὸν Α. Φλέμινγκ τὸ 1926». Λάθος! Οὔτε τὸ ὄνομα τοῦ ἐφευρέτη δὲν γράφεται σωστά! Εἶναι *Φλέμινγκ* (Fleming), ὁ ὁποῖος ἐφεῦρε τὴν πενικιλίνη τὸ 1928 καὶ ὄχι τὸ 1926.

β) Στὸ χρονολόγιο ἀναγράφεται: «1940: χρῆση τῆς *πενικιλίνης*». Λάθος! Τὸ σωστὸ εἶναι: 1941.

«1950: πρώτη μεταμόσχευση νεφροῦ». Λάθος! Τὸ σωστὸ εἶναι: 1954.

Στὴ σ. 129 φαίνεται καθαρά, ὅτι ἡ καθηγήτρια κ. Μ. Ρεπούση καὶ οἱ συνεργάτες της δὲν εἶναι σὲ θέση νὰ διακρίνουν τὸ οὐσιῶδες ἀπὸ τὸ ἐπουσιῶδες στίς ἱστορικὲς πηγές. Πιὸ συγκεκριμένα: Στὴν εἰκόνα 5.122 ἀναγράφουν ἀπλῶς: «*Δελτίο εἰδήσεων τοῦ E.I.P.* (1969)». Αὐτὸ, βέβαια, δὲν ἔχει καὶ τόσο μεγάλη σημασία. Δὲν εἶναι «εἰδηση», μὰ καὶ γίνεται λόγος γιὰ «*Δελτίο εἰδήσεων*». Ὅπωςδήποτε, ὅμως, θὰ ἀνέβαινε κατὰ πολὺ τὸ πνευματικὸ καὶ γνωστικὸ ἐπίπεδο καὶ τοῦ ἐπίμαχου ἐγχειριδίου καὶ τῶν μαθητῶν καὶ ἀναγνωστῶν, ἐὰν ἀναγραφόταν τὸ ἀκριβὲς κείμενο τῆς πηγῆς (Ἡ Καθημερινή, 30 χρόνια ἑλληνικὴ τηλεόραση (γράφει: ἑλληνικῆς τηλεό-

ρασης), Ἑπτὰ Ἡμέρες 10.3.1996, σ. 9. Βλ. σ. παραπομπῶν), στήν ὁποία οἱ συγγραφεῖς παραπέμπουν καί στήν ὁποία γίνεται ἀναφορὰ στόν πρῶτο περίπατο τοῦ ἀνθρώπου στή Σελήνη. Γράφει, λοιπόν, ἡ συγκεκριμένη πηγὴ: «Ὁ Ἰάσων Μοσχοβίτης περιγράφει τὸν πρῶτο περίπατο τοῦ ἀνθρώπου στό φεγγάρι, σὲ ζωντανὴ σύνδεση μὲ τὴ Σελήνη τὸν Ἰούλιο τοῦ '69. Studio EIP στήν ὁδὸ 3ης Σεπτεμβρίου».

Ἐπειδὴ ἔχω μακρογορήσει, δὲν θὰ ἀναφερθῶ καί σὲ ὀρισμένες ἄλλες παρατηρήσεις, πού ἔχω ἐπισημάνει καί πού ἀφοροῦν κυρίως σὲ λάθη ἀντιγραφῆς. Θὰ σταθῶ σὲ δύο μόνο περιπτώσεις, πού ἀποτελοῦν χονδροειδέστατα λάθη, καί μὲ αὐτὲς θὰ καταστρέψω τὸν λόγο.

α) Στὴ σ. 130 ἡ παραπομπὴ γιὰ τὴν εἰκόνα 5.125 εἶναι ἐσφαλμένη ὡς πρὸς τὴ χρονολογία. Ὁ τίτλος τῆς πηγῆς εἶναι: «Ἡ Καθημερινή, Ἑλληνες Ὀλυμπιονίκες ἀπὸ τὸν Σπύρο Λοῦη στόν Πύργο Δήμα, Ἑπτὰ Ἡμέρες, 18.7.2001 (γράφει: 2004), σ. 28. Βλ. σ. παραπομπῶν).

β) Τὸ σχολικὸ ἐγχειρίδιό τῆς ἐπικεφαλῆς τῆς συγγραφικῆς ομάδας καθηγήτριας κ. Μ. Ρεπούση ὑποδέχεται τοὺς μαθητὲς καί τοὺς ἐνδεχόμενους ἀναγνώστες του, ὅπως εἶδαμε στὴ σ. 1, μὲ μιὰ ψυχρολουσία πού ἀπορρέει ἀπὸ τὸν παρατιθέμενο χάρτη, ὁ ὁποῖος δείχνει κτήσεις τῶν «παπικῶν κρατῶν» σὲ ἑλληνικὰ ἐδάφη, καί τοὺς ἀποχαιρετᾶ μὲ μιὰ ἄλλη, πιὸ ἔντονη, ψυχρολουσία. Διότι στήν προκειμένη περίπτωση οἱ συντάκτες τοῦ ἐλεγχόμενου ἐγχειριδίου μπερδεψαν κυριολεκτικὰ πρόσωπα καί πράγματα. Γι' αὐτὸ γράφουν ἀπίστευτα πράγματα!

Στὴ σ. 133 ἡ παραπομπὴ στήν εἰκόνα 5.135 εἶναι ἓνα ἀκόμη τρανὸ «δειγμὰ (= ὑπόδειγμα;) τῶν νέων ἐπιστημονικῶν κατακτήσεων καί ἐρευνῶν» τῆς καθηγήτριας κ. Μ. Ρεπούση, ὅπως διακηρύσσουν *urbi et orbi* οἱ διάφοροι φανατικοὶ συνήγοροί της (Βλ. τὴν ἐφημ. ΤΟ ΠΑΡΟΝ, 11.3.2007, σ. 10. Πρβλ. ΤΟ ΠΑΡΟΝ, 13.5.2007, σ. 10). Συγκεκριμένα, γιὰ τὸ γλυπτό τοῦ Φιλόλαου (Τλούπα) «Δέντρα» (1986) γίνεται παραπομπὴ στό βιβλίο: Χρήστου Χ., *Ἑλληνικὴ Τέχνη, Νεοελληνικὴ Γλυπτικὴ, Ἐκδοτικὴ Ἀθηνῶν, Ἀθήνα 1993*, σ. 156 (βλ. σ. παραπομπῶν). Τέτοιο ὅμως βιβλίο εἶναι ἀνύπαρκτο καί ὑφίσταται μόνο στὴ φαντασία τῆς κ. καθηγήτριας. Στὴν πραγματικότητα ὑπάρχει τὸ βιβλίο: Χρήστου Χρ. - Μ. Κουμβακάλη - Ἀναστασιάδη, *Νεοελληνικὴ Γλυπτικὴ 1800-1940, Σειρὰ Α΄: Νεοελληνικὴ Τέχνη Ἀθήνα, ἔκδο-*

σὴ Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, 1982. Φυσικά, στὴ σ. 156 αὐτοῦ τοῦ βιβλίου δὲν ὑπάρχει τὸ ἐν λόγῳ γλυπτό! Γιὰ τὴν ἱστορία ἀναφέρεται ἐδῶ, ὅτι τὸ γλυπτό «Δέντρα» τοῦ Φιλόλαου, πού εἰκονίζεται στό ἐπίμαχο σχολικὸ ἐγχειρίδιο (5.135), ὑπάρχει στό βιβλίο μὲ τὸν ἴδιο περίπου τίτλο: Μυκονιάτης Ἡλίας, *Ἑλληνικὴ Τέχνη. Νεοελληνικὴ Γλυπτικὴ, Ἐκδοτικὴ Ἀθηνῶν 1996*, σ. 165!

Στὴν τελευταία σελίδα τοῦ ἐπίμαχου βιβλίου σημειώνονται οἱ παραπομπὲς στὶς πηγὲς καί τὰ βοηθήματα. Ἡ σελίδα αὐτή, ἔτσι ὅπως ἔχει γραφεῖ, εἶναι δύσχρηστη καί γιὰ τοὺς μαθητὲς τοῦ Δημοτικοῦ ἀπρόσιτη. Οἱ περισσότερες ἀπὸ τίς πηγὲς τῆς σελίδας αὐτῆς ἔχουν σχολιαστεῖ στὶς προηγούμενες σελίδες καί ἔχει διαπιστωθεῖ, ὅτι οἱ συγγραφεῖς τοῦ ἐλεγχόμενου ἐγχειριδίου ἀντιγράφουν ἐσφαλμένα ἢ ἑλλιπῶς ἀκόμη καί τοὺς τίτλους πολλῶν πηγῶν καί βοηθημάτων, πράγμα πού σημαίνει ὅτι δὲν τὰ ἔπιασαν στὰ χέρια τους ἢ τουλάχιστον δὲν ἔλεγξαν τὴν ὀρθότητα τῶν στοιχείων καί τῶν πληροφοριῶν πού πῆραν, προφανῶς, ἀπὸ ἄλλα βοηθήματα. Ἀναφέρονται ἐνδεικτικὰ δύο ἀκόμη παραδείγματα:

α) Ὁ τίτλος τοῦ ἔνθετου ἑβδομαδιαίου περιοδικοῦ τῆς ἐφημ. «Ἐλευθεροτυπία» δὲν εἶναι: «*Τὰ Ἱστορικά*», ὅπως ἐσφαλμένα ἀναγράφεται, ἀλλὰ: «*Ἱστορικά*» (χωρὶς ἄρθρο). «*Τὰ Ἱστορικά Historica*» εἶναι ἄλλο περιοδικὸ καί κυκλοφορεῖ αὐτοτελῶς δύο φορὲς τὸν χρόνο.

β) Ἑλλιπὴς εἶναι ὁ τίτλος τοῦ 10τομοῦ ἔργου: Παναγιωτόπουλος Β. (ἐπιμ.), *Ἱστορία τοῦ Νέου Ἑλληνισμοῦ*. Πρέπει νὰ προστεθεῖ: 1770-2000.

Μετὰ ἀπὸ ὅσα ἐκτέθηκαν πιὸ πάνω, διερωτᾶται κανεὶς τί εἶδους ἀξιολόγησι τοῦ διδακτικοῦ βιβλίου ἔκανε ἢ Ἐπιτροπὴ κρίσις. Δὲν τὸ μελέτησαν; Τὸ μελέτησαν καί δὲν κατάλαβαν τίποτε; Καί ἐπίσης, εἶναι ἀπορίας ἄξιον πῶς ἡ πλειοψηφία τῶν μελῶν τοῦ Παιδαγωγικοῦ Ἰνστιτούτου δὲν πρόσεξε πόσο μεροληπτικὸ ἱστορικὰ καί ἀνεργμάτιστο ἐπιστημονικὰ εἶναι αὐτὸ τὸ σχολικὸ ἐγχειρίδιο.

Δυστυχῶς, φαίνεται ὅτι ὀρισμένες φορὲς ἡ συγγραφὴ τῶν σχολικῶν βιβλίων τῆς Ἱστορίας ἀνατίθεται σὲ διαστρεβλωτὲς τῆς ἱστορικῆς ἀλήθειας καί ὄχι σὲ ὑπεύθυνους καί κατὰ τεκμήριον γνῶστες τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας γιὰ τὴ σωστὴ καί ἀντικειμενικὴ διδασκαλία τῆς στήν Ἐκπαίδευσιν.

**Η ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ
ΣΤΗ ΔΙΑΠΟΙΜΑΝΣΗ
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ
ΤΩΝ ΕΜΠΕΙΡΙΚΩΝ
ΕΡΕΥΝΩΝ**

1. Ἡ Διακριτικὴ πρόσληψη τῶν κοινωνικῶν ἐρευνῶν¹

Σὲ μία προσπάθεια ὁ σύγχρονος ποιμένας νὰ προσεγγίσει τὸν σημερινὸ ἄνθρωπο, τὸν πιστὸ τοῦ 21ου αἰῶνα, ὀφείλει νὰ τὸν γνωρίσει. Νὰ γνωρίσει δηλαδή τὶς στάσεις του, τὶς ἀναζητήσεις του, τοὺς προβληματισμούς, τὶς ἀξίες καὶ τὰ προβλήματά του². Ἡ γνώση αὐτὴ δὲν μπορεῖ νὰ βασιστεῖ μόνο σὲ ὑποκειμενικὲς ἀντιλήψεις τοῦ ἴδιου τοῦ ἱερέα, τῶν συνεργατῶν του καὶ τὰ στερεότυπα ποὺ κυριαρχοῦν. Στὴν προσπάθειά του αὐτὴ οἱ λεγόμενες «ἐπιστῆμες τοῦ ἀνθρώπου» μποροῦν νὰ τοῦ σταθοῦν ἀρωγοί. Οἱ ἔρευνες τῶν κοινωνικῶν ἐπιστημῶν ἔχουν νὰ μᾶς μεταδώσουν πολὺτιμες πληροφορίες γιὰ νὰ γνωρίσουμε καλύτερα καὶ πιὸ ἀντικειμενικὰ τὶς τοποθετήσεις, τὶς ἀξίες, τοὺς φόβους καὶ τὶς ἐλπίδες τῶν σημερινῶν πιστῶν, μ' ἓνα λόγο τὴν ταυτότητα τοῦ σύγχρονου Ἑλληνα.

Κάποιες πληροφορίες τῶν ἐρευνῶν αὐτῶν χαρακτηρίζονται ἀπὸ μία ρευστότητα, γιὰτὶ οἱ ἀντιλήψεις τῶν πολιτῶν ἀλλάζουν πολὺ γρήγορα. Ἡ *ἐπικαιρότητα* ἢ καὶ τὰ διάφορα γεγονότα ποὺ μπορεῖ νὰ ἔχουν προηγηθεῖ μᾶς ἔρευνας μεταβάλλουν σὲ μεγάλο βαθμὸ τὶς στάσεις τῶν ἀνθρώπων γιὰ ὁποιοδήποτε θέμα ἢ ἀξία. Χρειάζεται μία προσεκτικὴ ἀνάγνωση καὶ πρόσληψη γιὰ τὸ ποιμαντικὸ ἔργο τοῦ ὑλικοῦ τῶν κοινωνικῶν ἐρευνῶν. Γιὰ παράδειγμα πρὶν 2 χρόνια μετὰ ἀπὸ τὴν κρίση ποὺ πέρασε ἡ Ἑλληνορθόδοξη Ἐκκλησία (λόγω κάποιων σκανδάλων ποὺ ἤλθαν στὸ φῶς τῆς δημοσιότητας). Τὸ γεγονός αὐτὸ εἶχε ὡς ἄμεση συνέπεια νὰ κλονιστεῖ ἡ ἐμπιστοσύνη τῆς κοινῆς γνώμης πρὸς τὸ θεσμὸ τῆς Ἐκκλησίας. Μία ἐμπιστοσύνη τοῦ κόσμου καὶ ἰδίως τῶν νέων ἀνθρώπων ποὺ στὶς ἀρχὲς τοῦ 2000 εἶχε ἐντυπωσιάσει πολλοὺς ἐρευνητές (βλ. παρακάτω ἐνότητα, *Ἡ ἐμπιστοσύνη πρὸς τὴν Ἐκκλησία*).

Οἱ ἔρευνες πρέπει νὰ διαβάζονται καὶ νὰ ἐκτιμῶνται μὲ κριτικὸ πνεῦμα ἀπὸ τοὺς ποιμένες. Βεβαιότητες ὡς πρὸς τὸ «ἀλάθητο» τῶν ἐρευνῶν, ὅπως καὶ ἡ ἐκ τῶν προτέρων ἀπόρριψή τους θὰ πρέπει νὰ ἀποφεύγονται. Αὐτὴ ἡ στάση δὲν ἀποτελεῖ βέβαια προσπάθεια ἀμφισβήτησης τῆς ἀντικειμενικότητας καὶ τῆς ἐπιστημονικότητας τῶν ἐρευνῶν. Χρειάζεται νὰ ἀξιοποιηθοῦν μὲ

1. Εἰσήγηση στὴν Ἡμερίδα τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μὲ θέμα: «Ἀξιοποίηση τοῦ ἐγχειριδίου ὀργάνωσης καὶ δράσης, *Τὸ Ἐνοριακὸ Ποιμαντικὸ Ἔργο στὴ σύγχρονη κοινωνία*», ποὺ ὀργάνωσε ἡ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Θ. Λατρείας καὶ Ποιμαντ. Ἔργου στὶς 7.6.2007, στὴν Ἱ. Μονὴ Πεντέλης. Ἡ εἰσήγηση ἔγινε στὴ Β' Συνεδρία ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Ὁμ. Καθηγητῆ τῆς Θεολ. Σχολῆς τοῦ Παν. Ἀθηνῶν κ. Ἀ. Μ. Σταυρόπουλου, ποὺ εἶχε ὡς θέμα τῆς: «Ἐμπειρικὲς ἔρευνες στὸ Ποιμαντικὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας».

2. Πρῶτη φορὰ γιὰ τὴν ἀξιοποίηση τῶν ἐμπειρικῶν-κοινωνικῶν καὶ ψυχολογικῶν ἐρευνῶν στὸ χῶρο τῆς Ποιμαντικῆς ἔχει κάνει λόγο ὁ Καθηγητὴς Ἀ. Μ. Σταυρόπουλος στὸ βιβλίο του *Ἐπιστῆμη καὶ Τέχνη τῆς Ποιμαντικῆς*, Ἔκδ. Ἀρμός 1997, σ. 72-74. (Μάλιστα στὶς παραπάνω σελίδες κάνει καὶ ἀνασκόπηση τῶν ἐρευνῶν ποὺ ἔχουν διεξαχθεῖ στὸ χῶρο τῆς θεολογικῆς ἐπιστήμης). Βλ. ἐπίσης τοῦ ἴδιου, *Συμβουλευτικὴ Ποιμαντικὴ* (Διδακτικὲς Σημειώσεις), Ἀθήνα 2000 σ. 228-229, ὅπου γράφει: «*Κι ἂν εἶναι νὰ διδάξουμε Θερησκευτικὰ στοὺς νέους... θὰ μπορούσαν νὰ ἀποδειχθοῦν πολὺ χρήσιμα τὰ στοιχεῖα ποὺ προέρχονται ἀπὸ ἔρευνες ποὺ ἔγιναν μετὰ τῶν νέων τὰ τελευταῖα χρόνια, γιὰτὶ ἀπαιτεῖται ἡ γνώση τῶν χαρακτηριστικῶν γνωρισμάτων τους...*».

διάκριση καὶ μὲ μέτρο οἱ ἔρευνες, κυρίως αὐτὲς ποὺ ἀφοροῦν τοὺς ποιμαινομένους μιᾶς περιοχῆς ἢ μία εἰδικὴ ομάδα, ὅπως π.χ. οἱ νέοι. Ὁ σκοπὸς ποὺ διαβάζονται οἱ ἔρευνες δὲν ταυτίζεται μὲ αὐτοὺς τοῦ μάρκετινγκ ἢ τῆς πολιτικῆς. Ὁ σκοπὸς εἶναι ποιμαντικὸς καὶ θεολογικὸς, δηλαδὴ ἡ πρόσληψη τοῦ σημερινοῦ ἀνθρώπου προκειμένου νὰ ὀδηγηθεῖ στὴ σωτηρία. Ὅπως δηλαδὴ χρειάστηκε ὁ Κύριος νὰ προσλάβει τὸ ἀνθρώπινο σῶμα γιὰ νὰ μᾶς σώσει, ἔτσι καὶ οἱ σύγχρονοι ἱερεῖς ὀφείλουν νὰ προσλάβουν τὸν σύγχρονο ἄνθρωπο, νὰ τὸν καταλάβουν καὶ νὰ μιλήσουν στὴ γλώσσα του προκειμένου νὰ τὸν καθοδηγήσουν μὲ τὴ βοήθεια τῶν μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας στὴ σωτηρία.

Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ χρησιμοποίησω ἓνα παράδειγμα λίγο ὑπερβολικὸ, πλὴν ὅμως παραστατικὸ. Κάποιες ἔρευνες γιὰ τὸν ποιμένα μπορεῖ νὰ εἶναι τόσο πολύτιμες ὅσο τὸ στηθοσκόπιο γιὰ ἓνα γιατρό, ἐφόσον τοῦ δίνουν πολύτιμες πληροφορίες γιὰ νὰ ἀσκήσει μία ἀποτελεσματικὴ ἐπικοινωνία μὲ τὸ σύγχρονο πῖστο, πράγμα ποὺ εἶναι σημαντικὴ προϋπόθεση μιᾶς πετυχημένης διαποίμανσης καὶ κυρίως μιᾶς συμβουλευτικῆς παρέμβασης.

2. Ποιά θὰ εἶναι τὰ κριτήρια μὲ τὰ ὁποῖα ὅμως θὰ λαμβάνει ὑπόψη ἓνας ποιμένας μία κοινωνικὴ ἔρευνα;

1ο κριτήριο: Ὁ φορέας. Τὸ Ἐθνικὸ Κέντρο Ἐρευνῶν ὅσες ἔρευνες ἀνακοινώνει εἶναι σχεδιασμένες ἀπὸ Πανεπιστημιακοὺς Καθηγητὲς καὶ ἐρευνητὲς κύρους, πραγματοποιοῦνται ἀπὸ ἐπιστήμονες ἐρευνητὲς καὶ βοηθοὺς, οἱ ὁποῖοι ἐλέγχονται, ἔχουν ἀξιόπιστο δείγμα καὶ τὰ συμπεράσματα τῶν ἐρευνῶν αὐτῶν εἶναι ἔγκυρα. Ὑπάρχουν καὶ μικρότερες ἐταιρεῖες, οἱ λεγόμενες ἐταιρεῖες δημοσκοπήσεων, οἱ ὁποῖες εἶναι ἰδιωτικὲς καὶ γι' αὐτὸ τὸ λόγο κάποιες φορὲς διαθέτουν λίγα ἄτομα καταρτισμένα στὴν ἔρευνα. Ἐπιπλέον συχνὰ οἱ ἔρευνές τους γίνονται κατὰ παραγγελίαν ἰδιωτῶν ἢ φορέων καὶ ἐνδεχομένως νὰ ἐπηρεάζονται λίγο ἀπὸ τὶς προσδοκίες αὐτῶν ποὺ τὶς παραγγέλλουν.

2ο κριτήριο: Εἶναι ἡ ἀντιπροσωπευτικότητά τοῦ δείγματος. Ἄλλη ἐγκυρότητα ἔχει μία πανελλήνια ἔρευνα καὶ ἄλλο μία τοπικὴ, ποὺ διενεργήθηκε σὲ μία μικρὴ περιοχή. Ἄλλη ἡ ἀξία μιᾶς ἔρευνας μὲ δείγμα

50 ἀνθρώπων καὶ ἄλλη ἡ ἀξιοπιστία μιᾶς ἔρευνας μὲ δείγμα 5000 ἀτόμων καὶ μάλιστα ἐπιλεγμένο μὲ ἐπισημονικὰ κριτήρια.

3ο κριτήριο: Ὁ τρόπος ποὺ γίνεται. Οἱ τηλεφωνικὲς δημοσκοπήσεις εἶναι λιγότερο ἔγκυρες π.χ. ἀπὸ τὶς δημοσκοπήσεις ποὺ γίνονται μὲ ἐρωτηματολόγιο, ποὺ διασφαλίζουν καὶ τὴν ἀνωνυμία τῶν ἐρωτωμένων.

3. Πῶς θὰ χρησιμοποιηθοῦν οἱ ἔρευνες ἀπὸ τοὺς ποιμένες;

Οἱ ἔρευνες αὐτὲς μποροῦν νὰ χρησιμοποιηθοῦν ὡς ἐργαλεῖα δουλειᾶς, προκειμένου νὰ τροποποιηθεῖ ὁ λόγος, ἢ συμπεριφορὰ καὶ πολλὰ ἄλλα στοιχεῖα ποὺ ἔχουν νὰ κάνουν μὲ τὸν τρόπο ποὺ ἀσκεῖται σήμερα τὸ ποιμαντικὸ ἔργο. Φυσικὰ δὲν μποροῦν νὰ ἀλλάξουν τὰ δόγματα καὶ ἡ στάση σὲ θέματα ἀρχῶν ποὺ ἔχει ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καὶ οἱ Ποιμένες της. Αὐτὸ ὀνομάζεται ἐκκοσμίκευση καὶ εἶναι κάτι ποὺ δὲν προτείνει ὁ γράφων.

Παρόλα αὐτὰ εἶναι καλὸ οἱ ποιμένες νὰ γνωρίζουν τὴν ἐποχὴ τους καὶ νὰ παίρνουν τὰ μηνύματα. Πολλοὶ ἰσχυρίζονται ὅτι παίρνουν τὰ μηνύματα ἀπὸ τὸ λαὸ ἀλλὰ δυστυχῶς αὐτὸ συμβαίνει μόνο ὅταν τὰ μηνύματα εἶναι ἀρεστά. Ἀκοῦνε μόνο ὅσα τοὺς εὐχαριστοῦν καὶ τοὺς συμφέρουν. Εἶναι καιρὸς οἱ ποιμένες πέρα ἀπὸ τὶς πολὺ καλὲς θεολογικὲς τὸς γνώσεις, τὶς γνώσεις ὅσον ἀφορᾷ τὸ λειτουργικὸ τυπικὸ καὶ τὴν τέλεση τῆς λατρείας νὰ λαμβάνουν σοβαρὰ ὑπόψη τοὺς ἀποδέκτες τῶν μηνυμάτων τους, τοὺς πιστοὺς τοῦ 21ου αἰῶνα.

Πῶς μπορεῖς νὰ ποιμάνεις ἓναν ἄνθρωπο ὅταν δὲν τὸν γνωρίζεις; Πῶς θὰ τὸν σώσεις ὅταν δὲν ἔχεις ἀσχοληθεῖ μὲ τὰ προβλήματα, τὶς ἀντιλήψεις καὶ τὶς ἀναζητήσεις του; Μιὰ τέτοια προσπάθεια, ὅσον ἀφορᾷ τὸν θεολόγο καὶ τὸν κληρικὸ, δὲν ἀποτελεῖ προσπάθεια ἐκκοσμίκευσης ἀλλὰ ἐκκοσμίκευσης τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ³. Ἐκκοσμίκευση εἶναι νὰ προσλάβουμε τὰ σύγχρονα στοιχεῖα τοῦ κόσμου γύρω μας, ὥστε

3. Ὁ Ἀ. Μ. Σταυρόπουλος χρησιμοποιεῖ τὸν ὄρο «ἐκκοσμίκευση» ἐννοώντας τὴν πρόσληψη στοιχείων ἀπὸ τὶς ἐπιστήμες, τὸν πολιτισμὸ, τὴν κοινωνικὴ ζωὴ μὲ τὴν προοπτικὴ ἐνσωματώσεως καὶ μεταμορφώσεως τους μέσα στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας. Πρόκειται γιὰ μία «προσπάθεια ἐνσαρκώσεως, προσπάθεια ἐμπολιτισμικῆ». Βλ. Τοῦ ἰδίου, *Ἐπιστήμη καὶ Τέχνη τῆς Ποιμαντικῆς*, Ἔκδ. Ἀρμός, Ἀθήνα 1997, σ. 78-83.

νά βάλουμε τὸ παλαιὸ καὶ ἀκριβὸ κρασί, πού εἶναι ἡ πίστη μας, σὲ νέους ἀσκούς.

Θὰ δώσω ἓνα παράδειγμα ἀξιοποίησης κοινωνικῶν ἐρευνῶν στὸ ποιμαντικὸ ἔργο μὲ ἔρευνες γύρω ἀπὸ τοὺς νέους. Τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν τῶν ἐρευνῶν θὰ τὰ ἐξετάσω κάτω ἀπὸ τὴν ὀπτική γωνία τῆς γνωριμίας μας μὲ τοὺς σύγχρονους ἔφηβους.

4. Ἡ σχέση τῶν νέων μὲ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία

Ἐνα πρῶτο στοιχεῖο πού πρέπει νὰ ἀπασχολεῖ τὸ θεολόγο ἢ ἓνα κληρικὸ πού ἀπευθύνεται σὲ νέους εἶναι ἡ σχέση τῶν νέων μὲ τὴ θρησκεία καὶ ἰδιαίτερα μὲ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, τῆς ὁποίας τὴν πρόταση ζωῆς ἐκπροσωπεῖ. Ἀσφαλῶς οἱ συνέπειες τῆς νεωτερικότητας⁴ ἔχουν ἐπηρεάσει τόσο τὴν κοινωνία στὸ σύνολό της ὅσο καὶ τὴ νεολαία, πού εἶναι τὸ πιὸ εὐαίσθητο κομμάτι τῆς κοινωνίας μας στὶς ἀλλαγές. Ἔτσι σὲ μιὰ σημαντικὴ μερίδα τῶν νέων, τὴ θέση τῆς θρησκευτικῆς πίστεως καὶ τὶς θρησκευτικὲς ἀξίες φαίνεται νὰ ἀντικαθιστοῦν κάποιες ἄλλες ὑλικὲς ἀξίες, ἀξίες προσανατολισμένες στὴν καλοπέραση, στὸ σήμερα, πού ἀντιπροσωπεύουν τὸ σύνθημα τῆς διαφήμισης «ζῆσε τὴ στιγμή», ἀπόλαυσε κάθε τι πού σοῦ προσφέρει ὁ κόσμος «ἐδῶ καὶ τώρα» χωρὶς νὰ περιμένεις.

Παρόλα αὐτά, σὲ ὅλες τὶς ἔρευνες τῶν τελευταίων 10 χρόνων βλέπουμε ὅτι οἱ νέοι θεωροῦν τὴ θρησκεία πολὺ σημαντικὴ. Οἱ Ἕλληνες, παρὰ τὴν ἐκκοσμίκευσή τους, διατηροῦν ἔντονη θρησκευτικὴ ἀντίθεση. Μιὰ θρησκευτικὴ πίστη πού εἶναι βαθιὰ ριζωμένη καὶ ἀντέχει στὶς ἀλλαγές τοῦ χρόνου. Ὁ ὕλισμος καὶ ὁ καταναλωτικὸς τρόπος ζωῆς ἐπηρεάζουν τὴ θρησκευτικὴ ἀντίθεση ἀλλὰ δὲν τὴν ἐξαλείφουν. Αὐτὸ δὲ σημαίνει ὅτι ὁ Ἕλληνορθόδοξος βιώνει τὴ θρησκευτικὴ του πίστη ὡς προσωπικὴ ἀναζήτηση στὸ χῶρο τῶν μεταφυσικῶν ἐρωτημάτων⁵. Ἡ θρησκευτικότητά του εἶναι περισσότερο μέρος τῆς πολιτιστικῆς καὶ τῆς ἐθνικῆς του ταυ-

τότητας. Γι' αὐτὸ καὶ αὐτὴ ἡ τοποθέτησή τους σημαίνει μιὰ θρησκευτικὴ πίστη πού ἀποδεικνύεται πάντα καὶ στὸν καθημερινὸ τρόπο ζωῆς. Ὁ Ἕλληνορθόδοξος βιώνει τὴν πίστη του ὡς προστασία καὶ παρηγοριὰ ζωῆς⁶ καὶ λιγότερο ὡς ὑποχρέωση δέσμευσης σὲ κάποιους κανόνες ζωῆς. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ στάση ζωῆς⁷, οἱ ἀντιλήψεις του καὶ οἱ δεσμεύσεις ἀπέναντι στοὺς κανόνες τῆς Ἐκκλησίας παραμένει ἀρκετὰ χαλαρὴ.

Ἀπὸ τὰ παραπάνω φαίνεται νὰ ὑπάρχει ἀπὸ τὴ μία πλευρὰ μιὰ πολὺ δυναμικὴ τάση γιὰ ἐπιστροφή στὴ θρησκεία, στὴν Παράδοση καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη μιὰ σαφῆς διαφοροποίηση ἀνάμεσα στὴν δήλωση πίστεως στὸ Θεὸ καὶ τὸν καθημερινὸ τρόπο ζωῆς πού ἀκολουθοῦν οἱ σημερινοὶ Νεοέλληνες. Διατηροῦνται ἀρκετὰ στοιχεῖα σεβασμοῦ τῆς Ὁρθοδόξου Παραδόσεως, ὅπως εἶναι γιὰ παράδειγμα ἡ νηστεία⁸, ὅμως ἄλλα

6. Στὴν τελευταία ἔκδοση τοῦ βιβλίου της «Οἱ τρεῖς ταυτότητες τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας», ἡ Χ. Κατάκη σημειώνει: «Τὰ τελευταῖα χρόνια παρατηροῦμε μιὰ ἀναβίωση τῆς πίστεως μας στὴν πολιτιστικὴ μας κληρονομιά, πού ἐκδηλώνεται... μὲ μιὰ ἐντονότερα συγκινησιακὰ φορτισμένη ἔκφραση τῆς ἀγάπης μας γιὰ τὶς παραδόσεις... Διατηροῦμε μὲ ἀξιοθαύμαστη ἐμμονὴ καὶ εὐλάβεια συλλογικὰ ἐπεξεργασμένα νοήματα, σύμβολα καὶ πρότυπά μας, πού στήριζαν πάντοτε τὴ συγκρότηση τῆς προσωπικῆς καὶ οἰκογενειακῆς μας ζωῆς... Ἐνῶ προσαρμοστήκαμε στοὺς ταχύτατους ρυθμούς, στὶς δομὲς καὶ στὶς λειτουργίες τῆς ἀστικῆς ζωῆς, σὲ νοηματικὸ καὶ συμβολικὸ ἐπίπεδο διατηροῦμε ἀτόφιες τὶς μνήμες καὶ τὰ παραδοσιακὰ μας βιώματα». Πρβλ. ἐπίσης Χάρις Κατάκη, *Πῶς ἀντιλαμβάνονται τὰ παιδιά τῆς προεφηβικῆς ἡλικίας τὸν ἑαυτό τους σὲ σχέση μὲ τοὺς ἄλλους στὸ παραδοσιακὸ καὶ σύγχρονο ἑλληνικὸ περιβάλλον. Συγκριτικὴ ψυχολογικὴ μελέτη*. Διδακτορικὴ διατριβή. Φιλοσοφικὴ Σχολὴ Παν/ου Θεσ/νίκης, 1975. Πρβλ. καὶ τῆς ἰδίας, «Ὁ τρόπος πού ἀντιμετωπίζουν τὸν ἑαυτό τους, τοὺς ἄλλους καὶ τὴ ζωὴ γενικὰ οἱ νέοι στὴν Ἑλλάδα σήμερα», στὸ Α. Δοξιάδη-Τριπ & Ε. Ζαχαρακοπούλου (ἐπιμέλεια), *Ὁ ἔφηβος καὶ ἡ οἰκογένεια*, Ἔκδ. Βιβλιοπωλεῖον τῆς «Ἑστίας», Ἀθήνα 1985, σ. 255-269. Ἀκόμη Χ. Κατάκη «Ὁ ἔφηβος καὶ οἱ ἀντιφατικὲς Οἰκοθεωρίες στὴ Σύγχρονη Οἰκογένεια: Ἐφαρμογὲς στὴν Κλινικὴ Πράξη», ἀνακοίνωση στὸ συμπόσιο «Ἐφηβεία: προσδοκίες καὶ ἀναζητήσεις», Ἰδρυμα ἐρευνῶν γιὰ τὸ παιδί, Ἐπιμέλεια Θ. Δραγώνα, Μπ. Ντάβου, Ἔκδ. Παπαζήση, Ἀθήνα 1992, σ. 63-80.

7. Βλ. πρόσφατη ἔρευνα πού διενεργήθηκε κατὰ παραγγελία τῶν ρωμαιοκαθολικῶν ἐπισκόπων τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁλοκληρώθηκε στὶς ἀρχὲς τοῦ 2005 ἀπὸ τὴν ἐταιρεία TSN ICAP. Ἀποτελέσματα τῆς ἔρευνας ἀνακοινώθηκαν στὸ ἄρθρο τοῦ Θ. Κοντιδῆ, «Ἡ θρησκεία τῶν Ἑλλήνων, Μιὰ στατιστικὴ ἔρευνα», Περ. Σύγχρονα Βήματα, τεύχ. 142, Ἀπρίλιος-Ἰούνιος 2007, σ. 67-84.

8. Πρὶν 4 χρόνια ἡ ἄλυσίδα «fast food» Mc Donalds, ἀσφαλῶς κατὰ τὴν ἐκτίμησή μας μετὰ ἀπὸ ἔρευνα ἀγορᾶς, πού σημαίνει ὅτι ἀρκετοὶ νεοέλληνες (καὶ μάλιστα τῶν νεαρῶν ἡλικιῶν πού κυρίως

4. Γιὰ τὴν ἔννοια τῆς νεωτερικότητας καὶ τὶς συνέπειές της στὴν κοινωνία καὶ τοὺς θεσμούς βλ. Anthony Giddens, *Οἱ συνέπειες τῆς νεωτερικότητας*, μετάφραση Γ. Μέρτζικας, ἐπιμέλεια Γ. Λικιαρόπουλος, Ἔκδ. Κριτική, Ἀθήνα 2001. Εἰδικότερα σὲ σχέση μὲ τὸ θέμα μας βλ. τὶς σελίδες 64-74 καὶ 115-138.

5. Β. Γεωργιάδου/Ἡλ. Νικολακόπουλος, «Ὁ λαὸς τῆς Ἐκκλησίας» στὸ V-PRC, Ἡ κοινὴ γνώμη στὴν Ἑλλάδα. Ἐρευνητικὴ Δημοσκοπήσεις 2001, Ἔκδ. Νέα Σύνορα, Ἀθήνα 2001, σ. 157, Πίνακας 3.

στοιχεία ὅπως ὁ τακτικός ἐκκλησιασμός, ἡ ἐξομολόγηση κ.ἄ., θρησκευτικές πρακτικές, καθὼς καὶ πρακτικές πὺν ἀφοροῦν σὲ συγκεκριμένες ἐπιλογὲς τρόπου ζωῆς τους (π.χ. προγαμιαῖες σχέσεις, ἐκπρώσεις κ.ἄ.)⁹ φαίνεται νὰ μὴν ἀντιστοιχοῦν πάντα στὴν «πίστη» στὸ Θεό, πὺν ἡ περισσότεροι Ἑλληνες δηλώνουν.

Τὴ στροφή τῶν νέων στὴ θρησκεία οἱ ἐρευνητὲς ἔχουν διαπιστώσει ἤδη σὲ ἔρευνα τοῦ 1997¹⁰, ὅπου πολὺ σημαντικὴ θεωροῦν τὴ θρησκεία τὸ 54,7%. Τὸ 1999 τὸ ποσοστὸ αὐτὸ ἀνέρχεται σὲ 69,8%¹¹. Γι' αὐτὸ καὶ ἀπὸ κάποιους «διανοομένους»(;) χαρακτηρίστηκε ἡ σημερινὴ νεολαία «συντηρητικὴ» καὶ ὡς «ἡ γενιά τῆς θρησκείας καὶ τῆς οἰκογένειας»¹². Ἀσφαλῶς αὐτὸ

συχάζουν σ' αὐτὰ) νηστεύουν σὲ συγκεκριμένες περιόδους τοῦ χρόνου, καθιέρωσε τὸ «Mc Σαρακοστή» στὰ μενοῦ τῆς κάθε χρόνο αὐτὴν τὴν περίοδο. Σήμερα ὅλες οἱ ἀλυσίδες «fast food» στὴν Ἑλλάδα ὅπως: Goodys, Πίτα Πᾶν, Everest (17 νησιτίσιμες ἐπιλογὲς κατὰ τὴ διαφήμιση τοῦ Μαρτίου-Ἀπριλίου 2003) κ.ἄ. ἔχουν καθιερώσει τὰ νησιτίσιμα μενοῦ. Χαρακτηριστικὸ εἶναι τὸ διαφημιστικὸ «σλόγαν» τῶν Mc Donalds γιὰ τὸν Μάρτιο-Ἀπρίλιο τοῦ 2003: «Mc Σαρακοστή. Δὲ μπορεῖ, θὰ νηστεύεις καὶ σύ».

9. Πρὸβλ. Ἰνστιτούτου Πολιτικῆς Κοινωνιολογίας τοῦ ΕΚΚΕ 2000, τόμος Α', σ. 42-46 (βλ. σημείωση 19 γιὰ περισσότερα στοιχεῖα).

10. Βλ. V-PRC 1997 Ἰνστιτούτου V-Project Research Consulting, Πανελλήνια Ἔρευνα καὶ περιλάμβανε 1600 νέους 15-29 ἐτῶν. Χρόνος διεξαγωγῆς ἔρευνας 6-10 ἕως 11-11-1997. Ἡ ἔρευνα ἔγινε μὲ ἀνάθεση τῆς Γενικῆς Γραμματείας Νέας Γενιάς καὶ ἡ μέθοδος ἦταν ποσοτικὴ. Βλ. Ἐφημερίδα «Τὰ Νέα» 14/11/1997, σ. 22-23. Ἀρχετὰ στοιχεῖα γιὰ τὴν ἔρευνα δημοσιεύονται στὸ περ. *Δρώμενα*, Νοέμβριος 1997, σ.1-13.

11. V-PRC 1999 Ἰνστιτούτου V-Project Research Consulting, «Ἀξίες ἀντιλήψεις καὶ στάσεις στὴ σημερινὴ Ἑλλάδα», χρόνος διεξαγωγῆς ἔρευνας 21.10.1999 ἕως καὶ 12.11.1999, σὲ 1600 νέους ἀπὸ ὅλη τὴ χώρα, ἡλικίας 15-29 ἐτῶν. Ἡ ἔρευνα ἔγινε μὲ ἀνάθεση τῆς Γενικῆς Γραμματείας Νέας Γενιάς καὶ ἡ μέθοδος ἦταν ποσοτικὴ. Οἱ σχετικὲς πληροφορίες γιὰ τὴν ἔρευνα αὐτὴ ἐλήφθησαν ἀπὸ τὸ δικτυακὸ τόπο: www.v-prc.gr.

12. Βλ. Ἄπ. Λακάσα, «Συντηρητικοὶ καὶ ἀδιάφοροὶ οἱ νέοι» στὴν Ἐφημ. *Ἀπογευματινὴ*, 24.4.2000, σ. 19 (στὸ σημείωμα αὐτὸ μαζί μὲ τὰ σχόλια τοῦ ἀρθρογράφου μπορεῖ κανεὶς νὰ διαβάσει καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἔρευνας). Ἀκόμη ἐνδιαφέροντα στοιχεῖα καὶ ἀναλύσεις γιὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἔρευνας μπορεῖ νὰ ἐντοπίσει κανεὶς στὰ: Ν. Μάστορα κ.ἄ. Ἐφημ. «Τὰ Νέα» 7-12-2000 σ. 12-13 καὶ 8.12.2000 σ. 8-9. Ἐπίσης Ι. Σωτήρχου, Ἐφημ. *Ἐλευθεροτυπία* 7.12.2000, Χ. Στύλου, Ἐφημ. «Ἡ Καθημερινή», 7.12.2000 καὶ «Γαλιλαίου», Ἐφημ. *Τύπος τῆς Κυριακῆς* 10.12.2000, σ. 28.

τὸ αὐξημένο ποσοστὸ ὑπὲρ τῆς θρησκείας ἐξηγεῖται ὡς ἓνα βαθμὸ καὶ ἀπὸ τὶς δυσκολίες καὶ τὰ ἀδιέξοδα πὺν βιώνουν οἱ νέοι. Ὅμως παράλληλα εἶναι ἀρκετοὶ ἐκεῖνοι οἱ ἐρευνητὲς πὺν πιστεύουν ὅτι ἡ στροφή τῶν νέων ἡλικιῶν στὶς παραδοσιακὲς ἀξίες καὶ στὴ θρησκεία ὀφείλεται ὡς ἓνα βαθμὸ καὶ στὴν ἀπουσία πλέον ἰδεολογιῶν καὶ προτάσεων πολιτικῶν πὺν μποροῦν νὰ συνεπάσουν τοὺς νέους ἀνθρώπους¹³.

Ἐρευνώντας, λοιπόν, κάποιος σὲ βάθος τὴν θρησκευτικὴτητα στὴ σύγχρονη Ἑλλάδα καὶ τὴν ἐπιρροὴ πὺν ἀσχεῖ διαπιστώνει τὸ ἀντιφατικὸ γεγονός τῆς συνύπαρξης τῆς ἐκκοσμικεύσης καὶ τῆς θρησκευτικῆς ἀναγέννησης¹⁴. Κάτω ἀπὸ τὴν ἐπίδραση τῆς νεωτερικότητας στὸν ἑλληνορθόδοξο χῶρο φαίνεται νὰ πληθαίνουν καθημερινὰ τὰ φαινόμενα ἐνὸς θρησκευτικοῦ ἀτομικισμοῦ. Σ' αὐτὸ τὸν τύπο τῆς θρησκευτικότητας τὰ ἄτομα φαίνεται νὰ διατηροῦν μίαν χαλαρὴν δέσμευση μὲ τὰ οὐσιώδη δόγματα τῆς θρησκείας τους καὶ νὰ ἀναζητοῦν περισσότερο στὴ θρησκεία μίαν συλλογικὴ ταυτότητα. Αὐτὴ ἡ ἐξατομικευμένη θρησκευτικὴ ἔκφραση ὀδηγεῖ ἀρκετὲς φορὲς σὲ μίαν πίστη χωρὶς Θεὸ ἢ χωρὶς Ἐκκλησία¹⁵. Γι' αὐτὸ χρειάζεται ἰδιαίτερη προσοχὴ στὴ μελέτη τῆς «ἐπιστροφῆς τῶν θρησκευτιῶν» πὺν παρατηρεῖται τὰ τελευταῖα χρόνια, ὡς φαινομένου τῆς ὕστερης νεωτερικότητας¹⁶.

Πρὸς ἐπιβεβαίωση τῶν παραπάνω παρατηρήσεων γιὰ παράδειγμα θὰ ἐπισημάνουμε τὴν ἐξῆς ἀντίφαση. Ἐνῶ σὲ ἐρώτηση ἔρευνας (βλ. πίνακες 1-2) στὸν γενικὸ πληθυσμὸ γιὰ νὰ αὐτοπροσδιορίσουν τὸν ἑαυτὸ τους, μόνο τὸ 3,3% δηλώνει ὅτι ἡ θρησκεία δὲν ἔχει ρόλο στὴ ζωὴ του, στὴν ἐρώτηση πὺν ἀφορᾷ στὴ μετὰ θάνατον ζωὴ (πὺν εἶναι ἓνα κεντρικὸ πιστεύω τῆς

13. Ἰνστιτούτου Πολιτικῆς Κοινωνιολογίας τοῦ ΕΚΚΕ 2000, τόμος Α', σ. 196 (βλ. σημείωση 19 γιὰ περισσότερα στοιχεῖα).

14. Β. Γεωργιάδου - Ἡλ. Νικολακόπουλου, «Τύποι θρησκευτικῆς δέσμευσης, ἐκκλησιαστικὴ πρακτικὴ καὶ πολιτικὲς προτιμήσεις. Μία ἐμπειρικὴ ἀνάλυση», στὸ συλλογικὸ τόμο *Θρησκείες καὶ Πολιτικὴ στὴ νεωτερικότητα*, Θ. Λίποβατς - Ν. Δεμερτζῆς - Β. Γεωργιάδου (ἐπιμέλεια), Ἐκδ. Κριτικὴ, Ἀθήνα 2002, σ. 254-279.

15. Βλ. Σχετικὰ μὲ τὸ θέμα βλ. Σ. Ζουμπουλᾶκη, «Ὁ Θεὸς ἐπιστρέφει στὴν Εὐρώπη; Δοκίμιο γιὰ τὴ θρησκευτικὴ δυνατότητα ἄθειας θρησκείας, Εἰσαγωγή στὸ Ζ. Ντάνιελ, Ὁ Θεὸς εἶναι φανατικός; Δοκίμιο γιὰ τὴ θρησκευτικὴ ἀνικανότητα τοῦ πιστεῦν, Πόλις Ἀθήνα 1998, σ. 36. Ἐπίσης τοῦ Στ. Ζουμπουλᾶκη, Ὁ Θεὸς στὴν πόλη, Ἐκδ. Ἐστία, Ἀθήνα 2002.

16. Β. Γεωργιάδου - Ἡλ. Νικολακόπουλου, ὀ.π. σ. 256-257.

ορθόδοξης χριστιανικής πίστης) μόλις τὸ 33,7% συμφωνεῖ μὲ τὴν ἐπίσημη διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας πάνω στὸ θέμα. Ἐνα 49,1% τίθεται ἀγνωστικιστικὰ ἀπέναντι στὸ ζήτημα ἐνῶ τὸ 17,2% ἀπαντᾷ τελειῶς ἀντίθετα μὲ τὸ ἐπίσημο πιστεύω τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας.

Πίνακας 1¹⁷: «Προσωπικὰ θὰ λέγατε ὅτι εἴστε...»

Πιστὸς Χριστιανὸς	50,3%
Χριστιανὸς ἀπὸ παράδοση	25,5%
Χριστιανὸς ἀλλὰ κριτικὸς ἀπέναντι στὴν Ἐκκλησία	20,1%
Ἡ θρησκεία δὲν ἔχει κανένα ρόλο στὴ ζωὴ μου	3,3%
Ἄλλο/Δ.Γ./Δ.Α.	0,8%

Πίνακας 2¹⁸: «Κατὰ τὴ γνώμη σας μετὰ τὸ θάνατο τί ὑπάρχει;»

Μία ἄλλη ζωὴ	33,7%%
Κάτι ποὺ δὲν ξέρω τί ἀκριβῶς εἶναι	40,9%
Τίποτα	17,2%
Δ.Γ./Δ.Α.	8,2%

Πολὺ χρήσιμα συμπεράσματα γιὰ τὴ θρησκευτικὴτητα τῶν Ἑλλήνων ἔδωσε ἔρευνα ποὺ ἀνακοινώθηκε μέσα στὸ 2003¹⁹. Ἡ ἔρευνα ἔδειξε ὅτι οἱ Ἕλληνες

17. Σημειωτέον ὅτι ἡ ἔρευνα αὐτὴ ἀναφέρεται στὸ γενικὸ πληθυσμὸ, δηλαδὴ καὶ σὲ ἐνήλικες. Βλ. Β. Γεωργιάδου - Ἠλ. Νικολακόπουλου, ὅ.π., Πίνακας 1Α, σ. 278.

18. Σημειωτέον ὅτι ἡ ἔρευνα αὐτὴ ἀναφέρεται στὸ γενικὸ πληθυσμὸ, δηλαδὴ καὶ σὲ ἐνήλικες, Ὁ.π., Πίνακας 1Γ, σ. 278.

19. Ἡ ἔρευνα αὐτὴ ἦταν μέρος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινωνικῆς Ἐρευνας, τὴν ὁποία διεξήγαγε γιὰ τὴν Ἑλλάδα τὸ Ἐθνικὸ Κέντρο Κοινωνικῶν Ἐρευνῶν. Ὁ χρόνος διεξαγωγῆς τῆς ἔρευνας ἦταν τὸ 2000 καὶ ὑπεύθυνος - ἐθνικὸς συντονιστὴς τοῦ προγράμματος γιὰ τὴν Ἑλλάδα ἦταν ὁ Ἰω. Βούλγαρης, κύριος ἐρευνητὴς τοῦ Ἰστιτούτου Πολιτικῆς Κοινωνιολογίας. Ἡ ἔρευνα ἐγινε σὲ 3227 νοικοκυριὰ σὲ ὅλη τὴν Ἑλλάδα. Στοιχεῖα τῆς ἔρευνας ἀνακοινώθηκαν ἀπὸ τὶς ἐφημερίδες. Βλ. «Τὰ Νέα», 6.11.2003, «Ἡ Καθημερινή», 6.11.2003 καὶ ἐφημ. «Τὸ Βῆμα», 6.11.2003, ποὺ φιλοξένησαν ἐκτενεῖς ἀναφορὲς γιὰ τὴν ἔρευνα. Ἐπίσης βλ. ἐφημ. «Ἡ Καθημερινή», 9.11.2003 σ. 11 (συνέντευξη τοῦ Ἀπ. Λακάσα μὲ τὸν Ἰω. Βούλγαρη) καὶ ἐφημ. «Χριστιανική», 5.2.2004, σ. 9, ἄρθρο τοῦ Μανώλη Δρετάκη. Ἡ δημοσίευση τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἔρευνας προκάλεσε ποικίλα σχόλια γιὰ ἀρκετὲς ἐβδομάδες στὸν ἡμερήσιο καὶ κυρίως στὸν Κυριακάτιο τύπο (Ἐνδεικτικὰ Βλ. Διονύση Νασόπουλου, *Θρησκεία*,

εἶναι βαθιὰ θρησκευόμενοι, περισσότερο ἀπὸ κάθε Εὐρωπαϊὸ (ἐνῶ προσεύχονται καὶ ἐκκλησιάζονται πάρα πολὺ συχνά). Γιὰ παράδειγμα οἱ Ἕλληνες θεωροῦν τὴ θρησκεία ὡς σημαντικὴ ἀξία γιὰ τὴ ζωὴ σὲ ποσοστὸ 46%, ἐνῶ ἀκολουθοῦν οἱ Πορτογάλοι.

Βλέποντας τὸ ζήτημα ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς διαποίμανσης καὶ εἰδικότερα τῆς ποιμαντικῆς τῶν νέων, θὰ συμπεραίναμε ὅτι ἡ πρόταση ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας, ἐπομένως καὶ τῆς ὀρθοδόξου θεολογίας (παρὰ τὶς ἀμφισβητήσεις καὶ τὶς ἀναντιστοιχίες ποὺ παραπάνω διαπιστώσαμε) ἔχει ἀκόμη καὶ σήμερα μεγάλη ἐπίδραση στὴ ζωὴ τῶν ἀτόμων καὶ τῆς κοινωνίας μέσα στὴν Ἑλλάδα.

5. Ἡ ἐμπιστοσύνη πρὸς τὴν Ἐκκλησία

Μὲ τὸν καιρὸ φαίνεται νὰ ἐνισχύεται στὴν Ἑλλάδα καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη τόσο τοῦ μαθητικοῦ πληθυσμοῦ ὅσο καὶ τοῦ γενικοῦ πληθυσμοῦ πρὸς τὴν Ἐκκλησία. Σὲ ἔρευνα, τέλος, τοῦ Ἰουλίου τοῦ 2003 ποὺ διεξήγαγε τὸ Εὐρωβαρόμετρο γιὰ ὅλη τὴν Εὐρώπη, φαίνεται «ἔξι στοὺς 10 Ἕλληνες νὰ ἔχουν ὑψηλὴ ἐμπιστοσύνη πρὸς τοὺς ἐκκλησιαστικὸς θεσμοὺς, ἕνα ποσοστὸ σημαντικὰ μεγαλύτερο ἀπὸ τὸν εὐρωπαϊκὸ μέσο ὄρο, ποὺ διαμορφώνεται στὸ 42% μόλις»²⁰.

Πρὶν 7 χρόνια στὴν ἔρευνα τοῦ Ἰνστιτούτου Πολιτικῆς Κοινωνιολογίας τοῦ Ἐθνικοῦ Κέντρου Κοινωνικῶν Ἐρευνῶν ποὺ ἔχουμε ἤδη ἀναφέρει, φάνηκε ὅτι ἡ ἐμπιστοσύνη ποὺ δείχνουν οἱ νέοι πρὸς τὴν Ἐκκλησία δὲν περιορίζεται μόνο στὰ καθαρὰ θρησκευτικὰ πλαίσια ζωῆς. Ἡ Ἐκκλησία φαίνεται νὰ καλύπτει τὴν

οἰκογένεια καί... ἀνασφάλεια, «Τὰ Νέα» 6.11.2003, Μ. Κατσανοπούλου, *Ποιοὶ εἴμαστε τελικὰ*, ἐφημ. «Τὰ Νέα» 6.11.2003, Παύλου Τσίμα, *Μάθημα πατριδογνωσίας*, ἐφημ. «Τὰ Νέα» 8.11.2003, Ρ. Σωμερίτη, *Ἡ ἔρευνα τοῦ ΕΚΚΕ εἶναι ἕνας θαυμάσιος καθρέφτης μας*, «τὸ Βῆμα» 9.11.2003, Ἰ. Πρετεντέρη, *TV, Θρησκεία, Οἰκογένεια*, «Τὸ Βῆμα» 9.11.2003, Δ. Καστριώτη, *Ἑλλάδα μὴν τρέχεις*, «Ἡ Καθημερινή» 9.11.2003 σ. 19, Α. Καρακούση, *Νέο κύμα ἀμφισβήτησης*, «Ἡ Καθημερινή» 15.11.2003, Δ.Ν. Μαρωνίτη, *Χαμηλὴ αὐτογνωσία*, «Τὸ Βῆμα», 30.11.2003, Θ.Π. Λιανοῦ, *Εἴμαστε ρατσιστές; Ἀσφαλῶς ὄχι*, «Τὸ Βῆμα», 30.11.2003, Γ. Ρωμαίου, *Τὸ χάσμα πολιτικῆς καὶ κοινωνίας*, «Τὸ Βῆμα» 14.12.2003). Ἡ ἔρευνα δὲν ἔχει ἐκδοθεῖ γι' αὐτὸ καὶ ἡ ἡμερομηνία ἀντιστοιχεῖ στὸ χρόνο διενέργειας τῆς ἔρευνας.

20. Βλ. παρουσίαση τῆς ἔρευνας στὴν ἐφημ. «Τὸ Βῆμα», 27.7.2003, μὲ τίτλο «Ποιοὺς θεσμοὺς ἐμπιστεύονται οἱ Ἕλληνες, τί δείχνουν τὰ συμπεράσματα τοῦ τελευταίου Εὐρωβαρόμετρου», σ. Α10.

έλλειψη ισχυρής παρουσίας τών υπολοίπων θεσμών που προαναφέρθηκαν. Έτσι ή σημασία που αποδίδουν τὰ άτομα στην Έκκλησία την καθιστᾶ συγχρόνως ρυθμιστή τῆς προσωπικῆς καὶ κοινωνικῆς τους ζωῆς. Γι' αὐτὸ καὶ ή μεγάλη ἐμπιστοσύνη, τῆς ὁποίας χαίρει ή Έλληνορθόδοξη Έκκλησία, φαίνεται καὶ μετὸ δυναμικὸ ρόλο που τῆς ἐναποθέτουν²¹. Έτσι ἐπιδοκιμάζεται ή ἄποψη που θέλει τὴν Έλληνική Έκκλησία νὰ παρεμβαίνει στὰ τεκταινόμενα τῆς κοινωνίας, ὅπως στὰ ζητήματα τῆς ἀνεργίας²², τῆς οἰκογένειας²³ καὶ στὴν Έκπαίδευση²⁴.

6. «Ὁ ἐκκλησιασμός» - συχνότητα προσευχῆς²⁵

Ἄξιο παρατήρησης εἶναι ὅτι ή ἔντονη στροφή πρὸς τὴ θρησκευτικότητα καὶ ή ὑψηλὴ αὐτὴ ἐμπιστοσύνη που δείχνουν οἱ νέοι στὴν Έκκλησία, ἐμφανίζεται μερικῶς μόνο καὶ στὸ ποσοστὸ τῶν νέων που ἐκκλησιάζονται.

* * *

Σύμφωνα με τὴν ἔρευνα που ἔκανε τὸ Ε.Κ.Κ.Ε. τὸ 1983²⁶, οἱ νέοι (15-19 ἐτῶν) καὶ τῶν δύο φύλων που ἐκκλησιάζονται συχνὰ 9,7% ἀστ. πέρ. - 27,4% ἄγρ. πέρ., ἀρκετοὶ κάπου κάπου (31% ἀστ. πέρ. - 37,8%

ἄγρ. πέρ.) καὶ οἱ περισσότεροὶ 1-2 φορές τὸ χρόνο (30% ἄγρ. πέρ. - 41,8% ἀστ. πέρ.). Στὴν ἴδια ἔρευνα φαίνεται νὰ ὑπάρχει καὶ ἓνα ποσοστὸ νέων (17% ἀστ. πέρ. - 5,4% ἄγρ. πέρ.) που ἐμφανίζονται νὰ μὴν ἐκκλησιάζονται ποτέ. Φαίνεται μάλιστα τὰ ποσοστὰ αὐτὰ ἐκκλησιασμοῦ νὰ ἦταν ἀρκετὰ κοντὰ καὶ στὰ ποσοστὰ ἐκκλησιασμοῦ τοῦ γενικοῦ πληθυσμοῦ, ὅπως δείχνει μία ἔρευνα που ἔγινε 2 χρόνια ἀργότερα.

Πίνακας 3: Συχνότητα ἐκκλησιασμοῦ γενικοῦ πληθυσμοῦ 1985²⁷

	Ἑλλάδα	Ἰταλία	Ἰσπανία	Πορτογαλία
Ποτέ	16,1 %	23 %	37,3 %	29,5 %
Μερικὲς φορές				
τὸ χρόνο	50,9 %	32,9 %	21,1 %	24,7 %
2-3 φορές τὸ μήνα	20,9 %	16,8 %	12,5 %	11,9 %
Κάθε Κυριακὴ ἢ συχνότερα	12 %	27%	28,0 %	32,9 %
Δὲν ἀπάντησαν	0,1 %	0,3 %	1,1 %	1 %

Σύμφωνα με τὰ παραπάνω στοιχεῖα ή Ἑλλάδα, ἂν καὶ ἐμφανίζει τὸ χαμηλότερο ποσοστὸ σὲ αὐτοὺς που ἐκκλησιάζονται τακτικά, ταυτοχρόνως ἐμφανίζει καὶ τὸ χαμηλότερο ποσοστὸ ἀνθρώπων που ἔχουν διακόψει τὴ σχέση τους μετὴν Έκκλησία. Γιὰ τὴν Ἑλλάδα ή ἔρευνα ἐπαναλήφθηκε τὴν προεκλογικὴ περίοδο τοῦ 1996 πάλι ἀπὸ τὸ Ε.Κ.Κ.Ε. Ἡ μόνη σημαντικὴ ἀλλαγὴ που καταγράφηκε τότε ἦταν ὁ περιορισμὸς τῆς ἀπάντησης «Ποτέ» κατὰ 50% (βλ. Πίνακα 3).

Πίνακας 4α: Συχνότητα ἐκκλησιασμοῦ γενικοῦ πληθυσμοῦ 1996²⁸

Ποτέ	8,8 %
Μερικὲς φορές τὸ χρόνο	55,2 %
2-3 φορές τὸ μήνα	22,9 %
Κάθε Κυριακὴ ἢ συχνότερα	12,9 %
Δὲν ἀπάντησαν	0,4 %

Σὲ πανελλήνια πάλι ἔρευνα²⁹ μεταξύ νέων τὸ 1997 τὰ ποσοστὰ ἦταν:

21. Ἰνστιτούτου Πολιτικῆς Κοινωνιολογίας τοῦ ΕΚΚΕ 2000, τόμος Α' σ. 178.

22. Στὴν ἐρώτηση «σὲ ποιούς τομεῖς θὰ ἐπιθυμούσατε παρέμβαση τῆς Έκκλησίας», τὸ 81,9 % τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου, τὸ 79,8% τῶν μαθητῶν τοῦ Λυκείου, τὸ 80,2% τῶν Καθηγητῶν καὶ τὸ 79,1% τῶν Γονέων ὑποστηρίζει τὴν παρέμβαση τῆς Έκκλησίας στὸ θέμα τῆς ἀνεργίας. βλ. ὅ.π., σ. 178 καὶ Παράρτημα Ι, πίνακας 13,2.

23. Τὸ 72% τῶν μαθητῶν καὶ τὸ 78,5 τῶν Καθηγητῶν καὶ τῶν Γονέων εἶναι ὑπὲρ τῆς παρέμβασης τῆς Έκκλησίας σὲ θέματα οἰκογένειας. βλ. ὅ.π., σ. 178 καὶ Παράρτημα Ι, Πίνακας 13,5.

24. Τὸ 70% τῶν μαθητῶν Γυμνασίου, τὸ 67,3% τῶν μαθητῶν τοῦ Λυκείου, τὸ 55,7% τῶν Καθηγητῶν καὶ τὸ 68,9% τῶν Γονέων εἶναι ὑπὲρ τῆς παρέμβασης τῆς Έκκλησίας σὲ θέματα Έκπαίδευσης. βλ. ὅ.π., σ. 178 καὶ Παράρτημα Ι, Πίνακας 13,6.

25. Ἡ πρώτη φορὰ που ἔγινε προσπάθεια διερεύνησης τοῦ βαθμοῦ θρησκευτικότητας τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ μετὰ τὴν συχνότητα ἐκκλησιασμοῦ ἦταν τὸ 1985 (κατὰ τὴν προεκλογικὴ περίοδο) σὲ ἔρευνα τοῦ Ἐθνικοῦ Κέντρου Κοινωνικῶν Ἐρευνῶν στὰ πλαίσια διακρατικοῦ προγράμματος, στὸ ὁποῖο συμμετείχαν καὶ ἀντίστοιχα ἰδρύματα ἀπὸ Ἰταλία, Ἰσπανία καὶ Πορτογαλία.

26. Ο. Γαρδίκη κ.ἄ. «Νέοι: Διάθεση χρόνου - Διαπροσωπικὲς σχέσεις», Ἐθνικὸ Κέντρο Κοινωνικῶν Ἐρευνῶν, Ἀθήνα 1999, τόμος Α', σ. 129, τόμος Β', σ. 410-411.

27. Περ. Ἐπιθεώρηση Κοινωνικῶν Ἐρευνῶν, τευχ. 69Α, 1988, σ. 131 καὶ τευχ. 75, 1990 σ. 124-125.

28. Περ. Ἐπιθεώρηση Κοινωνικῶν Ἐρευνῶν, τευχ. 92-93, Α-Β 1997, σ.263.

29. βλ. ὅ.π., V-PRC ...1997.

Πίνακας 4β: Συχνότητα έκκλησιασμού νέων 1997³⁰

Ποτέ	10,2 %
Μερικές φορές τὸ χρόνο	67,3 %
2-3 φορές τὸ μήνα	17,8 %
Κάθε Κυριακή ἢ συχνότερα	3,1 %
Δὲν ἀπάντησαν	1 %

Σὲ ἔρευνα τοῦ Ε.Κ.Κ.Ε. τὴν ἀνοιξη τοῦ 1998 μεταξύ 8 Λυκείων ὑπὸ τὴν ἐποπτεία τῆς Ἀφροδίτης Τεπέρογλου σὲ 688 μαθητές, φαίνεται ὅτι τὸ 47% αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκη νὰ προσευχηθεῖ, ἐνῶ τὸ 15% καθόλου. Στὴν ἴδια ἔρευνα φαίνεται ὅτι οἱ περισσότεροι (44%) ἐκκλησιάζονται μόνο τὶς μεγάλες γιορτές, τὸ 27% μερικὲς φορές τὸ χρόνο καὶ μόνο τὸ 3% ἐκκλησιάζονται τακτικά³¹.

Ἡ αὔξηση, ὅμως, τοῦ «ἐκκλησιασμοῦ» τῶν νέων φαίνεται καθαρὰ σὲ Πανελλαδικὴ ἔρευνα πού πραγματοποιήθηκε τὸ Μάιο τοῦ 1999. Στὴν αὔξηση αὐτὴ (σὲ σχέση με προηγούμενες ἔρευνες πού ἐρευνούσαν τὸν ἐκκλησιασμό) συντελεῖ ἐπίσης τόσο ἡ συμμετοχὴ τῶν μαθητῶν Γυμνασίου, κυρίως ὅμως ἡ συμμετοχὴ τῶν μαθητῶν τῆς ἐπαρχίας.

Πίνακας 5: Συχνότητα Ἐκκλησιασμοῦ Μαθητῶν-Καθηγητῶν- Γονέων³²

	Μαθητὲς Γυμνασίου	Μαθητὲς Λυκείου	Καθηγητὲς	Γονεῖς
Κάθε Κυριακὴ ἢ συχνότερα	9 %	4,6%	13,1%	10,6%
2 ἢ 3 φορές τὸ μήνα	28,7%	12,2%	15,4%	20,6%
Μερικὲς φορές τὸ χρόνο	45,7%	55,8%	47%	46,1%
Σπάνια	14%	19,9%	17,9%	17,7%
Ποτέ	2,7%	7,5%	6,6%	5%

30. Ὁ πίνακας προέρχεται ἀπὸ τὴν ἀναδημοσίευση με σχόλια τῆς ἔρευνας τῆς V-PRC 1997 στὸ Περ. Δρώμενα, Νοέμβριος 1997 σ. 13.

31. Ἀφροδίτη Τεπέρογλου, «Ἡ ταυτότητα, τὰ ιδιαίτερα χαρακτηριστικά καὶ οἱ ἀνάγκες τῆς Νεολαίας», Περίληψη ἀποτελεσμάτων ἔρευνας Ε.Κ.Κ.Ε., Ἀθήνα 1998, σ. 15. Βλ. καὶ Ἐφημερίδα «Τὸ Βῆμα», 7.11.1999, σ. Α4 καὶ Α6.

32. Ἰνστιτούτου Πολιτικῆς Κοινωνιολογίας τοῦ ΕΚΚΕ 2000, τόμος Α', σ. 100-102 καὶ στὸ Παράρτημα Ι (τῆς ἴδιας ἔρευνας), Πίνακας 4.

Οἱ διαφορὲς Ἐκκλησιασμοῦ ἀνάμεσα στὶς δύο ομάδες μαθητῶν (Γυμνασίου-Λυκείου) φαίνεται νὰ εἶναι ἐντυπωσιακὲς καὶ ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται σὰν νὰ μειώνονται οἱ «ἐνεργοὶ πιστοὶ» τῆς Ἐκκλησίας στὸ Λύκειο. Ὅμως κατὰ τὴ γνώμη τοῦ γράφοντος μπορεῖ νὰ ἐρμηνευτοῦν τόσο ἀπὸ τὴν κρίση τῆς ἐφηβείας ὅσο καὶ κυρίως ἀπὸ τὶς ὑποχρεώσεις (φροντιστήρια, μελέτη γιὰ τὶς Πανελλαδικὲς ἐξετάσεις, φόρτος ἐργασίας) πού ἔχουν οἱ μαθητὲς τῆς Γ' Λυκείου (πού ἀποτελεῖ στὴν ἔρευνα αὐτὴ τὸ δείγμα τῶν μαθητῶν τοῦ Λυκείου) σὲ ἀντίθεση με τοὺς μαθητὲς τῆς Γ' Γυμνασίου (πού ἀποτελεῖ τὸ δείγμα τοῦ Γυμνασίου). Ἄλλωστε καὶ οἱ ἐρευνητὲς φαίνεται νὰ τὸ διαπιστώνουν ὡς ἀντίφαση, γιὰτὶ ἀκόμη καὶ αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι δηλώνουν ὅτι δὲν πηγαίνουν στὴν Ἐκκλησία, ὅταν καλοῦνται νὰ δηλώσουν «πόσο σημαντικὴ εἶναι γιὰ τὴ ζωὴ τους ἡ θρησκεία», σὲ ποσοστὸ 87,8% οἱ μαθητὲς τοῦ Γυμνασίου καὶ σὲ ποσοστὸ 77,1% οἱ μαθητὲς τοῦ Λυκείου ἀπαντοῦν θετικά³³.

Ἐπομένως θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε ὅτι ἡ θρησκευτικότητα τῶν νέων (καὶ ὄχι μόνο) δὲν ἀντιπροσωπεύεται ἀπὸ τὴ συχνότητα στὸν «ἐκκλησιασμό» τους. Ἐκεῖνο ὅμως πού εἶναι ἀξιοπρόσεκτο ἀπὸ τὴν παραπάνω ἔρευνα εἶναι ὅτι ὅσο ἀπομακρυνόμαστε ἀπὸ τὶς ἀγροτικές, τὶς ἡμιαστικές καὶ ἀστικές περιοχὲς πρὸς τὶς μεγάλες πόλεις τῆς Θεσσαλονίκης καί, κυρίως, τῆς Ἀθήνας, τὸ ποσοστὸ τῶν νέων πού δὲν ἐκκλησιάζονται συχνά (ἢ δὲν ἐκκλησιάζεται καθόλου) αὐξάνει σημαντικά. Ἐπομένως τὸ μέγεθος τοῦ οἰκισμοῦ εἶναι προφανὲς ὅτι ἀποτελεῖ σημαντικό παράγοντα γιὰ τὶς σχέσεις τῶν νέων με τὴν Ἐκκλησία³⁴.

Τὰ τελευταῖα πάντως στοιχεῖα τῆς «Εὐρωπαϊκῆς Κοινωνικῆς Ἐρευνας», πού ἀφοροῦν στὴν στάση τῆς κοινῆς γνώμης ἀπέναντι σὲ κρίσιμα ζητήματα στὶς χῶρες τῆς Εὐρώπης, δείχνουν ὅτι οἱ Ἕλληνες κατέχουν τὴν πρώτη θέση στὴ συχνότητα προσευχῆς καὶ τὴ δεύτερη θέση στὴ συχνότητα ἐκκλησιασμοῦ (Οἱ Ἴρλανδοὶ ἔρχονται πρῶτοι στὴ συχνότητα ἐκκλησιασμοῦ καὶ δεῦτεροι στὴ συχνότητα προσευχῆς)³⁵.

33. Ὁ.π., τόμος Α' σ. 102.

34. Ὁ.π., τόμος Α' σ. 101.

35. Βλ. Μανώλη Δρετάκη, «Πρῶτη ἢ Ἑλλάδα σὲ ὅλη τὴν Εὐρώπη σὲ συχνότητα προσευχῆς καὶ ἐκκλησιασμοῦ...», ἔφημ. Χριστιανική, 5.2.2004, σ. 9.

7. Ἡ στάση τῶν νέων ἀπέναντι στὴν Ὁρθόδοξη Παράδοση

Ἡ Ὁρθοδοξία, σύμφωνα μὲ τοὺς ἐρευνητές, ὡς φιλοσοφία ἀρχῶν καὶ ιδεῶν καὶ ταυτόχρονα ὡς κομμάτι ἀναπόσπαστο τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας καταλαμβάνει μία ἰδιαίτερη θέση στὴ ζωὴ τῶν Ἑλλήνων. Μάλιστα ἡ ὀρθόδοξη θρησκευτικὴ πίστι τῶν Νεοελλήνων, κατὰ τοὺς ἐρευνητές τοῦ Ἐθνικοῦ Κέντρου Κοινωνικῶν Ἐρευνῶν καθορίζει στοὺς νέους καὶ τὸν τρόπο πὸν αὐτοπροσδιορίζονται ἢ ἐρμηνεύουν τὴν εὐρύτερη κοινωνικὴ πραγματικότητα³⁶. Αὐτὸ εἶναι ἓνα σημαντικό στοιχεῖο πὸν πρέπει νὰ λαμβάνεται σοβαρὰ ὑπόψη στὴ διαποίμανση τῶν νέων.

* * *

Ἐντύπωση μάλιστα προκαλεῖ σὲ κάποιους ὅτι σὲ ἐρώτηση πρόσφατης ἔρευνας ἂν «τὸ σχολεῖο θὰ πρέπει νὰ τονίζει τὴ διαχρονικὴ ἀξία τῆς Ὁρθοδοξίας, ἢ ἀντίθετα, δὲν πρέπει νὰ παίρνει θέση σὲ ζητήματα θρησκευτικῆς πίστεως», ἡ ἐπιλογή εἶναι ὑπὲρ τῆς πρώτης ἀποψης τόσο ἀνάμεσα σὲ νέους μαθητὲς ὅσο καὶ σὲ καθηγητὲς καὶ γονεῖς τῶν μαθητῶν³⁷. Ἡ ἀποψη αὐτὴ ἔρχεται νὰ ἐπιβεβαιώσει τοποθέτηση τῶν ἰδίων ὅτι «τὸ σχολεῖο πρέπει νὰ προσανατολίζει τοὺς μαθητὲς στὶς παραδοσιακὲς ἀξίες (πατριδα, θρησκεία, οἰκογένεια)»³⁸. Ἄλλωστε οἱ μὲν μαθητὲς Γυμνασίου πιστεύουν ὅτι ἡ θρησκευτικὴ πίστι εἶναι ἡ δεύτερη ἀξία «πιὸ ἄξια νὰ διαδοθεῖ στὴν κοινωνία» ἐνῶ οἱ μαθητὲς Λυκείου ἢ 3ῃ κατὰ σειρά «πιὸ ἄξια» γιὰ διάδοση³⁹.

Ἡ θετικὴ στάση τῶν νέων ἀπέναντι στὴν Ὁρθόδοξη Παράδοση⁴⁰, ἐξηγεῖται ἀπὸ «τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἑλληνικὴ ὀρθοδοξία ἀποτελέσει καὶ ἀποτελεῖ ἓνα μέρος τῆς πο-

λιτιστικῆς ἱστορίας τοῦ τόπου ἐνεργό, ὥστε τόσο οἱ νέοι ὅσο καὶ οἱ μεγαλύτεροι (καθηγητὲς καὶ γονεῖς) πὸν ἔλαβαν μέρος στὴν παραπάνω ἔρευνα νὰ δείχνουν μεγάλη προσήλωση πρὸς τὸ ὀρθόδοξο χριστιανικὸ πρότυπο ζωῆς. Μάλιστα ἀποδεικνύεται ὅτι οἱ ἀξίες καὶ οἱ ιδέες τῆς ὀρθοδοξίας ἐνσταλλαγμένες στὴ συνείδηση καὶ στὴ νοοτροπία τοῦ μέσου πολίτη διατηροῦν ἀμείωτη τὴν ἰσχύ τους καὶ ἰδιαίτερα στοὺς νέους ἀνθρώπους. Ἐνδεχομένως κάτι τέτοιο νὰ ἐξηγεῖται ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ νὰ εἶναι κάποιος Χριστιανὸς Ὁρθόδοξος ἀποτελεῖ μία ὀλοκληρωμένη δήλωση συγκροτημένης ταυτότητας, μὲ συγκεκριμένο σύστημα ἀξιῶν καὶ ἀρχῶν, στενὰ συνδεδεμένο μὲ τὴν ἱστορία τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ τὶς πολιτιστικὲς του παραδόσεις»⁴¹. Στὸ σημεῖο αὐτὸ πρέπει νὰ ἐπισημανθεῖ ὅτι λέγοντας υἱοθέτηση συγκεκριμένου συστήματος ἀρχῶν καὶ ἀξιῶν δὲν ἐννοοῦμε καὶ τὴν αὐστηρὴ τήρηση αὐτῶν τῶν ἀρχῶν. Φαίνεται ὅτι τόσο ἡ ἐπίδραση τῶν ἀξιῶν τῆς νεωτερικότητας, τοῦ καταναλωτισμοῦ καὶ τῆς παγκοσμιοποίησης ἔχουν βαθιὰ ἐπίδραση στὴν καθημερινὴ ζωὴ τῶν νέων. Ἔτσι γιὰ τοὺς περισσότερους νέους ἡ ἀποδοχὴ τῆς χριστιανικῆς ὀρθοδοξίας δὲν συνοδεύεται ἀπαραίτητα καὶ ἀπὸ τὴν ἀποδοχὴ τῶν πρακτικῶν της. Δηλαδή πῶς μεγάλη ἐπίδραση ἔχει ἡ ἑλληνικὴ ὀρθοδοξία ὡς σύμβολο θρησκευτικῆς καὶ πολιτισμικῆς ταυτότητας, παρὰ ὡς ἱεροτελεστία πρακτικῶν (πόσο συχνὰ ἐκκλησιάζονται, προγαμιαῖες σχέσεις κ.ἄ.)⁴².

* * *

Καθοριστικὸ ρόλο στὴ διαμόρφωση τῆς θρησκευτικῆς συνείδησης τῶν μαθητῶν φαίνεται νὰ παίζει ἡ οἰκογένεια καὶ οἱ γονεῖς τους. Στὴν ἔρευνα τοῦ 1998 στὴν Ἀττικὴ, ἀπὸ ὅπου προκύπτει καὶ τὸ παραπάνω, οἱ ἐρωτώμενοι μαθητὲς Λυκείου διατυπώνουν καὶ τὸ δικὸ τους ὄρισμό πὸν πιστεύουν ὅτι ἀποδίδει πληρέστερα τὴν ἔννοια τοῦ ὄρου «Ἐκκλησία». Τὸ 46% πιστεύει ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι ὁ χῶρος λατρείας καὶ προσευχῆς. Τὸ 21% τὸ σύνολο τῶν πιστῶν καὶ τὸ 12% δέχεται ὅτι Ἐκκλησία εἶναι αὐτὸ πὸν δίνει ἀγάπη, βοήθεια, στοργή, ἀσφάλεια. Μόλις τὸ 11% φαίνεται

36. Ἰνστιτούτου Πολιτικῆς Κοινωνιολογίας τοῦ ΕΚΚΕ 2000, τόμος Α', σ. 58 καὶ 177.

37. Βλ. ὅ.π., τόμος Α', σ. 122, 187-188, 196 καὶ 214. Ἐπίσης στὸ Παράρτημα Ι (τῆς ἴδιας ἔρευνας), Πίνακας 8,4.

38. Ὁ.π., τόμος Α', σ. 122. Ἐπίσης στὸ Παράρτημα Ι, Πίνακας 8,1.

39. Ὁ.π., τόμος Α', σ. 39-40 καὶ 216-218. Ἐπίσης στὸ Παράρτημα Ι, Πίνακας 6.

40. Γιὰ τὶς «Στάσεις καὶ (τὴν) ἀξιολογία τῶν ἐφήβων γύρω ἀπὸ τὴν Παράδοση καὶ τὸν Ἐκσυγχρονισμό» Θ. Παπακωνσταντίνου, *Σκοποὶ καὶ πολιτισμικὲς ἐπιλογὲς στὴ νεοελληνικὴ μέση ἐκπαίδευση*, Ἐκδ. Λύχνος, Ἀθήνα 1985. σ. 115-132.

41. Ἰνστιτούτου Πολιτικῆς Κοινωνιολογίας τοῦ ΕΚΚΕ 2000, τόμος Α', σ. 178.

42. Ὁ.π.

νά έχει άρνητική τοποθέτηση, άφου πιστεύει ότι Έκκλησία είναι «μόνο τὸ κίριον»⁴³.

8. Ίκανοποίηση από τὴ ζωή καὶ σχέση με τὴν Έκκλησία

Ένα έξαιρετικά σημαντικό στοιχείο για τὴ διαπίμανση καὶ κυρίως για τὴ συμβουλευτική ποιμαντική πὸν προκύπτει από τὴν έμπειρική έρευνα εἶναι ὅτι στὴν έρώτηση «πόσο ικανοποιημένος/η εἶσαι από τὴ ζωή σου», φαίνεται ὅτι ἡ θρησκευτικότητα τῶν μαθητῶν παίζει πολὺ σπουδαῖο ρόλο ενισχύοντας τὸ βαθμὸ αισιοδοξίας καὶ ικανοποίησης από τὴ ζωή (βλ. Πίνακες 6 καὶ 7). Ἀκόμη οἱ νέοι πὸν ἐκκλησιάζονται δείχνουν ζωηρότερο ενδιαφέρον για τὴν πολιτική σὲ σχέση με αὐτοὺς πὸν δὲν ἐκκλησιάζονται (βλ. Πίνακες 8 καὶ 9). Ἀσφαλῶς ἂν τὸ έρώτημα αὐτὸ εἰθίετο πρὶν δύο δεκαετίες θὰ διαπίστωνε κανεὶς μᾶλλον τὸ αντίθετο. Μήπως αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἡ καθοδήγηση πὸν ἄσκει ἡ Έκκλησία στὰ μέλη της εἶναι πὸν ρεαλιστική ἢ μήπως εἶναι ἀπόδειξη ὅτι οἱ σημερινοὶ θεολόγοι, ἐκκλησιαστικοὶ ἡγέτες, πνευματικοὶ καὶ οἱ καθηγητὲς ἀσχολοῦνται πὸν συχνὰ από ὅ,τι παλιότερα μετὰ κοινωνικοπολιτικά ζητήματα; Ἀσφαλῶς πάντως εἶναι ἓνα καινούριο στοιχείο πὸν διαπιστώνει ὅτι οἱ ἐκκλησιαζόμενοι νέοι εἶναι πὸν πολὺ προσανατολισμένοι πολιτικά από τοὺς μὴ ἐκκλησιαζομένους, γεγονός έξαιρετικά ενδιαφέρον για τὴν θετική καθοδήγηση πὸν μπορεῖ νὰ ἀσκήσει ἓνας θεολόγος ἢ ἓνας ιερέας στοὺς νέους.

Πίνακας 6: Συχνότητα Έκκλησιασμοῦ - Ίκανοποίηση από τὴ ζωή τους⁴⁴

ΜΑΘΗΤΕΣ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ			
ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ	Πολὺ συχνὰ	Μερικὲς φορές	Σπάνια/Ποτὲ
	Πολὺ	τὸ μήνα	
ϊκανοποιημένος	72,1%	68%	59,3%
Ἀρκετὰ			
ϊκανοποιημένος	23,6%	29,8%	32,7%
Ἐλάχιστα			
ϊκανοποιημένος	4,4%	2,2%	8%

43. Ἀφροδίτης Τεπέρογλου, Ε.Κ.Κ.Ε. 1998, σ. 15.

44. Ίνστιτούτου Πολιτικής Κοινωνιολογίας τοῦ ΕΚΚΕ 2000, τόμος Α', σ. 103.

Πίνακας 7: Συχνότητα Έκκλησιασμοῦ - Ίκανοποίηση από τὴ ζωή τους⁴⁵

ΜΑΘΗΤΕΣ ΛΥΚΕΙΟΥ			
ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ	Πολὺ συχνὰ	Μερικὲς φορές	Σπάνια/Ποτὲ
	Πολὺ	τὸ μήνα	
ϊκανοποιημένος	50,1%	45%	39,9%
Ἀρκετὰ			
ϊκανοποιημένος	44,3%	49,5%	48,3%
Ἐλάχιστα			
ϊκανοποιημένος	5,6%	5,5%	11,9%

Πίνακας 8: Συχνότητα Έκκλησιασμοῦ - Ίνδιαφέρον για τὴν πολιτική⁴⁶

ΜΑΘΗΤΕΣ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ			
Ἂνδιαφέρον για τὴν πολιτική	Πολὺ συχνὰ	Μερικὲς φορές	Σπάνια/Ποτὲ
		τὸ μήνα	
Πολὺ - Ἀρκετὰ	39,9%	26,1%	33,6%
Λίγο - Καθόλου	60,1%	73,9%	66,4%

Πίνακας 9: Συχνότητα Έκκλησιασμοῦ - Ίνδιαφέρον για τὴν πολιτική⁴⁷

ΜΑΘΗΤΕΣ ΛΥΚΕΙΟΥ			
Ἂνδιαφέρον για τὴν πολιτική	Πολὺ συχνὰ	Μερικὲς φορές	Σπάνια/Ποτὲ
		τὸ μήνα	
Πολὺ - Ἀρκετὰ	43,2%	35,1%	27,1%
Λίγο - Καθόλου	56,8%	64,9%	72,8%

Τὰ παραπάνω ἀποτελοῦν σπουδαῖα δεδομένα πὸν μπορεῖ νὰ στηρίξουν οὐσιαστικά τὴ ρεαλιστικότητα τῆς «Πρότασης ζωῆς» (δηλαδή τῆς ὀρθόδοξης χριστιανικῆς καθοδήγησης) πὸν μπορεῖ νὰ προσφέρει αὐτὸς πὸν διακονεῖ τὴν ποιμαντική τῆς νεότητας. Ὅπως μπορεῖ νὰ διαπιστώσει κανεὶς από τὰ παραπάνω, τὸ μήνυμα τῆς Έκκλησίας, δηλαδή ἡ πρόταση τῆς ὀρθόδοξης Χριστιανικῆς διδασκαλίας, δὲν φαίνεται νὰ ἀλλοτριώνει τοὺς νέους. Ἀντίθετα, ὅπως φαίνεται από τὰ παραπάνω δεδομένα τῆς κοινωνιολογικῆς ἐπιστήμης, τοὺς δίνει μία προοπτική, τοὺς ἐμπνέει μία αισιόδοξη προοπτική για τὸ μέλλον (ἓνα ὄραμα ζωῆς), ἐνῶ αὐτὴ ἡ θετική εἰκόνα για τὴν ζωή ἐκφράζεται καὶ ὡς ἔνδιαφέρον για τὴν πολιτική τοῦ τόπου μας.

45. Ὁ.π., σ. 103.

46. Ὁ.π., σ. 104.

47. Ὁ.π., σ. 104.

Ἡ συμβουλευτική τοῦ θεολόγου ἢ τοῦ κληρικοῦ καταρχὴν καὶ ἀποδεκτὴ σὲ μεγάλο βαθμὸ φαίνεται νὰ εἶναι ἀπὸ τοὺς μαθητὲς⁴⁸ καὶ ὠφέλιμη γιὰ τὴν ὑγιή κοινωνικοποίηση καὶ ὀλοκλήρωσή τους.

Ἄλλωστε, ὅπως ἔχει καταγράψει καὶ ἔρευνα μεταξὺ τῶν θεολόγων καθηγητῶν τῆς Δευτεροβάθμιας Ἐκπαίδευσης, οἱ περισσότεροι θεολόγοι σήμερα ἀντιλαμβάνονται ὡς πρῶτιστο ἔργο τους αὐτὸ τοῦ «Πνευματικοῦ ὁδηγοῦ». Δηλαδή ἡ συντριπτικὴ πλειοψηφία τῶν Λειτουργῶν τῆς Θρησκευτικῆς Ἀγωγῆς τῶν νέων ἀντιλαμβάνονται ὡς ἀποστολή τους τὴν καθοδήγηση τῶν νέων⁴⁹.

9. Συμπεράσματα

- Οἱ ἔρευνες, ἂν διαβασθοῦν σωστά, μποροῦν νὰ ἀποβοῦν πολύτιμα ἐργαλεῖα στὸ ποιμαντικὸ ἔργο. Οἱ κοινωνικὲς ἔρευνες τῶν τελευταίων χρόνων, σχεδὸν ὅλες, συγκλίνουν σὲ μία θρησκευτικὴ τῶν νεοελλήνων ἀρκετὰ ἰσχυρὴ, ποὺ ἀντέχει τὴν κριτικὴ τῆς νεωτερικότητάς.
- Ὁ ἀθεϊσμός καὶ ὁ ἀγνωστικισμός παρουσιάζεται σὲ πολὺ μικρὰ ποσοστὰ στὴν ἑλληνικὴ κοινωνία. Παρόλα αὐτὰ ἡ θρησκευτικὴ τῶν μέσου Ἑλλήνων δὲν εἶναι ἀποτέλεσμα προσωπικῆς-ὑπαρξιακῆς ἀναζήτησης ἀλλὰ περισσότερο μοιάζει μὲ ἀποδοχὴ μιᾶς πολιτιστικῆς κληρονομιάς.

48. Βλ. ἐνδεικτικὴ μικρῆς ἔκτασης ἔρευνα (σὲ 10 Σχολεῖα τῆς Δυτικῆς Ἀττικῆς) τοῦ Νίκ. Νευράκη, «Ἐρευνα γιὰ τὸ θρησκευτικὸ μάθημα. Ἐπιστολὴ πρὸς τὸ Π.Ε.Κ. Δυτικῆς Ἀττικῆς», *Κοινωνία* 39, τ. 1, 1996 σ. 96-98. Πρβλ. καὶ Κων/νου Μάνου, «Θεωρητικὴ καὶ ἐμπειρικὴ ἔρευνα (στοιχεῖα γιὰ τὴν ἐμπ. ἔρευνα βλ. στὸ τέλος τῆς μελέτης μας στὸν Πίνακα ἐρευνῶν σχετικῶν μὲ τοὺς νέους)», *Ἡ Συμβουλευτικὴ στὴν Ἐκπαίδευση*, τόμος Α΄. Θεωρία-Ἐρευνα, Ἀθήνα 1997, σ. 213-407 καὶ εἰδικότερα στίς σελίδες 376 καὶ 395-407. Πρβλ. ἐπίσης καὶ τὴν ἐμπειρικὴ καὶ θεωρητικὴ ἔρευνα ποὺ ἔχει πραγματοποιήσει ἡ Χρ. Κοσμίδου-Hardy, «Ὁ δάσκαλος ὡς σύμβουλος στὴ διδακτικὴ-μαθησιακὴ συνάντηση» 1998, *Ἐπιθεώρηση Συμβουλευτικῆς καὶ Προσανατολισμοῦ*, τ. 46-47 1998, Ἔκδ. Ἑλληνικὰ Γράμματα, σ. 33-63.

49. Ἀ. Μ. Σταυροπούλου - Στ. Χρ. Κουμαρόπουλου, *Τὸ ἔργο τοῦ θεολόγου καθηγητῆ καὶ τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν στὴ Μέση Ἐκπαίδευση*, Ἐρευνητικὰ προγράμματα Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Ἀθήνα 1998, σ. 16. Ἐνδεικτικὸ εἶναι ὅτι 8 τοὺς 10 θεολόγους καθηγητὲς θεωροῦν ὡς πρῶτιστο ἔργο τοῦ θεολόγου αὐτοῦ τὸ πνευματικὸ ὁδηγοῦ, ἐνῶ ἀκολουθοῦν σὲ πολὺ μικρότερα ποσοστὰ τοῦ καθηγητῆ (29%), τοῦ καθηγητῆ-φορέα γνώσεως (16%) κ.ἄ.

- Ἡ Ὁρθοδοξία γιὰ τὸν Ἕλληνα (ἀκόμα καὶ γιὰ τὶς νέες γενιές) εἶναι στοιχεῖο ποὺ προσδιορίζει τὴν ταυτότητά του. *Υπάρχει μία νοσταλγία καὶ μία συναισθηματικὴ στροφή στὴ Θρησκευτικὴ πίστη ποὺ δὲν σημαίνει καὶ δέσμευση καὶ τρόπο ζωῆς γιὰ τοὺς περισσότερους Ἕλληνες. Ἐκκλησιάζονται συχνότερα ἀπὸ τοὺς Εὐρωπαίους, ἀλλὰ πολλὲς φορὲς δηλώνουν ὡς Ἐκκλησιασμοῦ τὸ νὰ ἀνάψουν ἓνα κερί ἢ νὰ παραστοῦν σὲ Γάμο ἢ Βάπτισμα ἢ ἄλλῃ τελετῇ τῆς Ἐκκλησίας.*
- Εἶναι ἐντυπωσιακὴ ἡ ἐμπιστοσύνη ποὺ δείχνουν στὸ θεσμὸ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ ἀπογοήτευσή τους ταυτόχρονα ἀπὸ ἄλλους θεσμούς, ὅπως ἡ πολιτικὴ ἢ τὰ ΜΜΕ.
- Φαίνεται ὅτι ὑπάρχουν 2 θεσμοὶ ποὺ στηρίζουν αὐτὴ τὴ στιγμὴ τὴν πρόταση ζωῆς τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας. Εἶναι ἡ **ἑλληνικὴ οἰκογένεια**, ποὺ εἶναι ἀδιαμφισβήτητη καὶ κυρίαρχη ἀξία (καὶ μεταξὺ τῶν νέων) καὶ τὸ **Σχολεῖο**.
- Ὑπάρχει ἀνάγκη γιὰ τὴν ἐκπόνηση μιᾶς ἔρευνας καὶ ἐκ μέρους τῆς ἑλληνορθόδοξης ποιμαίνουσας Ἐκκλησίας, ἴσως κατὰ παραγγελίαν τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Θ. Λατρείας καὶ Ποιμ. Ἔργου (ὅπως ἀκριβῶς ἔκαναν πρὶν λίγο καιρὸ οἱ ρωμαιοκαθολικοὶ ἐπίσκοποι τῆς Ἑλλάδος⁵⁰) καὶ ἡ ὁποία θὰ ἐρευνᾷ τὴν ταυτότητα, τὶς ἀντιλήψεις, τὶς συνήθειες κ.ἄ. τοῦ Ἕλληνα πιστοῦ ἢ ἀδιάφορου, ἐκκλησιαζομένου ἢ καὶ μὴ θρησκευομένου.

Προσοχὴ χρειάζεται ἐκ μέρους τῶν ποιμένων στὰ ἐξῆς στοιχεῖα:

- Ἔχει κάνει τὴν ἐμφάνισή της δειλά-δειλά μία ἀτομικὴ θρησκευτικὴ τῶν. Μία πίστη χωρὶς Ἐκκλησία ἢ μία Ἐκκλησία ἀποϊεροποιημένη ποὺ ἀντιμετωπίζεται σὰν μία ἀνθρώπινη ὑπόθεση.
- Ὑπάρχει μία ἰσχυρὴ μερίδα νέων ποὺ ἀποστασιοποιοῦνται ἀπὸ τὴν ἐπίσημη θρησκεία καὶ θεωροῦν ὅτι μπορεῖ νὰ εἶναι π.χ. Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ καὶ νὰ μὴν πιστεύουν στὴ μετὰ θάνατον ζωὴ.

50. Ἡ ἔρευνα διενεργήθηκε κατὰ παραγγελία τῶν ρωμαιοκαθολικῶν ἐπισκόπων τῆς Ἑλλάδος καὶ ὀλοκληρώθηκε στίς ἀρχὲς τοῦ 2005 ἀπὸ τὴν ἐταιρεία TSN ICAP. Ἀποτελέσματα τῆς ἔρευνας ἀνοικινώθηκαν στὸ ἄρθρο τοῦ Θ. Κοντίδη, «Ἡ θρησκεία τῶν Ἑλλήνων. Μία στατιστικὴ ἔρευνα», Περ. *Σύγχρονα Βήματα*, τεύχ. 142, Ἀπρίλιος-Ἰούνιος 2007, σ. 67-84.

- Αὐτοὶ οἱ νέοι ποὺ τείνουν σὲ μία θρησκευτικότητα χωρὶς δεσμεύσεις, φαίνεται νὰ εἶναι ὄπαδοὶ μίας ἐλεύθερης πνευματικότητας ποὺ πιστεύει σὲ μία «ἀνώτερη δύναμη» καὶ σὲ μία θρησκεία συγκρητιστικὴ μὲ πολλὰ ἐξωχριστιανικά ἢ καὶ μαγικά στοιχεῖα.

Ἡ γνώση τῶν παραπάνω φαντάζομαι δὲν αἰφνιδιάζει κανέναν ἀπὸ τοὺς σεβαστοὺς ἱερεῖς μας. Ἔχουν

γνώση οἱ φύλακες τῆς ὀρθόδοξης χριστιανικῆς πίστεως καὶ μάλιστα οἱ ποιμένες ποὺ ἔχουν φυλάξει, φυλάττει καὶ θὰ φυλάξουν τὶς Θεομοπίλες τῆς μεῦ ἀυταπάρησης. Ἡ πρόταση ζωῆς τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας ἔχει παρελθόν, παρὸν καὶ πολὺ περισσότερο μέλλον. Αὐτὸ τὸ μέλλον θὰ εἶναι καλύτερο ἂν συνδυασθεῖ μὲ γνώση, προσευχὴ καὶ τὸν ἀγώνα τῆς πίστεως.

Ἡ ἀπόσυρση ἐνὸς προβληματικοῦ βιβλίου**Ἡ Ἱ. Μητρόπολις Χίου τιμᾷ τοὺς Νεομάρτυρες****Τόμος εἰς μνήμην τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Μετεωρίτου****Πολιτιστικὴ Ταυτότητα καὶ Παγκοσμιοποίηση****Ἡ ἀπόσυρση ἐνὸς προβληματικοῦ βιβλίου**

Μὲ ἱκανοποίηση ἐδέχθη ἡ κοινὴ γνώμη τῆς χώρας μας τὴν ἀπόφαση τοῦ νέου Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων περὶ ἀποσύρσεως τοῦ ἐγχειριδίου Ἱστορίας τῆς Στ' Δημοτικοῦ. Τὴν ἐπιδοκιμασία τοὺς γιὰ τὴν ἀπόφαση αὐτὴ ἐξέφρασαν μὲ δηλώσεις τοὺς σημαντικὲς προσωπικότητες τοῦ τόπου μας, ὅπως ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος, ὁ μουσικοσυνθέτης Μίκης Θεοδωράκης κ.ἄ. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος εἶχε ἐξ ἀρχῆς ἐκφράσει τὶς σοβαρὲς ἐπιφυλάξεις της γιὰ τὸ περιεχόμενον καὶ τὴν γενικότερη φιλοσοφία τοῦ βιβλίου. Σὲ ἐπίσημο κείμενό της, τὸ ὁποῖο δημοσιεύεται στὸ τεῦχος Ἀπριλίου 2007 τοῦ περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας μας ἐπέσημανε μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς: «Οἱ βασικὲς ἐνοστάσεις μας γιὰ τὸ βιβλίο ἀφοροῦν πρῶτον εἰς τὴν διαγραφὴν τῆς ἐθνικῆς προσφορᾶς τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας καὶ τῶν κληρικῶν ὄλων τῶν βαθμίδων καὶ δεύτερον εἰς τὴν διαστρέβλωσιν τῆς ἱστορικῆς πραγματικότητος εἰς μίαν προσπάθειαν νὰ ἐξωραϊσθοῦν καταστάσεις πού πιθανόν νὰ ἐνοχλοῦσαν τοὺς Τούρκους». Ἀξίζει νὰ σημειωθεῖ ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τελευταίων μηνῶν ἀκούσθησαν σὲ δημόσιες ἐκδηλώσεις ἢ ἀπὸ τηλεοράσεως διάφορα ἐπιχειρήματα εἴτε ὑπὲρ εἴτε κατὰ τοῦ βιβλίου. Ἡ πλευρὰ τῶν ἐπικριτῶν τοῦ βιβλίου προσεκόμισε χρήσιμες καὶ ἐν πολλοῖς ἄγνωστες μαρτυρίες, οἱ ὁποῖες καταδεικνύουν ὅτι δὲν εἶναι μῦθοι τὸ Κρυφὸ Σχολεῖο καὶ ἡ Ἁγία Λαύρα. Ἐξ ἄλλου ἄστοχη χαρακτηρίσθη ἀπὸ τὴν πλειοψηφία τοῦ λαοῦ μας ἡ διάθεση ἀποσιωπήσεως τῶν γενοκτονιῶν, τῶν αὐτοθυσιῶν, τῶν ἡρωισμῶν καὶ τῆς προσφορᾶς τῶν Νεομαρτύρων καὶ Ἐθνομαρτύρων. Ὡς Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ καὶ ὡς δημοκρατικοὶ πολῖτες ἐπιθυμοῦμε τὴν εἰρηνικὴ συνύπαρξιν μὲ τοὺς γειτονικοὺς λαοὺς καὶ μὲ ὅλη τὴν Ἀνθρωπότητα. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι θὰ λησμονήσουμε τὴν Ἱστορίαν μας, τοὺς ἀγῶνες μας, τοὺς Ἁγίους μας καὶ ἐκείνους πού θυσιάσθησαν γιὰ τὴν Ἐλευθερίαν. Ἡ Ἐλευθερία δὲν ἐπετεύχθη ἀβρόχοις ποσὶ, ἀλλὰ μὲ θυσίας καὶ αἷμα. Τὸ «ἀπ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη» δὲν εἶναι μῦθος, εἶναι ἦθος.

Κ.Χ.

Ἡ Ἱ. Μητρόπολις Χίου τιμᾷ τοὺς Νεομάρτυρες

Στὶς 26 Νοεμβρίου συμπληρώνονται 200 χρόνια ἀπὸ τὸν μαρτυρικὸ θάνατον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Χιοπολίτου. Ὁ Ἅγιος, ὁ ὁποῖος συγκατελέγεται μεταξὺ τῶν χιλιάδων Νεομαρτύρων τῆς Τουρκοκρατίας, γεννήθηκε τὸ 1785 στὸ χωριὸ Πιτυὸς τῆς νήσου Χίου καὶ μαρτύρησε δι' ἀποκεφαλισμοῦ στὶς Κυδωνίες (Αἰβαλί) τῆς Μικρᾶς Ἀσίας τὸ 1807. Τὸ μαρτύριό του ἔγινε εὐρύτερα γνωστὸ ἀπὸ τὴν συγκινητικὴ περιγραφὴ τοῦ Φώτη Κόντογλου στὸ βιβλίο του «Τὸ Αἰβαλί, ἡ πατρίδα μου». Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσσῶν διοργανᾷ ἐφέτος μίαν σειρὰ ἑορταστικῶν ἐκδηλώσεων γιὰ νὰ τιμῆσιν τὴ μνήμην τοῦ Νεομάρτυρος. Οἱ ἐκδηλώσεις αὐτὲς διαρκοῦν ἀπὸ τὶς 5 Αὐγούστου μέχρι καὶ τὶς 26 Νοεμβρίου, ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποία ὁ Ἅγιος Γεώργιος «ξίφει τὴν Κάραν τμηθεῖς» ὑπέστη τὸ μαρτύριον γιὰ τὴν πίστη τοῦ Χριστοῦ. Στὶς 28 Αὐγούστου μετεφέρθησαν τὰ Ἱερὰ Λείψανα τοῦ Νεομάρτυρος ἀπὸ τὴν Παναγιούδα Μυτιλήνης στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Χιοπολίτου στὴν γενέτειρά του, τὸ χωριὸ Πιτυός. Στὸ πλαίσιο τῶν ἐκδηλώσεων πολλοὶ εὐλαβεῖς προσκυνητὲς μετέβησαν στὶς 20 μέχρι καὶ 22

Αὐγούστου στὰ ἀπέναντι τουρκικὰ παράλια καὶ ἐπεσκέφθησαν τὸν τόπο μαρτυρίου καὶ τὸν τόπο ἀρχικῆς ταφῆς τοῦ Ἁγίου (Ἀϊβαλί καὶ Νησοπούλα). Ἡ μνήμη τῶν Νεομαρτύρων πρέπει νὰ μένει ζωντανή σὲ κάθε Ὀρθόδοξο Ἕλληνα καὶ ἰδιαίτερος στοὺς νέους μας. Οἱ ὁμολογητὲς αὐτοί, κληρικοί καὶ λαϊκοί, ἐγγράμματοι ἢ ἀγράμματοι, ἄνδρες ἢ γυναῖκες, προτίμησαν νὰ θυσιάσουν τὴν ζωὴ τους παρά νὰ προδώσουν τὸν Χριστὸ καὶ τὴν Ὀρθοδοξία. Εἶναι εὐχάριστο γεγονός ὅτι οἱ κατὰ τόπους Ἱερῆς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας μας τιμοῦν τοὺς Νεομάρτυρες τῆς περιοχῆς τους καὶ ὀργανώνουν λατρευτικὲς ἐκδηλώσεις, συνέδρια καὶ ἐκδόσεις στὴ μνήμη τους. Οἱ Νεομάρτυρες μὲ τὴ θυσία τους ἐτόνωσαν τὴν Πίστη καὶ τὸ ἐθνικὸ φρόνημα τῶν ὑποδούλων, στοιχεῖο τὸ ὁποῖο θὰ πρέπει νὰ διδάσκεται στὰ ἑλληνόπουλα μέσῳ τῶν Κατηχητικῶν, ἀλλὰ καὶ μέσῳ τῶν σχολικῶν βιβλίων.

K.X.

Τόμος εἰς μνήμην τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Μετεωρίτου

Πρὶν ἀπὸ ἓνα χρόνο καὶ συγκεκριμένα στὶς 27.8.2006 ἐτελέσθησαν στὴν Ὑπάτη Φθιώτιδος τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Μετεωρίτου, ἱδρυτοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος τῶν Μετεώρων (Μεγάλου Μετεώρου). Τὰ ἐγκαίνια ἐτελέσθησαν ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Φθιώτιδος κ. Νικόλαο στὴν πόλη, στὴν ὁποία ἐγεννήθη ὁ ἱδρυτὴς τοῦ Μετεωρικῶν μοναχισμοῦ. Στὴν μνήμη τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μεγάλου Μετεώρου ἐξέδωσε προσφάτως (2007) καλαίσθητο τόμο, ὁ ὁποῖος περιέχει σειρὰ κειμένων μὲ ἐπίκεντρο τὸν Ἅγιο Ἀθανάσιο καὶ γενικότερα τὴν Ἱστορία καὶ τὴν παράδοση τῆς Ἑλληνορθόδοξης Ρωμησοσύνης. Παραλλήλως ἐξεδόθη ἓνα σύντομο καὶ λίαν ἐνδιαφέρον μελέτημα μὲ τίτλο «Ὀρθοδοξία καὶ Ἑλληνισμός», συγγραφὴν ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Ἰονίου Πανεπιστημίου κ. Δημητρίου Σοφριανοῦ. Τὸ μελέτημα αὐτὸ διατρανώνει μὲ ἱστορικὰ ἐπιχειρήματα τὴν ἱστορικὴ συνέχεια τοῦ Γένους μας καὶ παρουσιάζει τὸν ἐθνικὸ, παιδευτικὸ καὶ πολιτιστικὸ ρόλο τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Πρέπει νὰ τονισθεῖ ἐπίσης ὅτι στὴν Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Μεγάλου Μετεώρου λειτουργοῦν πολλὰ Μουσεῖα ποὺ προβάλλουν τὴν Ἐκκλησιαστικὴ καὶ Ἐθνικὴ Ἱστορία μας, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἓνα πρωτότυπο Μουσεῖο Νεομαρτύρων. Ὑπενθυμίζουμε ὅτι τὸ ἐπόμενο ἔτος συμπληρώνονται διακόσια χρόνια ἀπὸ τὴν ἑναρξὴ τῆς ἐξεγέρσεως τοῦ πα-

πα-Εὐθύμη Βλαχάβα κατὰ τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ (1808). Ὁ Ἐθνομάρτυς κληρικὸς εἶχε ὡς ὀρηκτήριον τὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Δημητρίου τῶν Μετεώρων. Αὐτὰ τὰ γεγονότα καὶ πολλὰ ἄλλα ποὺ καταδεικνύουν τὴν μεγάλη προσφορὰ τῶν Ὀρθοδόξων Μοναστηριῶν στὸ Νέο Ἑλληνισμὸ πρέπει νὰ τιμῶνται καὶ νὰ προβάλλονται ἀπὸ σεβασμὸ πρὸς τὴν ἱστορικὴ ἀλήθεια.

K.X.

Πολιτιστικὴ Ταυτότητα καὶ Παγκοσμιοποίηση

Ἡ ἐφημερίδα ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ στὸ φύλλο τῆς 6.10.2007 δημοσίευσε τὰ ἀποτελέσματα ἐπισήμου δημοσκοπήσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως (ΕΥΡΩΒΑΡΟΜΕΤΡΟ) μεταξὺ τῶν εὐρωπαϊκῶν λαῶν μὲ θέμα τὴν παγκοσμιοποίηση. Ἡ ἔρευνα καταδεικνύει τὴν ἀνησυχία τῶν περισσοτέρων εὐρωπαίων πολιτῶν καὶ πολὺ περισσότερο τῶν Ἑλλήνων γιὰ τὶς ἀρνητικὲς καὶ ἰσοπεδωτικὲς πτυχὲς τῆς παγκοσμιοποιήσεως. Συγκεκριμένα οἱ Ἕλληνες ἔρχονται στὴν πρώτη θέση ὡς πρὸς τὴν ἀνάγκη προστασίας τῆς πολιτιστικῆς μας ταυτότητος. Τὸ 69% τῶν ἐρωτηθέντων ἀπήντησε ὅτι πρέπει νὰ προστατεύσουμε τὴν πολιτιστικὴ μας ἰδιοπροσωπία ἀπέναντι στὸν κίνδυνο τῆς ἰσοπεδώσεως. Τὴν ἴδια ἀπάντηση ἔδωσε τὸ 64% τῶν Γάλλων καὶ τὸ 63% τῶν Βρετανῶν. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐπανειλημμένως ἔχει διακηρύξει ὅτι ὡς Ὀρθόδοξοι Ἕλληνες εἴμεθα ἀνοικτοὶ στὴν ἐπικοινωνία μὲ κάθε λαὸ καὶ κάθε ἄλλο πολιτισμὸ, ἐπιθυμοῦμε ὁμῶς νὰ διαφυλάξουμε τὴν ἑλληνορθόδοξη ταυτότητά μας χωρὶς φανατισμὸ καὶ μισαλλοδοξία. Στὶς ἀρνητικὲς πτυχὲς τῆς πολιτιστικῆς παγκοσμιοποιήσεως ἡ Ἐκκλησία μας ἀντιπροτάσσει τὴν παγκοσμιότητα τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ τὴν οἰκουμενικότητα τοῦ πολιτισμοῦ μας. Ἡ ἔρευνα τοῦ Εὐρωβαρόμετρο καταγράφει ὅτι κατὰ μέσο ὄρο, τὸ 53% ὄλων τῶν πολιτῶν τῆς Εὐρ. Ἐνώσεως ἀνησυχοῦν γιὰ τὸν κίνδυνο ποὺ διατρέχει ἡ ἐθνικὴ τους ταυτότητα ἀπὸ τὴν παγκοσμιοποίηση. Ἡ Ἐκκλησία μας διδάσκει ὅτι ὁ κόσμος ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ τὴν παγκοσμιότητα τῆς Χριστιανικῆς διδασκαλίας καὶ ὄχι ἀπὸ μία παγκοσμιοποίηση ποὺ ἀπειλεῖ νὰ καταργήσει τὰ ἱστορικά, γλωσσικὰ καὶ θρησκευτικὰ χαρακτηριστικὰ κάθε λαοῦ. Ἄς ἀντιμετωπίσουμε τὸ πρόβλημα μὲ δημιουργικότητα καὶ ὄχι μὲ φοβία, ὥστε νὰ ἀξιοποιήσουμε καὶ τὰ πιθανὰ θετικὰ στοιχεῖα τῆς παγκοσμιοποιήσεως, ἂν ὑπάρχουν.

K.X.

Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἀθληηγύνη

Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν

Ἐκκλησία Ρουμανίας

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Οἱ ἐργασίες τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς 4.10.2007

Συνῆλθε τὴν Πέμπτη 4.10.2007, στὴν πρώτη Συνεδρία Της γιὰ τὸ μῆνα Ὀκτώβριο ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 151ης Συνοδικῆς Περιόδου, τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδοοῦλου ἀπουσιάζοντος, προεδρεύοντος δὲ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριάς κ. Προκοπίου.

Κατὰ τὴ Συνεδρία αὐτή:

Α. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἐπικύρωσε τὰ Πρακτικὰ τῆς Ἐξουσιοδοτήσεως.

Β. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἐνημερώθηκε:

– Ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἴνουσσῶν κ. Διονύσιο γιὰ τὴν ἐνθρόνιση τοῦ νέου Πατριάρχου Ρουμανίας κ. Δανιήλ, ὅπου παρέστη ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μετὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐσταθίου καὶ τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου κ. Κυρίλλου Μισιακούλη, Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

– Ἀπὸ ἔγγραφο τῆς Γενικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως γιὰ τὶς πορισματικὲς ἐκθέσεις τῶν ὑπ' αὐτῆς διενεργηθέντων οἰκονομικῶν ἐλέγχων στὶς Ἱερὰς Μητροπόλεις: 1. Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως, 2. Γρεβενῶν, 3. Ἐλευθερουπόλεως, 4. Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου, 5. Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων, 6. Μαντινείας καὶ Κυνουρίας, 7. Ποθιανῆς καὶ Κιλκισίου, 8. Σερρῶν καὶ Νιγρίτης, 9. Σιανίου καὶ Σιατίστης καὶ 10. Τρίκκης καὶ Σταγῶν.

Γ. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἀπεφάσισε:

– Μετὰ ἀπὸ ἐπιστολὴς τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καστορίας κ. Σεραφεῖμ καὶ τοῦ Ἡγουμενεύοντος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίων Ἀναργύρων Μεθισσοτόπου Καστορίας Ἀρχιμανδρίτη κ. Ἀμβροσίου Πουτούκη, καὶ μὲ πρόθεση νὰ ἀποκατασταθεῖ ἡ ἐνότητα καὶ ἡ ἡρεμία στὸ ποίμνιο καὶ προκειμένου νὰ τελοῦνται οἱ Ἱερὰς Ἀκολουθίες στὴν ἀνωτέρω Ἱερὰ Μονή, νὰ ἀναστείλῃ τὴν ἐπιβολὴ τοῦ ἐπιτίμιου τῆς ἀκοινωνησίας ποὺ εἶχε ἐπιβάλλῃ στὸν Ἡγουμενεύοντα κ. Ἀμβρόσιο Πουτούκη. Ἀνέθεσε δὲ στοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες Ἡλείας κ. Γερμανὸ καὶ Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐστάθιο νὰ συναντηθοῦν στὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μὲ τὸν Ἀρχιμανδρίτη κ. Ἀμβρόσιο Πουτούκη καὶ τοὺς, Ἱερομόναχο Εὐλόγιο καὶ τοὺς Μοναχοὺς Γεράσιμο καὶ Συμεῶν, ὥστε νὰ δηλώσουν τὴν ἔμπρακτο μετάνοιά τους, μὲ σκοπὸ νὰ ἀρθεῖ συνολικὰ τὸ ἐπιβληθὲν ἐπιτίμιο τῆς ἀκοινωνησίας.

– Νὰ συμμετάσχει στὶς Ἐκδηλώσεις «Δημήτρια 2007», στὴ Θεσσαλονίκη, διὰ τῆς Ὑποεπιτροπῆς Καλλιτεχνικῶν Ἐκδηλώσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, μὲ τὴν παρουσίαση τοῦ Μουσικοθεατρικοῦ Ἔργου « Ἄγγελος τῶν Ἐθνῶν ».

– Νὰ ἐπιχορηγήσει τὶς πυροπαθεῖς Ἱερὰς Μητροπόλεις μὲ τὸ ποσὸ τῶν 350.000,00 € ὡς πρώτη δόση, γιὰ τὴν ἀντικατάσταση ζωϊκοῦ κεφαλαίου, ἀγροτικῶν ἐργαλείων, ἀρδευτικῶν συγκροτημάτων καὶ τὴν ἀγορὰ ζωοτροφῶν, καθὼς ἐπίσης καὶ τὴν ἀνέγερση βρεφονηπιακῶν σταθμῶν στὶς πυρόπληκτες περιοχές.

Δ. Τέλος ἡ Δ.Ι.Σ. συζήτησε καὶ ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικὰ μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

Οι έργασίες τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς 5.10.2007

Συνήλθε τὴν Παρασκευὴ 5.10.2007, στὴν δεύτερη Συνεδρία Της γιὰ τὸ μῆνα Ὀκτώβριο ἢ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 151ης Συνοδικῆς Περιόδου, τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου ἀπουσιάζοντος, προεδρεύοντος δὲ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριάς κ. Προκοπίου.

Κατὰ τὴ Συνεδρία αὐτή:

Α. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἐπικύρωσε τὰ Πρακτικὰ τῆς Ἐξουσιοδοτήσεως.

Β. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἐνημερώθηκε ἀπὸ ἔκθεση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δημητριάδος καὶ Ἀθμυροῦ κ. Ἰγνατίου σχετικὰ μὲ τὴν Τρίτη Εὐρωπαϊκὴ Οἰκουμἐνικὴ Συνάντηση, ἡ ὁποία ἔγινε στὸ Sibiu τῆς Ρουμανίας ἀπὸ 4-9 Σεπτεμβρίου 2007.

Γ. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἀποφάσισε:

– Κατόπιν ἀναφορᾶς τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σιδηροκάστρου κ. Μακαρίου σχετικὰ μὲ τὴν ὑπόθεση τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίων Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης Σιδηροκάστρου καὶ τῆς Ἀδελφότητος αὐτῆς, νὰ ἐκφράσει τὴ στήριξή Της πρὸς αὐτὸν γιὰ τὶς ὡς τώρα ἐνέργειές του καὶ καλεῖ γιὰ τελευταία φορὰ τὶς Μοναχὲς νὰ ἀποδείξουν τὴν μεταμέλειά τους καὶ νὰ ἐκφράσουν ἐμπράκτως τὴν ὑπακοή τους στὸ Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη τους.

– Τὴν συμμετοχὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μὲ Παρατηρητὴ στὴ συνάντηση τοῦ Global Christian Forum στὸ Limuru τῆς Κένυας ἀπὸ 6 ἕως 9 Νοεμβρίου 2007.

– Τὴν συμμετοχὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴν ἐτήσια συνάντηση τῶν Γραμματέων τῶν Ἐκκλησιῶν γιὰ θέματα Ἐκκλησίας καὶ Κοινωνίας στὴ Leuvain, ἀπὸ 10 ἕως 12 Ὀκτωβρίου 2007.

– Τὴν συμμετοχὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὸ συγκληθησόμενο 5ο Διεθνὲς Συνέδριο μὲ θέμα “Διάλογος Πολιτισμῶν”, στὴ Ρόδο, ἀπὸ 10-14 Ὀκτωβρίου 2007.

Δ. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἐνέκρινε:

– Τὴν σύσταση καὶ λειτουργία Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία: «ΓΕΝΙΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΓΟΡΤΥΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ», καθὼς καὶ τὸν σχετικὸ Κανονισμό.

– Τὴν σύσταση καὶ λειτουργία Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία: «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΓΟΡΤΥΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ», καθὼς καὶ τὸν σχετικὸ Κανονισμό.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων κ. Δημήτριος Σιούφας μὲ τὸν Σεβ. Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριάς κ. Προκόπιο, Προεδρεύοντα τῆς Δ.Ι.Σ.

Ε. Τέλος ἡ Δ.Ι.Σ. συζήτησε καὶ ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικὰ μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Συνεδρίας, στὶς 13.30, τὴν Ἱερὰ Σύνοδο ἐπισκέφθηκε Ἐθιμοτυπικῶς, ὁ Ἐξοχώτατος Πρόεδρος τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων κ. Δημήτριος Σιούφας.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

Συμμετοχὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος σὲ διεθνὲς συμπόσιο γιὰ τὴν εἰρήνη

(27.9.2007)

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀπέστειλε τοὺς Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος καὶ Ἀθμυροῦ κ. Ἰγνάτιο καὶ Θεοφ. Ἐπίσκοπο Θερμοπυλῶν κ. Ἰωάννη στοὺς πανηγυρικοὺς ἐορτασμοὺς τῆς Αἰθιοπικῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὴν συμπλήρωση χιλίων ἐτῶν καὶ γιὰ τὴν ἐορτὴ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Στὶς Ἐκδηλώσεις αὐτὲς συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ διοργάνωση Διεθνοῦς Συμποσίου μὲ θέμα τὴν παγκόσμια εἰρήνη, στὸ ὁποῖο θὰ παρευρεθοῦν προσωπικότητες τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ καὶ τοῦ πολιτικοῦ χώρου, ὅπως ὁ Οἰκουμἐνικὸς Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος καὶ ὁ πρῶν Ἀμερικανὸς Πρόεδρος Bill Clinton.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος συμμετεῖχε ἀνεκαθεν στὸν Θεολογικὸ Διάλογο μὲ τὶς λεγόμενες προ-καθκηδόνιες

Ἐκκλησίες καὶ κάθε ἀνάλογη παρουσία συμβάλλει οὐσιαστικά πρὸς τὴν καλλιέργεια εἰληκρινῶν σχέσεων μὲ αὐτές.

Ἡ κατάσταση τῆς ὑγείας τοῦ Μακαριωτάτου

Ἀθήνα, 15 Ὀκτωβρίου 2007

Ὁ Dr. A. Tzakis, MD, ἀπὸ τὸ Νοσοκομεῖο «JACKSON MEMORIAL MIAMI TRANSPLANT INSTITUTE» στὶς 13.10.2007 ἐξέδωσε τὸ ἑξῆς Δελτίο Τύπου:

«Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος εἰσήχθη τὴν 21.8.2007 στὸ Νοσοκομεῖο Jackson Memorial τοῦ Miami τῶν Η.Π.Α., γιὰ τὴν ὀλοκλήρωση τοῦ προμεταμοσχευτικοῦ ἐλέγχου γιὰ τὴν ἐπικείμενη μεταμόσχευση ἥπατος. Ὁ ἔλεγχος ἦταν ἱκανοποιητικός.

Στὴ συνέχεια, ὁ ἀσθενὴς ἐνεγράφη στὸν πίνακα τῶν πρὸς μεταμόσχευση, βάσει τῶν ἰσχυόντων στὶς Η.Π.Α. κανόνων.

Κατὰ τὴν χρονικὴ διάρκεια ἀπὸ 21.8.2007 μέχρι καὶ τὴν 7.10.2007, ὁ Μακαριώτατος ἦταν σὲ σταθερὴ κλινικὴ κατάσταση καὶ παρηκολοθεῖτο, κατ' οἶκον, ἀπὸ τοὺς ἰατροὺς τῆς μεταμοσχευτικῆς ὁμάδος.

Τὴν 7.10.2007 καὶ τοπικὴ ὥρα 18.00, εἰσήχθη στὸ Νοσοκομεῖο, εὐθύς μετὰ τὴν εὕρεση τοῦ καταλλήλου μοσχεύματος, γιὰ τὴν ἐπέμβαση. Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἐπεμβάσεως, ἡ χειρουργικὴ ὁμάδα, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Καθηγητὴ κ. Τζάκη, διεπίστωσε ὅτι δυστυχῶς ὑπῆρχαν διάχυτες μεταστατικὲς ἐστίες τοῦ ἥπατικοῦ ὄγκου στὸ περιτόναιο καὶ ὑπεχρεώθη νὰ διακόψει τὴν μεταμόσχευση. Τὸ ἥπατικὸ μόσχευμα διετέθη στὸν ἐπόμενο διαθέσιμο ἀσθενῆ, μὲ ἐπιτυχία.

Ὁ Μακαριώτατος ἔτυχε τῆς δεοῦσης φροντίδος καί, μετὰ ἀπὸ παραμονὴ 48 ὡρῶν στὴν μονάδα ἐντατικῆς θεραπείας, μετεφέρθη στὴν Χειρουργικὴ Πτέρυγα.

Ἡ μετεχειρητικὴ του ἐξέλιξη εἶναι ἱκανοποιητικὴ καὶ ἐξῆλθε ἀπὸ τὸ Νοσοκομεῖο τὸ Σάββατο 13.10.2007».

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

Μ.Κ.Ο. ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Ἀθήνα, 3 Ὀκτωβρίου 2007

Μνημόνιο Συνεργασίας ἀορίστου διάρκειας ὑπογράφηκε μεταξὺ τῆς Μ.Κ.Ο. τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Ἀλληλεγγύη» καὶ τοῦ Ὁμίλου Ν. Δασκαλιαντωνάκη (Classical Hotels), μὲ γνώμονα τὴν ὑποστήριξη τοῦ

ἀνθρωπιστικοῦ σχεδιασμοῦ καὶ τὴν ὑλοποίηση νέων δράσεων τῆς «Ἀλληλεγγύης» στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ Ἐξωτερικό.

Τὸ Μνημόνιο Συνεργασίας ὑπογράφηκε στὰ γραφεῖα τοῦ Ὄργανισμοῦ «Ἀλληλεγγύη» ἀπὸ τὸν Ἐντεταλμένο Σύμβουλο τοῦ Ὁμίλου Ν. Δασκαλιαντωνάκη, κ. Στυλιανὸ Κουτσιβίτη καὶ τὸν Γενικὸ Διευθυντὴ τῆς Μ.Κ.Ο. «Ἀλληλεγγύης», κ. Δημήτριο Φουρλημάδη.

Ἡ ἀνανέωση τοῦ Μνημονίου Συνεργασίας ἀποτελεῖ τὴν ἐπιβεβαίωση τῆς συνέχειας τῆς ἄριστης σχέσης καὶ ἀμοιβαίας ἐκτίμησης μεταξὺ τῆς Μ.Κ.Ο. «Ἀλληλεγγύη» καὶ τοῦ Ὁμίλου Ν. Δασκαλιαντωνάκη, τὴ δυναμικὴ μίας ἀπὸ κοινοῦ δημιουργικῆς συνεργασίας σὲ θέματα κοινωνικῆς εὐαισθητοποίησης καὶ τὴν ἀμοιβαία θέλησή τους, γιὰ ἐνεργῆ συμβολὴ στὴ δημιουργία μίας νέας ἀντίληψης γιὰ τὸν ἀνθρωπισμό.

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

Δήλωση τοῦ Μακαριωτάτου γιὰ τὴν ἀπόσυρση σχολικοῦ ἐγχειριδίου

Ἀθήνα, 25 Σεπτεμβρίου 2007

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος ἔκανε τὴν ἀκόλουθη δήλωση:

«Μὲ χαρὰ πληροφορήθηκα ὅτι μὲ ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ἀπεσύρθη τὸ κείμενο, ἂν καὶ διορθωμένο ἔν τι μέρω, καὶ δὲν θὰ ἐκτυπωθεῖ τὸ βιβλίον τῆς Ἱστορίας τῆς Στ' Δημοτικοῦ. Ἡ Ἐκκλησία μας πρῶτη, ἀλλὰ καὶ στὴ συνέχεια ὅλα τὰ πνευματικὰ ἰδρύματα καὶ οἱ πνευματικοὶ ἄνθρωποι τῆς πατρίδος μας ἀντιστάθηκαν σὲ αὐτὴ τὴν διαστρέβλωση τῶν ἀναμφισβήτητων ἱστορικῶν γεγονότων, καθὼς καὶ τὴν προσφορὰ τῆς Ἐκκλησίας στοὺς ἀγῶνες τοῦ Ἔθνους. Συχαίρω ἀπὸ καρδίας τὸν Ὑπουργὸ κ. Εὐριπίδη Στυλιανίδη γιὰ τὴν παρηρησία καὶ τὴν εὐθυκρισία, τὴν ὁποία ἐπέδειξε στὸ θέμα αὐτὸ ποὺ ἔχει ἀναστατώσει τὴν ἑλληνικὴ κοινωνία».

Συνάντησις τοῦ Μακαριωτάτου μὲ ἀμερικανὸ βουλευτὴ

Ἀθήνα, 3 Ὀκτωβρίου 2007

Τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλο ἐπισκέφθηκε τὴν 1η Ὀκτωβρί-

ου, στην οἰκία ὅπου διαμένει στὸ Μαϊάμι τῶν Η.Π.Α., ὁ Βουλευτὴς κ. Robert Wexler, μέλος τοῦ Δημοκρατικοῦ Κόμματος. Ὁ κ. Wexler, πρόεδρος τῆς Ὑποεπιτροπῆς γιὰ τὴν Εὐρώπη, ἀνώτατο μέλος τοῦ Συμβουλίου Ἐξωτερικῶν Ὑποθέσεων καὶ Μέλος τῆς Ὑποεπιτροπῆς γιὰ τὴ Μέση Ἀνατολή, πέραν ἀπὸ τὴς εὐχὲς του πρὸς τὸν Μακαριώτατο γιὰ ταχεῖα ἀποκατάσταση τῆς υγείας του καὶ παρὰ τὸ ἐθιμοτυπικὸ τῆς ἐπισκέψεως, συζήτησε μαζί του θέματα ἀφορῶντα εἰς τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα καὶ εἰς τὸν ρόλο, τὸν ὁποῖο μποροῦν οἱ θρησκείες νὰ διαδραματίσουν ὑπὲρ αὐτῶν.

Ὁ Μακαριώτατος παρακάλεσε τὸν κ. Wexler νὰ μεταφέρει στὴς Ἐπιτροπὲς στὴς ὁποῖες συμμετέχει, τὴν παράκληση γιὰ δίκαιη ἀντιμετώπιση τῶν θεμάτων τοῦ Οἴκου-μενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς Ἑλληνικῆς μειονότητας στὴν Τουρκία, μὲ τὸν λαὸ τῆς ὁποίας μᾶς συνέδεαν ἐπὶ πολλὰ χρόνια ἰσχυροὶ δεσμοί. Ἐπίσης, εὐχαρίστησε γιὰ τὴν ἐπίσκεψη καὶ εὐχήθηκε τὰ βέλτιστα γιὰ τὸν ἀμερικανικὸ λαὸ καὶ τὴ χώρα του, ἡ ὁποία τὸν φιλοξενεῖ κατὰ τὴν περιπέτεια τῆς υγείας του.

Συνάντηση τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μὲ τὸν Πατριάρχη τῶν Ἀρμενίων - Τηλεφωνικὴ ἐπικοινωνία μὲ τὸν πρῶν πρόεδρο τῶν Η.Π.Α. κ. George Bush

Τὴν ἐπίσκεψη τοῦ Πατριάρχου τῶν Ἀρμενίων Καρέκιν τοῦ Β' συνοδευομένου ἀπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο τῆς Ἀρμενικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀμερικῆς, δέχθηκε στὴς 10.30 τὸ πρωί (τοπικὴ ὥρα) τῆς 16.10.2007 στὴν οἰκία ὅπου διαμένει στὸ Μαϊάμι ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος.

Ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἀρμενικῆς Ἐκκλησίας, ὁ ὁποῖος βρίσκεται στὴν Ἀμερικὴ γιὰ νὰ ὁμιλήσει στὸ Ἀμερικανικὸ Κογκρέσο γιὰ τὸ θέμα τῆς γενοκτονίας τῶν Ἀρμενίων, ἐξέφρασε τὴ ζωηρὰ ἐπιθυμία νὰ ἐπισκεφθεῖ τὸν Μακαριώτατο Προκαθήμενο τῆς Ἑλληδικῆς Ἐκκλησίας γιὰ νὰ τοῦ ἐκφράσει τὰ αἰσθήματα βαθείας τιμῆς πρὸς τὸ πρόσωπό του καὶ κυρίως τὴς ἀδελφικῆς του εὐχὲς γιὰ πλήρη καὶ ταχεῖα ἀποκατάσταση τῆς υγείας του.

Οἱ δύο ἐκκλησιαστικοὶ ἡγέτες εἶχαν ἐπίσης τὴν εὐκαιρία, μέσα σὲ θερμὸ καὶ ἐγκάρδιο κλίμα, νὰ ἀνταλλάξουν ἀπόψεις πάνω σὲ ἰδιαιτέρως σοβαρὰ ἐκκλησιαστικὰ καὶ ἐθνικὰ θέματα. Ὁ Μακ. Πατριάρχης κ. Καρέκιν, ἀφοῦ προσεκάλεσε τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο νὰ ἐπισκεφθεῖ τὴν Πατριαρχικὴ του Καθέδρα, τὸ Ἐτζμιατζὶν τῆς

Ἀρμενίας, τοῦ προσέφερε ὡς δῶρο ἕναν πολύτιμο ἐπιτραπέζιο Σταυρὸ ἀρμενικῆς τέχνης καὶ ἐκεῖνος ἀνταπέδωσε προσφέροντάς του τὸν ἀργυροῦν δίσκο τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ μία εἰκόνα βυζαντινῆς τέχνης.

Διαρκούσης αὐτῆς τῆς συναντήσεως, ὁ Μακαριώτατος δέχθηκε τηλεφωνικῶς τὴς ἐγκάρδιες καὶ ὀλόθυμες εὐχὲς τοῦ πρῶν Προέδρου τῶν Η.Π.Α. κ. George Bush τοῦ πρεσβυτέρου, ὁ ὁποῖος διαβεβαίωσε τὸν Μακαριώτατο γιὰ τὸ ἀμετάπτωτο καὶ εἰλικρινὲς ἐνδιαφέρον, τόσο τοῦ ἰδίου ὅσο καὶ τοῦ σημερινοῦ Προέδρου τῶν Η.Π.Α. γιὰ ἐκεῖνον καὶ γιὰ τὴν καλὴ πορεία τῆς υγείας του. Ὁ Μακαριώτατος εὐχαρίστησε ἐνθέρμως τὸν κ. Bush γιὰ τὴν εὐγενικὴ του αὐτὴ χειρονομία καὶ ζήτησε νὰ μεταφέρει καὶ στὸν Ἀμερικανὸ Πρόεδρο τὴς ἐκ μέσης καρδίας εὐχαριστίες του γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴς καλῆς του εὐχῆς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Ἐνθρονίσθηκε ὁ νέος Πατριάρχης Ρουμανίας

Μὲ λαμπρότητα καὶ μεγαλοπρέπεια ἐνθρονίστηκε στὸν Πατριαρχικὸ Ναὸ τοῦ Βουκουρεστίου ὁ νέος Πατριάρχης Ρουμανίας κ. Δανιήλ (30.9.2007), παρουσία ἐκπροσώπων τῶν Ὀρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, ἁλλων Χριστιανικῶν Ὁμοιογιῶν, τῆς Πολιτειακῆς ἡγεσίας τῆς χώρας καὶ χιλιάδων λαοῦ.

Τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος στὴν τελετὴ ἐκπροσώπησαν οἱ Μητροπολίτες Χίου κ. Διονύσιος καὶ Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐστάθιος, καθὼς καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἑλλάδος κ. Διονύσιος ἀνέγνωσε Μήνυμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πρὸς τὸ νέο Προκαθήμενο, στὸ ὁποῖο, μεταξὺ ἄλλων, ἀναφέρονται καὶ τὰ ἑξῆς: «*Πεπλησμένοι ἀφθίτου εὐφροσύνης θεωροῦμεν ἐπὶ τοῦ θρόνου τούτου τὸν οὐ παυόμενον τὴν λογικὴν ποίμνην νοθεοῦντα καὶ διδάσκοντα, τὸν ταῖς Θεαῖς Γραφαῖς καὶ Ἱεραῖς Παραδόσεσι στοιχοῦντα, τὸν ἦθει τε καὶ κοσμιότητι τρόπων διακρινόμενον, τὸν ἐν παντὶ περισσεύοντα, ὅτε καὶ "πίστει καὶ λόγῳ καὶ γνώσει καὶ σπουδῇ καὶ τῇ ἐξ ὑμῶν ἐν ὑμῖν ἀγάπῃ» (Β' Κορ. 8,7), ἐντελῶς ἔχοντα καὶ τὴν θεοφιλή «μετριοφροσύνη, ἥντινα καὶ ὁ Χριστὸς ἐνεδείξατο, οὐ μόνον διδάσκοντα, ἀλλὰ καὶ ἔργῳ ἀπαρεγκλίτως τηροῦντα».*

Κανονισμὸς περὶ συστά-
σεως καὶ λειτουργίας Τε-
χνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς
Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πα-
τρῶν

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

Ἐν Πάτραις τῇ 17ῃ Αὐγούστου 2007

ΠΡΑΞΙΣ 17/2007

Τὸ περὶ ἡμᾶς Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πα-
τρῶν κατὰ τὴν Συνεδρίαν αὐτοῦ τῆς 8ης Αὐγούστου τοῦ Σωτηρίου ἔτους
2007,

ἔχον ὑπ' ὄψει:

Α) Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος»,

Β) Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 8/1978 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συ-
νόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐνοριῶν»,

Γ) Τὴν ἀνάγκην ὀργανώσεως Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας παρὰ τῇ Ἱερᾷ Μητροπό-
λει, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἔργων,

Δ) Τὴν ἀνάγκην καθορισμοῦ τῶν Ὁργάνων Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, ὅπως
αὐτὰ προβλέπονται ἀπὸ τὸν Νόμον 1418/1984, τὸ Π.Δ. 609/1985 καὶ τὸ Π.Δ.
23/1993, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητρο-
πόλεως, τὰ ὁποῖα χρηματοδοτοῦνται ἀπὸ τὰς Δημοσίας Ἐπενδύσεις, καθὼς
καὶ ἀπὸ τὰς ἐπενδύσεις τοῦ Γ' Κοινοτικοῦ Πλαιοσίου Στηρίξεως.

Ὅριζει τὰ ὡς κάτωθι:

1. Ὡς Ἀναθέτουσα Ἀρχή, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Π.Δ. 23/1993, ὀρίζεται τὸ
Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν.

2. Ὡς Προϊσταμένη Ἀρχή, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ
Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται ἐπίσης τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς
Μητροπόλεως Πατρῶν.

3. Ὡς Διευθύνουσα Ὑπηρεσία, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ
τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Πατρῶν.

4. Ὡς Ἐπιβλέπουσα Ὑπηρεσία ὀρίζονται τὰ μέλη τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας,
τὰ ὁποῖα ἀσκοῦν τὰ καθήκοντα ἐπιβλέποντος Μηχανικοῦ κατ' ἀνάθεσιν. Ἐπὶ
πλέον καθήκοντα ἐπιβλέποντος Μηχανικοῦ δύνανται νὰ ἀνατεθοῦν καὶ εἰς
ἕτερα πρόσωπα, ιδιώτας Μηχανικούς, οἵτινες δύνανται νὰ προσληφθοῦν ἐκ
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, διὰ συμβάσεως ὠρισμένου ἔργου ἢ ὠρισμένου
χρόνου, πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τῶν ἐργολαβιῶν, αἱ ὁποῖαι δὲν δύνανται
νὰ καλυφθῶσιν ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας.

5. Ὡς Τεχνικὸν Συμβούλιον, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ
τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται Εἰδικὴ Ἐπιτροπή, ἡ ὁποία γνωματεύει, εἰσηγεῖται
καὶ ἐποπτεύει ἐπὶ τῶν ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἔργων καὶ τῶν τυχόν ἀνακυψάντων προ-
βλημάτων καὶ διαφορῶν ἐπ' αὐτῶν.

6. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ θεσμικοῦ πλαιοσίου ἐκτελέσεως τῶν Δημοσίων Ἔργων
διέπει τὰς καταρτισθσομένης Συμβάσεις ἐκτελέσεως ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μη-
τροπόλεως, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ἰσχύος τῶν διατάξεων του, ὡς συμβατικῶν ρη-
τρῶν.

7. Διαφωνία, αἵτινες τυχὸν προκύψουν, ἐπιλύονται εἰς τὰ ἀρμόδια Δικαστήρια, μετὰ βᾶσιν τὴν καθ' ἑλπίην καὶ κατὰ τόπον ἀρμοδιότητα, ὅπως αὕτη ὀρίζεται ἀπὸ τὸ Κ.Π.Α., μετὰ τὴν ἐξάντησιν τῆς Προδικασίας, ὅπως αὕτη προβλέπεται διὰ τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ἀποφαινομένου ἐπὶ τῶν αἰτήσεων θεραπειάς, τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, μετὰ γνώμης τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

8. Ἡ σύνταξις μελετῶν τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων, πραγματοποιεῖται ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, ἡ δὲ θεώρησις αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου αὐτῆς.

9. Διὰ τὴν δημοπράτησιν τῶν ἔργων, αἱ συνταχθεῖσαι μελέται ἐγκρίνονται ὑπὸ τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς, δηλαδὴ τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἐγκρίνει καὶ τὴν σχετικὴν Διακήρυξιν.

10. Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία ἀδυνατεῖ νὰ συντάξῃ καὶ νὰ ἐκπονήσῃ τὰς σχετικὰς Μελέτας, δύναται νὰ ἀνατεθῇ ἡ ἐκπόνησις αὐτῶν εἰς εἰδικὸν ἔμπειρον ἐπὶ τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργου Μηχανικόν, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς, καὶ μετὰ εἰσήγησιν τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου. Αἱ με-

λέται, αἱ ὁποῖαι συντάσσονται ὑπὸ τρίτων, θεωροῦνται ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας καὶ ἐγκρίνονται ὑπὸ τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς.

Κατὰ ταῦτα ἡ ὀργάνωσις τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν Ἐκκλησιαστικῶν Ἔργων εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Πατρῶν, καθορίζεται ὡς κάτωθι:

1. Ἡ Προϊσταμένη Ἀρχὴ καὶ ἡ Ἀναθέτουσα Ἀρχὴ εἶναι τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν.

2. Ἡ Διευθύνουσα Ὑπηρεσία εἶναι ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἡ ὁποία στελεχώνεται ἐκ Μηχανικῶν.

Τοῦ πρώτου ὀριζομένου ὡς Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας, ἡ ὁποία ἐνεργεῖ καὶ ὡς Ἐπιβλέπουσα Ὑπηρεσία.

3. Τὸ Τεχνικὸν Συμβούλιον ἀποτελεῖται ἀπὸ πέντε μέλη ὀριζομένων μετὰ ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΠΑΤΡΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Η «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

Στὴν ἰστοσελίδα www.ecclesia.gr/greek/press/magazines.html μπορεῖτε νὰ διαβάσετε παλαιότερα τεύχη τοῦ περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Γιὰ νὰ ἀποστείλετε ἄρθρα ἢ ἀνακοινώσεις στὸ περιοδικὸ ΕΚΚΛΗΣΙΑ μπορεῖτε νὰ χρησιμοποιήσετε τὴ διεύθυνση ἠλεκτρονικοῦ ταχυδρομείου: theologia@ecclesia.gr

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν:

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 29 παράγρ. 2 καὶ 59 παράγρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμένουσας Ἐκκλησίας ποὺ ἀπορρέουν ἀπὸ τὰς Εὐαγγελικὰς Ἐπιταγὰς, τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα.

3. Τὰς ὑφισταμένας ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης διὰ τὴν πνευματικὴν τροφοδοσίαν, καλλιέργειαν καὶ πληροφόρησιν τοῦ Ποιμνίου αὐτῆς.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 2/12.2.2007 Πρᾶξιν καὶ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 57/18.5.2007 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης κ. Ἀνδρέου.

5. Τὴν ἀπὸ 11.6.2007 Γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

6. Τὴν ἀπὸ 31.8.2007 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Συνιστᾷ εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «**ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΡΑΔΙΟ ΔΡΥΪΝΟΥΠΟΛΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΡΥΪΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΠΩΓΩΝΙΑΝΗΣ ΚΑΙ ΚΟΝΙΤΣΗΣ**», τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργεῖ ὡς ἐξηρητημένη Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρα, ὑπὸ τὸν ἔλεγχον καὶ ἐποπτεῖαν αὐτῆς. Ἡ ὀργάνωσις, διοίκησις, διαχείρισις καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρυματος αὐτοῦ θὰ διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΩΝΥΜΙΑ: «ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΡΑΔΙΟ ΔΡΥΪΝΟΥΠΟΛΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΡΥΪΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΠΩΓΩΝΙΑΝΗΣ ΚΑΙ ΚΟΝΙΤΣΗΣ».

Ἄρθρον 1

Γενικά

Συνίσταται στὴν Ἱερὰ Μητρόπολιν Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα μὲ τὴν ἐπωνυμία: «**Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς ΡΑΔΙΟ ΔΡΥΪΝΟΥΠΟΛΗ** τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης», τὸ ὁποῖο ἐδρεύει στὸ Δελβινάκιον, στεγάζεται σὲ οἶκημα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως στὴν Κόνιτσα, λειτουργεῖ ὡς αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρα Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὑπὸ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἐποπτεία αὐτῆς, διέπεται δὲ ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Κανονισμὸς περὶ συστάσεως καὶ λειτουργίας Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρυματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ “ΡΑΔΙΟ ΔΡΥΪΝΟΥΠΟΛΗ” ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΡΥΪΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΠΩΓΩΝΙΑΝΗΣ ΚΑΙ ΚΟΝΙΤΣΗΣ»

ἄρθρον 2

Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος

Σκοπὸς τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ εἶναι:

α) Ἡ κάλυψη τῶν λατρευτικῶν καὶ τῶν ἐν γένει ποιμαντικῶν ἀναγκῶν τῶν χριστιανῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσας.

β) Ἡ ἀνάγκη διαφωτίσεως τοῦ ποιμνίου ἐπὶ θεμάτων Ὁρθοδόξου Πίστεως, τῶν ἐθνικῶν θεμάτων καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ.

ἄρθρον 3

Διοίκηση τοῦ Ἰδρύματος

1. Ὁ Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς ὑπόκειται ὑπὸ τὴν πνευματικὴ καὶ διοικητικὴ ἐποπτεία τοῦ Μητροπολίτου Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσας.

2. Ὁ Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς διοικεῖται ἀπὸ ἑπταμελὲς (7μελὲς) Διοικητικὸ Συμβούλιον (ἐφεξῆς Δ.Σ.), μέλη τοῦ ὁποῦ εἶναι:

α) Ὁ Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσας, ὡς Πρόεδρος.

β) Τρεῖς (3) Κληρικοὶ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ τρεῖς (3) Λαϊκοί, οἱ ὁποῖοι ἐπιλέγονται καὶ διορίζονται ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη ὡς Πρόεδρο, μαζὶ μὲ τοὺς ἀναπληρωματικούς των.

3. Ἡ θτεία τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. εἶναι τριετής. Ὁ Πρόεδρος μπορεῖ νὰ ἀντικαταστήσει μέλος τοῦ Δ.Σ. πρὶν ἀπὸ τὴ λήξη τῆς θτείας του, γιὰ λόγους ποὺ θὰ κρίνει ὁ ἴδιος.

4. Τὸν Πρόεδρο ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀντικαθιστᾷ ὁ Ἀντιπρόεδρος ἢ ἄλλο μέλος τοῦ Δ.Σ. ποὺ ὀρίζεται μὲ γραπτὴ ἀπόφαση τοῦ Προέδρου.

5. Ἡ ιδιότητα τοῦ μέλους τοῦ Δ.Σ. εἶναι τιμητικὴ καὶ ἄμισθον.

6. Κατὰ τὴν πρώτη Συνεδρία του, τὸ Δ.Σ. ὀρίζει τὸν Ἀντιπρόεδρο, τὸν Γραμματέα καὶ τὸν Ταμία του.

7. Τὸ Δ.Σ. συνεδριάζει τακτικὰ ἀνὰ μῆνα ἢ διμηνία καὶ ἔκτακτα, ὅταν τοῦτο κριθεῖ ἀναγκαῖο, ἀπὸ τὸν Πρόεδρο.

8. Οἱ ἀποφάσεις τοῦ Δ.Σ. λαμβάνονται μὲ ἀπόλυτη πλειοψηφία τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν, δηλαδὴ τέσσερις τουλάχιστον ψήφους. Στὶς συνεδριάσεις τηροῦνται ἀπὸ τὸν Γραμματέα Πρακτικά, ποὺ ἐπικυρώνονται καὶ ὑπογράφονται στὴν ἀμέσως ἐπομένῃ συνέδρια.

ἄρθρον 4

Ἀρμοδιότητες τοῦ Δ.Σ.

1. Τὸ Δ.Σ. εἶναι ὑπεύθυνο καὶ ἀρμόδιο νὰ διοικεῖ τὸν Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ, νὰ μεριμνᾷ γιὰ ὅλες τὶς ὑποθέσεις του, νὰ διαχειρίζεται τὴν κινητὴ καὶ ἀκίνητη περιουσία του μὲ χρηστὸ καὶ ἐπιωφελεῖ γιὰ τὸν Ρ/Σ τρόπο, καὶ νὰ παίρνει τὶς ἐνδεικνυόμενες ἀποφάσεις γιὰ τὴν εὐρυθμὴ καὶ ἀποδοτικὴ λειτουργία του, ὥστε νὰ ἐκπληρώνονται οἱ σκοποὶ τοῦ Ρ/Σ.

2. Εἰδικότερα τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιον:

α) Μεριμνᾷ γιὰ τὴν ἄρτια ἐκπλήρωση τῶν σκοπῶν τοῦ Ρ/Σ σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ τῶν νόμων τοῦ Κράτους.

β) Ἐποπτεῖ τὴ λειτουργία τῶν Τομέων καὶ Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ρ/Σ καὶ διορίζει τοὺς ἐπικεφαλῆς αὐτῶν.

γ) Δημιουργεῖ νέους τομεῖς δραστηριότητος τοῦ Ρ/Σ, γιὰ τὴν ἀπροσκόπη λειτουργία καὶ ἐπέκτασή του.

δ) Προσλαμβάνει τὸ πάσης φύσεως ἀναγκαῖο προσωπικὸ καὶ καθορίζει τὰ τῆς ἀποζημιώσεώς του.

ε) Ψηφίζει τὸν προϋπολογισμό καὶ τὸν ἀπολογισμό.

ἄρθρον 5

Καθήκοντα Προέδρου - Ἀντιπροέδρου τοῦ Ἰδρύματος

1. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ:

α) Ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἰδρυμα ἐνώπιον πάσης Διοικητικῆς, Δικαστικῆς καὶ Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς καὶ ὁποιασδήποτε ἄλλης Ἀρχῆς καὶ σὲ ὅλες του τὶς σχέσεις μὲ ἄλλα Ἰδρύματα, Ὁργανισμοὺς, νομικὰ ἢ φυσικὰ πρόσωπα.

β) Ἔχει τὴν ἐποπτεία ὀργανώσεως, διοικήσεως, λειτουργίας, διαχειρίσεως καὶ διαθέσεως τῶν πόρων τοῦ Ἰδρύματος, τὴν ἀξιοποίηση τῶν περιουσιακῶν στοιχείων αὐτοῦ καὶ συντονίζει τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. γιὰ τὴν ὑλοποίηση τῶν εὐαγῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος.

γ) Λαμβάνει γνώση ὄλων τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων τοῦ Ἰδρύματος καὶ ὑπογράφει ἅπασα τὴν ἀλληλογραφία, τὰ οικονομικῆς φύσεως καὶ τὰ δικαστικὰ ἔγγραφα (συμβόλαια, τὶς συμβάσεις αὐτοῦ κ.λπ.).

δ) Προσκαλεῖ τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου στὶς συνεδριάσεις, καταρτίζει μὲ τὸν Διευθυντὴ τὴν ἡμερησία διατάξιν καὶ ὑπογράφει τὴν πρόσκληση

στην ὁποία ὀρίζεται ὁ τόπος, ἡ ἡμερομηνία καὶ ἡ ὥρα τῆς συνεδρίας.

ε) Ὑπογράφει μετὰ τοῦ Ταμίου τὰ Ἐντάγματα Πληρωμῶν καὶ τὰ Γραμμάτια Εἰσπράξεων.

2. Ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ρ/Σ:

Ἀναπληρώνει τὸν Πρόεδρο σὲ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματος σὲ ὅλες τὶς ἀνωτέρω ἀρμοδιότητες αὐτοῦ καὶ ἐνεργεῖ κατόπιν ἐντολῆς του.

ἄρθρον 6

Καθήκοντα τοῦ Γραμματέα

1. Ὁ Γραμματέας τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ:

α) Ἐπιμελεῖται τὴ σύνταξη τῶν πρακτικῶν τοῦ Δ.Σ.

β) Φροντίζει γιὰ τὴν ἐκτέλεση τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ.

γ) Διεκπεραιώνει τὴν ἀλληλογραφία καὶ ὑπογράφει μετὰ τοῦ Προέδρου τὰ ἔγγραφα ποὺ ἀπευθύνονται σὲ τρίτους.

δ) Ἐπιμελεῖται μαζὶ μὲ τὸν ὑπεύθυνο ἐπὶ τῶν οικονομικῶν θεμάτων - Ταμῖα τὴ σύνταξη τοῦ Προϋπολογισμοῦ καὶ ἀπὸ κοινοῦ τὸν ὑποβάλληλον στὸ Δ.Σ. πρὸς ψήφισιν.

ε) Φυλάσσει τὰ ἔγγραφα, τὰ βιβλία (ἐκτὸς ἀπὸ τὰ διαχειριστικά) καθὼς καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ Ρ/Σ.

2. Στὴν ἐκτέλεση τῶν καθηκόντων του ὁ Γραμματέας βοηθεῖται ἀπὸ ὑπάλληλο τοῦ Ρ/Σ ὀριζόμενο μὲ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ.

3. Τὸν Γραμματέα, σὲ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματός του, ἀναπληρώνει ἕτερο μέλος τοῦ Δ.Σ. ὀριζόμενο ἀπὸ αὐτό.

ἄρθρον 7

Καθήκοντα Ὑπευθύνου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν - Ταμῖα

1. Ὁ ὑπεύθυνος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν - Ταμίας:

α) Ἀσκεῖ τὴν ἐποπτεία στὴν ταμιακὴ ὑπηρεσία καὶ γενικὰ στὴν οικονομικὴ διαχείριση τοῦ Ρ/Σ καὶ ἔχει τὴν εὐθύνη γιὰ τὴν κατάθεση τῶν μετρητῶν σὲ ἀσφαλῆ Τράπεζα.

β) Εἶναι ὑπεύθυνος γιὰ ὁποιαδήποτε φορολογικὴ ὑπόθεση τοῦ Ρ/Σ μὲ τὶς Δημόσιες Ὑπηρεσίες.

γ) Εἶναι ὑπεύθυνος γιὰ τὴν ἐκπλήρωση ὁποιασδήποτε ὑποχρέωσης ἀπέναντι στὸ Ι.Κ.Α. ἢ σὲ ἕτερο ἀσφαλιστικὸ ὄργανισμὸ.

δ) Λαμβάνει ἐντολὲς γιὰ ὁποιαδήποτε δαπάνη ἀπὸ τὸν Πρόεδρο καὶ συνυπογράφει μαζὶ του τὰ ἐντάγματα πληρωμῆς δαπανῶν καθὼς καὶ τὰ γραμμάτια εἰσπράξεων.

ε) Ἐπιμελεῖται μαζὶ μὲ τὸν Γραμματέα τὴ σύνταξη τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἀπὸ κοινοῦ τὸν ὑποβάλληλον στὸ Δ.Σ. πρὸς ψήφισιν.

στ) Ὑποβάλληλοι στὸ Δ.Σ. τὸν ἀπολογισμὸ τοῦ προηγουμένου ἔτους γιὰ ψήφισιν.

ζ) Ἔχει τὴν εὐθύνη γιὰ τὴν τήρηση καὶ φύλαξη τῶν διαχειριστικῶν βιβλίων τοῦ Ρ/Σ.

2. Τὸν Ὑπεύθυνο ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, σὲ περίπτωση κωλύματος ἢ ἀπουσίας του, ἀναπληρώνει ἄλλο μέλος τοῦ Δ.Σ. ὀριζόμενο μὲ ἀπόφασή του.

ἄρθρον 8

Καθήκοντα Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ρ/Σ

Μὲ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. ὀρίζεται ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Ρ/Σ, ὁ ὁποῖος ἔχει τὶς κάτωθι ἀρμοδιότητες:

α) Ὑλοποιεῖ τὶς σχετικὲς ἀποφάσεις τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ, πρὸς τὸ ὁποῖο καὶ προωθεῖ τὴ συζήτηση γιὰ λήψη ἀποφάσεων ἐπὶ θεμάτων τῆς ἀρμοδιότητάς του.

β) Ἀσκεῖ τὴν ἐποπτεία στὶς Ὑπηρεσίες - Διευθύνσεις τοῦ Ρ/Σ.

γ) Εἰσηγεῖται στὸ Δ.Σ. τὴν πρόσληψη τοῦ ἀναγκαίου προσωπικοῦ καὶ προτείνει τὴ μισθοδοσία τους, καθὼς τὴ συνεργασία καὶ τὴν ἀντιμισθία τῶν παραγωγῶν ἐκπομπῶν. Συνεργάζεται δὲ μὲ τὸν Τεχνικὸ Διευθυντὴ γιὰ τὸ Τεχνικὸ Προσωπικὸ, μὲ τὸν Ὑπεύθυνο Προσωπικοῦ γιὰ τὸ Διοικητικὸ Προσωπικὸ καὶ τοὺς παραγωγοὺς ἐκπομπῶν, ὅπως ἐπίσης καὶ μὲ τὸν Διευθυντὴ Προγράμματος ἢ τὸν νόμιμο Ἀναπληρωτὴ αὐτοῦ.

δ) Ἐνημερώνεται ἀπὸ τοὺς Διευθυντὲς καὶ τοὺς ὑπευθύνους τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ρ/Σ γιὰ τὰ ζητήματα ποὺ ἀφοροῦν σὲ αὐτούς.

ε) Κατόπιν δικῆς του ἐγκρίσεως ὑλοποιεῖται τὸ Πρόγραμμα Λειτουργίας τοῦ Ρ/Σ.

στ) Χορηγεῖ τὶς προβλεπόμενες ἀπὸ τὸ νόμο ἄδειες στοὺς Ὑπευθύνους τῶν Τομέων.

ζ) Γιὰ ὁποιαδήποτε ἐξωτερικὴ μετάδοση ἔρχεται σὲ ἀπευθείας συνεννόηση μὲ τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ ἀναλόγως ἀποφασίζει.

η) Θέτει ἐκτὸς ὑπηρεσίας ὁποιοδήποτε ὑπάλληλο τοῦ Ρ/Σ, ὅταν κατὰ τὴν κρίση του ἡ δραστηριότης του

δὲν συμβιβάζεται μὲ τις ἀρχὲς λειτουργίας τοῦ Ρ/Σ καὶ τὸ ἥθος του εἶναι ἐξωεκκλησιαστικό. Ὁ ἀπολυθεὶς ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς γραπτῆς ἀπολογίας (ἐντὸς εὐλόγου χρονικοῦ διαστήματος), ὁπότε καὶ ἀποφασίζει τὸ Δ.Σ. στὴν ἐπομένη τακτικὴ συνεδρίασή του. Μέχρι τότε ὁ ὑπάλληλος βρίσκεται ἐκτὸς ὑπηρεσίας.

θ) Μὲ ἀπ' εὐθείας ἐντολή του παύεται ἡ μετάδοση ὁποιασδήποτε ἐκπομπῆς μέχρις ὅτου ἀποφασίσει ἡ Ἐπιτροπὴ Δεοντολογίας γιὰ τὴν πορεία της. Ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς καθ' οἷονδήποτε τρόπο ἐπεμβάσεως στὸ πρόγραμμα τοῦ Ρ/Σ, λογοδοτώντας κατευθείαν στὸ Δ.Σ.

ι) Χαρακτηρίζει τις ἐκπομπὲς ἀρχείου, ἐπιβλέπει τὴν τήρηση αὐτοῦ καὶ ὑπογράφει τὰ σχετικὰ βιβλία τήρησώς του.

ἄρθρον 9

Καθήκοντα Διευθυντοῦ Προγράμματος τοῦ Ρ/Σ

Ὁ Διευθυντὴς Προγράμματος τοῦ Ρ/Σ:

α) Συντάσσει τὸ Πρόγραμμα λειτουργίας τοῦ Ρ/Σ, μὲ βάση τις ὁδηγίες τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ καὶ τὸ ὑποβάλλει σὲ αὐτὸν γιὰ ἔγκριση.

β) Ἔρχεται σὲ ἐπικοινωνία καὶ συνεργασία μὲ τοὺς παραγωγοὺς ἐκπομπῶν, δέχεται προτάσεις γιὰ επέκταση ἢ ἀλλοίωση τοῦ προγράμματος, προβαίνει στὴν ποιοτικὴ ἀξιολόγηση καὶ ἐρευνᾷ τὴν ἀπήχηση τους στὸ ἀκροαματικὸ κοινὸ καὶ εἰσπεῖται ἀρμοδίως στὸν Γενικὸ Διευθυντή.

γ) Φροντίζει γιὰ τὸ εἶδος τῶν μουσικῶν ἐκπομπῶν, καθὼς καὶ γιὰ τὴ μουσικὴ ἐπένδυση αὐτῶν.

δ) Ἀναφέρει στοὺς ὑπευθύνους ροῆς τὴν ὑλοποίηση τοῦ ἐγκρινομένου προγράμματος καὶ ἐλέγχει τὴν πιστὴ ἐφαρμογή του.

ε) Ἐνημερώνεται ἀπὸ τοὺς ὑπευθύνους ροῆς, τὴ Γραμματεία καὶ τὸν Ὑπεύθυνο Δημοσίων Σχέσεων, γιὰ κάθε ζήτημα ποὺ ἀφορᾷ τὸ Πρόγραμμα τοῦ Ρ/Σ.

ἄρθρον 10

Καθήκοντα Τεχνικοῦ Διευθυντοῦ

Ὁ Τεχνικὸς Διευθυντὴς τοῦ Ρ/Σ:

α) Ἔχει τὴν συνολικὴ εὐθύνη τῆς λειτουργίας τοῦ Ρ/Σ ἀπὸ τεχνικὴ ἄποψη.

β) Συνεργάζεται μὲ τὸν Γενικὸ Διευθυντὴ καὶ τὸν Διευθυντὴ Προγράμματος γιὰ τὴν ἄριστη λειτουργία τοῦ Ρ/Σ.

γ) Ἀναφέρει στὸν Γενικὸ Διευθυντὴ τις ἀνάγκες σὲ τεχνικὴ ὑποδομὴ τοῦ Ρ/Σ, εἰσπεῖται τις ἐνδεικνυόμενες λύσεις.

δ) Φροντίζει γιὰ τις ἐξωτερικὲς μεταδόσεις.

ε) Μεριμνᾷ γιὰ ὅλα τὰ ζητήματα τεχνικῆς φύσεως.

στ) Ἐγκρίνει τὴν προμήθεια ὑλικοῦ μὲ βάση τὸν προϋπολογισμό τοῦ Ρ/Σ καὶ προτείνει ἀρμοδίως κάθε ἐπιβεβλημένη τροποποίησή του γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση ἐκτάκτων ἀναγκῶν.

ζ) Μὲ εὐθύνη του τηροῦνται τὰ ἀπαραίτητα ἀπὸ τὸ νόμο βιβλία:

1) Ἡμερολόγιο βλαβῶν καὶ ἀποκαταστάσεως τους.

2) Βιβλίο προμηθειῶν ὑλικοῦ (ἀναληψίμου καὶ μὴ).

3) Πρωτόκολλο διαχειρίσεως ὑλικοῦ.

ἄρθρον 11

Καθήκοντα Διευθυντοῦ Προσωπικοῦ

Ὁ Διευθυντὴς Προσωπικοῦ τοῦ Ρ/Σ:

α) Καθορίζει τὰ καθήκοντα καὶ τις ὑποχρεώσεις τοῦ Προσωπικοῦ σὲ πλήρη συνεννόηση μὲ τις ἀρμόδιες Διευθύνσεις.

β) Συνεργάζεται μὲ τοὺς Διευθυντὲς τομέων γιὰ κάθε ἀναγκαία πρόσληψη καὶ εἰσπεῖται στὸν Γενικὸ Διευθυντή.

γ) Ἀκροάζεται τὰ αἰτήματα ἢ τὰ παράπονα τοῦ Προσωπικοῦ καὶ ἐπιλύει τὰ ὑπηρεσιακῆς φύσεως θέματα (π.χ. ἄδειες, ρεπό κ.λπ.).

δ) Εἰσπεῖται στὸν Γενικὸ Διευθυντὴ θέματα μισθοδοσίας - ἀντιμισθίας σὲ συνεννόηση μὲ τὸ Νομικὸ Σύμβουλο καὶ τὸν Ὑπεύθυνο ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν τοῦ Ρ/Σ.

ε) Συντάσσει τὴν καταστάση Προσωπικοῦ τοῦ Ρ/Σ καὶ τὴν ὑποβάλλει στὴν Ἐπιθεώρηση Ἐργασίας γιὰ ἔγκριση.

στ) Εἶναι ὑπεύθυνος ἀπέναντι στὴν Ἐπιθεώρηση Ἐργασίας γιὰ οἰανδήποτε ἀναγγελία ἐνάρξεως ἢ διακοπῆς ἐργασίας τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ρ/Σ.

ζ) Μεριμνᾷ γιὰ τις συνθήκες ἐργασίας καὶ ἐπιβλέπει τὴν τήρηση μέτρων ἀσφαλείας.

ἄρθρον 12

Καθήκοντα Ὑπευθύνου Δημοσίων Σχέσεων

Ὁ Ὑπεύθυνος Δημοσίων Σχέσεων τοῦ Ρ/Σ:

α) Ἐκτελεῖ κάθε σχετικὴ ὑπηρεσία ποὺ τοῦ ἀνατίθεται ἀπὸ τὸν Γενικὸ Διευθυντὴ ἢ κατ' ἐντολή του καὶ ἀπὸ τις ἄλλες Διευθύνσεις τοῦ Ρ/Σ.

β) Ἔρχεται σὲ ἐπαφὴ καὶ ἐπικοινωνία μὲ ὁποιοδήποτε ἐξωτερικὸ φορέα γιὰ τὴν προβολὴ τοῦ Ρ/Σ ἢ τὴν ἐνημέρωσή του, καθὼς καὶ γιὰ τὴν πρόσκληση ἐνδιαφέροντος σὲ νέους παραγωγούς καὶ συνεργάτες.

γ) Φροντίζει γιὰ τὴν προσέληψη ἐνδιαφερομένων στὸν τομέα τῶν διαφημίσεων, προβαίνει στὶς ἐπιβαλλόμενες συνεννοήσεις καὶ ἐνημερώνει τὸν Γενικὸ Διευθυντὴ καὶ τὸν Διευθυντὴ Προγράμματος γιὰ ὅποιαδήποτε σχετικὴ ἐνέργεια.

δ) Μεριμνᾷ, ἐνημερώνεται καὶ ἐνημερώνει ἀρμοδίως γιὰ τὴν ἀκροαματικὴ τοῦ Ρ/Σ, καθὼς καὶ γιὰ κάθε σχετικὸ ζήτημα ἢ πρόβλημα.

ε) Ἔχοντας ὡς βάση τὰ δοθέντα ἀπὸ τοὺς παραγωγούς στοιχεῖα, μεριμνᾷ γιὰ τὴν ἀπόδοση τῶν νομίμων δικαιωμάτων πρὸς τὶς δισκογραφικὲς ἐταιρεῖες καὶ τοὺς συνθέτες ὅσον ἀφορᾷ στὴν χρησιμοποίησι τῶν σχετικῶν μουσικῶν ἐπενδύσεων.

ἄρθρον 13

Καθήκοντα Γραμματέως ἢ Γραμματειακῆς Ὑπηρεσίας

Ὁ Γραμματέας ἢ ἡ Γραμματειακὴ Ὑπηρεσία τοῦ Ρ/Σ:

α) Ἐκτελεῖ κάθε γραμματειακὴ ἢ τηλεφωνικὴ ὑπηρεσία ποὺ τοῦ ἀνατίθεται ἀπὸ τὸν Γενικὸ Διευθυντὴ καὶ τοὺς λοιποὺς Διευθυντὲς τοῦ Ρ/Σ.

β) Προωθεί ὅλα τὰ εἰσερχόμενα ἔγγραφα γιὰ χαρακτηρισμὸ ἀπὸ τὸν Γενικὸ Διευθυντὴ.

γ) Διεκπεραιώνει τὰ ἔγγραφα τοῦ Ρ/Σ καὶ ἐνημερώνει τὶς Ὑπηρεσίες καὶ τοὺς παραγωγούς γιὰ τὴν ἀλληλογραφία.

δ) Τηρεῖ τὸ ἀρχεῖο εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων τοῦ Ρ/Σ.

ε) Ἔχει τὴν εὐθύνην προμήθειας γιὰ τὰ ἀναλώσιμα ὑλικά τοῦ Ρ/Σ καὶ ἀναφέρεται ἀρμοδίως στὸν Γενικὸ Διευθυντὴ.

στ) Τηρεῖ ἀρχεῖο ἐκπομπῶν (τίτλος, περιεχόμενο, ἡμερομηνία, ὥρα μεταδόσεως), μὲ βάση τὰ συντασσόμενα σχετικὰ ἔντυπα τῶν παραγωγῶν.

ἄρθρον 14

Καθήκοντα Ὑπευθύνων Ροῆς

Οἱ Ὑπεύθυνοι Ροῆς τοῦ Ρ/Σ:

α) Ἐκπροσωποῦν τὸν Διευθυντὴ Προγράμματος σὲ θέματα ἐπείγουσας ἀνάγκης, ὅταν ἀπουσιάζει κατὰ τὸν χρόνο εὐθύνῃς τους.

β) Προσέρχονται τουλάχιστον δεκα-πέντε πρῶτα λεπτά πρὶν τὴν ἔναρξιν τοῦ Προγράμματος καὶ συνεργάζονται μὲ τοὺς ἠχοηῆπτες καὶ τοὺς ἀλλοῦς ὑπευθύνους.

γ) Βοηθοῦν τοὺς ὑπευθύνους καὶ τοὺς παραγωγούς ἐκπομπῶν στὴν ἐπίλυση ὁποιοδήποτε ἔκτακτου ἀναφυόμενου προβλήματος.

δ) Εἶναι ὑπεύθυνοι γιὰ τὴν ἀπαρέγκλιτη τήρησι τοῦ Προγράμματος ἀκολουθώντας τὶς ὁδηγίαι τοῦ Διευθυντῆ Προγράμματος.

ε) Παρακολουθοῦν προσεκτικὰ ὅλες τὶς ἐκπομπὲς εὐθύνῃς τους, συζητοῦν μὲ τοὺς παραγωγούς θέματα περιεχομένου ἢ τεχνικῆς φύσεως καὶ ἐνημερώνουν σχετικῶς τὸν Διευθυντὴ τοῦ Προγράμματος.

στ) Προσέχουν τὶς τηλεφωνικὲς παρατηρήσεις τῶν ἀκροατῶν, τὶς ὁποῖαι καὶ προωθοῦν ἀρμοδίως.

ζ) Σὲ περίπτωσι ἀπροόπτου, τὸ ὁποῖο προσβάλλει τὴ δεοντολογία καὶ τὸ ἥθος τοῦ Ρ/Σ, ἔχουν δικαίωμα παρεμβάσεως καὶ διακοπῆς μιᾶς ἐκπομπῆς, ἐνημερώνοντας ἀμέσως τὸν Διευθυντὴ Προγράμματος.

η) Ρυθμίζουν τὸ πρόγραμμα τῶν Ἐχοηῆπτῶν καὶ ἐγκρίνουν τὸ πρόγραμμα (χρόνο καὶ τόπο) ἔγγραφῆς τῶν μαγνητοσκοπημένων ἐκπομπῶν.

θ) Ἐπισημαίνουν στοὺς παραγωγούς τυχόν συμπτώσεις, ἐπαναλήψεις ἢ ἀλληλοκαλύψεις καὶ ἀναφέρουν σχετικὰ στὸν Διευθυντὴ Προγράμματος.

ἄρθρον 15

Καθήκοντα Ἐχοηῆπτῶν

Οἱ Ἐχοηῆπτες τοῦ Ρ/Σ:

α) Προσέρχονται στὸν Ρ/Σ τουλάχιστον δεκα-πέντε πρῶτα λεπτά, πρὶν ἀπὸ τὴν ἔναρξιν τῆς ὑπηρεσίας τους.

β) Συνεργάζονται καὶ ἀναφέρουν στὸν Τεχνικὸ Διευθυντὴ κάθε τεχνικὸ πρόβλημα.

γ) Συνεργάζονται γιὰ ζητήματα Προγράμματος μὲ τοὺς Ὑπευθύνους Ροῆς.

δ) Συντελοῦν στὴν καλὴ ἀπόδοσι καὶ ὁμαλὴ μετάδοσι τῶν ἐκπομπῶν ἀπὸ τεχνικὴ ἄποψη, ἐξυπηρετώντας τοὺς παραγωγούς μὲ βάση τὶς ἀρμόδιαι ἐντολὲς καὶ ὑποδείξεις.

ε) Εἶναι ἔτοιμοι γιὰ τὴν παρεμβολὴ μουσικῶν διαλειμμάτων σὲ κάθε ἐνδεχόμενο πρόβλημα.

στ) Εὐθύνονται γιὰ τὴν χρῆσι τῶν μηχανημάτων Studio στὴ διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας τους.

ζ) Οἱ ἠχοῦχοι κάθε βάρδιας, πρὶν τὴν ἀποχώρησιν τους, ἐτοιμάζουσι τὰς ταινίας τῶν ἠχογραφημένων ἐκπομπῶν, ποὺ πρόκειται νὰ μεταδοθῶν τὴν ἐπομένην.

η) Ὑπογράφουσι τὸ Πρωτόκολλο παραλαβῆς ἀναλώσιμου ὑλικοῦ, ποὺ τηρεῖται ἀπὸ τὴν Τεχνικὴ Διεύθυνση.

ἄρθρον 16

Καθήκοντα Παραγωγῶν Ἐκπομπῶν

Οἱ Παραγωγοὶ Ἐκπομπῶν τοῦ Ρ/Σ:

α) Δίνουσι στὸν Διευθυντὴ Προγράμματος σειράν ἐκπομπῶν (θεματολογία, περιεχόμενον κ.λπ.) πρὸς ἔγκρισιν.

β) Συντάσσουσι κάθε φορὰ κατάστασιν μὲ τίτλον, περιεχόμενον, ἡμερομηνία, ὥρα καὶ μουσικὴ ἐπένδυση τῶν ζωντανῶν ἢ ἠχογραφημένων ἐκπομπῶν, ποὺ παρήγαγον γιὰ τὸ ἀρχεῖον τοῦ Ρ/Σ.

γ) Συνεργάζονται μὲ τοὺς Ὑπευθύνους Ροῆς γιὰ τὴν ἐγγραφὴν ἢ τὴν ζωντανὴν παρουσίαν τῆς ἐκπομπῆς τους, μὲ βάση τὸ ἐγκρινόμενον Πρόγραμμα.

δ) Ἀναφέρουσι ὀνόματα προσκεκλημένων στὶς ἐκπομπές τους, γιὰ τοὺς ὁποίους λαμβάνουσι σχετικὴ ἄδεια ἀπὸ τὸν Γενικὸν Διευθυντὴ ἢ τὸν Διευθυντὴ Προγράμματος.

ε) Οἱ Παραγωγοὶ Ἐκπομπῶν σὲ θέματα ποὺ ἔχουσι σχέση μὲ τὴν Ἱερὰ Ἐπιστήμην τῆς Θεολογίας, τὴν Ἱστορίαν, τὴν Πολιτικὴν ἢ μὲ Κοινωνιολογικοῦ τύπου θέματα, θὰ συνεννοοῦνται ἐκ τῶν προτέρων μὲ τοὺς ἀρμοδίους στὰ παραπάνω θέματα, ποὺ θὰ ἔχει ὀρίσει ὁ Γενικὸς Διευθυντής.

ἄρθρον 17

Πόροι τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ

1. Πόροι τοῦ Ρ/Σ εἶναι:

α) Ἐπιχορηγήσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσας, τῶν Ἐνοριακῶν ἢ Προσκυνηματικῶν Ἱερῶν Ναῶν τῆς Μητροπολιτικῆς περιφέρειας, καθὼς ἐπίσης καὶ ἄλλων Ἐκκλησιαστικῶν ἢ μὴ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου.

β) Δωρεές, κληρονομίες, κληροδοσίες, εἰσφορές, ἔρανοι καὶ χρηματοδοτήσεις ἀπὸ νομικὰ ἢ φυσικὰ πρόσωπα.

γ) Οἱ τόκοι τραπεζικῶν καταθέσεων.

δ) Τὰ ἔσοδα ἀπὸ πωλήσεις βιβλίων, ἐντύπων, μαγνητοταινιῶν, βιντεοκασετῶν, ραδιοφωνικῶν ἢ τηλεοπτικῶν προγραμμάτων καὶ ἀπὸ τὴν παροχὴ ὑπηρεσιῶν πρὸς τρίτους.

ε) Κάθε ἄλλο ἔσοδο προερχόμενο ἀπὸ χρηστὴ καὶ νομίμην πηγὴν.

2. Οἱ δωρεές, κληρονομίες καὶ κληροδοσίες γίνονται ἀποδεκτὲς ἢ ὄχι ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τοῦ Ρ/Σ, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. Οἱ δὲ κληρονομίες πάντοτε μὲ τὸ εὐεργέτημα τῆς ἀπογραφῆς.

3. Σὲ περίπτωσιν ὑπάρξεως ὑπολοίπου χρήσεως, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ρ/Σ, Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσας, δύναται νὰ διαθέτῃ ποσὰ γιὰ τὴν κάλυψιν Ἱεραποστολικῶν καὶ Φιλανθρωπικῶν δραστηριοτήτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσας, μετὰ ἀπὸ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ.

ἄρθρον 18

Προϋπολογισμὸς τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ

1. Τὸ Οἰκονομικὸ ἔτος ἀρχίζει τὴν 1ην Ἰανουαρίου καὶ λήγει τὴν 31ην Δεκεμβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους.

2. Ὁ προϋπολογισμὸς ψηφίζεται ἀπὸ τὸ Δ.Σ. τὸ ἀργότερον μέσα στὸ μῆνα Νοέμβριον καὶ ἀμέσως μετὰ ὑποβάλλεται γιὰ ἔγκρισιν στὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσας.

3. Μεταγενέστερες τροποποιήσεις τοῦ Προϋπολογισμοῦ ἐπιτρέπονται, πρέπει ὅμως νὰ τηρηθῆ ἡ διαδικασία τῆς προηγουμένης παραγράφου.

ἄρθρον 19

Ἀπολογισμὸς τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ

1. Μέσα στὸ δεύτερον δεκαπενθήμερον τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου συντάσσεται ὁ Ἀπολογισμὸς τῶν πραγματοποιηθέντων ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ προηγουμένου Οἰκονομικοῦ ἔτους, ὁ ὁποῖος ὑποβάλλεται ἀπὸ τὸν Ὑπεύθυνον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν στὸ Δ.Σ. πρὸς ψήφισιν.

2. Ὁ Ἀπολογισμὸς ἀναγράφει τὰ πραγματοποιηθέντα ἔσοδα καὶ ἔξοδα καὶ ἀναλυτικὰ τὸ ταμιακὸ ὑπόλοιπον ποὺ προκύπτει.

3. Ὁ Ἀπολογισμὸς μετὰ τὴ ψήφισή του ἀπὸ τὸ Δ.Σ. ὑποβάλλεται γιὰ ἔγκριση στὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο.

ἄρθρον 20

Τηρούμενα Βιβλία τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ

1. Ὁ Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς τηρεῖ τὰ ἀπαραίτητα ἀπὸ τὸ νόμο διαχειριστικὰ βιβλία, ἥτοι:

α) Βιβλίον Πρακτικῶν Συνεδριάσεων Διοικητικοῦ Συμβουλίου, στὸ ὁποῖο καταχωρίζονται οἱ ἀποφάσεις καὶ οἱ πράξεις τοῦ Δ.Σ.

β) Βιβλίον Πρωτοκόλλου εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων.

γ) Βιβλίον Ταμείου, ἀριθμημένο καὶ θεωρημένο ἀπὸ τὴν οἰκεία Μητρόπολη, στὸ ὁποῖο καταχωρίζονται κατὰ χρονολογικὴ σειρὰ οἱ πάσης φύσεως εἰσπράξεις καὶ πληρωμές.

δ) Βιβλίον Ἀπογραφῶν, στὸ ὁποῖο καταχωρίζονται κάθε ἔτος λεπτομερῶς τὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα τοῦ Ρ/Σ.

ε) Βιβλίον Ὑλικοῦ, στὸ ὁποῖο καταγράφεται ἡ εἰσαγωγή καὶ ἡ ἐξαγωγή τῶν ἀναλλοίωτων ὑλικῶν καὶ τὸ ὑπόλοιπο τῶν πάσης φύσεως κινητῶν περιουσιακῶν στοιχείων τοῦ Ρ/Σ.

2. Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο μπορεῖ, ἐφόσον κρίνει σκόπιμο, νὰ ὀρίσει τὴν τήρηση καὶ ἀλλήλων βιβλίων ἢ στοιχείων γιὰ τὴν εὐρυθμὴ λειτουργία τοῦ Ρ/Σ.

ἄρθρον 21

Δικαιολογητικὰ Διαχειρίσεις

1. Οἱ πάσης φύσεως εἰσπράξεις θὰ γίνονται, ἀνάλογα τὴν περίπτωσι, μὲ τὴν ἔκδοσι εἴτε τριπλοτύπου δεητίου παροχῆς ὑπηρεσιῶν εἴτε τριπλοτύπου τιμολογίου πωλήσεως, ἅπαντα θεωρημένα ἀπὸ τὴν οἰκεία Ἱερὰ Μητρόπολη. Ἐπίσης ἐκδίδεται γενικὸ Γραμμάτιο Εἰσπράξεως ἀριθμημένο κατὰ αὐξοῦντα ἀριθμὸ καὶ στὸ ὁποῖο ὑπογράφουν ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Ταμίας τοῦ Ρ/Σ.

2. Γιὰ τὴν πραγματοποίηση δαπανῶν εἶναι ἀπαραίτητη ἡ ἔκδοσι διπλοτύπου χρηματικοῦ ἐντάληματος πληρωμῆς, ἀριθμημένου κατὰ αὐξοῦντα ἀριθμὸ καὶ ὑπογεγραμμένου ἀπὸ τὸν Πρόεδρο καὶ τὸν Ταμία. Τὸ πρωτότυπο ἐπισυνάπτεται στὰ δικαιολογητικὰ τῆς δαπάνης καὶ τὸ ἀντίγραφο παραμένει στὸ στέλεχος.

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ἄρθρον 22

Θέματα ποὺ δὲν προβλέπονται στὸν παρόντα κανονισμό, δύναται νὰ ρυθμίζονται μὲ ὁμόφωνη ἀπόφασι τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ρ/Σ, ποὺ λαμβάνεται μὲ πλειοψηφία τῶν 3/5 ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν μελῶν του καὶ μὲ ἔγκρισι τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς ἀπὸ τὸν οἰκείον Μητροπολίτη, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσι ὅτι θὰ τηρηθοῦν οἱ ρυθμιζοῦσες σὲ κάθε περίπτωση διατάξεις τοῦ νόμου.

ἄρθρον 23

Ὁ παρῶν κανονισμὸς τροποποιεῖται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Μητροπολίτη καὶ αἰτιολογημένης προτάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ, ἡ ὁποία θὰ συμπεριλαμβάνει τὴ θετικὴ ψήφου τοῦ Προέδρου αὐτοῦ. Ἡ ἀπόφασι τῆς Δ.Ι.Σ. πρέπει νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ στὸ περιοδικὸ «Ἐκκλησία».

ἄρθρον 24

Ἡ ποιότητα, τὸ εἶδος, ἀλλὰ καὶ τὸ ἥθος τῶν Ἐκπομπῶν τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ θὰ ἐλέγχονται ἀπὸ ἀρμόδια γιὰ τὰ θέματα αὐτὰ πενταμελῆ (5μελῆ) Ἐπιτροπὴ Δεοντολογίας, τὰ μέλη τῆς ὁποίας ὀρίζονται ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτη Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσας. Ἡ θητεία αὐτῶν εἶναι τριετής.

ἄρθρον 25

Σφραγίδα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ

Ὁ Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς ἔχει σφραγίδα κυκλική, στὴν ὁποία ἀναγράφεται ἡ ἐπωνυμία: «Ἱερὰ Μητρόπολις Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσας» καὶ στὸ κέντρο ὑπάρχει ὁ λογότυπος τοῦ Ρ/Σ ἥτοι: «ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΡΑΔΙΟ ΔΡΥΪΝΟΥΠΟΛΗΣ».

ἄρθρον 26

Διάλυσι τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ

Ὁ Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς διαλύεται ἢ καταργεῖται μὲ ἀπόφασι τῆς Δ.Ι.Σ. ἐπὶ τῆς σχετικῆς προτάσεως καὶ ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Μητροπολίτη, ὅταν δὲν ἐκπληρῶνει τοὺς σκοποὺς του καὶ καθίσταται ἀνεφικτὴ ἢ λειτουργία του.

Ἡ ἀπόφαση τῆς Δ.Ι.Σ. πρέπει νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ στὸ περιοδικὸ «Ἐκκλησία».

Σὲ περίπτωση διαλύσεως ἢ καταργήσεως τοῦ Ρ/Σ, ἡ χρῆση, κάρπωση καὶ κυριότητα τῶν πάσης φύσεως περιουσιακῶν του στοιχείων ἀνήκουν στὸ νομικὸ πρόσωπο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δρυϊνουπόλεως, Πρωγωνιανῆς καὶ Κονίτσας.

ἄρθρον 27

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τὴν δημοσίευσή του στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ στὸ ἐπίσημο Δελτίο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Ἐκκλησία».

ἄρθρον 28

Κάλυψη δαπάνης

Ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη σὲ βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δρυϊνουπόλεως, Πρωγωνιανῆς καὶ Κονίτσας, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν μπορεῖ νὰ προσδιοριστεῖ.

Ἀθῆναι 31η Αὐγούστου 2007

Τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου ἀπουσιάζοντος

† Ὁ Λαγκαδᾶ ΣΠΥΡΙΔΩΝ, Προεδρεύων

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης

ΣΤΟ ΔΟΡΥΦΟΡΟ HELLAS SAT2 Ο ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Μετὰ τὴν δορυφορικὴ, συνδρομητικὴ πηλατφόρμα τῆς NOVA, ὁ Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μεταδίδει, πηλέον, τὸ σῆμα του ἐλεύθερα ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸ δορυφόρο HELLAS SAT2. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ὁ καθεὶς, σὲ ὀλόκληρη τὴν Ἑλληνικὴ ἐπικράτεια καὶ ὄχι μόνο, μπορεῖ νὰ ἀκούει ἐλεύθερα τὸ πρόγραμμά του εικοσιτέσσερις ὥρες τὸ εικοσιτετράωρο. Γιὰ νὰ συμβεῖ αὐτό, ἀπαιτεῖται μιὰ

ἀπλή καὶ μὲ μικρὸ ἐφάπαξ οἰκονομικὸ κόστος δορυφορικὴ ἐγκατάσταση, προκειμένου νὰ συντονιστεῖ κανεὶς μὲ τὴ συγκεκριμένη δορυφορικὴ πηλατφόρμα.

Τὰ τεχνικὰ χαρακτηριστικὰ ποὺ πρέπει, ἀπαραιτήτως, νὰ ληφθοῦν ὑπόψιν, εἶναι τὰ ἑξῆς:

- Διάμετρος κατόπτρου γιὰ λήψη στὸν Ἑλληναδικὸ χῶρο: τουλάχιστον 0,5 (50cm).
- Σκόπευση: 39° ἀνατολικά
- Συχνότητα: 12.524 MHz
- Πόλωση: Κάθετη (Vertical)
- Symbol Rate: 27.500
- FEC: 3/4
- Band: Ku

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1 παραγρ. 4, 29 παραγρ. 2, 35, 36 καὶ 59 παραγρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 8/1979 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐνοριῶν».

3. Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμανούσης Ἐκκλησίας τὰς ἀπορρεούσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν Ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα, καὶ δὴ τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου: «ἄφετε τὰ παιδιά ἔλθειν πρὸς με».

4. Τὰς ὑφισταμένας κοινωνικὰς καὶ πνευματικὰς ἀνάγκας τῶν ἐργαζομένων γονέων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως.

5. Τὸ ὑπ' ἀριθμ. 2/1.8.2007 Πρακτικὸν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως Θεοτόκου Ὁραιοκάστρου.

6. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 7/3.8.2007 Ἐγκριτικὴν Ἀπόφαση τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

7. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 967/28.8.2007 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ. Βαρνάβα.

8. Τὴν ἀπὸ 31.8.2007 Γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

9. Τὴν ἀπὸ 31.8.2007 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Συνιστᾷ εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ “ΑΝΑΠΝΟΗ” ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΕΩΣ», τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργεῖ ὡς ἐξηρητημένη Ὑπηρεσία τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως Θεοτόκου, αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος, ὑπὸ τὸν ἔλεγχον καὶ ἐποπτεῖαν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως Θεοτόκου καὶ θὰ ἐδρεύει εἰς τὴν περιοχὴν τῆς πόλεως τοῦ Ὁραιοκάστρου. Ἡ ὀργάνωσις, διοίκησις, διαχείρισις καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος αὐτοῦ θὰ διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΩΝΥΜΙΑ: «ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ “ΑΝΑΠΝΟΗ” ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΩΡΑΙΟΚΑΣΤΡΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΕΩΣ».

Κανονισμὸς περὶ συστάσεως καὶ λειτουργίας Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ “ΑΝΑΠΝΟΗ” ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΩΡΑΙΟΚΑΣΤΡΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΕΩΣ»

ἄρθρον 1

Σύσταση-Ἐπωνυμία-Ἔδρα

Στὴν Ἑνορία Κοιμήσεως Θεοτόκου Ὁραιοκάστρου συνίσταται Ἐκκλησιαστικὸν Ἴδρυμα μὲ τὴν ἐπωνυμία «ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ “ΑΝΑΠΝΟΗ”».

Τὸ Ἴδρυμα ἔχει ἔδρα τὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς Ἑνορίας Κοιμήσεως Θεοτόκου Ὁραιοκάστρου καὶ στεγάζεται ἐντὸς τοῦ οἰκοπέδου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως Θεοτόκου, τὸ ὁποῖο εὑρίσκεται στὴν ὁδὸ Βασιλέως Γεωργίου καὶ Σεφέρη. Τὸ Ἴδρυμα ἀποτελεῖ Ὑπηρεσία τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως Θεοτόκου Ὁραιοκάστρου, ἐξαρτώμενο ἀπὸ αὐτόν, αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρα.

Τὸ Ἴδρυμα τελεῖ ὑπὸ τὴν πνευματικὴ ἐποπτεία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως, διοικεῖται δὲ σύμφωνα μὲ τοὺς Κανονισμοὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τοὺς ἀναφερομένους σὰ Ἐκκλησιαστικὰ Ἰδρύματα καὶ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Τὸ Ἴδρυμα ἔχει δική του σφραγίδα, ἡ ὁποία φέρει στὸ κέντρο τὴν εἰκόνα τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου. Στὸν ἐξωτερικὸ κύκλιο ἀναγράφονται οἱ λέξεις: «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΕΩΣ», στὸν δὲ ἐσωτερικὸ κύκλιο «ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ “ΑΝΑΠΝΟΗ” ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ὉΡΑΙΟΚΑΣΤΡΟΥ».

ἄρθρον 2

Σκοποὶ τοῦ Ἰδρύματος

Τὸ Ἴδρυμα τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ «ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ “ΑΝΑΠΝΟΗ” ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ὉΡΑΙΟΚΑΣΤΡΟΥ» σκοπὸ ἔχει τὴν ἴδρυση καὶ λειτουργία Παιδικοῦ Σταθμοῦ καὶ συγκεκριμένα:

1. Τὴν ἐξυπηρέτηση, φύλαξη, προστασία, ἰατροφαρμακευτικὴ φροντίδα, δημιουργικὴ ἀπασχόληση καὶ ψυχαγωγία (κατὰ τὶς πρῶτες ὥρες τῶν ἐργασιμῶν ἡμερῶν) νηπίων ἡλικίας ἀπὸ 2,5 ἕως καὶ 6 ἐτῶν.

2. Τὴν παροχὴν χριστιανικῆς διαπαιδαγώγησος καὶ προσχολικῆς ἀγωγῆς σὰ παιδιὰ προσχολικῆς ἡλικίας.

3. Τὴν φροντίδα παιδιῶν προσχολικῆς ἡλικίας, ἐργαζομένων γονέων ἢ πολυτέκνων, ποὺ κατοικοῦν

στὴν Ἑνορία τῶν Κοιμήσεως Θεοτόκου Ὁραιοκάστρου.

4. Τὴν παροχὴν ἀσφαλοῦς καὶ ὑγιεινῆς παραμονῆς.

5. Τὴν ἐξασφάλιση ἀπασχόλησος, παιχνιδιοῦ, ἀνάπαυσης, ὑγιεινῆς διατροφῆς καὶ φροντίδας γιὰ τὴν ἀτομικὴ καθαριότητά τους, καθὼς καὶ τὴν καθαριότητα τῶν χώρων τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ.

6. Τὴν παροχὴν τακτικῆς ἰατρικῆς παρακολούθησος καὶ ἰατροφαρμακευτικῆς περίθαλψος.

ἄρθρον 3

Διοίκηση τοῦ Ἰδρύματος

1. Τὸ Ἴδρυμα τελεῖ ὑπὸ τὴν ἄμεση πνευματικὴ καὶ διοικητικὴ ἐποπτεία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως καὶ διοικεῖται ἀπὸ πενταμελὲς (5μελὲς) Διοικητικὸ Συμβούλιο (ἐφεξῆς Δ.Σ.) ποὺ ἀπαρτίζεται ἀπὸ:

α) Τὸν ἐκάστοτε Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως, ὡς Πρόεδρο.

β) Τὸν ἐκάστοτε Πρόεδρο τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως Θεοτόκου Ὁραιοκάστρου, ὡς Ἀντιπρόεδρο, ὁ ὁποῖος σὲ περίπτωσι ἀπουσίας ἢ κωλύματος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου ἀναπληρῶνει αὐτὸν καὶ προεδρεῖ τοῦ Δ.Σ.

γ) Τρία εὐϋπόληπτα πρόσωπα (ἄνδρες ἢ γυναῖκες) τῆς Ἑνορίας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ἐπιλεγόμενα ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου καὶ διοριζόμενα ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου, κατὰ προτίμηση ἔχοντα σχέση μὲ τὸ ἀντικείμενο καὶ διακρινόμενα γιὰ τὸ ἦθος, τὴν πνευματικὴ κατάρτιση καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τους γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τῆς Ἑνορίας.

2. Τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. διορίζονται ἐπὶ τριετεί θτεία, μετὰ τὴ λήξη τῆς ὁποίας δύναται νὰ ἐπαναδιοριστοῦν, τὸ δὲ ἀξίωμά των εἶναι τιμητικὸ καὶ ἄμισθο.

3. Τὸ Δ.Σ. κατὰ τὴν πρώτη Συνεδρίασή του ἐκλέγει μετὰ τῶν μελῶν του τὸν Γραμματέα καὶ τὸν Ταμία.

4. Μέλη τοῦ Δ.Σ. ποὺ δὲν ἀνταποκρίνονται σὰ καθήκοντα τους, ποὺ ἀδικοιολογήτως ἀπουσιάζουν ἀπὸ τρεῖς συνεχόμενες συνεδριάσεις τοῦ Δ.Σ. ἢ ὀλιγωροῦν στὴν ἐπιτέλεση τῶν ἀνατιθεμένων σὲ αὐτὰ καθηκόντων, παύονται καὶ ἀντικαθίστανται ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Πρόεδρο.

ἄρθρον 4

Συνεδριάσεις - Ἀπαρτία τοῦ Δ.Σ.

1. Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος συγκροτεῖται σὲ σῶμα κατὰ τὴν πρώτη συνεδρίασή του καὶ ἐκλέγει τὸν Γραμματέα καὶ τὸν Ταμία καὶ συνέρχεται τακτικῶς κατὰ μῆνα, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Προέδρου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, ἐκτάκτως δὲ ὅταν κρίνει ἀναγκαῖο τοῦτο ὁ Πρόεδρος ἢ ζητηθεῖ ἐγγράφως ὑπὸ τριῶν τουλάχιστον μελῶν, ἀναφερόντων τὰ θέματα γιὰ τὰ ὁποῖα ζητοῦν τὴ σύγκληση τοῦ Δ.Σ.

2. Τὸ Δ.Σ. εὐρίσκεται σὲ ἀπαρτία ὅταν παρίσταται ὅπωςδήποτε ὁ Πρόεδρος ἢ σὲ περίπτωση κωλύματος ἢ ἀπουσίας αὐτοῦ ὁ Ἀντιπρόεδρος καὶ δύο τουλάχιστον μέλη. Οἱ ἀποφάσεις τοῦ Δ.Σ. λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφία τῶν παρόντων μελῶν καὶ σὲ περίπτωση ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου καὶ ἐγκρίνεται ἀπὸ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο.

3. Ἡ πρόσκληση γιὰ τὴν τακτικὴ Συνεδρία ἀναγράφει τὴν ἡμερομηνία συγκλήσεως τοῦ Δ.Σ. καὶ τὰ θέματα Ἡμερησίας Διατάξεως.

4. Στὶς συνεδριάσεις τοῦ Δ.Σ. τηροῦνται πρακτικά, στὰ ὁποῖα καταχωρίζονται ὅλες οἱ ἀποφάσεις, ὅπως καὶ ἡ γνώμη τῶν μειοψηφισάντων μελῶν. Τὰ πρακτικὰ ἀναγινώσκονται κατὰ τὴν ἐπομένη Συνεδρία τοῦ Δ.Σ. καὶ ὑπογράφονται ἀπὸ ὅλα τὰ μέλη.

ἄρθρον 5

Καθήκοντα - Ἀρμοδιότητες τοῦ Δ.Σ.

1. Τὸ Δ.Σ. διοικεῖ τὸν Παιδικὸ Σταθμὸ καὶ φροντίζει γιὰ τὴν ἐκπληρώση τῶν σκοπῶν του. Διαχειρίζεται τὶς ὑποθέσεις αὐτοῦ, ἐγκρίνει τὸν ἐτήσιο Προϋπολογισμό καὶ Ἀπολογισμό Ἐσόδων καὶ Ἐξόδων, τοὺς ὁποῖους ὑποβάλλει γιὰ ἐγκριση στὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο καὶ ἀποφασίζει γιὰ κάθε εἶδος δαπάνη τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ.

2. Προσλαμβάνει μὲ σύμβαση Ἰδιωτικοῦ Δικαίου καὶ ἀπολύει τὸ προσωπικὸ τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ, ἀποφασίζει δὲ τὴν καταβολὴ ἐφάπαξ ἀμοιβῆς γιὰ τὴν παροχὴ ὑπηρεσιῶν στὸν Παιδικὸ Σταθμὸ.

3. Προσλαμβάνει Συμβούλους ἐπὶ παιδαγωγικῶν, ἰατρικῶν, νομικῶν, οικονομικῶν καὶ ἄλλων θεμάτων καὶ ἀποφασίζει γιὰ κάθε θέμα ποὺ δὲν προβλέπεται στὸν παρόντα Κανονισμό, πάντοτε μὲ τὴν ἐγκριση τῶν Πράξεων του ἀπὸ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο.

4. Μεριμνᾷ γιὰ τὴν ἐξεύρεση οικονομικῶν πόρων καὶ τὴν ἐπαύξηση αὐτῶν, καθὼς καὶ γιὰ τὴν εὐρυθμὴ, ὁμαλὴ, ἀπρόσκοπτη καὶ ἀποτελεσματικὴ λειτουργία τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ.

ἄρθρον 6

Καθήκοντα τοῦ Προέδρου

1. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἴδρυμα καὶ τὸν Παιδικὸ Σταθμὸ αὐτοῦ ἐνώπιον κάθε Δικαστικῆς, Ἐκκλησιαστικῆς ἢ ἄλλης Ἀρχῆς καὶ σὲ ὅλες τὶς σχέσεις μὲ ἄλλα Ἰδρύματα, Ὄργανισμούς, νομικὰ καὶ φυσικὰ πρόσωπα. Δύναται δὲ νὰ ἐκχωρεῖ τὸ δικαίωμα τοῦτο κατὰ περίπτωσιν σὲ ἄλλο μέλος τοῦ Δ.Σ., κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ.

2. Προσκαλεῖ τὸ Δ.Σ. σὲ τακτικὰ καὶ ἐκτακτὰ συνεδριάσεις, τὶς ὁποῖες διευθύνει καὶ ὑπογράφει τὰ Πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων.

3. Λαμβάνει γνώση τῆς ἀλληλογραφίας (εἰσερχόμενα καὶ ἐξερχόμενα ἔγγραφα) καὶ ὑπογράφει τὴ σχετικὴ ἀλληλογραφία.

4. Μεριμνᾷ γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ.

ἄρθρον 7

Καθήκοντα τοῦ Γραμματέως

1. Ὁ Γραμματέας τοῦ Δ.Σ. τηρεῖ βιβλίον Πρωτοκόλλου εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ.

2. Συντάσσει τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ. καὶ φυλάσσει τὸ Βιβλίον Πρακτικῶν.

3. Τηρεῖ τὸ Βιβλίον Μητρώου τῶν νηπίων τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ, φυλάσσει τὴ σφραγίδα καὶ τὸ ἀρχειο αὐτοῦ.

ἄρθρον 8

Καθήκοντα τοῦ Ταμία

1. Ὁ Ταμίας εἰσπράττει τὰ ἔσοδα τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἐκδίδει Γραμμάτιο εἰσπράξεως, ὑπογραφομένο ἀπὸ τὸν Πρόεδρο καὶ τὸν Ταμία.

2. Γιὰ κάθε εἰσφορὰ σὲ εἶδος ἐκδίδεται ἀπόδειξη παραλαβῆς καὶ γίνεται καταχώρηση στὰ οἰκεῖα βιβλία τοῦ Ἰδρύματος.

3. Ἐνεργεῖ τὶς πληρωμὰς, ἀφοῦ ἐκδοθεῖ τὸ χρηματικὸ ἔνταλμα πληρωμῆς, τὸ ὁποῖο ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν Πρόεδρο καὶ τὸν Ταμία.

4. Τηρεῖ τὰ διαχειριστικὰ βιβλία τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ, τὰ ὁποῖα φυλάσσει, καθὼς καὶ τὰ παραστατικὰ στοιχεῖα τῶν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν.

5. Τηρεῖ τὸ Βιβλίο Ταμείου, στὸ ὁποῖο καταχωρίζονται τὰ Ἔσοδα καὶ Ἔξοδα, τὰ ὁποῖα πραγματοποιοῦνται κατὰ τὴ χρονικὴ διάρκειά ἐκάστης οἰκονομικῆς χρήσεως.

6. Συντάσσει τὸν Προϋπολογισμό καὶ τὸν Ἀπολογισμό, τοὺς ὁποῖους ὑποβάλλει ἐγκαίρως πρὸς ψήφισιν στὸ Δ.Σ. καὶ στὴ συνέχεια στὸ οἰκείο Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο πρὸς ἔγκρισιν.

7. Τὰ διπλότυπα Γραμματίων Εἰσπράξεων καὶ Ἐνταλμάτων πληρωμῶν φέρουν τὴ θεώρησιν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως.

Ἄρθρον 9

Προσωπικὸ τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ

1. Τὸ προσωπικὸ τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ πρέπει νὰ εἶναι ἐξειδικευμένο καὶ ἐπιλεγμένο μὲ κριτήριον καὶ γνώμονα τὴν ἀγάπην γιὰ τὸ παιδί καὶ τὸν πλησίον, διακρίνεται δὲ σὲ τακτικὸ καὶ ἔκτακτο, ἀμειβόμενο καὶ ἐθελοντικόν.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀργανικῶν θέσεων τοῦ τακτικοῦ προσωπικοῦ καθορίζεται μὲ ἀπόφασιν τοῦ Δ.Σ., ὥστε νὰ καλύπτονται πλήρως οἱ ἀνάγκες λειτουργίας τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ.

2. Γιὰ τὴν εὐρυθμίαν, ὁμαλήν, ἀποτελεσματικὴν λειτουργίαν τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ προσλαμβάνεται Διευθυντὴς ἢ Διευθύντρια, ποὺ νὰ διαθέτει τὰ ἀπαραίτητα τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα, ὁ ὁποῖος - ἡ ὁποία ἔχει τὴν εὐθύνην λειτουργίας τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ, μεριμνᾷ γιὰ τὴν ὑγιεινὴν καταστάσιν τῶν παιδιῶν, γιὰ τὴν διαπαιδαγώγησίν τοις, τὴν ψυχαγωγίαν τοις, τὴν καλὴν διατροφήν κ.λπ. Μεριμνᾷ γιὰ τὴν καθαριότητα τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ, παρέχει συμβουλευτικὴν ἐνημέρωσιν καὶ ὑποστήριξιν στοὺς γονεῖς τῶν παιδιῶν.

3. Τηρεῖ Βιβλίο Συμβάντων, τὶς Ἀτομικὰς Κάρτες Ὑγείας τῶν Παιδιῶν, τὸ Βιβλίο Παρουσίας αὐτῶν, τὸ Βιβλίο Παρουσίας τοῦ Προσωπικοῦ τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ καὶ τὸ Μητρώον τῶν Παιδιῶν.

4. Προσλαμβάνονται γιὰ τὶς ἀνάγκες τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ ἓνας παιδίατρος, ἓνας μάγειρας ἢ μία μαγείρισσα μὲ ἀνάλογην ἐμπειρίαν καὶ δάσκαλοι μουσικῆς καὶ ξένων γλωσσῶν.

Ἄρθρον 10

Ἐγγραφὴ παιδιῶν

1. Δικαίωμα ἐγγραφῆς στὸν Παιδικὸ Σταθμὸ ἔχουν κυρίως τὰ παιδιὰ τῆς Ἑνορίας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως Θεοτόκου Ὁραιοκάστρου καὶ ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν κενὲς θέσεις γίνονται δεκτὰ καὶ παιδιὰ ἄλλων ἐνοριῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως.

Δὲν ἔχουν δικαίωμα ἐγγραφῆς τὰ παιδιὰ ποὺ πάσχουν ἀπὸ μεταδοτικὰ, ψυχικὰ ἢ ἄλλα νοσήματα ἢ παιδιὰ μὲ εἰδικὰς ἀνάγκες.

2. Κατὰ τὴν ἐγγραφήν προνοοῦνται τὰ παιδιὰ ἐργαζομένων γονέων, παιδιὰ οἰκονομικὰ ἀδυνάτων οἰκογενειῶν, παιδιὰ ποὺ ἔχουν ἀνάγκη φροντίδας ἀπὸ διάφορα κοινωνικὰ αἴτια (π.χ. ὄρφανὰ ἀπὸ τοὺς δύο γονεῖς ἢ τὸν ἓνα, παιδιὰ ἄγαμων μητέρων, διαζευγμένων ἢ σὲ διάστασιν γονέων, παιδιὰ ποὺ προέρχονται ἀπὸ γονεῖς μὲ σωματικὴ ἢ πνευματικὴ ἀναπηρία ἢ πολυτέκνων οἰκογενειῶν).

3. Ὁ Παιδικὸς Σταθμὸς στοχεύει ἀφ' ἑνὸς στὴν φύλaksin καὶ προστασίαν τῶν παιδιῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου στὴν διαπαιδαγώγησιν αὐτῶν σύμφωνα μὲ τὶς ἐθνικὰς καὶ θρησκευτικὰς παραδόσεις τοῦ λαοῦ μας, ἐφαρμόζοντας καὶ τοὺς κανόνες τῆς σύγχρονης παιδαγωγικῆς. Δὲν ἀντικαθιστᾷ τὴν οἰκογένειαν, συμπληρῶναι τὸ ἔργον τῶν γονέων καὶ ἀποτελεῖ ἓνα μέσον γιὰ τὴν ἀνατροφήν τῶν παιδιῶν πᾶν ὡς εὐγεῖς, ἠθικὰς καὶ πνευματικὰς βάσεις, μὲ τὴν ἐγγύτησιν τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας.

4. Στὸ Σταθμὸ ἐγγράφονται παιδιὰ ἡλικίας ἀπὸ 2,5 ἕως 6 ἐτῶν καὶ ἀπαιτοῦνται τὰ ἑξῆς δικαιολογητικά:

- α) Αἴτησιν τοῦ πατέρα ἢ τῆς μητέρας ἢ τοῦ κηδεμόνα τοῦ παιδιοῦ.
- β) Ληξιαρχικὴ πράξιν γεννήσεως τοῦ παιδιοῦ.
- γ) Ἱατρικὴ βεβαίωσιν γιὰ τὴν καλὴν σωματικὴν καὶ πνευματικὴν ὑγείαν τοῦ παιδιοῦ.
- δ) Ὑπεύθυνη δήλωσιν γιὰ τὴν οἰκογενειακὴν κατάστασιν τῶν γονέων τοῦ παιδιοῦ.
- ε) Ἀντίγραφο τῆς δήλωσιν φορολογίας εἰσοδήματος τοῦ τρέχοντος οἰκονομικοῦ ἔτους καὶ ἀντίγραφο ἐκκαθαριστικοῦ σημειώματος.

στ) Γιὰ τὴν ἐγγραφήν παιδιῶν ἀλλοδαπῶν γονέων στὸν Παιδικὸ Σταθμὸ ἀπαραίτητη προϋπόθεσιν εἶναι ἡ ἄδεια νομίμης παραμονῆς στὴ χώρα μας.

ζ) Κάθε ἄλλο δικαιολογητικό πού θεωρεῖται ἀπα-
ραίτητο (βεβαίωση πολυτεχνικῆς ιδιότητος κ.λπ.).

ἄρθρον 11

Διακοπή φιλοξενίας παιδιῶν

Ἡ διακοπή τῆς φιλοξενίας τῶν παιδιῶν πραγματο-
ποιεῖται:

α) Ὄταν τὸ ζητήσουν μὲ αἴτησή τους οἱ γονεῖς καὶ οἱ
κηδεμόνες τῶν παιδιῶν.

β) Ὄταν παρουσιαστοῦν σοβαρὰ προβλήματα στὴν
ὑγεία ἢ τὴ συμπεριφορὰ τῶν παιδιῶν καὶ δὲ μποροῦν
νὰ ἀντιμετωπιστοῦν ἀπὸ τὸν Παιδικὸ Σταθμὸ.

γ) Ὄταν κατ' ἐξακολούθησιν καὶ παρὰ τὶς ἐγγραφες
εἰδοποιήσεις πρὸς τοὺς γονεῖς, αὐτοὶ δὲν συμμορφώ-
νονται πρὸς τὸ πρόγραμμα λειτουργίας τοῦ Σταθμοῦ.

δ) Ὄταν ἀπουσιάζουν συνεχῶς πέραν τοῦ ἐνός (1)
μηνὸς ἀδικαιολόγητα τὰ παιδιὰ ἀπὸ τὸν Σταθμὸ.

ε) Ὄταν δὲν καταβάλληται ἀπὸ τοὺς γονεῖς πέραν
τῶν δύο (2) μηνῶν ἡ οἰκονομικὴ τους συμμετοχή,
χωρὶς νὰ ὑπάρχει πρὸς τοῦτο σοβαρὸς λόγος.

ἄρθρον 12

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος

Πόροι τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ εἶναι:

α) Ἡ ἐτήσια ἐπιχορήγησις τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

β) Τὰ ἔσοδα ἀπὸ τὴν πραγματοποίησιν διαφόρων
ἐκδηλώσεων, ἡλαξιοφόρων ἀγορῶν, ἐράνων κ.λπ.

γ) Οἱ δωρεῖς φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων καὶ
κληρονομίες ὑπὲρ τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ.

δ) Ἡ μηνιαία οἰκονομικὴ συμμετοχὴ τῶν παιδιῶν
πού φιλοξενοῦνται στὸν Παιδικὸ Σταθμὸ.

ε) Οἱ ἐπιχορηγήσεις τῆς Νομαρχιακῆς ἢ τῆς Τοπικῆς
Αὐτοδιοίκησης, Ὁργανισμῶν καὶ ἄλλων Νομικῶν
Προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου.

στ) Οἱ τόκοι ἐκ καταθέσεων τῶν χρημάτων ὑπὲρ τοῦ
Παιδικοῦ Σταθμοῦ.

ζ) Κάθε ἄλλο ἔσοδο προερχόμενο ἀπὸ κάθε νόμιμη
καὶ χρηστὴ πηγὴ.

Ὅλα τὰ ἀνωτέρω ἔσοδα κατατίθενται σὲ Τραπεζικὸ
Λογαριασμὸ στὸ ὄνομα τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ.

Ὁ Πρόεδρος ὑπογράφει τὰ σχετικὰ ἔγγραφα γιὰ
ἀνάληψιν χρημάτων, τὶς ἐκδιδόμενες τραπεζικὲς ἐπι-
ταγὲς κ.λπ.

ἄρθρον 13

Τηρούμενα Βιβλία

Τὸ Ἴδρυμα ἔχει αὐτοτελεῖ διαχείριση, τηρεῖ δὲ τὰ
ἐξῆς διαχειριστικὰ βιβλία, θεωρημένα ἀπὸ τὴν Ἱερὰ
Μητρόπολη Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως:

α) Βιβλίον Πρωτοκόλλου εἰσερχομένων καὶ ἐξερχο-
μένων ἐγγράφων.

β) Βιβλίον Πρακτικῶν Συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ.

γ) Βιβλίον Ταμείου, διπλότυπα Γραμμάτια Εἰσπράξε-
ων καὶ Ἐντάληματα Πληρωμῶν, τὰ ὅποια εἶναι ἐκτελε-
στέα ἐφ' ὅσον φέρουν τὴν ὑπογραφή τοῦ Προέδρου
καὶ τοῦ Ταμία τοῦ Δ.Σ. καὶ εἶναι θεωρημένα ἀπὸ τὴν
Ἱερὰ Μητρόπολη Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως.

δ) Βιβλίον Κτηματολογίου, στὸ ὁποῖο ἐγγράφονται
ὅλα τὰ ἀκίνητα περιουσιακὰ στοιχεῖα τοῦ Παιδικοῦ
Σταθμοῦ.

ε) Βιβλίον Συμβάντων.

στ) Βιβλίον Παρουσίας Προσωπικοῦ.

ζ) Βιβλίον Μητρώου Παιδιοῦ.

Τὸ Ἴδρυμα τηρεῖ καὶ ἄλλα διαχειριστικὰ βιβλία, τὰ
ὅποια κρίνονται ἀπὸ τὸ Δ.Σ. ἀπαραίτητα γιὰ τὴν λει-
τουργία του.

ἄρθρον 14

Δωρητές - Εὐεργέτες

Τὸ Δ.Σ. μὲ ἀπόφασή του δύναται νὰ ἀνακηρύξει
Δωρητὲς καὶ Εὐεργέτες εἴτε ἐν ζωῇ εἴτε μετὰ θάνατον.

ἄρθρον 15

Εἰδικὲς Διατάξεις

Τὸ Ἴδρυμα καταργεῖται μὲ ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς
Ἱερᾶς Συνόδου κατόπιν αἰτιολογημένης ἀπόφασις
τοῦ Δ.Σ. αὐτοῦ, ἡ ὁποία ἐγκρίνεται ἀπὸ τὸ Μητροπο-
λιτικὸ Συμβούλιον, ὅταν δὲν ἐκπληρῶνται τὶς ἐκκλησιο-
λογικὲς προϋποθέσεις καὶ τὴν ἀποστολή του, ὅταν
παρεκκλίνει τοῦ σκοποῦ του ἢ καταστῆ ἀνέφικτη ἢ
λειτουργία του. Σὲ κάθε περίπτωσιν κατάρτησις τοῦ
Ἰδρύματος, κάθε κινητὸ καὶ ἀκίνητο περιουσιακὸ στοι-
χεῖο αὐτοῦ περιέρχεται στὸ Νομικὸ Πρόσωπον τοῦ Ἱε-
ροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως Θεοτόκου Ὁραιοκάστρου.

Άρθρον 16

Τροποποίηση Κανονισμοῦ

Ὁ παρῶν Κανονισμὸς μπορεῖ νὰ τροποποιηθεῖ ἀπὸ τὴ Δ.Ι.Σ. μὲ αἰτιολογημένη ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος, ἐγκεκριμένη ἀπὸ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο. Ἡ τροποποίηση ὑπάγεται στὶς ἴδιες διατυπώσεις δημοσίευσης, ὅπως καὶ ὁ παρῶν Κανονισμὸς.

Άρθρον 17

Ἰσχύς τοῦ Κανονισμοῦ

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τὴν δημοσίευσή του στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ στὸ ἐπίσημο Δελτίο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος περιοδικό «Ἐκκλησία».

Άρθρον 18

Κάλυψη δαπάνης

Ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη σὲ βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως Θεοτόκου Ὁραιοκάστρου, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιοριστεῖ.

Ἀθῆναι 31 Αὐγούστου 2007

Τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου ἀπουσιάζοντος
Ὁ Λαγκαδᾶ ΣΠΥΡΙΔΩΝ, Προεδρεύων

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης

ΤΟ ΝΕΟ ΘΕΟΛΟΓΙΚΟ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία φέρει σὲ γνώση τῶν εὐληθῶν ἀναγνωστῶν τῆς «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ», πῶς, μὲ τὴ Χάρη τοῦ Θεοῦ, τὸ Θεολογικὸ φοιτητικὸ Οἰκοτροφεῖο τῆς μεταστεγάστηκε (ἀπὸ τὴν περιοχὴ τοῦ Καρέα) καὶ ἤδη λειτουργεῖ στὸ προσφάτως ἀνακαινισθὲν ἰδιόκτητο κτίριό της, πλησίον τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων τῆς Ἀγ. Βαρβάρας, τοῦ ὁμωνύμου Δήμου Ἀττικῆς, τὸ ὁποῖο ἔχει πλέον τὴ δυνατότητα νὰ φιλοξενεῖ ἀκόμη περισσότερους φοιτητές (περὶ τοὺς 100). Τὸ κόστος, ὅμως, γιὰ τὰ ἐπιπλέον λειτουργικὰ ἐξοδα τοῦ νέου Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου, σὲ συνδυασμὸ μὲ τὶς πρόσφατες δαπάνες γιὰ τὴν ἀνακαίνιση τοῦ κτιρίου καὶ τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ τῆς Ἀγ. Βαρβάρας, κατέστη δυσβάστακτο γιὰ τὸ ταμεῖο τοῦ ἱεραποστολικοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας. Γιὰ τὸ λόγο αὐτό, παρακαλοῦμε θερμὰ, ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ συνδράμουν οικονομικὰ στὰ ἐξοδα λειτουργίας τοῦ νέου Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου νὰ ἀποστείλουν τὴ χρηματικὴ τους ἐνίσχυση, ὅσο μικρὴ κι ἂν εἶναι, στὴ διεύθυνση: Ἀποστολικὴ Διακονία, Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα, μὲ τὴ σημείωση: γιὰ τὸ Θεολογικὸ Οἰκοτροφεῖο, ἢ νὰ τὴν καταθέσουν στὸ λογαριασμὸ 146/546024-74 τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. Τηλέφωνο ἐπικοινωνίας: 210.7272323.

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 παραγρ. 4, 29 παραγρ. 2, 35, 36 καὶ 59 παραγρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 8/1979 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἑνοριῶν».

3. Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμανούσης Ἐκκλησίας τὰς ἀπορρεούσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν Ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα, καὶ δὴ τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου: «ἄφετε τὰ παιδιά ἐλθεῖν πρὸς με».

4. Τὰς ὑφισταμένας Κοινωνικὰς καὶ πνευματικὰς ἀνάγκας τῶν ἐργαζομένων γονέων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως.

5. Τὰς ὑπ' ἀριθμ. 13 καὶ 14/2007 Πράξεις τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίων Πάντων Θεσσαλονίκης.

6. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 7/3.8.2007 Ἐγκριτικὴν Ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

7. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 967/28.8.2007 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ. Βαρνάβα.

8. Τὴν ἀπὸ 31.8.2007 Γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

9. Τὴν ἀπὸ 31.8.2007 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Συνιστᾷ εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως Ἐκκλησιαστικὸν Ἴδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ "ΑΝΑΠΝΟΗ" ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΕΩΣ», τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργεῖ ὡς ἐξερτημένη Ὑπηρεσία τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίων Πάντων, αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος, ὑπὸ τὸν ἔλεγχον καὶ ἐποπτεῖαν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καὶ θὰ ἐδρεύει εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Ἑνορίας Ἁγίων Πάντων Θεσσαλονίκης. Ἡ ὀργάνωσις, διοικήσις, διαχείρισις καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος αὐτοῦ θὰ διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΩΝΥΜΙΑ: «ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ "ΑΝΑΠΝΟΗ" ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΕΩΣ».

Ἄρθρον 1

Σύσταση-Ἐπωνυμία-Ἔδρα

Στὴν Ἑνορία τῶν Ἁγίων Πάντων Θεσσαλονίκης συνίσταται Ἐκκλησιαστικὸν Ἴδρυμα μὲ τὴν ἐπωνυμίαν «Παιδικὸς Σταθμὸς "ΑΝΑΠΝΟΗ"».

Κανονισμὸς περὶ συστάσεως καὶ λειτουργίας Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ "ΑΝΑΠΝΟΗ" ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΕΩΣ»

Τὸ Ἴδρυμα ἔχει ἔδρα τὸν Ἱερό Ναὸ τῆς Ἑνορίας τῶν Ἀγίων Πάντων Θεσσαλονίκης καὶ στεγάζεται ἐντὸς τοῦ οἰκοπέδου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Πάντων, τὸ ὁποῖο εὑρίσκεται στὴν ὁδὸ Ἀγίων Πάντων καὶ Μοναστηρίου 28, Θεσσαλονίκη. Τὸ Ἴδρυμα ἀποτελεῖ Ὑπηρεσία τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Πάντων Θεσσαλονίκης, ἐξαρτώμενο ἀπὸ αὐτόν, αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρα.

Τὸ Ἴδρυμα τελεῖ ὑπὸ τὴν πνευματικὴ ἐποπτεία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως, διοικεῖται δὲ σύμφωνα μὲ τοὺς Κανονισμοὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τοὺς ἀναφερομένους στὰ Ἐκκλησιαστικὰ Ἰδρύματα καὶ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Τὸ Ἴδρυμα ἔχει δική του σφραγίδα, ἡ ὁποία φέρει στὸ κέντρο τὴν εἰκόνα τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου. Στὸν ἐξωτερικὸ κύκλιο ἀναγράφονται οἱ λέξεις: «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΕΩΣ», στὸν δὲ ἐσωτερικὸ κύκλιο «ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ “ΑΝΑΠΝΟΗ” ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ».

ἄρθρον 2

Σκοποὶ τοῦ Ἰδρύματος

Τὸ Ἴδρυμα τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ «ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ “ΑΝΑΠΝΟΗ” ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ» σκοπὸ ἔχει τὴν ἴδρυση καὶ λειτουργία Παιδικοῦ Σταθμοῦ καὶ συγκεκριμένα:

1. Τὴν ἐξυπηρέτηση, φύλαξη, προστασία, ἰατροφαρμακευτικὴ φροντίδα, δημιουργικὴ ἀπασχόληση καὶ ψυχαγωγία (κατὰ τὶς πρωινὲς ὥρες τῶν ἐργασιμῶν ἡμερῶν) νηπίων ἡλικίας ἀπὸ 2,5 ἕως καὶ 6 ἐτῶν.

2. Τὴν παροχὴν χριστιανικῆς διαπαιδαγώγησης καὶ προσχολικῆς ἀγωγῆς στὰ παιδιὰ προσχολικῆς ἡλικίας.

3. Τὴν φροντίδα παιδιῶν προσχολικῆς ἡλικίας, ἐργαζομένων γονέων ἢ ποηλυτέκνων, ποὺ κατοικοῦν στὴν Ἑνορία τῶν Ἀγίων Πάντων Θεσσαλονίκης.

4. Τὴν παροχὴν ἀσφαλοῦς καὶ ὑγιεινῆς παραμονῆς.

5. Τὴν ἐξασφάλιση ἀπασχόλησης, παιχνιδιοῦ, ἀνάπαυσης, ὑγιεινῆς διατροφῆς καὶ φροντίδας γιὰ τὴν ἀτομικὴ καθαριότητά τους, καθὼς καὶ τὴν καθαριότητα τῶν χώρων τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ.

6. Τὴν παροχὴν τακτικῆς ἰατρικῆς παρακολούθησης καὶ ἰατροφαρμακευτικῆς περίθαλψης.

ἄρθρον 3

Διοίκηση τοῦ Ἰδρύματος

1. Τὸ Ἴδρυμα τελεῖ ὑπὸ τὴν ἄμεση πνευματικὴ καὶ διοικητικὴ ἐποπτεία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως καὶ διοικεῖται ἀπὸ πενταμελὲς (5μελές) Διοικητικὸ Συμβούλιο (ἐφεξῆς Δ.Σ.) ποὺ ἀπαρτίζεται ἀπὸ:

α) Τὸν ἐκάστοτε Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως, ὡς Πρόεδρο.

β) Τὸν ἐκάστοτε Πρόεδρο τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Πάντων Θεσσαλονίκης, ὡς Ἀντιπρόεδρο, ὁ ὁποῖος σὲ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου ἀναπληρώνει αὐτόν καὶ προεδρεύει τοῦ Δ.Σ.

γ) Τρία εὐϋπόληπτα πρόσωπα (ἄνδρες ἢ γυναῖκες) τῆς Ἑνορίας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ἐπιλεγόμενα ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου καὶ διοριζόμενα ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου, κατὰ προτίμηση ἔχοντα σχέση μὲ τὸ ἀντικείμενο καὶ διακρινόμενα γιὰ τὸ ἦθος, τὴν πνευματικὴ κατάρτιση καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τους γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τῆς Ἑνορίας.

2. Τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. διορίζονται ἐπὶ τριετεί θτεία, μετὰ τὴ λήξη τῆς ὁποίας δύναται νὰ ἐπαναδιοριστοῦν, τὸ δὲ ἀξίωμα των εἶναι τιμητικὸ καὶ ἄμισθο.

3. Τὸ Δ.Σ. κατὰ τὴν πρώτη Συνεδρίασή του ἐκλέγει μετὰ τῶν μελῶν του τὸν Γραμματέα καὶ τὸν Ταμία.

4. Μέλη τοῦ Δ.Σ. ποὺ δὲν ἀνταποκρίνονται στὰ καθήκοντα τους, ποὺ ἀδικοηθολογῆτως ἀπουσιάζουν ἀπὸ τρεῖς συνεχόμενες συνεδριάσεις τοῦ Δ.Σ. ἢ ὀλιγωροῦν στὴν ἐπιτέλεση τῶν ἀνατιθεμένων σὲ αὐτὰ καθηκόντων, παύονται καὶ ἀντικαθίστανται ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Πρόεδρο.

ἄρθρον 4

Συνεδριάσεις - Ἀπαρτία τοῦ Δ.Σ.

1. Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος συγκροτεῖται σὲ σῶμα κατὰ τὴν πρώτη συνεδρίασή του καὶ ἐκλέγει τὸν Γραμματέα καὶ τὸν Ταμία καὶ συνέρχεται τακτικῶς κατὰ μῆνα, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Προέδρου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, ἐκτάκτως δὲ ὅταν κρίνει ἀναγκαῖο τοῦτο ὁ Πρόεδρος ἢ ζητηθεῖ ἐγγράφως ὑπὸ τριῶν τουλάχιστον μελῶν, ἀναφερόντων τὰ θέματα γιὰ τὰ ὁποῖα ζητοῦν τὴ σύγκληση τοῦ Δ.Σ.

2. Τὸ Δ.Σ. εὑρίσκεται σὲ ἀπαρτία ὅταν παρίσταται ὀπωσδήποτε ὁ Πρόεδρος ἢ σὲ περίπτωση κωλύματος ἢ

ἀπουσίας αὐτοῦ ὁ Ἀντιπρόεδρος καὶ δύο τουλάχιστον μέλη. Οἱ ἀποφάσεις τοῦ Δ.Σ. λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφία τῶν παρόντων μελῶν, καί σὲ περίπτωση ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου καὶ ἐγκρίνεται ἀπὸ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο.

3. Ἡ πρόσκληση γιὰ τὴν τακτικὴ Συνεδρία ἀναγράφει τὴν ἡμερομηνία συγκλήσεως τοῦ Δ.Σ. καὶ τὰ θέματα Ἡμερησίας Διατάξεως.

4. Στὶς συνεδριάσεις τοῦ Δ.Σ. τηροῦνται πρακτικά, σὰ ὅποια καταχωρίζονται ὅλες οἱ ἀποφάσεις ὅπως καὶ ἡ γνώμη τῶν μειοψηφισάντων μελῶν. Τὰ πρακτικὰ ἀναγινώσκονται κατὰ τὴν ἐπομένη Συνεδρία τοῦ Δ.Σ. καὶ ὑπογράφονται ἀπὸ ὅλα τὰ μέλη.

ἄρθρον 5

Καθήκοντα - Ἀρμοδιότητες τοῦ Δ.Σ.

1. Τὸ Δ.Σ. διοικεῖ τὸν Παιδικὸ Σταθμὸ καὶ φροντίζει γιὰ τὴν ἐκπλήρωση τῶν σκοπῶν του. Διαχειρίζεται τὶς ὑποθέσεις αὐτοῦ, ἐγκρίνει τὸν ἐτήσιο Προϋπολογισμό καὶ Ἀπολογισμό Ἐσόδων καὶ Ἐξόδων, τοὺς ὁποίους ὑποβάλλει γιὰ ἐγκριση στὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο καὶ ἀποφασίζει γιὰ κάθε εἶδος δαπάνης τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ.

2. Προσλαμβάνει μὲ σύμβαση Ἰδιωτικοῦ Δικαίου καὶ ἀπολύει τὸ προσωπικὸ τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ, ἀποφασίζει δὲ τὴν καταβολὴν ἐπάραξ ἀμοιβῆς γιὰ τὴν παροχὴ ὑπηρεσιῶν στὸν Παιδικὸ Σταθμὸ.

3. Προσλαμβάνει Συμβούλους ἐπὶ παιδαγωγικῶν, ἰατρικῶν, νομικῶν, οικονομικῶν καὶ ἄλλων θεμάτων καὶ ἀποφασίζει γιὰ κάθε θέμα ποὺ δὲν προβλέπεται στὸν παρόντα Κανονισμό, πάντοτε μὲ τὴν ἐγκριση τῶν Πράξεων του ἀπὸ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο.

4. Μεριμνᾷ γιὰ τὴν ἐξεύρεση οικονομικῶν πόρων καὶ τὴν ἐπαύξηση αὐτῶν, καθὼς καὶ γιὰ τὴν εὐρυθμὴ, ὁμαλὴ, ἀπρόσκοπτη καὶ ἀποτελεσματικὴ λειτουργία τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ.

ἄρθρον 6

Καθήκοντα τοῦ Προέδρου

1. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἴδρυμα καὶ τὸν Παιδικὸ Σταθμὸ αὐτοῦ ἐνώπιον κάθε Δικαστικῆς, Ἐκκλησιαστικῆς ἢ ἄλλης Ἀρχῆς καὶ σὲ ὅλες τὶς σχέσεις μὲ ἄλλα Ἴδρύματα, Ὄργανισμούς, νομικὰ καὶ φυσικὰ πρόσωπα. Δύναται δὲ νὰ ἐκχωρεῖ τὸ δικαίωμα τοῦτο κατὰ περίπτωσιν σὲ ἄλλο μέλος τοῦ Δ.Σ., κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ.

2. Προσκαλεῖ τὸ Δ.Σ. σὲ τακτικὰ καὶ ἔκτακτα συνεδριάσεις, τὶς ὁποῖες διευθύνει καὶ ὑπογράφει τὰ Πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων.

3. Λαμβάνει γνώση τῆς ἀλληλογραφίας (εἰσερχόμενα καὶ ἐξερχόμενα ἔγγραφα) καὶ ὑπογράφει τὴ σχετικὴ ἀλληλογραφία.

4. Μεριμνᾷ γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ.

ἄρθρον 7

Καθήκοντα τοῦ Γραμματέως

1. Ὁ Γραμματέας τοῦ Δ.Σ. τηρεῖ βιβλίον Πρωτοκόλλου εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ.

2. Συντάσσει τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ. καὶ φυλάσσει τὸ Βιβλίον Πρακτικῶν.

3. Τηρεῖ τὸ Βιβλίον Μητρώου τῶν νηπίων τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ, φυλάσσει τὴ σφραγίδα καὶ τὸ ἀρχεῖο αὐτοῦ.

ἄρθρον 8

Καθήκοντα τοῦ Ταμῆ

1. Ὁ Ταμῆς εἰσπράττει τὰ ἔσοδα τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἐκδίδει Γραμμάτιο εἰσπράξεως, ὑπογραφομένο ἀπὸ τὸν Πρόεδρο καὶ τὸν Ταμῆ.

2. Γιὰ κάθε εἰσφορά σὲ εἶδος ἐκδίδεται ἀπόδειξη παραλαβῆς καὶ γίνεται καταχώρηση στὰ οἰκεία βιβλία τοῦ Ἰδρύματος.

3. Ἐνεργεῖ τὶς πληρωμὰς, ἀφοῦ ἐκδοθεῖ τὸ χρηματικὸ ἔνταλμα πληρωμῆς, τὸ ὁποῖο ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν Πρόεδρο καὶ τὸν Ταμῆ.

4. Τηρεῖ τὰ διαχειριστικὰ βιβλία τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ, τὰ ὁποῖα φυλάσσει, καθὼς καὶ τὰ παραστατικὰ στοιχεῖα τῶν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν.

5. Τηρεῖ τὸ Βιβλίον Ταμείου, στὸ ὁποῖο καταχωρίζονται τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τὰ ὁποῖα πραγματοποιοῦνται κατὰ τὴ χρονικὴ διάρκειαν ἐκάστης οικονομικῆς χρήσεως.

6. Συντάσσει τὸν Προϋπολογισμό καὶ τὸν Ἀπολογισμό, τοὺς ὁποίους ὑποβάλλει ἐγκαίρως πρὸς ψήφισιν στὸ Δ.Σ. καὶ στὴ συνέχεια στὸ οἰκείον Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο πρὸς ἐγκριση.

7. Τὰ διπλότυπα Γραμματίων Εἰσπράξεων καὶ Ἐνταλμάτων πληρωμῶν φέρουν τὴ θεώρηση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως.

ἄρθρον 9

Προσωπικὸ τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ

1. Τὸ προσωπικὸ τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ πρέπει νὰ εἶναι ἐξειδικευμένο καὶ ἐπιλεγμένο με κριτήριον καὶ γνώμονα τὴν ἀγάπην γιὰ τὸ παιδί καὶ τὸν πλησίον, διακρίνεται δὲ σὲ τακτικὸ καὶ ἔκτακτο, ἀμειβόμενο καὶ ἐθελοντικόν.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀργανικῶν θέσεων τοῦ τακτικοῦ προσωπικοῦ καθορίζεται με ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ., ὥστε νὰ καλύπτονται πλήρως οἱ ἀνάγκες λειτουργίας τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ.

2. Γιὰ τὴν εὐρυθμὴν, ὁμαλὴν, ἀποτελεσματικὴν λειτουργίαν τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ προσλαμβάνεται Διευθυντὴς ἢ Διευθύντρια, πού νὰ διαθέτει τὰ ἀπαραίτητα τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα, ὁ ὁποῖος - ἡ ὁποία ἔχει τὴν εὐθύνην λειτουργίας τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ, μεριμνᾷ γιὰ τὴν ὑγιεινὴν κατάστασιν τῶν παιδιῶν, γιὰ τὴν διαπαιδαγωγικήν αὐτοῦ, τὴν ψυχαγωγίαν αὐτοῦ, τὴν καλὴν διατροφήν κ.λπ. Μεριμνᾷ γιὰ τὴν καθαριότητα τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ, παρέχει συμβουλευτικὴν ἐνημέρωσιν καὶ ὑποστήριξιν στοὺς γονεῖς τῶν παιδιῶν.

3. Τηρεῖ Βιβλίον Συμβάντων, τὴν Ἀτομικὴν Κάρτην Ὑγιείας τῶν Παιδιῶν, τὸ Βιβλίον Παρουσίας αὐτῶν, τὸ Βιβλίον Παρουσίας τοῦ Προσωπικοῦ τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ καὶ τὸ Μητρώον τῶν Παιδιῶν.

4. Προσλαμβάνονται γιὰ τὴν ἀνάγκην τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ ἓνας παιδίατρος, ἓνας μάγειρας ἢ μία μαγείρισσα με ἀναλόγην ἐμπειρίαν καὶ δάσκαλοι μουσικῆς καὶ ξένων γλωσσῶν.

ἄρθρον 10

Ἐγγραφή παιδιῶν

1. Δικαίωμα ἐγγραφῆς στὸν Παιδικὸν Σταθμὸν ἔχουν κυρίως τὰ παιδιὰ τῆς Ἐνορίας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Πάντων Θεσσαλονίκης καὶ ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν κενὲς θέσεις γίνονται δεκτὰ καὶ παιδιὰ ἄλλων ἐνοριῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως.

Δὲν ἔχουν δικαίωμα ἐγγραφῆς τὰ παιδιὰ πού πάσχουν ἀπὸ μεταδοτικὰ, ψυχικὰ ἢ ἄλλα νοσήματα ἢ παιδιὰ με εἰδικὲς ἀνάγκες.

2. Κατὰ τὴν ἐγγραφήν προνοοῦνται τὰ παιδιὰ ἐργαζομένων γονέων, παιδιὰ οἰκονομικὰ ἀδυνάτων οἰκογενειῶν, παιδιὰ πού ἔχουν ἀνάγκην φροντίδας ἀπὸ διάφορα κοινωνικὰ αἴτια (π.χ. ὀρφανὰ ἀπὸ τοὺς δύο γονεῖς ἢ τὸν ἓνα, παιδιὰ ἄγαμων μητέρων, διαζευγμένων ἢ σὲ διάστασιν

γονέων, παιδιὰ πού προέρχονται ἀπὸ γονεῖς με σωματικὴ ἢ πνευματικὴ ἀναπηρία ἢ πολύτεκνων οἰκογενειῶν).

3. Ὁ Παιδικὸς Σταθμὸς στοχεύει ἀφ' ἑνὸς στὴν φύλαξιν καὶ προστασίαν τῶν παιδιῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου στὴν διαπαιδαγωγίαν αὐτῶν σύμφωνα με τὴν ἐθνικὴν καὶ θρησκευτικὴν παραδόσιν τοῦ λαοῦ μας, ἐφαρμόζοντας καὶ τοὺς κανόνες τῆς σύγχρονης παιδαγωγικῆς. Δὲν ἀντικαθιστᾷ τὴν οἰκογένειαν, συμπληρῶναι τὸ ἔργο τῶν γονέων καὶ ἀποτελεῖ ἓνα μέσο γιὰ τὴν ἀνατροφήν τῶν παιδιῶν πᾶν ὡς ὑγιεῖς, ἠθικὲς καὶ πνευματικὲς βάσεις, με τὴν ἐγγύτησιν τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας.

4. Στὸν Σταθμὸν ἐγγράφονται παιδιὰ ἡλικίας ἀπὸ 2,5 ἕως 6 ἐτῶν καὶ ἀπαιτοῦνται τὰ ἑξῆς δικαιολογητικά:

- α) Αἴτηση τοῦ πατέρα ἢ τῆς μητέρας ἢ τοῦ κηδεμόνα τοῦ παιδιοῦ.
- β) Ληξιαρχικὴ πράξιν γεννήσεως τοῦ παιδιοῦ.
- γ) Ἱατρικὴ βεβαίωσιν γιὰ τὴν καλὴν σωματικὴν καὶ πνευματικὴν ὑγείαν τοῦ παιδιοῦ.
- δ) Ὑπεύθυνη δήλωσιν γιὰ τὴν οἰκογενειακὴν κατάστασιν τῶν γονέων τοῦ παιδιοῦ.
- ε) Ἀντίγραφον τῆς δήλωσιν φορολογίας εἰσοδήματος τοῦ τρέχοντος οἰκονομικοῦ ἔτους καὶ ἀντίγραφον ἐκκαθαριστικοῦ σημειώματος.
- στ) Γιὰ τὴν ἐγγραφήν παιδιῶν ἀλλοδαπῶν γονέων στὸν Παιδικὸν Σταθμὸν ἀπαραίτητη προϋπόθεσιν εἶναι ἡ ἄδεια νόμιμης παραμονῆς στὴν χώρα μας.
- ζ) Κάθε ἄλλο δικαιολογητικὸν πού θεωρεῖται ἀπαραίτητον (βεβαίωσιν πολυτεχνικῆς ιδιότητος κ.λπ.).

ἄρθρον 11

Διακοπὴ φιλοξενίας παιδιῶν

Ἡ διακοπὴ τῆς φιλοξενίας τῶν παιδιῶν πραγματοποιεῖται:

α) Ὅταν τὸ ζητήσουν με αἴτησίν αὐτοῦ οἱ γονεῖς καὶ οἱ κηδεμόνες τῶν παιδιῶν.

β) Ὅταν παρουσιαστοῦν σοβαρὰ προβλήματα στὴν ὑγείαν ἢ τὴ συμπεριφορὰ τῶν παιδιῶν καὶ δὲ μποροῦν νὰ ἀντιμετωπιστοῦν ἀπὸ τὸν Παιδικὸν Σταθμὸν.

γ) Ὅταν κατ' ἐξακολούθησιν καὶ παρὰ τὴν ἐγγραφὴν εἰδοποιήσιν πρὸς τοὺς γονεῖς, αὐτοὶ δὲ συμμορφῶνται πρὸς τὸ πρόγραμμα λειτουργίας τοῦ Σταθμοῦ.

δ) Ὅταν ἀπουσιάζουν συνεχῶς πέραν τοῦ ἐνός (1) μηνὸς ἀδικαιολόγητα τὰ παιδιὰ ἀπὸ τὸν Σταθμὸν.

ε) Ὅταν δὲν καταβάλλεται ἀπὸ τοὺς γονεῖς πέραν τῶν δύο (2) μηνῶν ἡ οἰκονομικὴ τους συμμετοχὴ, χωρὶς νὰ ὑπάρχει πρὸς τοῦτο σοβαρὸς λόγος.

ἄρθρον 12
Πόροι τοῦ Ἰδρύματος

Πόροι τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ εἶναι:

- α) Ἡ ἐτήσια ἐπιχορήγηση τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.
 - β) Τὰ ἔσοδα ἀπὸ τὴν πραγματοποίηση διαφόρων ἐκδηλώσεων, λαχειφόρων ἀγορῶν, ἐράνων κ.λπ.
 - γ) Οἱ δωρεές φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων καὶ κληρονομίες ὑπὲρ τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ.
 - δ) Ἡ μηνιαία οικονομικὴ συμμετοχὴ τῶν παιδιῶν που φιλοξενοῦνται στὸν Παιδικὸ Σταθμὸ.
 - ε) Οἱ ἐπιχορηγήσεις τῆς Νομαρχιακῆς ἢ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης, Ὁργανισμῶν καὶ ἄλλων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου.
 - στ) Οἱ τόκοι ἐκ καταθέσεων τῶν χρημάτων ὑπὲρ τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ.
 - ζ) Καθε ἄλλο ἔσοδο προερχόμενο ἀπὸ κάθε νόμιμη καὶ χρηστὴ πηγὴ.
- Ὅλα τὰ ἀνωτέρω ἔσοδα κατατίθενται σὲ Τραπεζικὸ Λογαριασμὸ στὸ ὄνομα τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ.
- Ὁ Πρόεδρος ὑπογράφει τὰ σχετικὰ ἔγγραφα γιὰ ἀνάληψη χρημάτων, τὶς ἐκδιδόμενες τραπεζικὲς ἐπιταγὲς κ.λπ.

ἄρθρον 13
Τηρούμενα βιβλία

Τὸ Ἴδρυμα ἔχει αὐτοτελῆ διαχείριση, τηρεῖ δὲ τὰ ἐξῆς διαχειριστικὰ βιβλία, θεωρημένα ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως:

- α) Βιβλίον Πρωτοκόλλου εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων.
 - β) Βιβλίον Πρακτικῶν Συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ.
 - γ) Βιβλίον Ταμείου, διπλότυπα Γραμμάτια Εἰσπράξεων καὶ Ἐντάγματα Πληρωμῶν, τὰ ὅποια εἶναι ἐκτελεστέα ἐφ' ὅσον φέρουν τὴν ὑπογραφή τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμίας τοῦ Δ.Σ. καὶ εἶναι θεωρημένα ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως.
 - δ) Βιβλίον Κτηματολογίου, στὸ ὁποῖο ἐγγράφονται ὅλα τὰ ἀκίνητα περιουσιακὰ στοιχεῖα τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ.
 - ε) Βιβλίον Συμβάντων.
 - στ) Βιβλίον Παρουσίας Προσωπικοῦ.
 - ζ) Βιβλίον Μητρώου Παιδιοῦ.
- Τὸ Ἴδρυμα τηρεῖ καὶ ἄλλα διαχειριστικὰ βιβλία, τὰ ὅποια κρίνονται ἀπὸ τὸ Δ.Σ. ἀπαραίτητα γιὰ τὴ λειτουργία του.

ἄρθρον 14
Δωρητὲς - Εὐεργέτες

Τὸ Δ.Σ. μὲ ἀπόφασί του δύναται νὰ ἀνακηρύξει Δωρητὲς καὶ Εὐεργέτες εἴτε ἐν ζωῇ εἴτε μετὰ θάνατον.

ἄρθρον 15
Εἰδικὲς Διατάξεις

Τὸ Ἴδρυμα καταργεῖται μὲ ἀπόφαση τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου κατόπιν αἰτιολογημένης ἀπόφασης τοῦ Δ.Σ. αὐτοῦ, ἢ ὁποῖα ἐγκρίνεται ἀπὸ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιον, ὅταν δὲν ἐκπληρῶναι τὶς ἐκκλησιολογικὲς προϋποθέσεις καὶ τὴν ἀποστολή του, ὅταν παρεκκλίνει τοῦ σκοποῦ τοῦ ἢ καταστῆ ἀνέφικτη ἢ λειτουργία του. Σὲ κάθε περίπτωσι καταργήσεως τοῦ Ἰδρύματος, κάθε κινητὸ καὶ ἀκίνητο περυσιακὸ στοιχεῖο αὐτοῦ περιέρχεται στὸ Νομικὸ Πρόσωπο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Πάντων Θεσσαλονίκης.

ἄρθρον 16
Τροποποίηση Κανονισμοῦ

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς μπορεῖ νὰ τροποποιηθῆ ἀπὸ τὴ Δ.Ι.Σ. μὲ αἰτιολογημένη ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος, ἐγκεκριμένη ἀπὸ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιον. Ἡ τροποποίηση ὑπάγεται στὶς ἴδιες διατυπώσεις δημοσίευσιν ὅπως καὶ ὁ παρὼν Κανονισμὸς.

ἄρθρον 17
Ἰσχύς τοῦ Κανονισμοῦ

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τὴν δημοσίευσί του στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ στὸ ἐπίσημο Δελτίο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος περιοδικό «Ἐκκλησία».

ἄρθρον 18
Κάλυψη δαπάνης

Ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη σὲ βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Πάντων Θεσσαλονίκης, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῆ.

Ἀθῆναι 31η Αὐγούστου 2007

Τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου ἀπουσιάζοντος
Ὁ Λαγκαδᾶ ΣΠΥΡΙΔΩΝ, Προεδρεύων

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, λαβοῦσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὶς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 29 §2 καὶ 59 §2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».
2. Τὶς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμένουσας Ἐκκλησίας τὶς ἀπορρέουσες ἀπὸ τὶς εὐαγγελικὰς ἐπιταγὰς, τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους πρὸς τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας.
3. Τὶς ὑφιστάμενες κοινωνικὰς, πνευματικὰς καὶ ποιμαντικὰς ἀνάγκες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 20/28.6.2007 καὶ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 806/28.6.2007 Πρόταση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας κ. Κοσμᾶ.
5. Τὴν ἀπὸ 5.9.2007 Ἀπόφαση Αὐτῆς.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Συνιστᾷ στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, Ἐκκλησιαστικὸ Ἰδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία: «**ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΠΡΟΑΓΩΓΗΣ ΥΓΕΙΑΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ "Ο ΑΓΙΟΣ ΛΟΥΚΑΣ ΚΡΙΜΑΙΑΣ"**». Ἡ ὀργάνωση, διοίκηση, διαχείριση καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος τούτου θὰ διέπεται ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ.

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
ΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ
ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΩΝΥΜΙΑ: «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΠΡΟΑΓΩΓΗΣ ΥΓΕΙΑΣ ΤΗΣ ΙΕ-
ΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ "Ο ΑΓΙΟΣ ΛΟΥΚΑΣ ΚΡΙΜΑΙΑΣ"»**

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

Ἄρθρον 1

Σύσταση - Ἐπωνυμία - Ἔδρα

Στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας καὶ ὑπὸ τὴν ἐποπτεία καὶ εὐθύνη αὐτῆς συνίσταται Ἐκκλησιαστικὸ Ἰδρυμα, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία: «**Ὀργανισμὸς Προαγωγῆς Ὑγείας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας "Ὁ Ἅγιος Λουκάς Κριμαίας"**», τὸ ὁποῖο θὰ λειτουργεῖ ὡς ἐξαρτημένη Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως αὐτοτελοῦς διαχείρισης καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρα. Τὸ Ἰδρυμα τελεῖ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἐποπτεία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἀποτελεῖ δὲ ὕπηρεσία αὐτῆς, καὶ διοικεῖται ὑπὸ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Ἔδρα τοῦ Ἰδρύματος θὰ εἶναι ἡ Ἱερὰ πόλη τοῦ Μεσολογγίου, τοῦ ὁμωνύμου Δήμου, θὰ στεγάζεται δὲ σὲ χῶρον, ὁ ὁποῖος βρίσκεται στὸν πρῶτον (1ο) ὄροφον κτιρίου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Θυσίας καὶ Μακρυκώστα 2 (Πλατεία Πέντε Πρωθυπουργῶν), ὁ ὁποῖος παραχωρήθηκε στὸ Ἰδρυμα πρὸς χρῆσιν μὲ τὴν ὑπ' ἀριθμ. Γ΄ Ἀπόφαση, τῆς 269/17.5.2007 Πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

Κανονισμὸς περὶ συστάσεως καὶ λειτουργίας Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΠΡΟΑΓΩΓΗΣ ΥΓΕΙΑΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ "ΑΓΙΟΣ ΛΟΥΚΑΣ ΚΡΙΜΑΙΑΣ"».

ἄρθρον 2

Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος

Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ παροχὴ καὶ ἐξασφάλιση, χωρὶς ἐπιδίωξη ἐπιχειρηματικοῦ κέρδους, δραστηριοτήτων σχετικῶν μὲ τὴν ὑποστήριξη καὶ τὴν προαγωγὴν τῆς ὑγείας καὶ ειδικώτερα:

1. Ἡ πραγματοποίηση δραστηριοτήτων, οἱ ὁποῖες ἀποσκοποῦν στὴν σωματικὴ, ψυχικὴ, πνευματικὴ καὶ κοινωνικὴ εὐεξία τοῦ ἀνθρώπου καὶ στὴν ἐπίτευξη τοῦ εὖ ζῆν, μέσω: α) τῆς ἐνισχύσεως τῶν πασχόντων συνανθρώπων μας, β) τῆς ἔγκυρης πληροφορήσεως καὶ ἐμπράκτου ὑποστηρίξεως τῆς νεότητος, γ) τῆς ἐνισχύσεως τῶν βασικῶν κοινωνικῶν θεσμῶν (οἰκογένεια, ἐκπαιδευτικὴ κοινότητα, κοινωνικὲς ὁμάδες κ.ἄ.) καὶ δ) τῆς ἀναδείξεως καὶ ἐνισχύσεως τῶν δημιουργικῶν στοιχείων τῆς προσωπικότητος τῶν ἀνθρώπων.

2. Ἡ παροχὴ πληροφοριῶν πρὸς πρόσωπα ἐξηρημένα ἀπὸ τὴν χρῆση οὐσιῶν καὶ πρόσωπα τοῦ περιβάλλοντός των μὲ σκοπὸν νὰ τὰ ἐνημερώσει γιὰ τὶς ὑπάρχουσες δυνατότητες θεραπείας καὶ νὰ ὑποστηρίξει τὴν προσπάθειά τους γιὰ ἀπεξάρτηση, τὴν πρόληψη τῆς χρήσεως, καταχρήσεως καὶ ἐξαρτήσεως ἀπὸ οὐσίες, τὴν ἀπεξάρτηση καὶ ψυχοκοινωνικὴ ἀποκατάστασιν τῶν ἀπεξαρτημένων.

3. Ἡ παροχὴ ὑπηρεσιῶν ἐκπαιδεύσεως, ἀγωγῆς καὶ προαγωγῆς τῆς ὑγείας, περιβαλλοντικῆς ἀγωγῆς, προληπτικῆς ψυχικῆς ὑγιεινῆς, ψυχοθεραπείας, κοινωνιοθεραπείας, ψυχοκοινωνικῆς στηρίξεως καὶ συμβουλευτικῆς καὶ ἐν γένει ὑγείας σπὸ εὐρὺ κοινό.

ἄρθρον 3

Μέσα γιὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ

Μέσα γιὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν ὡς ἄνω σκοπῶν εἶναι:

1. Ἡ ὀργάνωση συναντήσεων, ἡμερίδων, διαλέξεων, σεμιναρίων, συνεδρίων κ.λπ.

2. Ἡ ἔκδοση πάσης φύσεως σχετικῶν ἐντύπων, ἡ συνεργασία μὲ τὰ Μ.Μ.Ε. καὶ ἡ ἀξιοποίηση ἀλλῶν μέσων διαδόσεως τῆς πληροφορίας κατὰ τρόπον ἐπιστημονικῶς ἔγκυρον καὶ δεοντολογικῶς ὀρθό.

3. Ὅτιδήποτε ἄλλο μέσο, τὸ ὁποῖο τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος κρίνει ἀπαραίτητο, ἀναγκαῖο καὶ πρόσφορο γιὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

ἄρθρον 4

Διοίκηση - Διοικητικὸ Συμβούλιον

1. Τὸ Ἴδρυμα λειτουργεῖ ὑπὸ τὴν ἄμεση ἐπίβλησιν καὶ διοικητικὴ καὶ πνευματικὴ ἐποπτεία τοῦ Μητροπολίτου Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας καὶ διοικεῖται ἀπὸ πενταμελὲς (5μελὲς) Διοικητικὸ Συμβούλιον (ἐφεξῆς Δ.Σ.), τὸ ὁποῖο συγκροτοῦν:

α) Ὁ ἐκάστοτε Μητροπολίτης Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, ὡς Πρόεδρος, ἀναπληρούμενος ἀπὸ τὸν Ἀντιπρόεδρον τοῦ Δ.Σ. ὡς νόμιμος ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ.

β) Ὁ ἐκάστοτε Πρωτοσύγκελλος ἢ ὁ ἐκάστοτε Γενικὸς Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, ὡς Ἀντιπρόεδρος, ὀριζόμενος ἀπὸ τὸν Μητροπολίτην, ὁ ὁποῖος, σὲ περίπτωσιν ἀπουσίας ἢ κωλύματος τοῦ Μητροπολίτου, θὰ ἀναπληρῶναι αὐτὸν καὶ θα προεδρεύει τοῦ Δ.Σ.

γ) Τὰ ἄλλα μέλη τοῦ Δ.Σ. διορίζονται διὰ Πράξεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας. Ἡ θτεία τούτων ὀρίζεται διετῆς δυναμένη νὰ ἀνανεωθῆ, τὸ δὲ ἀξίωμα αὐτῶν εἶναι τιμητικὸ καὶ ἄμισθο.

2. Μέλη τοῦ Δ.Σ. τὰ ὁποῖα δὲν ἀνταποκρίνονται στὰ καθήκοντα τους ἢ κωλύονται στὴν ἄσκηση αὐτῶν ἢ δὲν ἐπιδεικνύουν γενικώτερον ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν ἐκτέλεσίν των ἢ προβαίνουν σὲ ἐνέργειες οἱ ὁποῖες ἔρχονται σὲ ἀντίθεση μὲ τὸν σκοπὸν τοῦ Ἰδρύματος ἢ παραιτοῦνται πρὶν ἀπὸ τὴν λήξιν τῆς θτείας των, παύονται καὶ ἀντικαθίστανται ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην.

3. Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος συγκροτεῖται σὲ σῶμα κατὰ τὴν πρώτην Συνεδρίασίν του καὶ ἐκλέγει τὸν Γραμματέα καὶ τὸν Ταμία.

4. Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος συνέρχεται τακτικὰ κάθε τρίμηνον καὶ ἔκτακτα ὅταν παρίσταται ἀνάγκη, ὕστερα ἀπὸ πρόσκλησιν τοῦ Προέδρου ἢ σὲ περίπτωσιν ἀπουσίας ἢ κωλύματος αὐτοῦ, τοῦ Ἀντιπροέδρου ἢ κατόπιν ἐγγράφου αἰτήσεως πρὸς τὸν Πρόεδρον τριῶν τουλάχιστον μελῶν.

5. Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος βρίσκεται σὲ ἀπαρτία ὅταν παρίσταται τρία (3) τουλάχιστον μέλη καὶ ὅπωςδήποτε ὁ Πρόεδρος ἢ σὲ περίπτωσιν ἀπουσίας ἢ κωλύματος καὶ μὲ ἐγγραφὴν ἐντολήν του, ὁ νόμιμος ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ, οἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτοῦ λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφία τῶν παρόντων μελῶν. Σὲ περίπτωσιν ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.

ἄρθρον 5

Ἀρμοδιότητες τοῦ Δ.Σ.

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος ἔχει τὶς ἀκόλουθες ἀρμοδιότητες:

1. Ἀποφασίζει γιὰ κάθε θέμα τὸ ὁποῖο ἀφορᾷ στὴν ὀργάνωση, διοίκηση καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος, στὴν ὁμαλὴ διαχείριση καὶ ἀξιοποίηση ἐν γένει τῶν πάσης φύσεως περιουσιακῶν στοιχείων, τὰ ὁποῖα ἔχουν διατεθεῖ σὲ χρῆση τοῦ Ἰδρύματος, καθὼς καὶ γιὰ κάθε ζήτημα τὸ ὁποῖο σχετίζεται μὲ τὴν ἐκπλήρωση τῶν σκοπῶν αὐτοῦ.

2. Συνεργάζεται γιὰ ὅλα τὰ σχετικὰ ζητήματα μὲ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, μὲ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια τῶν Ἐνοριῶν, μὲ τὰ Δ.Σ. τῶν Κοινοφελῶν καὶ λοιπῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἰδρυμάτων τῆς περιφέρειᾶς τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως, μὲ διαφόρους πολιτικούς, ἐπιστημονικούς καὶ λοιποὺς συλλήλογους, φορεῖς καὶ ὀργανισμοὺς, καθὼς καὶ μὲ τὴν Νομαρχικὴ καὶ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκηση, τοὺς τοπικοὺς φορεῖς καὶ ἐν γένει τὶς ἀρμόδιες κρατικὲς ὑπηρεσίες, καθὼς ἐπίσης καὶ μὲ φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα γιὰ τὴν προαγωγή καὶ ἐπίτευξη τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος.

3. Μεριμνᾷ γιὰ τὴν ἐξέγερση οἰκονομικῶν πόρων, γιὰ τὴν εὐρυθμὴ, ὁμαλὴ, ἀπροσκόπη καὶ ἀποτελεσματικὴ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος.

4. Καταρτίζει τὸν ἐτήσιο προϋπολογισμό καὶ ἀπολογισμό τοῦ Ἰδρύματος, τοὺς ὁποῖους ὑποβάλλει γιὰ ἔγκριση στὸ οἰκείο Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο. Τὰ ἔσοδα καὶ τὰ ἔξοδα τοῦ Ἰδρύματος προσδιορίζονται ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐσόδων καὶ ἐξόδων κατὰ τὸ οἰκονομικὸ ἔτος, τὸ ὁποῖο ἀρχίζει τὴν 1η Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους καὶ λήγει τὴν 31ην Δεκεμβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους.

5. Διορίζει καὶ παύει τὸ ἀπαραίτητο προσωπικὸ γιὰ τὴν ὁμαλὴ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος, ὀρίζει τὴν ἀντιμισθία αὐτοῦ σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τῶν κειμένων Νόμων καὶ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

6. Ἀποφασίζει γιὰ κάθε ἄλλο θέμα τὸ ὁποῖο ἀνακύπτει κατὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ δὲν προβλέπεται ρητῶς σὲ αὐτόν, μὲ τὴν ἐπιφύλαξη τῆς ἐγκρίσεως τῶν Ἀποφάσεων τοῦ ἀπὸ τὸν οἰκείο Μητροπολίτη.

ἄρθρον 6

Ἀρμοδιότητες Προέδρου, Ἀντιπροέδρου, Γραμματέως καὶ Ταμίου τοῦ Δ.Σ.

1. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ.:

- α) Ἴχει τὴν ἐποπτεία ὀργάνωσης, διοίκησης, λειτουργίας, διαχείρισης καὶ ἀξιοποίησης ἐν γένει τῶν περιουσιακῶν στοιχείων καὶ διάθεσης τῶν πόρων τοῦ Ἰδρύματος καὶ συντονίζει τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. γιὰ τὴν ὑλοποίηση τῶν εὐαγῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος.
- β) Ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἴδρυμα ἐνώπιον πάσης Διοικητικῆς, Δικαστικῆς, Ἐκκλησιαστικῆς καὶ ὁποιασδήποτε ἄλλης Ἀρχῆς, καθὼς ἐπίσης καὶ σὲ ὅλες του τὶς σχέσεις μὲ ἄλλα Ἰδρύματα, Ὄργανισμοὺς, νομικὰ ἢ φυσικὰ πρόσωπα.
- γ) Λαμβάνει γνῶση ὄλων τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων τοῦ Ἰδρύματος, συνυπογράφει μὲ τὸν Ταμία ὅλα τὰ οἰκονομικῆς φύσεως ἔγγραφα.
- δ) Συγκαλεῖ τὸ Δ.Σ. σὲ τακτικὲς ἢ ἔκτακτες συνεδριάσεις σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 4 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, διευθύνει τὶς συζητήσεις καὶ συνυπογράφει μὲ τὸν Γραμματέα τὰ Πρακτικὰ τῶν Συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ.
- ε) Ἐν γένει μεριμνᾷ γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ.

2. Ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Δ.Σ.:

Ἀναπληρώνει τὸν Πρόεδρο σὲ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματος σὲ ὅλες τὶς ὡς ἄνω ἀρμοδιότητες αὐτοῦ καὶ ἐνεργεῖ κατόπιν ἐντολῆς του.

3. Ὁ Γραμματέας τοῦ Δ.Σ.:

- α) Τηρεῖ τὸ Βιβλίον Πρωτοκόλλου καὶ ἐνημερώνει τὰ μνητῶα τοῦ Ἰδρύματος.
- β) Ἐπιμελεῖται τὴν ἀλληλογραφία τοῦ Ἰδρύματος.
- γ) Τηρεῖ τὸ Βιβλίον Πρακτικῶν τῶν Συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ., καὶ μεριμνᾷ γιὰ τὴν ἐγκαιρὴ ὑπογραφή των ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. Συντάσσει δὲ τὰ Πρακτικὰ καὶ τὰ συνυπογράφει μὲ τὸν Πρόεδρο.
- δ) Φυλάσσει τὰ ἔγγραφα, τὴν ἀλληλογραφία, τὰ βιβλία καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ Ἰδρύματος.

4. Ὁ Ταμίας τοῦ Δ.Σ.:

- α) Ἐνεργεῖ γιὰ λογαριασμὸ τοῦ Δ.Σ., ἐναντι τοῦ ὁποῖου εἶναι ὑπόλογος, τὶς διαχειριστικὲς πράξεις ἀναφορικὰ μὲ τὰ πάσης φύσεως περιουσιακὰ στοιχεῖα.

- β) Τηρεῖ καὶ φυλάσσει τὸ Βιβλίον Ταμείου, καθὼς καὶ τὰ Διπλότυπα Γραμμάτια Εἰσπράξεως καὶ Ἐντάληματα Πληρωμῶν τοῦ Ἰδρύματος.
- γ) Εἰσπράττει κάθε ἔσοδο τοῦ Ἰδρύματος μὲ Διπλότυπα Γραμμάτια Εἰσπράξεως, θεωρημένα ἀπὸ τὴν οἰκεία Ἱερὰ Μητρόπολη, τὰ ὁποῖα συνυπογράφει μὲ τὸν Πρόεδρο.
- δ) Διενεργεῖ τὶς πληρωμὲς γιὰ κάθε δαπάνη, ἡ ὁποία προβλέπεται στὸν ἐγκεκριμένο Προϋπολογισμὸ βάσει διπλοτύπων Ἐνταλημάτων Πληρωμῆς, θεωρημένων ἀπὸ τὴν οἰκεία Ἱερὰ Μητρόπολη, τὰ ὁποῖα ἐπίσης συνυπογράφει μὲ τὸν Πρόεδρο, ὅπως ἀλλήλων καὶ ὅλα τὰ οικονομικῆς φύσεως ἔγγραφα.
- ε) Εὐθύνεται γιὰ τὴν φύλαξη τῶν χρημάτων τοῦ Ἰδρύματος, τὰ ὁποῖα κατατίθενται σὲ ἰδιαιτέρο λογαριασμὸ μίᾱς ἐκ τῶν Τραπεζῶν, οἱ ὁποῖες λειτουργοῦν στὴν Ἱερὴ Πόλη τοῦ Μεσολλογγίου (σὲ λογαριασμὸ Ταμειευτηρίου) στὸ ὄνομα τοῦ Ἰδρύματος.
- στ) Διενεργεῖ καταθέσεις καὶ ἀναλήψεις χρημάτων μὲ ἐξουσιοδότηση τοῦ Προέδρου κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. καὶ ἐγκρίσεως ἀπὸ τὴν οἰκεία Ἱερὰ Μητρόπολη.
- ζ) Δύναται νὰ παρακρατεῖ χρηματικὸ ποσὸ στὰ χέρια του καθοριζόμενον ἀπὸ τὸ Δ.Σ. γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση ἐκτάκτων καὶ ἐπείγουσῶν ἀναγκῶν τοῦ Ἰδρύματος.
- η) Τηρεῖ τὸ Βιβλίον Κτηματολογίου καὶ τὸ Βιβλίον Ὑλικοῦ.
- θ) Καταρτίζει τὸν Προϋπολογισμὸ καὶ Ἀπολογισμὸ τοῦ Ἰδρύματος, τοὺς ὁποίους ὑποβάλλει στὸ Δ.Σ. πρὸς ψήφιση καὶ στὴν οἰκεία Ἱερὰ Μητρόπολη γιὰ ἐγκριση.
- ι) Τὸν Ταμία ὅταν ἀπουσιάζει ἢ κωλύεται, ἀναπληρῶνει ἕτερο μέλος τοῦ Δ.Σ., τὸ ὁποῖο ὀρίζεται μὲ ἀπόφασή του.

ἄρθρον 7

Τηρούμενα Βιβλία

Τὸ Ἴδρυμα ἔχει ἰδίᾳ διαχειρίση, τηρεῖ δὲ τὰ ἀπαραίτητα διαχειριστικὰ βιβλία, ἥτοι:

1. Βιβλίον Πρωτοκόλλου εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων.
2. Βιβλίον Πρακτικῶν τοῦ Δ.Σ., στὸ ὁποῖο καταχωροῦνται τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων αὐτοῦ, οἱ ἀποφάσεις καὶ πράξεις του.

3. Βιβλίον Κτηματολογίου (βιβλίον ἀκινήτων ἀνηκόντων στὴν περιουσία τοῦ Ἰδρύματος).

4. Βιβλίον Ὑλικοῦ, στὸ ὁποῖο καταγράφονται τὰ πάγια στοιχεῖα (κινητὰ πράγματα), τὰ ὁποῖα ἀνήκουν στὸ Ἴδρυμα.

5. Βιβλίον ἀπογραφῶν καὶ ἰσολογισμοῦ.

6. Διπλότυπα Εἰσπράξεων καὶ Ἐντάληματα πληρωμῶν ἀριθμημένα καὶ θεωρημένα ἀπὸ τὴν οἰκεία Μητρόπολη.

7. Βιβλίον Ταμείου ἀριθμημένο καὶ θεωρημένο ἀπὸ τὴν οἰκεία Μητρόπολη.

8. Κάθε ἄλλο ἀναγκαῖο βιβλίον (π.χ. Βιβλίον παρακολουθήσεως μισθώσεων, Μητρώο ἐκπαιδευτῶν καὶ ἐκπαιδευομένων κ.λπ.).

ἄρθρον 8

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος γιὰ τὴν καλὴ καὶ ἀπρόσκοπτη λειτουργία του εἶναι:

1. Οἱ οικονομικὲς ἐνισχύσεις τῶν Ἱερῶν Μονῶν καὶ Ἱερῶν Ναῶν.

2. Οἱ κρατικὲς ἐπιχορηγήσεις, οἱ ἐπιχορηγήσεις ἀπὸ προγράμματα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης, τῆς Νομαρχιακῆς ἢ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, Ὄργανισμῶν καὶ ἄλλων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, Φυσικῶν προσώπων καὶ κάθε ἄλλη νόμιμη ἐπιχορήγηση.

3. Οἱ δωρεές, κληρονομίες, κληροδοσίες, εἰσφορές, ἔρανοι καὶ χρηματοδοτήσεις παντὸς φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου.

4. Οἱ τόκοι ἀπὸ καταθέσεις σὲ Τράπεζες ἢ ἄλλους πιστωτικοὺς ὀργανισμοὺς.

5. Εἰσφορές σὲ εἶδος ἢ χρῆμα, φίλων τοῦ Ἰδρύματος.

6. Κάθε ἄλλο ἔσοδο προερχόμενο ἀπὸ νόμιμη πηγὴ καὶ μὴ προβλεπόμενον ἀπὸ τὸ παρὸν ἄρθρο.

ἄρθρον 9

Διάθεση Πόρων

Οἱ πόροι τοῦ Ἰδρύματος διατίθενται μετὰ ἀπὸ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. γιὰ τὸν ἀναγκαῖο ἐξοπλισμὸ τοῦ Ἰδρύματος καὶ τὴν εὐρυθμὴν λειτουργία του. Γιὰ τὴν πληρωμὴ παγίων καὶ λοιπῶν ἐξόδων λειτουργίας αὐτοῦ, (ὅπως λογαριασμοὶ Δ.Ε.Κ.Ο., συντήρηση τῶν χώρων τοῦ Ἰδρύματος κ.λπ.) καὶ τέλος γιὰ κάθε τι ἄλλο, τὸ ὁποῖο δὲν

προβλέπεται ἀπὸ τὸ παρὸν ἄρθρο καὶ εἶναι σχετικό μὲ τὴν ἐκπληρῶση τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος, μὲ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'
ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ἄρθρον 10
Σφραγίδα τοῦ Ἰδρύματος

Τὸ Ἴδρυμα ἔχει σφραγίδα κυκλική, στὴν περιφέρεια τῆς ὁποίας ἀναγράφεται: «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ» καὶ στὸ μέσο «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΠΡΟΑΓΩΓΗΣ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ “Ο ΑΓΙΟΣ ΛΟΥΚΑΣ ΚΡΙΜΑΙΑΣ”» καὶ στὸ κέντρο τὴν εικόνα τοῦ Ἁγίου Λουκᾶ Κριμαίας.

ἄρθρον 11
Κατάργηση τοῦ Ἰδρύματος

Τὸ παρὸν Ἴδρυμα καταργεῖται μὲ ἀπόφαση τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου ὕστερα ἀπὸ σχετικὴ πρόταση καὶ ὁμόφωνη ἀπόφαση παρουσίᾳ ὅλων τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἔγκριση τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, ὅταν δὲν ἐκπληρῶναι τὶς ἐκκλησιολογικὲς αὐτοῦ προϋποθέσεις καὶ τὴν ἀποστολή του, ὅταν παρεκκλίνει τοῦ σκοποῦ του καὶ καθίσταται ἀδύνατη ἡ λειτουργία του.

Σὲ περίπτωσι καταργήσεως τοῦ Ἰδρύματος ὅλη ἡ κινητὴ καὶ ἀκίνητη περιουσία του περιέρχεται αὐτοδίκαια στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, ἡ ὁποία δύναται νὰ τὴ διαθέσει γιὰ ὅποιονδήποτε παρεμφερῆ σκοπὸ.

ἄρθρον 12
Τροποποίηση Κανονισμοῦ

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς τροποποιεῖται μὲ ἀπόφαση τῆς Δ.Ι.Σ. ὕστερα ἀπὸ αἰτιολογημένη πρόταση τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου καὶ ὁμόφωνη ἀπόφαση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος γιὰ τὴ λήψη τῆς ὁποίας εἶναι ἀπαραίτητη ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου.

ἄρθρον 13
Ἰσχύς τοῦ Κανονισμοῦ

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχεται ἀπὸ τὴ δημοσίευσή του στὸ Ἐπίσημο Δελτίο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καὶ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

ἄρθρον 14
Κάλυψη δαπάνης

Ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη σε βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθεῖ.

Ἀθήνα 5 Σεπτεμβρίου 2007

Τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου ἀπουσιάζοντος
Ὁ Νέας Κρήνης καὶ Καθαμαριάς ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ
Προεδρεύων

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, λαβοῦσα ὑπ' ὄψη:

1. Τὶς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1 παρ. 4, 29 παρ. 2, 59 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ Ἰδρυτῆ τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ γιὰ τὴν ἄσκηση τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης καὶ φιλάνθρωπίας.

3. Τὶς ὑποχρεώσεις πρὸς τὸ πλήρωμα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας, καὶ εἰδικότερα τὴν ἀνάγκην ἐξασφαλίσεως συνθηκῶν μιᾶς ἀξιοπρεποῦς διαβιώσεως καὶ ἐνὸς εἰρηνικοῦ τέλους Ἐφησυχάζοντων ἢ Σχολαζόντων Ἀρχιερέων, ἐπίσης δὲ Ἱερομονάχων καὶ λοιπῶν ἐκ τοῦ Ἱερατείου πνευματικῶν ἐργατῶν τοῦ Εὐαγγελίου.

4. Τὶς ὑφιστάμενες κοινωνικῆς, πνευματικῆς καὶ ποιμαντικῆς ἀνάγκες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας καὶ εἰδικότερα τὴν Παύλειο ἀποστολικὴν ρῆσιν καὶ ἐντολὴν «ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε» (Γαλ. 6, 2) καὶ τὴν ὑπόδειξιν «οἱ καλῶς προεστῶτες πρεσβύτεροι διηλθὺς τιμῆς ἀξιούσθωσαν, μάλιστα δὲ οἱ κοπιῶντες ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ» (Α΄ Τιμ. 5,17-18).

5. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 70/2007 Πράξιν, καὶ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 367/4.6.2007 Πρόταση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας κ. Ἀμβροσίου.

6. Τὴν ἀπὸ 22.7.2007 Γνωμοδότηση τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

7. Τὴν ἀπὸ 5.9.2007 Ἀπόφαση Αὐτῆς.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Συνιστᾷ στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας Ἐκκλησιαστικὸ Ἰδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία: «"ΤΟ ΧΑΝΙ ΤΗΣ ΒΟΣΤΙΤΣΑΣ" ΟΙΚΟΣ ΕΥΓΗΡΙΑΣ ΣΧΟΛΑΖΟΝΤΩΝ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ ΚΑΙ ΑΙΓΙΑΛΕΙΑΣ». Ἡ ὀργάνωση, διοίκηση, διαχείριση καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος τούτου θὰ διέπεται ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΩΝΥΜΙΑ: «"ΤΟ ΧΑΝΙ ΤΗΣ ΒΟΣΤΙΤΣΑΣ" ΟΙΚΟΣ ΕΥΓΗΡΙΑΣ ΣΧΟΛΑΖΟΝΤΩΝ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ ΚΑΙ ΑΙΓΙΑΛΕΙΑΣ»

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

Ἄρθρον 1

Σύσταση – Ἐπωνυμία – Ἔδρα – Σφραγίδα

1. Στὴ περιφέρεια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καλαβρύτων καὶ ὑπὸ τὴν ἐποπτεία καὶ εὐθύνη αὐτῆς συνίσταται Ἐκκλησιαστικὸ Ἰδρυμα ποῦ θὰ λειτουργεῖ ὡς ἐξηρητημένῃ ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως αὐτοτελοῦς διαχείρισης καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρα, μὲ τὴν ἐπωνυμία «"ΤΟ ΧΑΝΙ ΤΗΣ ΒΟΣΤΙΤΣΑΣ" ΟΙ-

Κανονισμὸς περὶ συστάσεως καὶ λειτουργίας Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «"ΤΟ ΧΑΝΙ ΤΗΣ ΒΟΣΤΙΤΣΑΣ" ΟΙΚΟΣ ΕΥΓΗΡΙΑΣ ΣΧΟΛΑΖΟΝΤΩΝ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ ΚΑΙ ΑΙΓΙΑΛΕΙΑΣ»

ΚΟΣ ΕΥΓΗΡΙΑΣ ΣΧΟΛΑΖΟΝΤΩΝ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ ΚΑΙ ΑΙΓΙΑΛΕΙΑΣ», καὶ θὰ διέπεται ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

2. Ἐδρα τοῦ Ἰδρύματος τούτου ὀρίζεται ἡ ἔδρα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγιαλείας, ἥτοι τὸ Αἶγιο Ἀχαΐας.

3. Τὸ Ἰδρυμα ἔχει δική του σφραγίδα μὲ δύο (2) ἐπάλληλους κύκλους, ἡ ὁποία περιμετρικὰ ἐντὸς πλαισίου φέρει τὶς λέξεις ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ ΚΑΙ ΑΙΓΙΑΛΕΙΑΣ «ΤΟ ΧΑΝΙ ΤΗΣ ΒΟΣΤΙΤΣΑΣ» καὶ στὸ μέσο φέρει τὸν Δικέφαλο Ἄετό.

ἄρθρον 2

Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος

Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ παροχὴ καὶ ἐξασφάλιση, χωρὶς ἐπιδίωξη ἐπιχειρηματικοῦ κέρδους, σὲ κατάλληλους καὶ εἰδικὰ ἐξοπλισμένους χώρους του, διαμονῆς, διατροφῆς, καὶ κάθε ἐν γένει περιθάλψεως καὶ πάσης ἄλλης προστασίας, σὲ ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερεῖς, ὑπερβάντας τὸ 70ο ἔτος ἢ σχολιάζοντας Ἀρχιερεῖς ἢ συνταξιούχους Ἱερομονάχους ποὺ ἐγκαταβιοῦν στὸν κόσμο καὶ συνταξιούχους Πρεσβυτέρους ποὺ διατελοῦν ἐν χρεΐᾳ, οἱ ὁποῖοι ἔχουν συμπληρώσει τὸ 75ο ἔτος τῆς ἡλικίας τους καὶ διετέλεσαν:

α) Ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερεῖς τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

β) Ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερεῖς τοῦ κλίματος τῶν Πρεσβυγενῶν Ὁρθοδόξων Πατριαρχείων, καταγόμενοι κατὰ προτίμηση ἀπὸ τὸν Νομὸ Ἀχαΐας ποὺ ἐπιθυμοῦν νὰ ἐγκαταβιώσουν στὴν Ἑλλάδα.

Ἐπίσης:

γ) Ἱερομόναχοι, ποὺ ἐργάστηκαν στὸν κόσμο καὶ διακρίθηκαν ὡς πνευματικοὶ ἐργάτες τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ

δ) Πρεσβύτεροι ἐν χρεΐᾳ, ἐφ' ὅσον διετέλεσαν στελέχη τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας καὶ ἀνάησαν τὸν βίον στὸ ποιμαντικὸ ἔργο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

ἄρθρον 3

Ἐκπλήρωση τοῦ σκοποῦ

Α) Στοὺς σκοποὺς τοῦ Ἰδρύματος: «ΤΟ ΧΑΝΙ ΤΗΣ ΒΟΣΤΙΤΣΑΣ» λογίζονται:

1. Ἡ κοινωνία τῆς ἀγάπης, δηλαδὴ ἡ ἐπικοινωνία τῶν ἐνοίκων μετὰ τῶν μελῶν τῆς λοιπῆς κοινωνίας τοῦ Αἰγίου καὶ ὄχι μόνο. Ἡ ἐπικοινωνία αὐτὴ ἐπιτυγχάνεται μὲ τὴ

διοργάνωση δεξιῶσεων καὶ δεῖπνων, φιλικῶν συνάξεων πνευματικῆς ἀναστροφῆς, συνεσιᾶσεων, ἀπογευματινῶν συναντήσεων γιὰ τὸν πατροπαράδοτο καφέ μετὰ τῶν εὐσεβῶν ἀνθρώπων καὶ παραγόντων τῆς τοπικῆς κοινωνίας, μὲ σκοπὸ τὴν πνευματικὴ ἐνίσχυση καὶ τροφοδοσία τῶν ἐκάστοτε προσκαλουμένων, ἀλλὰ καὶ πρὸς ψυχικὴ τόνωση καὶ ἐνδυνάμωση τῶν ἐγκαταβιούτων ἀξιοσεβάστων Κληρικῶν. Ὁ χώρος τοῦ ὑπογείου τῆς οἰκίας προορίζεται γιὰ τὴν ἐκπλήρωση τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ.

2. Ἡ κατὰ τὴν προαίρεση καὶ δύναμη τῶν ἐγκαταβιούτων Κληρικῶν ἀπρόσκοπη τέλεση ὄλων τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Λατρείας στὸ παρακείμενο παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου. Ἡ κατὰ τὶς ἐκάστοτε τελούμενες ἱερὲς Ἀκολουθίες προσέλευση καὶ συμμετοχὴ τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν τυγχάνει εὐκαταία, ποθητὴ καὶ εὐλογημένη.

3. Οἱ δαπάνες τοῦ Ἰδρύματος νοσηλείας τῶν ἐγκαταβιούτων Κληρικῶν σὲ νοσηλευτικὰ Ἰδρύματα τῆς ἡμεδαπῆς ἢ τῆς ἀλλοδαπῆς, ὅποτεδήποτε αὐτὸ κρίνεται ἀναγκαῖο.

4. Ἡ ἄσκηση τῆς φιλάνθρωπίας γιὰ τὴν χορήγηση ἐπιδομάτων σὲ ἀναξιοπαθοῦντες, ἐφ' ὅσον ὑφίσταται ταμειακὴ εὐχέρεια.

5. Ἡ μέριμνα γιὰ τὴν τέλεση τῆς ἐξοδίου ἀκολουθίας καὶ τὴν ταφὴν, τῶν καθιερωμένων μνημοσύνων κ.λπ. ὑπὲρ τῶν τεθνεώτων. Ἡ μέριμνα αὐτὴ βαρύνει κατὰ κύριο λόγον τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγιαλείας.

Β) Ἡ ἐκπλήρωση τοῦ σκοποῦ τοῦ Ἰδρύματος θεωρεῖται ἱκανοποιητικὴ ἕως πλήρης, ἐφ' ὅσον καὶ ἓνας μόνον Ἀρχιερεὺς ἢ Πρεσβύτερος ἐγκαταβιώνει σὲ αὐτό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

ἄρθρον 4

Διοίκηση τοῦ Ἰδρύματος

1. Τὸ Ἰδρυμα διοικεῖται ἀπὸ τριμελὲς (3μελὲς) Διοικητικὸ Συμβούλιον (ἐφεξῆς Δ.Σ.), στὸ ὁποῖο μετέχουν ἀπὸ θέσεως:

α. Ὁ ἐκάστοτε Μητροπολίτης Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγιαλείας, ὡς Πρόεδρος, ἀναπηρούμενος ἀπὸ τὸν Ἀντιπρόεδρο τοῦ Δ.Σ. (τὸν ἐκάστοτε Πρωτοσύγκελλο ἢ τὸν ἐκάστοτε Γενικὸ Ἀρχιερατικὸ Ἐπίτροπο ἢ ἄλλον προσωνοῦχον Κληρικὸν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καλαβρυ-

των καὶ Αἰγιαθείας, σὲ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματος τοῦ Μητροπολίτου).

β. Ὁ ἐκάστοτε Πρόεδρος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Καθεδρικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Φανερωμένης Αἰγίου, ὡς Γραμματέας, ἀναπληρούμενος ἀπὸ τὸν Γραμματέα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, κληρικὸ ἢ λαϊκὸ, ἐπιλεγόμενο καὶ ὀριζόμενο ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη, ὡς Πρόεδρος.

γ. Ἐνα ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ἐν Αἰγίῳ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος «Ο ΑΓΙΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ», ὡς Ταμία, ὀριζόμενο δι' Ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. του, ἀναπληρούμενος ἀπὸ ἓνα ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, κληρικὸ ἢ λαϊκὸ, ἐπιλεγόμενο καὶ ὀριζόμενο ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη, ὡς Πρόεδρος.

2. Ἡ θτεία τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. εἶναι ἰσόβιος. Ἐὰν μέλος τοῦ Δ.Σ. ἀδυνατεῖ ἢ ἀρνεῖται νὰ ἐκπληρώσει τὰ καθήκοντά του, ἀντικαθίσταται μὲ ἕτερο τινὰ κληρικὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἢ ἓνα ἐκ τῶν λαϊκῶν καὶ εὐυπολήπτων προσώπων τῆς κοινωρίας τοῦ Αἰγίου, ἐπιλεγόμενο καὶ ὀριζόμενο ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου. Τὴν ἀνάγκη τῆς ἀντικαταστάσεως κρίνει καὶ ἀποφασίζει ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης, ὡς Πρόεδρος.

3. Ἡ ἰδιότητα τοῦ μέλους τοῦ Δ.Σ. εἶναι τιμητικὴ καὶ ἄμισθος.

4. Ἐὰν τὸ Δ.Σ. κρίνει ἀναγκαῖο, μπορεῖ νὰ διορίζει εἰδικὸ πρόσωπο ὡς Διαχειριστή, στὸ ὁποῖο ἀνατίθενται ἢ διεκπεραίωση τῆς ἀλληλογραφίας, ἢ προμήθεια τῶν ἀναγκαίων, ὁ συντονισμὸς τῶν ἐσωτερικῶν λειτουργιῶν καὶ ἡ γενικότερη ἐπιμέλεια τῶν ὑποθέσεων τοῦ Ἰδρύματος. Μὲ τὴν ἴδια ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. καθορίζεται καὶ τὸ ὕψος τοῦ μηνιαίου ἐπιδόματος, τὸ ὁποῖο θα χορηγηθεῖ στὸν ὡς ἄνω ὑπάλληλο, ὡς εὐλογία.

ἄρθρον 5

Διοικητικὸ Συμβούλιο

1. Τὸ Δ.Σ. συγκαλεῖται ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη ὡς Πρόεδρο ἐπὶ τῇ βᾶσει τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως, τὴν ὁποία συντάσσει καὶ ὑπογράφει ὁ Σεβασμιώτατος Πρόεδρος.

2. Συνεδριάζει στὸ ἐντὸς τῆς κατοικίας Γραφεῖο τοῦ Ἰδρύματος, ὅποτε ὑπάρχει ἀνάγκη.

3. Λογίζεται σὲ ἀπαρτία ἐὰν παρίστανται δύο (2) τουλάχιστον μέλη, ἓνα ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι ἀπαραιτήτως ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ νόμιμος Ἀναπληρωτής του.

Οἱ ἀποφάσεις τοῦ Δ.Σ. λαμβάνονται κατὰ πλειονοψη-

φία. Σὲ περίπτωση ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου.

ἄρθρον 6

Ἀρμοδιότητες τοῦ Προέδρου

1. Τὸ Ἰδρυμα ὑπόκειται στὴν πνευματικὴ καὶ διοικητικὴ ἐποπτεία τοῦ Σεβασμιωτάτου Προέδρου του, ὁ ὁποῖος ἀσκεῖ προληπτικὸ καὶ κατασταλτικὸ ἔλεγχο ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ. καὶ ἀποφασίζει γιὰ κάθε θέμα, τὸ ὁποῖο δὲν προβλέπεται ἀπὸ τὸν παρόντα Κανονισμό.

2. Ὁ Σεβασμιώτατος Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. ἔχει τὶς ἀκόλουθες ἀρμοδιότητες:

α. Ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἰδρυμα ἐνώπιον κάθε Διοικητικῆς, Δικαστικῆς, Ἐκκλησιαστικῆς καὶ ὁποιασδήποτε ἄλλης Ἀρχῆς καὶ σὲ ὅλες του τὶς σχέσεις μὲ ἄλλα Ἰδρύματα, Ὁργανισμοὺς, Νομικὰ ἢ φυσικὰ πρόσωπα, ἐκτὸς ἂν ἄλλως ἀποφασίσει τὸ Δ.Σ. προκειμένου περὶ εἰδικῶν περιπτώσεων.

β. Συγκαλεῖ τὸ Δ.Σ. καὶ καταρτίζει τὴν Ἡμερησία Διάταξη.

γ. Ἐνεργεῖ, μὲ τὸν Ταμία, τὴν εἴσπραξη τῶν ὑπὲρ τοῦ Ἰδρύματος προσφερομένων δωρεῶν.

δ. Λαμβάνει γνώση ὄλων τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων τοῦ Ἰδρύματος καὶ ὑπογράφει ὅλη τὴν ἀλληλογραφία, τὰ οικονομικῆς φύσεως ἔγγραφα, τὰ συμβόλαια καὶ τὶς συμβάσεις αὐτοῦ.

ε. Ἐκτελεῖ μὲ τὸν Γραμματέα τὶς ἀποφάσεις τοῦ Δ.Σ. καὶ ὑπογράφει τὰ ἐξερχόμενα ἔγγραφα.

ἄρθρον 7

Ἀρμοδιότητες τοῦ Δ.Σ.

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο ἔχει τὶς ἀκόλουθες ἀρμοδιότητες:

1. Μεριμνᾷ γιὰ τὴν ὁμαλὴ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος, τὴν ὑγιεινὴ διατροφή τῶν περιθαληπομένων, τὴν ἐξασφάλιση ὄρων μιᾶς ἄνετης, πρὸ πάντων δὲ ἀξιοπρεποῦς, διαβιώσεως τῶν ἐγκαταβιούντων, καὶ τὴν παροχὴ κάθε ἀναγκαίας προστασίας σὲ αὐτούς.

2. Ἀποφασίζει γιὰ τὴν πρόσληψη καὶ τὴν παύση τοῦ προσωπικοῦ (νοσηλευτῶν, φυσιοθεραπευτῶν κ.λπ.), ὅποτε αὐτὸ κρίνεται ἀναγκαῖο, γιὰ τὰ καθήκοντα, τὶς ἀρμοδιότητες καὶ τὶς ἀποδοχές τους, καθὼς καὶ γιὰ τὰ λοιπὰ συναφῆ ζητήματα σύμφωνα πάντα μὲ τὶς διατά-

ξεις τῆς κειμένης νομοθεσίας.

3. Διοικεῖ καὶ διαχειρίζεται τὴν περιουσία τοῦ Ἰδρύματος.

4. Ψηφίζει τὸν Προϋπολογισμό καὶ τὸν Ἀπολογισμό αὐτοῦ καὶ ὑποβάλλει αὐτοὺς πρὸς ἔγκριση στὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο.

5. Ἀποφασίζει γιὰ τὴν ἀποδοχὴ τῶν δωρεῶν.

6. Συντάσσει καὶ ψηφίζει τὸν Ἑσωτερικὸ Κανονισμὸ λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος, τὸν ὁποῖο ὑποβάλλει πρὸς ἔγκριση στὸν οἰκεῖο Μητροπολίτη.

ἄρθρον 8

Καθήκοντα τοῦ Γραμματέως καὶ τοῦ Ταμίας

1. Ὁ Γραμματέας τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ὑπεύθυνος γιὰ τὴν ἐγγραφὴ καὶ τήρηση τῶν Πρακτικῶν τοῦ Δ.Σ. καὶ μεριμνᾷ γιὰ τὴν ὑπογραφή τους. Τηρεῖ τὸ πρωτόκολλο, ἐνημερώνει τὰ μνηστῆρα τοῦ Ἰδρύματος, διεκπεραιώνει τὴν ἀλληλογραφία, ἐποπτεύει τὴν διασφάλιση τοῦ Ἀρχείου καὶ φυλάσσει τὴν σφραγίδα τοῦ Ἰδρύματος.

2. Ὁ Ταμίας ἐνεργεῖ τὶς εἰσπράξεις καὶ πληρωμὲς μὲ διπλότυπα Γραμμάτια Εἰσπράξεως καὶ Ἐντάγματα Πληρωμῶν, θεωρημένα ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας. Συντάσσει σὲ σχέδιο τὸν Προϋπολογισμό καὶ τὸν Ἀπολογισμό καὶ τηρεῖ ἐπιμελῶς τὰ βιβλία καὶ τὰ παραστατικὰ στοιχεῖα τῆς οικονομικῆς διαχείρισεως.

ἄρθρον 9

Προσωπικὸ τοῦ Ἰδρύματος

1. Τὸ προσωπικὸ τοῦ Ἰδρύματος διακρίνεται σὲ ἔμμισθο καὶ ἐθελοντικὸ (μερικῆς ἢ πλήρους ἀπασχολήσεως). Τὸ ἔμμισθο προσωπικὸ προσλαμβάνεται, ἀπασχολεῖται, ἀμείβεται καὶ παύεται ἀπὸ τὸ Δ.Σ. κατόπιν αἰτιολογημένης ἀποφάσεως καὶ σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τῆς κειμένης νομοθεσίας. Στὸ ἐθελοντικὸ προσωπικὸ συγκαταλέγονται ὅσοι μὲ τὴ θέλησή τους καὶ ἄνευ ἀμοιβῆς παρέχουν τὶς ὑπηρεσίες τους στὸ Ἰδρυμα.

2. Τὸ προσωπικὸ, ἔμμισθο καὶ ἐθελοντικὸ διακρίνεται περαιτέρω σὲ Διοικητικὸ, Ἱατρικὸ, Νοσηλευτικὸ, Εἰδικὸ καὶ Βοηθητικὸ. Ὁ λεπτομερὴς καταμερισμὸς τῶν θέσεων ἐργασίας θὰ προβληθεῖ ἀπὸ τὸν Ἑσωτερικὸ Κανονισμὸ λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος.

ἄρθρον 10

Τηρούμενα Βιβλία

Τὸ Ἰδρυμα ἔχει ἰδία διαχείριση, τηρεῖ δὲ τὰ ἀπαραίτητα ἀπὸ τὸ νόμο διαχειριστικὰ βιβλία ἴτοι:

1. Βιβλίον Πρωτοκόλλου εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων.

2. Βιβλίον Πρακτικῶν τοῦ Δ.Σ., στὸ ὁποῖο καταχωροῦνται τὰ Πρακτικὰ τῶν Συνεδριάσεων αὐτοῦ καὶ ὅλες οἱ Ἀποφάσεις καὶ Πράξεις του.

3. Βιβλίον Ὑλικοῦ στὸ ὁποῖο νὰ καταγράφονται τὰ πάγια κιντὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα τοῦ Ἰδρύματος (χρεόγραφα, εἰδικὲς ἀξίες κ.λπ.)

4. Βιβλίον ἀκίνητης περιουσίας τοῦ Ἰδρύματος (Κτηματολογίου), στὸ ὁποῖο πρέπει νὰ καταγράφονται ὅλα τὰ ἀκίνητα στοιχεῖα ποὺ ἀνήκουν στὴν περιουσία τοῦ Ἰδρύματος καὶ τὸ ὁποῖο πρέπει νὰ εἶναι θεωρημένο σύμφωνα μὲ ὅσα προβλέπει ἡ ἰσχύουσα νομοθεσία.

5. Βιβλίον Ἀπογραφῶν καὶ Ἰσολογισμοῦ.

6. Διπλότυπα Εἰσπράξεων καὶ Ἐντάγματα Πληρωμῶν ἀριθμημένα καὶ θεωρημένα ἀπὸ τὴν οἰκεῖα Μητρόπολη.

7. Βιβλίον Ταμείου ἀριθμημένο καὶ θεωρημένο ἀπὸ τὴν οἰκεῖα Μητρόπολη.

8. Βιβλίον Εἰσαγωγῆς – Ἐξόδου ἐγκαταβιούντων καὶ περιθαλπομένων καὶ ἱστορικοῦ μνηστῆρα αὐτῶν.

9. Τὰ ἀναγκαῖα βιβλία γιὰ τὴν παρακολούθηση τῆς διαχείρισεως τῶν μισθώσεων, βιβλίον ἀποθήκης τροφίμων καὶ ὑλικῶν, βιβλίον ἐλέγχου σιτιζομένων κ.λπ.

Ἄπαντα τὰ βιβλία θεωροῦνται ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τοῦ Ἰδρύματος.

ἄρθρον 11

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος

1. Τὰ ἔσοδα καὶ τὰ ἔξοδα τοῦ Ἰδρύματος προσδιορίζονται ἀπὸ τὸν Προϋπολογισμό Ἐσόδων καὶ Ἐξόδων κατὰ τὸ οικονομικὸ ἔτος, τὸ ὁποῖο ἀρχίζει τὴν 1η Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους καὶ λήγει τὴν 31η Δεκεμβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους. Τὴν εὐθύνη γιὰ τὴν ἐξασφάλιση καὶ παροχὴ τῶν ἀναγκαίων πόρων πρὸς τὴν ἀπρόσκοπτη λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος ἔχει ἡ Ἱερὰ Μητρόπολη Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας, ἡ ὁποία καταβάλλει ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῆς πόρων τὰ χρήματα ποὺ ἀπαιτοῦνται κατ' ἔτος πρὸς ἐξισορρόπηση τῶν μεγεθῶν τοῦ Ἀπολογισμοῦ τοῦ Ἰδρύματος. Ἡ χρηματοδότηση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἡ ὁποία συμπληρώνει τὴν ἀρχικὴ προσφορὰ μέρους τῶν Μετοχῶν τῆς «ΜΕΤΟΧΙ Α.Ε.», ἀπονέμεται ἔναντι τῶν κό-

πων, μόχθων καὶ θυσιῶν τῶν ἐργατῶν τοῦ Εὐαγγελίου, ὅσοι ἐγκαταβιώνουν στὸ Ἴδρυμα, ἐμπιστευόμενοι τὴν φροντίδα γιὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς των στὴν στοργικὴ μέριμνα τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας, ἐκφραζόμενη καὶ ὑλοποιούμενη μέσω τῶν ἐπιγενομένων.

2. Τὰ ἐκ τοῦ πακέτου τῶν χορηγηθεισῶν Μετοχῶν τῆς «ΜΕΤΟΧΙ Α.Ε.» μερίσματα.

3. Οἱ ἐκούσιες προσφορὲς τῶν ἐγκαταβιούντων καὶ περιθαλπομένων.

4. Οἱ ἐκ Χρεωγράφων κ.λπ. τίτλων, μεριδίων Ε.Π.Ε. πρόσοδοι κ.ἄ.

5. Οἱ ἐκάστοτε ἐπιχορηγήσεις τῶν Ἱερῶν Ναῶν, Μονῶν, Προσκυνημάτων καὶ Ἰδρυμάτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

6. Οἱ ἐπιχορηγήσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, οἱ Κρατικὲς ἐπιχορηγήσεις, ἐπιχορηγήσεις ἀπὸ εἰδικὰ προγράμματα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, ἐπιχορηγήσεις ἐκ μέρους τῆς Νομαρχιακῆς ἢ Τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης, Ὁργανισμῶν καὶ ἄλλων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, ἐπιχορηγήσεις ἐκ μέρους φυσικῶν προσώπων, ὅπως καὶ κάθε ἄλλη νόμιμη ἐπιχορήγηση.

7. Οἱ κληρονομίαι, κληροδοσίαι, δωρεᾶς καὶ πάσης μορφῆς προσφορὲς φυσικῶν ἢ Νομικῶν Προσώπων.

8. Τὰ ἀπὸ σύναψη δανείων χρηματικὰ ποσά.

9. Τὰ ἀπὸ ἐκποίηση περιουσιακὰ στοιχεῖα ἔσοδα.

ἄρθρον 12

Διάθεση Πόρων

Οἱ πόροι τοῦ Ἰδρύματος διατίθενται:

1. Γιὰ τὴν διατροφή καὶ τὴν περίθαλψη τῶν ἐγκαταβιούντων καὶ περιθαλπομένων.

2. Γιὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ.

3. Γιὰ τὶς δαπάναις τῶν κοινοχρήστων.

4. Γιὰ τὶς ἐπισκευὰς καὶ ἀνακαινίσεις τοῦ κτιρίου.

5. Γιὰ τὴν ἀπόδοση κάθε ὀφειλῆς τοῦ Ἰδρύματος ἀναγραφομένης στὸν Προϋπολογισμό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ἄρθρον 13

1. Δικαίωμα χρήσεως τῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ Ἰδρύματος ἔχει ἰσοβίως ὁ Μητροπολίτης Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγιαλείας κ. Ἀμβρόσιος, εἴτε ὡς ἐν ἐνεργείᾳ, εἴτε ὡς

σχοιλάζων Μητροπολίτης.

2. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. ὀρίζονται ὡς ἑξῆς :

α. Γραμματέας: Ὁ Πρωτοπρεσβύτερος Χρῆστος Ρέλλης, Πρόεδρος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Φανερωμένης Αἰγίου με ἀναπληρωτὴ αὐτοῦ τὸν Πρωτοπρεσβύτερο Ἰωάννη Πετρόπουλο, Γραμματέα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, καὶ

β. Ταμίας: Ὁ Ἀξιότιμος κ. Βασίλειος Παπαθανασίου, Πολιτικὸς Μηχανικός, Μέλος τοῦ Δ.Σ. τοῦ Οἴκου Εὐγενρίας «Ο ΑΓΙΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ» με ἀναπληρωτὴ αὐτοῦ τὸν Ἀξιότιμο κ. Νικόλαο Τσάτσαρη, υπάλληλο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ἄρθρον 14

Προϋποθέσεις πρὸς ἐγκαταβίωση

1. Στὸ Ἴδρυμα «ΤΟ ΧΑΝΙ ΤΗΣ ΒΟΣΤΙΤΣΑΣ» ἐγκαταβιώνουν μόνον αὐτοεξυπηρετούμενα ἄτομα. Δὲν εἶναι καὶ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ καταστῆ Στέγη Χρονίως Πασχόντων.

2. Ἐὰν κάποιος ἐκ τῶν ἐγκαταβιούντων, προϊούσης τῆς ἡλικίας, καταστῆ ἀνίκανος πρὸς ἰδίαν ἐξυπηρέτηση, τότε τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος, συνεργαζόμενο με τὴν Διοίκηση τοῦ ἐτέρου Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος «Ὁ Ἅγιος Χαράλαμπος», ἀποφασίζει γιὰ τὰ περαιτέρω, ἥτοι τὴν μεταφορὰ του στὴ Μονάδα Κατακοίτων τοῦ Ἰδρύματος «Ὁ Ἅγιος Χαράλαμπος», λαμβάνον ὡς μοναδικὸ κριτήριον τὴν ἐξασφάλιση ἀρίστων συνθηκῶν περιθάλψεως τοῦ κατακοίτου.

3. Γιὰ τὴν εἴσοδο τοῦ ἐνδιαφερομένου πρὸς ἐγκαταβίωση πρέπει νὰ συντρέχουν οἱ ἑξῆς προϋποθέσεις:

α. Νὰ εἶναι κληρικὸς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγιαλείας ἰκανὸς πρὸς αὐτοεξυπηρέτηση, ἔχων συμπληρώσει τὸ 75ο ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἢ ὁποία διαπιστώνεται ἀπὸ ἐπίσημο πιστοποιητικὸ γεννήσεως.

β. Νὰ ὑποβληθῆ σύντομο βιογραφικὸ σημείωμα καὶ πληροφορίαι περὶ τῆς γενικότερης ἐκκλησιαστικῆς δράσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου.

γ. Νὰ ὑποβληθῆ Πιστοποιητικὸ Κρατικοῦ Νοσοκομείου, ποὺ νὰ πιστοποιεῖ ὅτι ὁ ἐνδιαφερόμενος δὲν πάσχει ἀπὸ μεταδοτικὸ ἢ ψυχικὸ ἢ ὁποιοδήποτε κινητικὸ νόσημα καὶ ὅτι αὐτοεξυπηρετεῖται.

δ. Πρόσφατη μικροβιολογικὴ, καρδιολογικὴ καὶ

οὐρολογικὴ ἐξετάση.

ε. Μία πρόσφατη ἐγχρωμὴ φωτογραφία διαστάσεων μεγέθους 10X15 ἐκ.

στ. Δήλωση περὶ τῶν πλησιεστέρων συγγενῶν.

ζ. Ἀντίγραφο τῆς τελευταίας φορολογικῆς Δηλώσεως (ἐπικυρωμένο).

4. Τὰ ἀνωτέρω, συνοδευόμενα ἀπὸ σχετικὴ αἴτηση τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὑποβάλλονται πρὸς τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος, τὸ ὁποῖο καὶ ἀποφαίνεται ὀριστικὰ καὶ ἀμετάκλητα περὶ τῆς εἰσόδου ἢ μὴ τοῦ ἐνδιαφερομένου.

ἄρθρον 15

Τροποποίηση τοῦ Κανονισμοῦ

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς τροποποιεῖται μὲ ἀπόφαση τῆς Δ.Ι.Σ. ὕστερα ἀπὸ αἰτιολογημένη πρόταση τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος γιὰ τὴ λήψη τῆς ὁποίας εἶναι ἀπαραίτητη ἢ ψήφος τοῦ Προέδρου. Γιὰ κάθε θέμα μὴ προβλεπόμενο ἀπὸ τὸν παρόντα Κανονισμὸ περὶ τῆς Διοικήσεως καὶ τῆς Διαχειρίσεως τοῦ Ἰδρύματος ἀποφασίζει ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καλαβρυτίων καὶ Αἰγιαλείας.

ἄρθρον 16

Κατάργηση τοῦ Ἰδρύματος

Τὸ παρὸν Ἰδρυμα καταργεῖται μὲ ἀπόφαση τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου ὕστερα ἀπὸ σχετικὴ πρόταση καὶ ὁμόφωνη ἀπόφαση παρουσίᾳ ὄλων τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἔγκριση τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, ὅταν δὲν ἐκπληρῶνει τὶς ἐκκλησιολογικὰς αὐτοῦ προϋποθέσεις καὶ τὴν ἀποστολὴν του, ὅταν παρεκκλίνει

τοῦ σκοποῦ του καὶ καθίσταται ἀδύνατη ἡ λειτουργία του, ἐλλείψει ἐγκαταβιούντων ἢ ὅταν δὲν λειτουργήσει ἐπὶ δώδεκα (12) συνεχεῖς μῆνες.

Σὲ περίπτωσι καταργήσεως τοῦ Ἰδρύματος ὅλη ἡ κινητὴ καὶ ἀκίνητη περιουσία του περιέρχεται αὐτοδικαίως στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Καλαβρυτίων καὶ Αἰγιαλείας, δυναμένη νὰ διαθέσει αὐτὴν γιὰ ὁποιοδήποτε παρεμφερῆ σκοπὸ.

ἄρθρον 17

Ἰσχύς τοῦ Κανονισμοῦ

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του στὸ Ἐπίσημο Δελτίο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καὶ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

ἄρθρον 18

Κάλυψη δαπάνης

Ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη σὲ βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καλαβρυτίων καὶ Αἰγιαλείας, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθεῖ.

Ἀθήνα, 5 Σεπτεμβρίου 2007

Τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου ἀπουσιάζοντος
† Ὁ Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριάς, ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ
Προεδρεύων

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς Διατάξεις τῶν ἄρθρων 29 παράγρ. 2 καὶ 59 παράγρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».
2. Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμαινούσης Ἐκκλησίας ποὺ ἀπορρέουν ἀπὸ τὰς Εὐαγγελικὰς Ἐπιταγὰς, τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα.
3. Τὰς ὑφισταμένας ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τρίκκης καὶ Σταγῶν διὰ τὴν πνευματικὴν καλλιέργειαν καὶ ἐξύψωσιν τοῦ Ποιμνίου αὐτῆς.
4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 297/9.1.2007 Πράξιν καὶ τὴν ὑπ' ἀριθμ.363/19.4.2007 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Τρίκκης καὶ Σταγῶν κ. Ἀλεξίου.
5. Τὴν ἀπὸ 15.5.2007 Γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.
9. Τὴν ἀπὸ 5.9.2007 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Συνιστᾷ εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Τρίκκης καὶ Σταγῶν Ἐκκλησιαστικὸν Ἴδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΤΡΙΚΚΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΓΩΝ», τὸ ὁποῖο θὰ λειτουργεῖ ὡς ἐξηρητημένη Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρα, ὑπὸ τὸν ἔλεγχον καὶ ἐποπτείαν αὐτῆς καὶ θὰ ἐδρεύει εἰς τὸ ἐν Τρικάλῳ Ἐπισκοπεῖον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Ἡ ὀργάνωσις, διοίκησις, διαχείρισις καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος αὐτοῦ θὰ διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΩΝΥΜΙΑΝ: «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟ-
ΘΗΚΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΤΡΙΚΚΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΓΩΝ».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄
ΣΥΣΤΑΣΙΣ - ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΗ ΕΠΩΝΥΜΙΑ -
ΕΔΡΑ - ΣΦΡΑΓΙΣ - ΣΚΟΠΟΙ

Ἄρθρον 1

1. Παρὰ τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Τρίκκης καὶ Σταγῶν συνίσταται ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία ὑπὸ τὴν διακριτικὴν ἐπωνυμίαν: Ἐκκλησιαστικὴ Βιβλιοθήκη Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τρίκκης καὶ Σταγῶν ἐξαρτωμένη ἐκ τοῦ οἰκείου Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ὁργανοῦται ἡ ὑπηρεσία αὕτη τῆς Βιβλιοθήκης καὶ λειτουργεῖ κατὰ τὸν παρόντα Κανονισμόν, στεγάζεται δὲ καὶ λειτουργεῖ παραπλευρῶς εἰς τὸ οἰκεῖον Ἐπισκοπεῖον, ὡς καὶ εἰς ἰδιαιτέρους χώρους, καταλλήλους διὰ τὰς δραστηριότητάς της.

Κανονισμὸς περὶ συστάσεως καὶ λειτουργίας Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΤΡΙΚΚΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΓΩΝ»

2. Ἡ ὡς εἶρηται ὑπηρεσία τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Βιβλιοθήκης, ἀποτελοῦσα κλάδον τοῦ ἐνιαίου διοικητικοῦ φορέως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὑπάγεται, ὡς εἰκός, εἰς τὸ Νομικὸν Πρόσωπον αὐτῆς, ἢ δὲ πάσης φύσεως παρουσία αὐτῆς διακρίνεται μόνον κατὰ χρῆσιν - κατὰ πλήρη κυριότητα, νομὴν καὶ κατοχὴν ὑπάγεται, ἐπίσης, εἰς τὸ ὡς ἄνω Νομικὸν Πρόσωπον.

3. Ἐδρα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Βιβλιοθήκης εἶναι ἡ ἔδρα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

4. Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Βιβλιοθήκη δύναται νὰ λειτουργῇ παραρτήματα καὶ εἰς Ἱεροῦς Ναοὺς καὶ Ἱερὰς Μονὰς ἢ ἄλλοιους χώρους τῆς πόλεως τῶν Τρικάλων ἢ τῆς Μητροπολιτικῆς Περιφέρειας.

5. Ἡ Βιβλιοθήκη ἔχει ἰδίαν σφραγίδα μὲ δύο ἐπαλλήλους κύκλους, ἢ ὅποια φέρει εἰς τὸ κέντρον τὴν εἰκόνα τοῦ Πολιοῦχου τῆς πόλεως Τρικάλων ΑΓΙΟΥ ΒΗΣΣΑΡΙΩΝΟΣ. Εἰς μὲν τὸν ἐξωτερικὸν κύκλον ἀναγράφονται αἱ λέξεις: ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΡΙΚΚΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΓΩΝ, εἰς δὲ τὸν ἐσωτερικὸν κύκλον αἱ λέξεις: ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ.

ἄρθρον 2

1. Οἱ σκοποὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Βιβλιοθήκης εἶναι, γενικῶς καὶ εἰδικῶς, ὅμοιοι καὶ τῆς αὐτῆς φύσεως, πρὸς τοὺς σκοποὺς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Δηλονότι, κάθε σκοπὸς εἶναι προεχόντως χριστιανικός, θρησκευτικός, πνευματικός, μορφωτικός, πολιτιστικός, κοινωνικός, ἐρευνητικὸς καὶ ἐκπαιδευτικὸς καὶ ἀποβλέπει εἰς τὴν προβολὴν, στερέωσιν, τόνωσιν καὶ ἐξύψωσιν τῆς Ὀρθοδόξου Χριστιανικῆς πίστεως, ἡ-α-α-α καὶ καλλιιεργείας τοῦ φρονήματος τῶν πιστῶν καὶ παντὸς ἐνδιαφερομένου.

2. Εἰδικώτεροι σκοποὶ καὶ μέσα πραγματώσεως τῶν σκοπῶν εἶναι:

α) Ἡ εἰς ἐνιαῖον χρόνον ἢ χώρους συγκέντρωσις καὶ διαφύλαξις τῶν ἀποκλειστικῆς κυριότητος, νομῆς καὶ κατοχῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως βιβλίων καὶ περιοδικῶν πάσης ἐκδοτικῆς περιόδου.

β) Ὅμοίως ἢ συγκέντρωσις καὶ διαφύλαξις ὁμοίων πρὸς τὰ ἄνωτέρω ἀντικειμένων, τὰ ὅποια ἤθελον νομίμως ἀφιερωθῆ, δωρηθῆ, παραχωρηθῆ, ἀγορασθῆ ἢ καθ' οἷονδῆποτε ἄλλοιον νόμιμον τρόπον περιέλθῃ εἰς τὴν κυριότητα, νομὴν καὶ κατοχὴν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

γ) Ἡ ἔκθεσις, ἀνάδειξις, παρουσιάσις καὶ προβολὴ τῶν ἄνωτέρω ἀντικειμένων (βιβλίων κ.λπ.) εἰς τοὺς πιστοὺς, μελετητάς, ἐπιστήμονας καὶ εἰς τοὺς ἔχοντας πραγματικὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν πνευματικὴν καλλιέργειαν μέσῳ τῶν χριστιανικῶν, τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ ἄλλων βιβλίων.

δ) Ἡ δημιουργία γενικωτέρας πνευματικῆς καὶ χριστιανικῆς κινήσεως καὶ ζωῆς διὰ τῆς ὑποκινήσεως τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ τῆς ἀγάπης πρὸς τὸ βιβλίον, ἰδίᾳ τῆς μαθητιώσης νεολαίας.

ε) Ὁ ἐξοπλισμὸς τῆς βιβλιοθήκης καὶ δι' ὀπτικοακουσικῶν μέσων πρὸς χρῆσιν, ἰδίως τῶν μαθητῶν, φοιτητῶν, ἀλλῆλὰ καὶ ἐκπαιδευτικῶν, ἐρευνητῶν καὶ λοιπῶν προσώπων.

στ) Ἡ συντήρησις καὶ διαφύλαξις τῶν βιβλίων καὶ ἐντύπων κατὰ τὸν καταλληλότερον τρόπον, ἰδίως δι' ἐπιστημονικῶν μεθόδων καὶ μέσων παρὰ ἐξειδικευμένων προσώπων.

ζ) Ἡ ὀργάνωσις ἐκδηλώσεων, ὅπως ἡ παρουσιάσις βιβλίων, συζητήσεις μὲ συγγραφεῖς, ἀναγνώσεις ἔργων, προβολὴ ταινιῶν, διοργάνωσις συνεδρίων, διαλέξεων, σεμιναρίων κ.λπ, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη κατάλληλος δραστηριότης σχετιζομένη πρὸς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν, Χριστιανικὴν, Θρησκευτικὴν, Ἐθνικὴν, Πνευματικὴν καὶ ἐν γένει κληρονομίαν.

η) Ἡ ὀργάνωσις τμήματος Ἀναγνωστηρίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ - ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ

ἄρθρον 3

1. Ἡ ἐξαρτωμένη ἐκ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τρίκκης καὶ Σταγῶν Ὑπηρεσία τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Βιβλιοθήκης διοικεῖται ὑπὸ πενταμελοῦς (5μελοῦς) Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς (ἐφεξῆς Δ.Ε.), διοριζομένης ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου διὰ Πράξεως αὐτοῦ, ἐπὶ τριετῆ θητείᾳ, δυναμένη νὰ ἀνανεωθῆ. Τὸ ἀξίωμα τῶν εἶναι τιμητικὸν καὶ ἄμισθον.

2. Μέλη τῆς Δ.Ε. διορίζονται Κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ ἐξ εὐὐπολήπτων πολιτῶν τῆς πόλεως τῶν Τρικάλων ἢ τῆς Μητροπολιτικῆς Περιφέρειας Τρίκκης καὶ Σταγῶν, διακρινόμενοι διὰ τὴν χριστιανικὴν των εὐσέβειαν, τὸν πνευματικὸν τρόπον ζωῆς, τὴν εὐαισθησίαν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον των διὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ ὡς ἄνω ἔργου.

3. Ἡ Δ.Ε. τελεῖ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτείαν, τὰς ὁδηγίας καὶ συμβουλὰς τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του, εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου τῆς.

4. Πρόεδρος τῆς Δ.Ε. τυγχάνει ὁ ἐκάστοτε Μητροπολίτης Τρίκκης καὶ Σταγῶν, ἀναπληρούμενος ὑπὸ τοῦ ἐκάστοτε ἀναπληρωτοῦ του Κληρικοῦ. Κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίαν διορίζονται παρὰ τοῦ Προέδρου ὁ Γραμματεὺς καὶ ὁ Ταμίας τῆς Δ.Ε.

5. Ἡ ιδιότης τοῦ μέλους τῆς Ἐπιτροπῆς δὲν ἀποτελεῖ κῶλυμα διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς ἄλλην Ἐπιτροπὴν ἢ διὰ τὴν προσφορὰν ἄλλως πως ὑπηρεσίας εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν.

6. Ὁ Μητροπολίτης δύναται νὰ παύῃ καὶ νὰ ἀντικαθιστᾷ τὰ μέλη τῆς Δ.Ε. κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θτείας των καὶ κατὰ τὴν κρίσιν του.

ἄρθρον 4

1. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης, ὡς Πρόεδρος τῆς Δ.Ε., ἔχει τὴν ὄλην εὐθύνην τῆς λειτουργίας τῆς Βιβλιοθήκης καὶ συντονίζει τὰ μέλη τῆς Δ.Ε. πρὸς ὑλοποίησιν τῶν σκοπῶν αὐτῆς. Ἐκπροσωπεῖ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Βιβλιοθήκην ἐνώπιον πάσης Διοικητικῆς, Δικαστικῆς καὶ Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς καὶ ἐνώπιον παντὸς τρίτου. Συγκαλεῖ τὴν Δ.Ε. εἰς συνεδρίασιν, καταρτίζων τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῶν θεμάτων, διευθύνει τὰς κατ' αὐτὰς συζητήσεις καὶ ὑπογράφει μετὰ τοῦ Γραμματέως τὰ ἔγγραφα, τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων καὶ ἀποφάσεων τῆς Δ.Ε., λαμβάνει γνῶσιν ὄλων τῶν εἰσερχομένων ἐγγράφων τῶν προοριζομένων διὰ τὴν Βιβλιοθήκην, ὑπογράφει μετὰ τοῦ Γραμματέως ὄλην τὴν ἀλληλογραφίαν αὐτῆς καὶ μετὰ τοῦ Ταμίου τὰ οικονομικῆς φύσεως ἔγγραφα καὶ ἐν γένει μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ Κανονισμοῦ τούτου καὶ τῶν ἀποφάσεων τῆς Δ.Ε.

2. Ἡ Δ.Ε. συνέρχεται τακτικῶς μὲν ἅπαξ τοῦ μηνός, ἐκτάκτως δὲ ὡσάκις παρίσταται ἀνάγκη, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ ἀναπληροῦντος αὐτὸν ἢ κατόπιν κοινῆς αἰτήσεως τριῶν ἐκ τῶν λοιπῶν μελῶν αὐτῆς πρὸς τὸν Πρόεδρον, ὁ ὁποῖος καὶ ἀποφασίζει σχετικῶς.

3. Ἡ κατὰ τὴν πρώτην παραγράφον ἐκπροσώπησις τῆς Βιβλιοθήκης δύναται νὰ ἀνατεθῇ καὶ εἰς οἰοδήποτε ἄλλο μέλος τῆς Δ.Ε. δι' ἀποφάσεως αὐτῆς κατόπιν σχετικῆς προτάσεως τοῦ Προέδρου.

4. Ἡ Δ.Ε. εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ καὶ ἀποφασίζει ἐγκύρως, ὅταν παρίστανται ὁπωσδήποτε ὁ Πρόεδρος (καὶ κωλυομένου τούτου ὁ ἀναπληρωτής του) καὶ δύο ἐκ τῶν ἐτέρων μελῶν τῆς. Αἱ ἀποφάσεις καὶ αἱ προσήκουσαι ἰλύσεις τῶν ἐκάστοτε ζητημάτων, εἰ δυνατόν, λαμβάνονται ὁμοφώνως, ἄλλως κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν.

Εἰς περίπτωσιν ἰσοψηφίας τὸ θέμα ἐπανέρχεται εἰς συζητήσιν τὴν ἀμέσως ἐπομένην τακτικὴν ἢ ἕκτακτον συνεδρίαν τῆς Δ.Ε. καὶ εἰς περίπτωσιν ἐκ νέου ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου. Διὰ τὰς ἀποφάσεις τηροῦνται τὰ σχετικὰ πρακτικὰ, ἡ δὲ γνώμη τῆς μειοψηφίας καταχωρίζεται ὑποχρεωτικῶς ἐν συνόψει.

5. Ὁ οἰκείος Μητροπολίτης δύναται, ἰδιαίτερος εἰς δύσκολα ἐπιστημονικὰ ἢ τεχνικὰ θέματα, τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦν εἰδικὰς γνώσεις, νὰ ἀναθέτει, κατὰ τὴν κρίσιν του, εἰς ἕτερον πρόσωπον τὴν ἐκφορὰν γνώμης καὶ προτάσεων ἐπὶ τοῦ ζητήματος πρὸς ὑποβοήθησιν τῆς Δ.Ε.

ἄρθρον 5

1. Ὁ Ἀντιπρόεδρος, τὸν ὁποῖον ὀρίζει ἐκ τῶν μελῶν τῆς Δ.Ε. ὁ Πρόεδρος, ἀναπληροῖ τὸν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον, εἰς ὅλας τὰς ὡς ἄνω ἀρμοδιότητας καὶ ἐνεργεῖ κατόπιν ἐντολῆς του.

2. Ὁ Γραμματεὺς προΐσταται τῆς Γραμματείας τῆς Βιβλιοθήκης καὶ διασφαλίζει τὴν καλὴν λειτουργίαν αὐτῆς. Τηρεῖ τὸ βιβλίον Πρωτοκόλλου καὶ συντάσσει ὅλα τὰ ἔγγραφα καὶ ὄλην τὴν ἀλληλογραφίαν αὐτῆς, περὶ τῆς ὁποίας ἐνημερώνει τὸν Πρόεδρον καὶ τὴν ὁποῖαν ὑπογράφει μετ' αὐτοῦ. Ἐπίσης, τηρεῖ τὸ βιβλίον Μητρώου τῶν βιβλίων καὶ τὸ βιβλίον τῶν πρακτικῶν συνεδριάσεων καὶ ἀποφάσεων τῆς Δ.Ε., ὑπογράφει δὲ μετὰ τοῦ Προέδρου τὰ ἐν λόγῳ πρακτικὰ, τὰ ὁποῖα συντάσσει καὶ φυλάσσει τὴν σφραγίδα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Βιβλιοθήκης.

3. Ὁ Ταμίας ἐνεργεῖ διὰ λογαριασμὸν τῆς Δ.Ε. τὰς διαχειριστικὰς πράξεις ἀναφορικῶς μὲ τὴν κατὰ χρῆσιν ἀνήκουσαν εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Βιβλιοθήκην περιουσίαν καὶ εἶναι ὑπόλογος ἐναντι τῆς Δ.Ε. Τηρεῖ τὸ Βιβλίον Ταμείου, καθὼς καὶ τὰ Διπλότυπα Γραμμάτια ἢ ἀποδείξεις Εἰσπράξεων καὶ Ἐντάληματα ἢ ἀποδείξεις πληρωμῶν. Εἰσπράττει μὲ διπλότυπα Γραμμάτια ἢ ἀποδείξεις εἰσπράξεων, τὰ ὁποῖα ὑπογράφει μετὰ τοῦ Προέδρου, πᾶν ἔσοδον τῆς Βιβλιοθήκης, διενεργεῖ τὰς πληρωμὰς ποῦ ἀπεφάσισεν ἡ Δ.Ε. βάσει διπλοτύπων ἐνταλ-

μάτων ἢ ἀποδείξεων πληρωμῆς, τὰ ὁποῖα ἐπίσης ὑπογράφει, ὅπως ἀλλήλωσε καὶ ὅλα τὰ οικονομικῆς φύσεως ἔγγραφα, μετὰ τοῦ Προέδρου καὶ εὐθύνεται διὰ τὴν φύλαξιν τῶν χρημάτων τῆς Βιβλιοθήκης, τὰ ὁποῖα κατατίθενται εἰς ἀξιώσιστα τραπεζικὰ καὶ πιστωτικὰ ἰδρύματα, ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τρίκκης καὶ Σταγῶν μετὰ τὴν ἔνδειξιν: Διὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Βιβλιοθήκην. Διενεργεῖ, τέλος, ἀναλήψεις χρημάτων κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Δ.Ε. Ἐπίσης, τηρεῖ τὸ βιβλίον καταχωρήσεων κινήσεως καὶ ἀκινήτου περιουσίας.

ἄρθρον 6

Ἡ Δ.Ε. διοικεῖ τὴν Βιβλιοθήκην καὶ διαχειρίζεται τὰς ὑποθέσεις αὐτῆς. Εἰδικώτερον:

1. Ὅριζει τὴν χρῆσιν τῆς Βιβλιοθήκης, καθορίζει τὸν τρόπον ταξινομήσεως τῶν βιβλίων καὶ μεριμνᾷ διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν πάσης φύσεως ἀντικειμένων.

2. Παρακολουθεῖ τὴν ἀπὸ ἐπιστημονικῆς καὶ διοικητικῆς ἀπόψεως καλὴν λειτουργίαν αὐτῆς.

3. Καθορίζει, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς, τὰς ἡμέρας καὶ ὥρας ἐπισκέψεως τῆς Βιβλιοθήκης, τὸν τρόπον προσελεύσεως καὶ εἰσόδου τῶν ἐνδιαφερομένων προσώπων, λαμβάνουσα πάντοτε τὰ κατάλληλα μέτρα διὰ τὴν διασφάλισιν τῶν ἀντικειμένων καὶ τὴν καλλιτέραν λειτουργίαν τῆς Βιβλιοθήκης.

4. Ἡ Δ.Ε. δύναται, κατὰ τὴν ἀπόλυτον καὶ ἀνεξέλεγκτον κρίσιν τῆς, ν' ἀπαγορεύῃ τὴν εἰσοδὸν τινος εἰς τὴν Βιβλιοθήκην καὶ νὰ διατάσῃ τὴν ἀποχώρησιν τῶν ἐπισκεπτῶν. Δύναται νὰ ἐκδίδῃ ὁδηγίαν διὰ τοὺς ἐπισκέπτας τῆς Βιβλιοθήκης.

5. Κάθε ἐπισκέπτης ἢ ἀναγνώστης τῆς Βιβλιοθήκης ὀφείλει ἀναντιρρήτως πλήρη σεβασμὸν καὶ συμμόρφωσιν πρὸς τὰς ὁδηγίας καὶ συστάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν ὑπ' αὐτῆς ὀριζομένων προσώπων.

ἄρθρον 7

Δὲν ἐπιτρέπεται γενικῶς ἡ ἔξοδος ἐκ τῆς Βιβλιοθήκης παντὸς βιβλίου ἢ ἐντύπου ἢ ἄλλου ἀντικειμένου. Ἐπιτρέπεται κατ' ἐξαιρέσιν τοιαύτη ἔξοδος εἰς ὅλως εἰδικὰς περιπτώσεις καὶ κατόπιν ἠτιολογημένης ὁμοφώνου ἀποφάσεως τῆς Δ.Ε., καὶ ἔγκρισιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως δι' ὠρισμένον σκοπὸν, ὁ ὁποῖος θὰ ἀποβλέπῃ (ὡς ἀπαραίτητον μεταξὺ τῶν ἄλλων προϋπόθεσιν) εἰς ὅλως ἰδιαιτέραν ἀνάγκην

καὶ ὠφέλειαν, μὴ σχετιζομένην μετὰ ἀνάγνωσιν καὶ μελέτην. Ἡ ἔξοδος τοῦ βιβλίου ἢ ἀντικειμένου εἶναι δυνατὴ διὰ προκαθορισμένον μόνον χρόνον καὶ λαμβάνονται πάντοτε τὰ ἀναγκαῖα ἀσφαλιστικὰ μέτρα καὶ ἐγγυήσεις ἐπιστροφῆς τοῦ ἀντικειμένου ἀθίκτου καὶ ἀκεραίου.

ἄρθρον 8

1. Ἡ Δ.Ε. ἀποφασίζει ἐπὶ παντὸς θέματος ἀφορῶντος εἰς τὴν καλὴν λειτουργίαν τῆς Βιβλιοθήκης. Διορίζει, ἐποπτεύει καὶ ἐλέγχει τοὺς ὑπευθύνους τῆς Βιβλιοθήκης. Ἔχει τὴν εὐθύνην διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν στόχων, τὸν προγραμματισμὸν καὶ τὴν ἐν γένει ὀργάνωσιν τῶν διαφόρων τομέων καὶ ἐκδηλώσεων τῆς Βιβλιοθήκης.

2. Ἡ Δ.Ε. ὀρίζει τὸν ὑπεύθυνον καὶ Διευθυντὴν τῆς Βιβλιοθήκης. Οὗτος δύναται νὰ εἶναι καὶ ἔμμισθος ὑπάλληλος. Οὗτος εἶναι καὶ εἰσηγητὴς ἐπὶ θεμάτων τῆς Βιβλιοθήκης εἰς τὴν Δ.Ε. Εὐθύνεται διὰ τὴν ὑλοποίησιν τῶν ἀποφάσεων τῆς Δ.Ε., προσέτι δὲ μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐπιλογὴν, συντήρησιν, συνεχῆ ἀνανέωσιν καὶ συμπλήρωσιν τοῦ βιβλιακοῦ ὑλικοῦ. Συντάσσει τὸν κατάλογον τῶν πρὸς ἀγορὰν βιβλίων, ἐπιμελεῖται τοῦ ἀρχείου, συμμετέχει εἰς ἐπιμορφωτικὰ σεμινάρια καὶ ἐν γένει ἐπιμελεῖται διὰ τὴν ταξινομήσιν καὶ καταγραφὴν τοῦ βιβλιακοῦ καὶ ἄλλου ὑλικοῦ τῆς Βιβλιοθήκης καὶ τὴν καλὴν λειτουργίαν αὐτῆς.

3. Ἡ Δ.Ε. δύναται νὰ διορίσῃ καὶ ἄλλους, ἐμμίσθους, ὑπαλλήλους διὰ τὴν Βιβλιοθήκην, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει οἰκονομικὴ εὐχέρεια.

ἄρθρον 9

1. Ἡ Βιβλιοθήκη διαθέτει βιβλία συνάδοντα πρὸς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν καὶ Χριστιανικὴν τῆς ἀποστολῆς. Εἰδικώτερα, διαθέτει βιβλία Ἐπιστημονικά, Ἐκκλησιαστικά, Θεολογικά, Περιοδικὰ καὶ Φυλλιάδια ἀναλόγου περιεχομένου. Ἀκόμη, διαθέτει κατάλληλα Παιδικὰ καὶ Νεανικὰ βιβλία. Διατηρεῖ τμήμα δισκοθήκης βυζαντινῆς, δημοτικῆς καὶ κλασικῆς μουσικῆς, δισκοθήκην CD μετὰ τὸν ἀπαραίτητον ἐξοπλισμὸν καὶ διαθέτει σύγχρονον τεχνικὸν ἐξοπλισμὸν (Fax, Η/Υ, φωτοτυπικὸν μὴχάνημα κ.λπ.).

2. Ἡ Δ.Ε. ἐλέγχει τὴν κατάλληλότητα τῶν εἰσερχομένων πάσης φύσεως βιβλίων, ἐντύπων κ.λπ. Διατηρεῖ τὸ δικαίωμα νὰ ἀρνηθῇ, κατὰ τὴν ἀπόλυτον κρίσιν τῆς, τὴν

εἰσαγωγὴν εἰς τὴν συλλογὴν ἐντύπων ἢ ἀλλοῦ ὑλικοῦ ἀσκέτου πρὸς τοὺς σκοποὺς τῆς.

3. Εἰς τὴν Βιβλιοθήκην λειτουργεῖ τμῆμα ἀναγνωστηρίου. Οἱ ἀναγνώσται ἔχουν ὑποχρέωσιν νὰ χρησιμοποιοῦν τὸ ὑλικὸν τῆς Βιβλιοθήκης μὲ σεβασμὸν καὶ νὰ τηροῦν μὲ ἀκρίβειαν τοὺς ὅρους καὶ τοὺς κανόνες τοῦ ἀναγνωστηρίου καὶ νὰ συμμορφοῦνται ἀπολύτως πρὸς τὰς ὑποδείξεις καὶ συστάσεις τοῦ προσωπικοῦ.

4. Ὁ δανεισμὸς τῶν βιβλίων ἀπαγορεύεται. Ὁ ἀναγνώστης ἢ ὁ ἐνδιαφερόμενος διευκολύνεται μὲ φωτοτυπίες ὠρισμένων σελίδων, τὰς ὁποίας πάντοτε ἐτοιμάζει ὁ ὑπάλληλος τῆς Βιβλιοθήκης. Ἡ φωτοτυπία ὁλοκλήρου τοῦ βιβλίου ἀπαγορεύεται. Σπάνια καὶ παλαιὰ βιβλία δὲ φωτοτυποῦνται.

5. Ἡ χρῆσις σπανίων καὶ παλαιῶν βιβλίων γίνεται μὲ ἰδιαιτέραν, πάντοτε, προσοχὴν καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου τῆς βιβλιοθήκης. Διὰ τοιαῦτα βιβλία καὶ ἔντυπα δύναται ἡ Δ.Ε. νὰ διατάσῃ τὴν ἀπόσυρσίν των εἰς ἰδιαίτερον τμῆμα καὶ νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν χρῆσιν των.

6. Ἀναγνώστης, ὅστις ἤθελε ἐπιφέρει βλάβην ἢ φθορὰν εἰς βιβλίον ὑποχρεοῦται εἰς ἀντικατάστασιν ἢ διόρθωσιν τῆς βλάβης. Ἀναγνώστης ὅστις δὲν συμμορφοῦται πρὸς τὰς ὑποδείξεις τῶν ὑπευθύνων στερεῖται τῆς δυνατότητος τῆς ἐξυπηρητήσεώς του εἰς τὴν Βιβλιοθήκην καὶ τῆς εἰσόδου εἰς αὐτήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄

ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ, ΠΟΡΟΙ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ

Ἄρθρον 10

1. Ἡ διοίκησις καὶ διαχείρισις τῆς περιουσίας τῆς Βιβλιοθήκης ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς Δ.Ε.

2. Διὰ τὴν εἰσπραξίν παντὸς ἐσόδου ὑπὸ τοῦ Ταμίου ἐκδίδεται διπλότυπον γραμματίον ἢ ἀπόδειξις εἰσπράξεως θεωρημένο-ν ὑπὸ τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως μὲ τὴν ἔνδειξιν: ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΡΙΚΚΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΓΩΝ: ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ. Τὸ γραμματίον ἢ ἡ ἀπόδειξις ὑπογράφεται δεόντως ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμίου καὶ καταχωρίζεται εἰς τὸ βιβλίον Ταμείου.

3. Ἡ περιέλευσις οἰουδήποτε κινητοῦ ἢ ἀκινήτου πράγματος εἰς τὴν περιουσίαν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Βιβλιοθήκης γίνεται πάντοτε κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις τῶν Κανόνων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν νόμων τῆς Πολιτείας. Ἡ περιέλευσις αὕτη γίνεται πάντοτε εἰς τὸ Νο-

μικὸν Πρόσωπον τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως, εἰς τὴν ὁποίαν μεταβιβάζεται ἡ κυριότης, νομὴ καὶ κατοχὴ τοῦ πράγματος. Ἐν τῇ πράξει δὲ τῆς μεταβιβάσεως γίνεται εἰδικωτέρα μνεῖα καὶ ἀναφορὰ μὲ τὴν ἔνδειξιν διὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Βιβλιοθήκην, ἡ ὁποία θὰ ἔχη τὴν χρῆσιν, διὰ τοὺς ὡς ἄνω σκοποὺς.

4. Διὰ πᾶσαν παραλαβὴν οἰουδήποτε ἀντικειμένου καὶ πράγματος κινητοῦ ἢ ἀκινήτου προερχομένου ἐξ οἰουδήποτε αἰτίας (ἀφιέρωσις, παραχώρησις, δωρεὰ, ἀγορὰ, κληρονομία, κληροδοσία κ.λπ.) μετὰ ἀπὸ τὴν πράξιν τῆς μεταβιβάσεως συντάσσεται ὑπὸ τῆς Δ.Ε. πρωτόκολλον περιελεύσεως εἰς τὴν περιουσίαν τῆς Βιβλιοθήκης καὶ παραλαβῆς, καταχωριζόμενον εἰς τὸ εἰδικὸν βιβλίον τῶν περιουσιακῶν στοιχείων αὐτῆς.

5. Πᾶσα πληρωμὴ γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει διπλοτύπου ἐντάληματος ἢ ἀποδείξεως πληρωμῆς θεωρημένου-ns ὑπὸ τῆς οἰκείας Μητροπόλεως καὶ ὑπογραφομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ Ταμίου καὶ καταχωρεῖται εἰς τὸ βιβλίον Ταμείου.

6. Ἡ λογιστικὴ ἐργασία γίνεται κατὰ τὸ ἀπλογραφικὸν σύστημα (Βιβλίον Ταμείου, Βιβλίον ἐσόδων καὶ ἐξόδων). Βιβλία ἔτερα καὶ βοηθητικὰ στοιχεῖα δὲν ἀποκλείονται.

7. Καταθέσεις χρημάτων γίνονται πάντοτε εἰς φερέγγυα καὶ ἀξιόπιστα Τραπεζικὰ καὶ πιστωτικὰ ἰδρύματα ἐπ' ὀνόματι τῆς "ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΤΡΙΚΚΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΓΩΝ" μὲ τὴν ἔνδειξιν "Διὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Βιβλιοθήκην". Ἡ ἀνάληψις τῶν χρημάτων γίνεται μὲ πρακτικὸν τῆς Δ.Ε. ὑπὸ τοῦ Ταμίου, μετὰ βεβαίωσιν τῶν μελῶν τῆς Δ.Ε. ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

8. Ἡ οἰκεία Ἱερὰ Μητρόπολις, κατόπιν προτάσεως τῆς Δ.Ε. ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, δύναται ν' ἀγοράσῃ παρ' οἰουδήποτε τρίτου ιδιώτου ἢ νομικοῦ προσώπου δημοσίου ἢ ιδιωτικοῦ δικαίου, ἀντικείμενα (βιβλία κ.λπ.) πρὸς ἐμπλουτισμὸν τῆς βιβλιοθήκης.

9. Ἡ Δ.Ε. συντάσσει τὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς Βιβλιοθήκης, τοὺς ὁποίους ὑποβάλλει πρὸς ἔγκρισιν πρὸς τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον.

10. Ἡ οἰκεία Ἱερὰ Μητρόπολις ἀποδέχεται τὰς ὑπὲρ τῆς Βιβλιοθήκης κληρονομίας, κληροδοσίας καὶ δωρεὰς κινητῶν καὶ ἀκινήτων.

11. Πᾶσα περιουσία κινητῆ ἢ ἀκινήτου τῆς Βιβλιοθήκης εἶναι αὐτοδικαίως περιουσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τρίκκης καὶ Σταγῶν.

12. Ἡ Δ.Ε. ὑποβάλλει κατ' ἔτος ἔκθεσιν πεπραγμένων εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

ἄρθρον 11

Πόροι τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Βιβλιοθήκης εἶναι:

Ἐπιχορηγήσεις τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ εἰσφοραὶ τῶν Ἱερῶν Ἐνοριακῶν Ναῶν, τῶν Ἱερῶν Προσκυνημάτων καὶ Ἱερῶν Μονῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Τὸ προῖον ἐκ δισκοφοριῶν, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Αἱ εἰσφοραὶ εἰς εἶδος ἢ χρῆμα τῶν πιστῶν.

Κρατικαὶ ἐπιχορηγήσεις, ἐπιχορηγήσεις ἐκ μέρους τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, Δήμων, Κοινοτήτων, Ὄργανισμῶν, Ἰδρυμάτων καὶ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου καὶ πᾶσα ἐν γένει νόμιμος ἐπιχορήγησης.

Αἱ καταλιπόμεναι ὑπὲρ αὐτῆς δωρεαί, κληρονομία, κληροδοσία, ὡς καὶ πᾶσα ὑπὲρ αὐτῆς διάθεσις.

Αἱ πάσης φύσεως εἰσπράξεις ἀπὸ δραστηριότητος τῆς Βιβλιοθήκης.

ἄρθρον 12

Οἱ πόροι τῆς Βιβλιοθήκης διατίθενται ληλογισμένως κατὰ τὴν ἔμφρονα κρίσιν τῆς Δ.Ε. ὑπὲρ τῶν πάσης φύσεως ἀνακυπτουσῶν ἀναγκῶν αὐτῆς καὶ τῶν ἐκ πάσης φύσεως ἀναφυσόμενων δαπανῶν (ἡ.χ. δαπανῶν συντηρήσεως, βελτιώσεως αἰθουσῶν καὶ τῶν χώρων τῆς Βιβλιοθήκης, δαπανῶν ἐκτελέσεως ἔργων ἐξωραϊσμοῦ, κατασκευῆς ἐπίπλων, προθηκῶν, κατασκευῆς ἔργων ἀκινήτων, οἰκοδομῶν, ἐγκαταστάσεων, τρεχουσῶν δαπανῶν καθαρισμοῦ, κλιματισμοῦ, ὑδρεύσεως, φωτισμοῦ, τηλεφώνου κ.λπ.), ὑπὲρ λοιπῶν δαπανῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἐγκεκριμένου προϋπολογισμοῦ, καθὼς καὶ ὑπὲρ τυχόν δαπανῶν μισθοδοσίας ἢ ἀποζημιώσεων προσωπικοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ, ΒΙΒΛΙΑ, ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ἄρθρον 13

1. Ἡ οἰκεία Ἱερὰ Μητρόπολις δύναται κατόπιν ὁμοφώνου προτάσεως τῆς Δ.Ε. καὶ ἐγκρίσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου νὰ προσλαμβάνη ἔμμισθον προσωπικὸν διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἀναγκῶν λειτουργ-

γίας τῆς βιβλιοθήκης. Τὸ προσωπικὸν τοῦτο ἀνηκεῖ εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἀπασχολούμενον εἰδικῶς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Βιβλιοθήκης, ἐκ τῶν πόρων τῆς ὁποίας μισθοδοτεῖται.

2. Διὰ τοῦ παρόντος συνιστῶνται αἱ ὡς κάτωθι θέσεις:

α. Μία (1) θέσις Διευθυντοῦ.

β. Μία (1) θέσις Διοικητικοῦ Γραμματέως.

γ. Μία (1) θέσις θυρωροῦ - προσωπικοῦ ἀσφαλείας.

δ. Μία (1) θέσις βοηθητικοῦ προσωπικοῦ.

Αἱ ὡς ἄνω θέσεις δύνανται νὰ πληρωθοῦν καὶ διὰ Κληρικῶν - μετακλητῶν ὑπαλλήλων κεκτημένων τὰ οὐσιαστικὰ καὶ τυπικὰ προσόντα τῆς θέσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5/1978 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Περὶ Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων.

3. Ὁμοίως, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις δύναται νὰ προσλαμβάνη συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς κειμένης νομοθεσίας πρόσθετον ὑπηρετικὸν ἢ ἐργατικὸν προσωπικὸν ἐπὶ παγίᾳ μηνιαίᾳ ἀντιμισθίᾳ, ἡμερομισθίῳ ἢ ὡρομισθίῳ.

4. Ἡ Δ.Ε. ἀποδέχεται, κατὰ τὴν κρίσιν της, τὰς ὑπηρεσίας προσώπων, τὰ ὁποῖα ἐπιθυμοῦν νὰ προσφέρουν δωρεὰν ταύτας. Ἡ τοιαύτη ὁμως ἀποδοχὴ τελεῖ ὑπὸ τὸν ὄρον ὅτι τὰ πρόσωπα αὐτὰ ἔχουσιν ἤδη βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα ἢ εἶναι συνταξιούχοι.

ἄρθρον 14

1. Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Βιβλιοθήκη τηρεῖ μερίμνη τοῦ Γραμματέως καὶ τοῦ Ταμίου τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῆς βιβλία. Εἰδικώτερον τηρεῖ τὰ ἐξῆς βιβλία, θεωρημένα παρὰ τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως:

α. Βιβλίον Πρωτοκόλλου εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων,

β. Βιβλίον Πρακτικῶν Συνεδριάσεων καὶ Ἀποφάσεων τῆς Δ.Ε.,

γ. Βιβλίον Μητρώου Βιβλίων, ἔνθα καταχωρεῖται ὑπὸ πλήρη περιγραφὴν καὶ ἀριθμὸν ἕκαστον βιβλίων ἢ ἔντυπον,

δ. Βιβλίον Ταμείου καὶ Διπλότυπα Γραμμάτια ἢ Ἀποδείξεις Εἰσπράξεων καὶ Διπλότυπα Ἐντάληματα ἢ Ἀποδείξεις Πληρωμῶν,

ε. Βιβλίον Καταχωρήσεως Ἀκινήτου Περιουσίας,

στ. Βιβλίον Καταχωρήσεως Κινητῆς Περιουσίας, εἰς τὸ ὁποῖον περιλαμβάνονται τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν Βιβλιοθήκην πάσης φύσεως κινητὰ πράγματα, πλὴν τῶν βιβλίων.

2. Τὰ στοιχεῖα τὰ περιλαμβανόμενα εἰς τὰ ὡς ἄνω βι-

βλῆα δύνανται νὰ καταχωρίζωνται καὶ εἰς ἠλεκτρονικὸν ὑπολογιστὴν, πρὸς διευκόλυνσιν τῆς λειτουργίας τῆς Βιβλιοθήκης. Εἰς τὴν περίπτωσιν ὁμως αὐτὴν τὰ ἀνωτέρω βιβλία τηροῦνται ὑποχρεωτικά, μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς καταργήσεως τῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄
ΤΕΛΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ἄρθρον 15

1. Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Βιβλιοθήκη ὑπὸ τὴν ὡς ἄνω μορφήν καὶ ὀργάνωσιν καταργεῖται ἢ διαλύεται δι' ἀποφάσεως τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, κατόπιν ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τῆς Δ.Ε., λαμβανομένης διὰ τεσσάρων, τουλάχιστον, ψήφων, ἐκ τῶν ὁποίων ἢ μία θὰ εἶναι θὰ εἶναι ὅπωςδήποτε τοῦ προεδρεύοντος τῆς σχετικῆς Συνεδριάσεως Μητροπολίτου. Ἡ κατάργησις ἢ ἡ διάλυσις τοῦ Ἰδρύματος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν ἀποφάσεων τῆς Δ.Ι.Σ. εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὸ Περιοδικὸν ΕΚΚΛΗΣΙΑ.

2. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὰ πάσης φύσεως περιουσιακὰ στοιχεῖα κινητὰ ἢ ἀκίνητα, κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν νόμων τῆς πολιτείας, τὰ ὁποῖα διοικοῦσε, διεχειρίζετο καὶ ἐχρησιμοποιοῦ ἢ βιβλιοθήκη, περιέρχονται αὐτοδικαίως εἰς τὸ Νομικὸν Πρόσωπον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκουν ἄλλῃωστε κατὰ πλήρη κυριότητα, νομὴν καὶ κατοχήν.

3. Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς καταργήσεως τοῦ Ἰδρύματος, ἢ Ἱερὰ Μητρόπολις ὑπεισέρχεται, αὐτοδικαίως, καὶ δύναται νὰ ἀναλαμβάνῃ τὰς εἰς οἰονδήποτε πιστωτικὸν ἴδρυμα ἢ τράπεζαν τυχὸν καταθέσεις χρημάτων, τιμητῶν, κειμηλίων, ἀξιογράφων, μετοχῶν, ὁμολόγων, ὡς καὶ πάσης φύσεως περιουσιακῶν ἀντικειμένων φερομένων ἐπ' ὀνόματι τῆς Βιβλιοθήκης. Τὰς αὐτὰς ἐνεργείας καὶ δικαιώματα ἔχει ἢ Ἱερὰ Μητρόπολις καὶ ἔναντι οἰονδήποτε τρίτου ἢ νομικοῦ προσώπου δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου διὰ τὴν ἀπόδοσιν πάσης φύσεως περιουσιακῶν ἀντικειμένων ἢ ἀπαιτήσεως.

4. Γενικῶς, ἢ Ἱερὰ Μητρόπολις ὑποκαθίσταται εἰς τὰ

δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Βιβλιοθήκης.

ἄρθρον 16

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ εἶναι ἀρμοδία νὰ ἀποφασίζῃ διὰ πᾶν θέμα μὴ προβλεπόμενον εἰδικῶς ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

ἄρθρον 17

1. Ἡ ἰσχὺς τοῦ Κανονισμοῦ τούτου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ.

2. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ διορίζονται ἐντὸς εὐλόγου χρόνου τὰ Μέλη τῆς Δ.Ε.

3. Ὁ παρὼν Κανονισμὸς τροποποιεῖται δι' ἀποφάσεως τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, κατόπιν ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τῆς Δ.Ε. τῆς Βιβλιοθήκης λαμβανομένης διὰ πλειοψηφίας 4/5 τουλάχιστον ψήφων, ἐκ τῶν ὁποίων ἢ μία θὰ εἶναι ὅπωςδήποτε τοῦ Προεδρεύοντος τῆς σχετικῆς Συνεδριάσεως Μητροπολίτου.

Οἱ περὶ τροποποιήσεως τοῦ Κανονισμοῦ ἀποφάσεις τῆς Δ.Ι.Σ. δημοσιεύονται στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ στὸ περιοδικὸν ΕΚΚΛΗΣΙΑ.

ἄρθρον 18

Κάλλυψις Δαπάνης

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τρίκκης καὶ Σταγῶν, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῇ.

Ἀθῆναι 5η Σεπτεμβρίου 2007

Τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου ἀπουσιάζοντος
† Ὁ Νέας Κρήνης καὶ Καθαμαριάς, ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ
Προεδρεύων

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

**ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ε.Κ.Υ.Ο.**

Πρωτ. 5138

Ἀθήναι, 10.10.2007

ΘΕΜΑ: «Περίληψις προσκλήσεως ἐκδηλώσεως ἐνδιαφέροντος διὰ πρόσληψιν ἐνὸς πολιτικοῦ μηχανικοῦ καὶ ἐνὸς ἀρχιτέκτονος μηχανικοῦ»

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Κεντρικὴ Ὑπηρεσία Οἰκονομικῶν γνωστοποιεῖ, ὅτι προτίθεται νὰ προσλάβῃ ἓνα (1) Πολιτικὸν Μηχανικὸν καὶ ἓνα (1) Ἀρχιτέκτονα Μηχανικόν.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι καλοῦνται νὰ ὑποβάλουν εἰς τὰ Γραφεῖα μας (Ἰασίου 1, 4ος ὄροφος, Ἀθήναι) Αἴτησιν, Βιογραφικὸν Σημείωμα καὶ τὰ κατὰ νόμον προβλεπόμενα δικαιολογητικὰ μέχρι τῆς 30.10.2007.

Τὴν Πρόσκλησιν Ἐκδηλώσεως Ἐνδιαφέροντος δύνανται νὰ προμηθεύωνται ἀπὸ τὸ Πρωτόκολλον τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ἀπὸ ὥρας 09:00 π.μ. ἕως 14:00 μ.μ. ἀπὸ τὴν ἰστοσελίδα τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. εἰς τὴν ἠλεκτρονικὴν διεύθυνσιν www.ekyo.gr.

Διὰ πλείονας πληροφορίας εἰς τὸ Τμ. Διαχειρίσεως Προσωπικοῦ τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. (τηλ. 210 72.72.912. Ὑπεύθυνος κ. Νικ. Τσῶλιος).

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Ε.Κ.Υ.Ο.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΠΥΛΑΡΙΝΟΣ

**ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ε.Κ.Υ.Ο.**

Πρωτ. 5139

Ἀθήναι, 10-10-2007

ΘΕΜΑ: «Περίληψις προσκλήσεως ἐκδηλώσεως ἐνδιαφέροντος διὰ πρόσληψιν ἐνὸς διοικητικοῦ ὑπαλλήλου ἐιδικότητος Οἰκονομολόγου»

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Κεντρικὴ Ὑπηρεσία Οἰκονομικῶν γνωστοποιεῖ, ὅτι προτίθεται νὰ προσλάβῃ ἓνα (1) Διοικητικὸν Ὑπάλληλον ἐιδικότητος Οἰκονομολόγου.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι καλοῦνται νὰ ὑποβάλουν εἰς τὰ Γραφεῖα μας (Ἰασίου 1, 4ος ὄροφος, Ἀθήναι) Αἴτησιν, Βιογραφικὸν Σημείωμα καὶ τὰ κατὰ νόμον προβλεπόμενα δικαιολογητικὰ μέχρι τῆς 30.10.2007.

Τὴν Πρόσκλησιν Ἐκδηλώσεως Ἐνδιαφέροντος δύνανται νὰ προμηθεύωνται ἀπὸ τὸ Πρωτόκολλον τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ἀπὸ ὥρας 09:00 π.μ. ἕως 14:00 μ.μ. ἀπὸ τὴν ἰστοσελίδα τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. εἰς τὴν ἠλεκτρονικὴν διεύθυνσιν www.ekyo.gr.

Διὰ πλείονας πληροφορίας εἰς τὸ Τμ. Διαχειρίσεως Προσωπικοῦ τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. (τηλ. 210 72.72.912. Ὑπεύθυνος κ. Νικ. Τσῶλιος).

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Ε.Κ.Υ.Ο.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΠΥΛΑΡΙΝΟΣ

Προκηρύξεις

Ἱερᾶς Συνόδου - Ε.Κ.Υ.Ο.

Ἱερῶν Μητροπόλεων:

Θήρας,

Ἄμοργοῦ καὶ Νήσων

Νεαπόλεως

καὶ Σταυρουπόλεως

Θηβῶν

καὶ Λεβαδείας

Φιλίππων,

Νεαπόλεως καὶ Θάσου

Καισαριανῆς,

Βύρωνος καὶ Ὑμπττοῦ

Γόρτυνος

καὶ Μεγαλοπόλεως

Μαντινείας

καὶ Κυνουρίας

Ἡλείας

Φωκίδος

Ἑστίας Ἐκκλησιαστικῆς

Ἐκπαιδεύσεως (Ν.Π.Ι.Δ.)

Κλητήριον Ἐπίκριμα

τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου

**ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ε.Κ.Υ.Ο.**

Πρωτ. 5140 Ἀθήναι, 10.10.2007

ΘΕΜΑ: «Περίληψις προσκλήσεως ἐκδηλώσεως ἐν-
διαφέροντος διὰ πρόσληψιν δύο διοικητικῶν
ὑπαλλήλων»

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Κεντρικὴ Ὑπηρεσία Οἰκονομικῶν
γνωστοποιεῖ, ὅτι προτίθεται νὰ προσλάβῃ δύο (2) Δι-
οικητικούς Ὑπαλλήλους.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι καλοῦνται νὰ ὑποβάλλουν εἰς τὰ
Γραφεῖα μας (Ἰασίου 1, 4ος ὄροφος, Ἀθήναι) Αἴτησιν,
Βιογραφικὸν Σημεῖωμα καὶ τὰ κατὰ νόμον προβλεπό-
μενα δικαιολογητικὰ μέχρι τῆς 30.10.2007.

Τὴν Πρόσκλησιν Ἐκδηλώσεως Ἐνδιαφέροντος δύ-
νανται νὰ προμηθεύωνται ἀπὸ τὸ Πρωτόκολλον τῆς
Ε.Κ.Υ.Ο. κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ἀπὸ ὥρας
09:00 π.μ. ἕως 14:00 μ.μ. ἀπὸ τὴν ἰστοσελίδα τῆς
Ε.Κ.Υ.Ο. εἰς τὴν ἠλεκτρονικὴν διεύθυνσιν www.ekyo.gr.

Διὰ πλείονας πληροφορίας εἰς τὸ Τμ. Διαχειρίσεως
Προσωπικοῦ τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. (τηλ. 210 72.72.912. Ὑπεύ-
θυνος κ. Νικ. Τσῶλος).

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Ε.Κ.Υ.Ο.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΠΥΛΑΡΙΝΟΣ

**ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ε.Κ.Υ.Ο.**

Πρωτ. 5141 Ἀθήναι, 10.10.2007

ΘΕΜΑ: «Περίληψις προσκλήσεως ἐκδηλώσεως ἐνδια-
φέροντος διὰ πρόσληψιν ἐνὸς ὑπαλλήλου διὰ
τὶς δημόσιες σχέσεις»

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Κεντρικὴ Ὑπηρεσία Οἰκονομικῶν
γνωστοποιεῖ, ὅτι προτίθεται νὰ προσλάβῃ ἓνα (1)
Ὑπάλληλον διὰ τὶς δημόσιες σχέσεις.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι καλοῦνται νὰ ὑποβάλλουν εἰς τὰ
Γραφεῖα μας (Ἰασίου 1, 4ος ὄροφος, Ἀθήναι) Αἴτησιν,
Βιογραφικὸν Σημεῖωμα καὶ τὰ κατὰ νόμον προβλεπό-
μενα δικαιολογητικὰ μέχρι τῆς 30.10.2007.

Τὴν Πρόσκλησιν Ἐκδηλώσεως Ἐνδιαφέροντος δύ-
νανται νὰ προμηθεύωνται ἀπὸ τὸ Πρωτόκολλον τῆς

Ε.Κ.Υ.Ο. κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ἀπὸ ὥρας
09:00 π.μ. ἕως 14:00 μ.μ. ἀπὸ τὴν ἰστοσελίδα τῆς Ε.Κ.-
Υ.Ο. εἰς τὴν ἠλεκτρονικὴν διεύθυνσιν www.ekyo.gr.

Διὰ πλείονας πληροφορίας εἰς τὸ Τμ. Διαχειρίσεως
Προσωπικοῦ τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. (τηλ. 210 72.72.912. Ὑπεύ-
θυνος κ. Νικ. Τσῶλος).

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Ε.Κ.Υ.Ο.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΠΥΛΑΡΙΝΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἀρθρῶν 38
παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ.
1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977, καὶ προκειμένου ἵνα
προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν
τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῶ

Ἑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου Φηρῶν,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν
Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ'
ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνο-
ριῶν καὶ Ἐφημερίων», προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ
νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσι-
εύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενο-
μισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Θήρᾳ τῇ 21ῃ Σεπτεμβρίου 2007

† Ὁ Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἀρθρῶν 38
παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ.
1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977, καὶ προκειμένου ἵνα
προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρω-
σιν τῶν κενῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων ἐν τοῖς ἰ-
ναοῖς

Ζωοδόχου Πηγῆς Ἀμπελοκήπων,

Ἁγίων Πάντων Θεσσαλονίκης,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὰς
Διακονικὰς ταύτας θέσεις καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ'
ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνο-
ριῶν καὶ Ἐφημερίων», προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ
νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσι-
εύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομι-
σμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Νεαπόλει τῇ 24ῃ Σεπτεμβρίου 2007

† Ὁ Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως ΒΑΡΝΑΒΑΣ

Ἱερά Μητρόπολις Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Ἁγίου Γεωργίου Νεαπόλεως,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Νεαπόλει τῆ 28ῃ Σεπτεμβρίου 2007

† Ὁ Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως ΒΑΡΝΑΒΑΣ

Ἱερά Μητρόπολις Θηβῶν καὶ Λεβαδείας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν: α) τὸ ὑπ' ἀριθμ. 38580/Α1/10.9.-2007 ἔγγραφο τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, β) τὸ ὑπ' ἀριθμ. 3576/12.9.2007 ἔγγραφο τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας καὶ προκειμένου νὰ πληρώσωμεν μίαν (1) θέσιν ἡλαίκοῦ ὑπαλλήλου Κλάδου ΠΕ Διοικητικοῦ καλοῦμεν τοὺς ἐνδιαφερομένους νὰ ὑποβάλλωσι τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ ἐντὸς εἴκοσι (20) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης προκηρύξεως. Ἡ πλήρωσις τῆς θέσεως θὰ γίνῃ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 14 καὶ 15 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 5/1978 Κανονισμοῦ.

Ἐν Λεβαδείᾳ τῆ 25ῃ Σεπτεμβρίου 2007

† Ὁ Θηβῶν καὶ Λεβαδείας ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τῶν Ν. 1476/1984 καὶ 2819/2000 καὶ τὴν ὑπ' ἀριθμ. ΔΙΠΠ/Φ. ΕΓΚΡ. 10/140/26159 π.ἔ. 29.3.2007 Ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν πλήρωσιν μιᾶς (1) κενῆς θέσεως ἡλαίκοῦ Ὑπαλλήλου Κλάδου ΤΕ Διοικητικοῦ-Οἰκονομικοῦ εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς Ἱεράν Μητρόπολιν, καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ ἀπαιτούμενα τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα, ὅπως, ἐντὸς εἴκοσι (20) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καὶ εἰς τὴν καθημερινὴν Ἐφημερίδα

«ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ» τῆς Καβάλλας, ὑποβάλλωσι αἴτησιν μετὰ τῶν ἀπαραιτῶν δικαιολογητικῶν εἰς τὸ ἐν Καβάλλῃ Γραφεῖον τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως, ἀπὸ τὸ ὁποῖον δίδονται περισσότεραι πληροφορίαι.

Ἐν Καβάλλῃ τῆ 26ῃ Σεπτεμβρίου 2007

† Ὁ Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 "Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος" καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων", προκειμένου, νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου Ὑμηττοῦ,

Ἁγίου Γεωργίου Καρέα,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Καισαριανῇ τῆ 27ῃ Σεπτεμβρίου 2007

† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ ΔΑΝΙΗΛ

Ἱερά Μητρόπολις Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 "Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος" καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων", προκειμένου, νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίων Ἀποστόλων Λεονταρίου,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Δημητσάνῃ τῆ 29ῃ Σεπτεμβρίου 2007

† Ὁ Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως ΙΕΡΕΜΙΑΣ

Ἱερά Μητρόπολις Μαντινείας καὶ Κυνουρίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 "Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς

Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος” καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ’ ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων”, προκειμένου, νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἔφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Νικολάου Ἐστροῦς Κυνουρίας,

καλοῦμεν τοὺς βουλευομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Τριπόλει τῆ 1ῆ Ὀκτωβρίου 2007

† Ὁ Μαντινείας καὶ Κυνουρίας ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἡλείας

Ἐχοντες ὑπ’ ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων ἐν τοῖς ἱ. ναοῖς

Ἁγίας Κυριακῆς Πύργου,

Ἁγίου Νικολάου Γαστούνης,

καλοῦμεν τοὺς βουλευομένους ἵνα καταλάβωσι τὰς Διακονικὰς ταύτας θέσεις καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ’ ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Πύργῳ τῆ 2ᾶ Ὀκτωβρίου 2007

† Ὁ Ἡλείας ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἡλείας

Ἐχοντες ὑπ’ ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 “Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος” καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ’ ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων”, προκειμένου, νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἔφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Κοιμήσεως Θεοτόκου Φολιῶν,

Προφήτου Ἡλίου Κέντρου,

Ἁγίου Τρύφωνος Μελίσσης,

Ἁγίου Κωνσταντίνου Βουηρασίου,

καλοῦμεν τοὺς βουλευομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς

δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Πύργῳ τῆ 2ᾶ Ὀκτωβρίου 2007

† Ὁ Ἡλείας ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Φωκίδος

Ἐχοντες ὑπ’ ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 “Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος” καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ’ ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων”, προκειμένου, νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἔφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίας Παρασκευῆς Προσπηλίου,

Ἁγίου Γεωργίου Σκλήθρου,

Ἁγίου Γεωργίου Εὐπαλίου,

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Τειχίου,

Ἁγίου Δημητρίου Διακοπίου,

Ἁγίου Γεωργίου Ἀρτοτίνης,

Ἁγίας Παρασκευῆς Συκέας,

καλοῦμεν τοὺς βουλευομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Ἀμφίσσῃ τῆ 3ῆ Ὀκτωβρίου 2007

† Ὁ Φωκίδος ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ

ΕΣΤΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

(Ν.Π.Ι.Δ.)

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ

Μὲ βάση τὸ ἄρθρο 26, παρ. 3, τοῦ Νόμου 3432/2006 ἐπαναπροκηρύσσουμε τὴ θέση Διευθυντοῦ τῆς Ἑστίας Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαίδευσως.

Ὁ ὑποψήφιος πρέπει νὰ προέρχεται ἀπὸ τὴ Δευτεροβάθμια Ἐκπαίδευση –κατὰ προτίμηση ἀπὸ τὴν Ἐκκλησιαστικὴ Ἐκπαίδευση– καὶ νὰ ἔχει τριετῆ, τοὐλάχιστον Ὑψηρεσία στὴν Ἐκπαίδευση.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι πρέπει νὰ ὑποβάλλωσιν:

α) Αἴτηση.

β) Βιογραφικὸ - Τίτλους Σπουδῶν.

γ) Συστατικὲς Ἐπιστολές.

δ) Ἀντίγραφο Ποινικοῦ Μητρώου.

ε) Πιστοποιητικὸ Οἰκογενειακῆς Καταστάσεως.

Τὰ δικαιολογητικὰ πρέπει νὰ υποβληθοῦν ἕως τὶς 26 Ὀκτωβρίου 2007, ἡμέρα Παρασκευή, πρὸς: *Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τῆς Ἑστίας Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως*, ὁδὸς Ἰασίου 1, ὄροφος 3ος, Τ.Κ. 115 21 - Ἀθήνα.

Πληροφορίες: Αἰδεσιμολ. Βασίλειος Βοηλουδάκης, τηλ. 210-3612449, ἀπὸ Τρίτη ἕως Σάββατο καὶ ὥρες 10-12 π.μ.

Ἀθήνα, 29 Σεπτεμβρίου 2007

Ἐκ τοῦ Δ.Σ. τῆς Ἑστίας Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως

Ἱερά Μητρόπολις Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου

ΚΛΗΣΙΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥ

Πρὸς Τὸν Αἰδεσιμώτατον
Πρεσβύτερον π. Δημήτριον Παντούδην
(καὶ νῦν ἀγνώστου διαμονῆς)

Καλοῦμεν σὲ ὅπως ἐμφανισθεῖς ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ
Πρωτοπρ. Γεωργίου Βαμβακίδη ἐνεργοῦντος ὡς Ἀνα-

κριτοῦ συνωδὰ τῇ ὑπ' ἀριθμ. 350/10.9.2007 ἐντολῇ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου κ. Ἱεροθέου καὶ δυνάμει τῷ ἄρθρῳ 110 τοῦ Ν. 5383/1932 ἐν Ν. Ζίχνη καὶ ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου τῇ 10 Ὀκτωβρίου 2007 ἡμέρα Τετάρτην καὶ ὥρα 9.30 π.μ. προκειμένου ἵνα ἀπολογηθῆς ἐπὶ τῶν ἀποδιδομένων σοι κατηγοριῶν α) ἐπὶ ἐκουσίᾳ παραιτήσει ἐκ τῆς Ἱερατικῆς ιδιότητος, β) αὐτογνώμονι ἀποβολῇ τοῦ Ἱερατικοῦ Σχήματος καὶ γ) βαρυτάτῳ σκανδαλισμῷ τῆς συνειδήσεως τῶν πιστῶν, ἀδικήματα προβλεπόμενα καὶ τιμωρούμενα ὑπὸ τῶν ἘΒ' καὶ ΝΗ' ἱερῶν Κανόνων τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, Ζ' ἱεροῦ Κανόνος τῆς Δ' Οἰκουμένης Συνόδου Κανονικῶν Διατάξεων, ὡς καὶ ὑπὸ τῶν Γραφικῶν Λογίων Μαθ. ΙΗ'. 6-9.

Προσεπιδηλοῦμεν σοι ὅτι ἐν περιπτώσει μὴ ἐμφανίσεώς σου θέλει ἐνεργηθῶσι κατὰ σοῦ τὰ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 62 καὶ 112 τοῦ Ν. 5383/1932 ὡς ταῦτα ἰσχύουσι κατὰ τὰ σαφῶς ὀριζόμενα ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 44 παρ. 1 τοῦ Ν. 590/1977, διατασσόμενα.

Ἐν Ν. Ζίχνη τῇ 24ῃ Σεπτεμβρίου 2007

